

Příloha č. 1 Výzkumný vzorek – obsahy analyzovaných příspěvků

Příspěvek z 1. září. Dostupné z:

<https://www.facebook.com/AndrejBabis/photos/a.324695871000397/1618168844986420/?type=3>

Čau lidi, zítra je mi 65 let. Šel jsem se kouknout do zrcadla, jak vypadám. No, kecám, donutili mě kolegové. Kvůli fotce tady na sebe civím 🙄 Jinak bych to nedělal. No ale když už tak koukám, tak je to celkem horor. Od vstupu do politiky to se mnou jde dolů vodou.

A hned vám chci a musím říct, že se zítra stane ještě jedna věc. Rozhodnutí státního zástupce, jestli pošle "kauzu Čapí hnízdo" k soudu. Směšné, v naší zemi se rozkradlo od revoluce tisíce miliard, ale tradiční demokratické strany, které u toho byly, a novináři s nimi spojení, udělali z Čapího hnízda, kde se neukradla ani koruna, účelovou a zřejmě nejkomentovanější kauzu nejen české politiky, ale snad vůbec, možná nejvíc v novodobé historii naší země od roku 1993.

Ještě jednou, snad už potisící pětisté, fakta.

Dotaci získala firma Čapí hnízdo před 10 lety a s mým působením v politice nemá nic společného.

Přidělení dotace, na rozdíl od jiných, neprovázela žádná korupce.

Splnění podmínek dotace bylo kontrolováno státem a samosprávou 9x bez jakýchkoliv zjištění o jakékoliv chybě.

Cíl téhle kauzy je zničit mě a moji rodinu a donutit mě odejít z politiky.

Kdyby se moje bývalá firma soudila se státem, rozhodovalo by Ministerstvo financí, proto dotaci vrátila.

Navíc, abych ukázal, že je to nesmysl, jsem dal z vlastních peněz na charitu 50 milionů.

Brusel peníze poslal, proto mají daňoví poplatníci z této vyfabrikované, účelové kauzy prospěch 48,5 milionu korun.

Farma zaměstnává 86 lidí a zaplatí ročně na mzdách a sociálních a zdravotních odvodech 45 milionů korun.

Nikdy nebyla v zisku a slouží veřejnosti. Radost z ní mají hlavně děti.

Policie případ uzavřela, dala státnímu zástupci a ten by měl zřejmě zítra zveřejnit, jak rozhodl.

Mně to přijde naprosto neuvěřitelné, protože je jasné, že se žádný podvod nestal, neporušil jsem žádný zákon. Neexistuje žádný důkaz, ani nemůže. A obviněna je se mnou i moje rodina. Je to absurdní a odporné. Jasně, chtějí zničit mne. Ale proč moji rodinu?

Proto bych vás poprosil, držte mně, mojí paní a rodině palce. Myslím, že si možná ani neumíte představit, jak je to pro nás náročné. Téměř 4 roky mediální štvance.

Nic. Pojdme si říct, co se mi s kolegy podařilo tenhle týden odmakat. Ještě chci upozornit, že tohle hlášení obsahuje novinku, speciální Pirátskou tipovačku. Co to je? No to uvidíte. Jedem!

A začnu ŽIVNOSTENSKÝM BALÍČKEM. Protože my Češi jsme podnikavý národ. V přepočtu na hlavu máme nejvíc živnostníků v celé Evropě!

Máme tady 1,011 milionu aktivních osob samostatně výdělečně činných! A jim všem představili naši vicepremiéři Karel Havlíček a Alena Schillerová balík vylepšení. Určitě koukněte na jejich tiskovku. Za chvilku dám odkaz na Facebook a k tomu graf, jak roste počet živnostníků. Uvidíte, že nejmíň jich bylo v roce 2014, když jsme začínali. Od té doby stoupá a to i po zavedení EET.

A všechny informace a dokumenty pro podnikatele dáváme přehledně na jedno místo na web BusinessInfo a postupně tam budou všechny povinné formuláře interaktivní.

Cíl je jasný. Usnadnit život všem malým a středním podnikatelům. Minulé vlády na živnostníky naložily 2200 povinností. My tohle neskutečné číslo postupně seřezáváme, jsme teď na počtu 1300, ale snad chápete, že to fakt nejde vyřešit za rok. Živnostníky prostě politici v téhle zemi příliš dlouho ignorovali. Samozřejmě včetně těch, kteří se chlubil, jak jsou pravíkoví. Všichni společně, jako by chtěli udušit českou podnikavost. Tu schopnost, o které píšu ve své knížce, a kterou máme geneticky danou. Vynalézavost, kreativitu a neobyčejnou zručnost. A českou houževnatost.

Tím neříkám, že my jsme bezchybní a všechno se nám napoprvé daří. Ani náhodou. Taky netvrdím, že se nám povede uspokojit komplet všech milion živnostníků. Ale už z toho, že jsem ministrem průmyslu a obchodu jmenoval Karla Havlíčka, předsedu Asociace malých a středních podniků a živnostníků, si můžete vyvodit, jak důležití živnostníci pro naši vládu jsou. Karel se jim věnuje celý profesní život, sešel se s víc než 60 profesními sdruženími, každý týden jezdí po republice, jedná, potkává se s živnostníky. Jede! Prostě to REÁLNĚ řeší, žádné politologické fráze ani poučování po Facebooku. Na tom ať si dál staví kariéru někteří politici opozice. Ideálně ti, kteří nikdy nepodnikali.

My víme, že živnostníky zajímá, co pro ně děláme prakticky. Takže jim Karel Havlíček a Alena Schillerová představili náš balík základních deseti zlepšení. Můžete si ho hezky přehledně pročíst v odkazu, který dávám za chvíli na Facebook.

Daně budou nižší a jednodušší. Už několikrát jsem vám psal o jednotném paušálu pro živnostníky s ročním obrátem do milionu. Konec papírovaček a výdajů za účetní.

Myslím, že už teď jsme spoustě živnostníků udělali radost, když se nám podařilo prosadit zvýšení limitu pro výpočet výdajového paušálu z 1 na 2 miliony.

Podnikatele podpoříme i tím, že snížíme DPH na řemeslné, odborné i stravovací služby. Tomu jsem taky věnoval hned několik hlášení.

A všem daňovým subjektům, nejen živnostníkům zjednodušíme komunikaci se státem díky on-line finančáku pod názvem Moje daně. Je přehledný, snadno ovladatelný a spouštíme ho příští rok.

Skončujeme se spoustou daňových výjimek. Jsou nesystémové, vnáší chaos, i sami podnikatelé se v nich špatně orientují. Proto si je projdeme jednu po druhé, některé zrušíme, jiné sloučíme a budeme v budoucnu bránit, aby vznikaly další.

A teď motorky. **MotoGP**. Nejstarší motocyklový závod na světě se dodnes jezdí v Brně a jsme na něj pyšní. Kdo z mladší generace nečetl knížku Šťastný František od naprosté legendy Františka Šťastného,

tak to hned běžte dohnat. Skvěle napsaná, člověk má pocit, že za těmi řídítky Jawy přímo sedí. I po desítkách let z ní kape adrenalin. Dneska hájí naše barvy Karel Abraham, Jakub Kornfeil a Filip Salač.

I přes tuhle skvělou tradici ale hrozilo, že by se MotoGP příští rok vůbec nemuselo konat. I když je dotované z veřejných peněz, je ve ztrátě. A tak naše Klára Dostálová vyjednala se zahraničním pořadatelem Dorna Sports, aby na okruhu mohly mít reklamy i české firmy a tyhle peníze navíc se použijí na dofinancování akce. Mimochodem, letos na ni šlo z veřejných peněz přes 100 milionů korun. Pokud na tom bude shoda ve vládě, podpoří Ministerstvo pro místní rozvoj příští rok MotoGP 55 miliony a zbytek pořadatel vytěží z reklam. Je to skvělá příležitost i pro české firmy, protože každý rok přijedou na mistrovství do Brna desítky tisíc zahraničních hostů a v televizi ho sledují stovky milionů diváků.

Asi jste si všimli, že jsem tady na Facebooku už mockrát upozornil na PROBLÉM EXEKUCÍ. Hlavně na to, že spousta z nich je proti lidem vedená neoprávněně. Vydržte, hned vysvětlím. Mám pro vás bombu. A hlavně pro zaměstnance České pošty!

Už za ministra Jana Kněžínka jsme rozeslali dopis soudům, aby identifikovali exekuce vedené na základě neplatných rozhodčích doložek a ty AUTOMATICKY zastavovaly. Paní ministryně Marie Benešová dokonce identifikovala 133 tisíc potenciálně neplatných exekucí a jejich seznam poslala soudům. Já jsem poslal dopis všem důležitým veřejným zaměstnavatelům, jako jsou ministerstva, Česká pošta, Česká dráhy, Armáda ČR nebo třeba Policejní prezidium. Požádal jsem je, aby zkontrolovali všechny svoje zaměstnance, kterým kvůli exekuci sráží část mzdy. A tam, kde zjistí, že exekuce je neplatná, aby nastartovali u příslušného exekutora nebo soudu proces zastavení exekuce.

Lidi potřebují pomoci, protože zorientovat se v tom je hrozně složité. Vemte si, že samotným soudcům to trvá 7 let a stejně je musíme popohánět.

A pozor. Přišla odpověď od ředitele České pošty Romana Knapa. Napsal mi, že v následujících dnech pošle všem 1650 zaměstnancům, kteří jsou zatíženi exekucí, dopis s informacemi, jak neplatnou exekuci rozpoznat a zastavit. A stejné informace budou dostávat i nově nastupující zaměstnanci. Každý, u koho soud skutečně zjistí, že je na něj exekuce vedená neplatně, má hned předat rozhodnutí na personální a přestanou mu srážet mzdu. Česká pošta se taky zavazuje, že bude šířit finanční gramotnost mezi svými zaměstnanci.

Předpokládám, že podobně zareagují i další veřejní zaměstnavatelé. I kdyby tahle naše iniciativa pomohla jen několika stovkám zaměstnanců, tak stála za to. Já, moji kolegové a hlavně Patrik Nacher bojujeme proti nespravedlnostem spojenými s exekucemi na několika frontách zároveň. Jedem dál, sledujte nás. Dopis pana ředitele Knapa dávám za chvíli sem na Facebook.

Národní sportovní agentura. Jejím předsedou jsme tenhle týden jmenovali Milana Hniličku. Kdo jiný by to měl být, než člověk, který za sport bojuje a nakonec protlačil novelu zákona sněmovnou? Agentura postupně přebere sport od Ministerstva školství a od roku 2021 začne rozdělovat peníze. Je vidět, že Milan to bere s pokorou. Ví, že je to příležitost, jak sport uchopit systémově a znovu ho postavit na nohy. Vytvořili jsme národní agenturu nejen proto, že chceme mít skvělé reprezentanty, ale hlavně, aby u nás vyrůstali zdraví a aktivní lidi.

Kamiony. Štvou strašně moc lidí. Teď jsem třeba jel z Primy do Průhonic a je to úplná katastrofa. Kamiony musí v neděli zmizet. Zaplňují naše dálnice, silnice i centra obcí. Proto jsem svolal na poradu ministra dopravy Vladimíra Kremlíka, ministra vnitra Jana Hamáčka a policejního prezidenta Jana Švejdera a byl tam šéf ŘSD Radek Mátl. Dohodli jsme se, že změníme zákon, který prodlouží nedělní zákaz jízdy kamionů od půlnoci až do desáté večer. S tím ale, že ČEŠTÍ řidiči budou moct dojet do cíle vykládky nebo do svého bydliště. A myslím, že by to tak mělo být i o svátcích.

Dál policie vytipuje úseky na dálnicích, kde bude celoroční zákaz předjíždění kamionů. Přibudou odpočívadla pro nákladáky, které zabírají lidem parkoviště. Do roku 2033 na to Ministerstvo dopravy dá zhruba 7 miliard. A taky přibudou policisti na dálničním oddělení. Do roku 2025 jich bude o 750 víc.

Taky si posvítíme na zahraniční řidiče, kteří neplatí v Česku pokuty. Nejen řidiče nákladáků, ale i osobních aut. Propojíme celní a policejní databáze, a policisti tak budou hnedka vědět, jestli ten, koho právě kontrolují, nedluží našemu státu na pokutách. Pokud ano, a dluh na místě nezaplatí, budou mít policajti pravomoc zabavit mu registrační značku do doby, než to uhradí.

Rychlovlak. A teď se bavíme o trati mezi Prahou, Brnem a Ostravou. Mám velkou radost, že vám můžu nahlásit další pokrok. Už jsou podepsané smlouvy na provedení geodetických zaměření úseků Prosenice – Ostrava-Svinov a Modřice – Šakvice. Celkem vzniknou geodetické podklady pro stavbu 100 kilometrů tratí.

Okamžitě, jak to bylo podepsané, vyjeli do terénu geodeti. Do konce roku bude zmapovaná celá délka jihomoravského úseku. Víím, že to zní jako fakt hrozná technikálie, ale tím, že zapracujeme geodetické zaměření v předstihu, než budeme žádat o povolení stavět, zkrátíme celý proces o 5 let. To je moře ušetřeného času. První úsek by se měl začít stavět v roce 2025.

Varšava! Tenhle týden jsme tam odletěli s našimi ministry na už šesté česko-polské mezivládní konzultace. A bylo to pěkně nabitě.

O Polsku se mluví jako o zemi, z které si máme brát příklad, pokud jde o dálnice. Asi se máme co učit. Řekli nám, že právě teď staví 1000 kilometrů dálnic. Máme s Poláky společné pracovní skupiny, které budou řešit rozšíření dopravní sítě napříč našimi hranicemi. Bavili jsme se i o vodní dopravě. Podpoříme splavnění Odry a její zařazení do transevropské dopravní sítě.

Trošku ostřejší byla debata na téma životní prostředí. Nějaké polské soukromé firmy navezly před několika měsíci do Česka nelegální odpad, tak jsme polskou stranu požádali, aby to vyřešila. Výsledek pozitivní. Z Bohumína je slíbili odvézt do 3 až 4 měsíců. Ve Frýdku-Místku, kde už radnice nechala ty jejich odpadky zlikvidovat, se budou podílet finančně.

Taky jsme mluvili o dolu Turów, který bere lidem na Frýdecku a Hrádecku podzemní vodu. Zavázali se, že budou maximálně spolupracovat a nabídli zapojit české firmy do měření hluku z dolu a zprostředkují všechny odborné podklady řešení na ochranu podzemních vod na české straně. Každopádně nás čekají ještě tvrdá a odborná jednání.

Poláci se taky chtějí zúčastnit konference k uhlíkové neutralitě, kterou pořádáme s ministrem Brabcem 17. září. Tady se zase mají co učit oni od nás. Máme už schválenou Politiku ochrany klimatu, která počítá

se snížením emisí CO2 do roku 2050 minimálně o 80 %. Podle nejnovějších studií pochází polovina nečistot v našem ovzduší ze zahraničí. A hlavně v Moravskoslezském kraji je kvalita ovzduší závislá na situaci v polském pohraničí. Naštěstí se Polsko inspirovalo našimi kotlíkovými dotacemi a Novou zelenou úsporám a svoji vlastní verzi spustili loni.

Měli si co říct i naši ministři průmyslu a obchodu. Karel Havlíček vyjednal u Poláků podporu rozšiřování Dukovan. Jedná o tom totiž se všemi okolními státy. Všechny naše sousedy respektujeme, ale taky jim vysvětlujeme, že z našeho plánu jádro rozšiřovat prostě neustoupíme. U Poláků máme podporu, dokonce jim budeme pomáhat s rozvojem jejich vlastní jaderné energetiky. Tím myslím technologicky, legislativně i politicky na úrovni EU. Polsko se připravuje na velké investice do jaderných reaktorů. U nás zase padlo důležité rozhodnutí Ministerstva životního prostředí, které za sebe vydalo kladné stanovisko k rozšíření Dukovan.

Polsko nás taky podpoří v žádosti o Centrum excelence pro umělou inteligenci. Takové budou v Evropě asi jen 4. A taky jednal Karel Havlíček o koordinaci s Polskem v útlumu těžby uhlí. Super!

Ve Varšavě si samozřejmě spolu sedli i ministři pro místní rozvoj. Klára Dostálová a Jerzy Kwieciński mluvili hlavně o tom, jak nejlíp společně postupovat při hájení našich zájmů v novém programovém období EU 2021–2027. Je to pořád ta samá věc, o které vám píšu průběžně. Když chceme rozvíjet naši zemi a jednotlivé regiony efektivně z peněz Evropské unie, musíme mít větší svobodu rozhodovat, kam a na co přesně půjdou. Klára se s Jerzem Kwiecińskim dohodla, že společně budou požadovat víc peněz na pokračování přeshraničních programů, ten česko-polský si vede skvěle. Taky jsme polským kolegům ukázali naše pokroky se stavebním zákonem. Bylo vidět, že je to dost zaujalo.

Ve Varšavě bylo důležité setkání našich ministrů obrany. Lubomír Metnar a Mariusz Blaszczak podepsali mezivládní dohodu o spolupráci v oblasti vojenského letectví. Prohlubuje spolupráci v rámci NATO, umožňuje přeshraniční lety stíhaček a rozšiřuje možnosti spolupráce při výcviku. Čeští a polští vojáci mají vynikající vztahy. Společně cvičíme, přispíváme do Battlegroup EU, budujeme logistické centrum V4. Naši ministři obrany taky ve Varšavě mluvili o tom, že by Poláci mohli podpořit náš projekt elektronického boje.

Ministry jsem tenhle týden vzal i na výjezd do Karlovarského kraje. Určitě jste viděli fotky, dával jsem jich spoustu. Tomuhle kraji jsme se rozhodli věnovat speciální péči. Ministerstvo pro místní rozvoj ho spolu s Ústeckým a Moravskoslezským zařadilo do programu RE:START. Z něj minulý rok Karlovarští vyčerpali 290 milionů korun. K tomu mají otevřené dotační programy od ministerstva za 2,7 miliardy. V rámci Integrovaného regionálního operačního programu už bylo podpořených 254 projektů za víc než 2,5 miliardy. Třeba komunitní centrum v obci Lomnice, kam jsme poslali 17 milionů nebo sociální byty ve městě Rotava, na které jsme přispěli 4,6 miliony. Chtěli jsme se na ně osobně podívat, a tak jsme nasedli do busu a jeli.

No jeli... u obce Krupá jsme čekali 40 minut. Podle hejtmanky Karlovarského kraje Jany Mračkové Vildumetzové se tenhle úsek opravuje už víc než 5 týdnů. Na cestě zpátky bychom se zasekli znovu, ale to už jsme museli projet na majáky, protože jsem spěchal do práce. V opačném směru řidiči čekali minimálně hodinu. Nikdo tam přitom nepracoval. A to bylo teprv 18 hodin. Vůbec se nedivím našťvaným řidičům. Našťvaná je samozřejmě i hejtmanka, schválně koukněte, co k tomu dala na Facebook.

Hned jsem se ptal, kdo na tom dělá. Prý společnost Silnice Group. A ti tvrdí Ředitelství silnic a dálnic, že bude hotovo 28. září. No to jsem zvědavý. Nový šéf ŘSD by měl udělat opatření, aby se délka opravy maximálně zkrátila. A věnovat té opravě mimořádnou pozornost. Ministr dopravy by si to měl pohlídat.

O tom, jak to občas funguje na ŘSD vypovídá i to, že za rok začnou se stavbou dálničního úseku Krupá. To znamená, že po silnici, kde jsou teď kvůli opravám hodinové fronty, se už nebude tak intenzivně jezdit. Samozřejmě všichni budou radši využívat dálnici. Nemohlo teda ŘSD s tou opravou dva roky vydržet, než bude dálnice hotová? Případně udělat jen nejnutnější zásahy?

V Karlovarském kraji má posledních 24 kilometrů, kde je potřeba dostavět dálnici D6, 600 majitelů. ŘSD si dalo plán, že to bude vykupovat 2 roky, tak to ani náhodou. Musí to zkrátit, doufám, že o rok. A naše hejtmanka se nabídla, že s tím pomůže. Nejdůležitější roli budou hrát starostové. Přece se nemůže stavba dálnice tak dlouho vléct. Nejnověji uváděné datum dokončení je rok 2026. Cože? Vždyť naposledy ŘSD slibovalo 2025, tak prosím pojďme ty termíny zkracovat, ne prodlužovat!

Karlovy Vary jsou nejhůř dostupné krajské město v Česku, a přitom tam mají naprosté unikáty. Císařské lázně, kterým jsem v roce 2016 slíbil peníze na rekonstrukci a tento rok po splnění podmínek dostaly od státu 250 milionů, k tomu 200 milionů od kraje a 100 milionů od města. Hejtmanka Vildumetzová slíbila, že budou zprovozněny v roce 2023, tak se těšte na další krásnou obnovenou památku. Pak tady máme Hotel Thermal, o kterém vám za chvíli napíšu. A samozřejmě každý rok jezdí tisíce lidí na Mezinárodní filmový festival. Pokud chceme dostat zahraniční turisty i jinam než do Krumlova, Prahy nebo Telče, potřebujeme mít prostě hotovou dálniční síť.

Celková délka dálnice D6 je 177 kilometrů, z toho 90 je v provozu, 15 ve výstavbě a 72 v přípravě. Na Karlovarsku je teď rozestavěných 14,6 kilometru ve 3 úsecích, z toho 2 navazují na současný konec dálnice u Nového Strašecí. Ty se otevřou v prosinci příštího roku. Obchvat Lubence dlouhý 5 kilometrů, který naváže na už zprovozněný čtyřkilometrový úsek Lubenec - Bošov, otevřeme v polovině roku 2021. Ve stejném roce spustíme stavbu posledních třech úseků D6 ve Středočeském kraji a rok nato zbývajících úsek v Ústeckém kraji.

Jasně, spousta lidí je frustrovaná, že jdou práce pomalu. Ale platí to, co vám pořád vysvětluju. Minulé vlády prostě ty stavby nejenže nezačaly, ale ani nepřipravily, takže makáme od nuly. Dokonce v případě D6 u Karlových Varů navrhlo Ministerstvo dopravy za úřadování Víta Bárty, aby byla užší a mohlo se na ní jezdit jen 110 kilometrů za hodinu. Chtěli tím ušetřit. Akorát by tím ale naštváli lidi. My tohle staré nesmyslné "řešení" přehodnotíme. Na celé dálnici bude klasicky 130 km/h. A bude široká 25,5 metru, ne 21,5 metru, jak to Ministerstvo dopravy chtělo.

Během výjezdu jsme se podívali i na stavbu mostu Doubí v Karlových Varech. Loni ho začali opravovat, ale zjistilo se, že je ve fakt špatném stavu. Takže místo opravy demolice. A tím pádem velká komplikace pro lidi z Varů. Snad ocení, že jim nový stavíme v rekordním čase. Rychlost byla taky jedno z hlavních kritérií při výběrovém řízení na zhotovitele. Musel zbourání starého a postavení nového mostu zvládnout nejpozději za osm měsíců. A díky tomu, jak kolegové na dopravě celý projekt zadali, jsme ušetřili nejmíň rok.

Ve Varech jsme se šli samozřejmě podívat i na to, jak pokračuje modernizace Hotelu Thermal. Investuje se do ní 580 milionů korun a dokončená bude v roce 2021. A taky jsme k tomu uspořádali tiskovku, která

proběhla všemi médii. Všichni ví, že Thermal není jen ikona Karlových Varů, ale má celostátní význam, je to naše vizitka. A já byl první ministr financí, který se mu začal systematicky věnovat. Aleně Schillerové patří uznání, že se jí daří to, co jsem začal, úspěšně dotahovat do konce.

Lidi se ptají, proč vlastně Thermal patří státu. Proč jsme ho neprodali? No protože se nepovedla privatizace. Je to hodně divná historie z období vlády ODS, ale zkusím vám to vysvětlit. Hotel se měl v roce 1991 prodat. Nejvyšší nabídku tehdy dal podnikatel z Libanonu. Představte si ale, že si nechal zapsat vlastnictví hotelu do katastru nemovitostí, nikdy ale za hotel nezaplatil a ještě se ho snažil prodat jiné firmě. Do toho vstoupil druhý zájemce v pořadí a rozjel se kolotoč soudů o to, komu vlastně hotel patří. Spory se táhly 26 let... Až v roce 2017 Nejvyšší soud potvrdil konečným rozhodnutím, že Thermal patří státu.

Uf. Takže teď už víte, co celou tu dobu brzdilo investice do oprav a modernizace hotelu. Je to nejen symbol filmového festivalu, ale i celostátně významná architektonická památka. Proto ji věnujeme velkou pozornost a chceme pro ni ten nejlepší management. Na tiskové konferenci jsme představili nového ředitele Vladimíra Nováka. Je to zkušený manažer a v hotelnictví pracuje víc než 20 let. Jedním z jeho prvních kroků bude zapojení architekta pro modernizaci hotelové části.

Od chvíle, co jsem se Thermalu rozhodl věnovat, je to už 6. ředitel... Bohužel najít dobré manažery je těžké, a ještě těžší je ukecat je, aby dělali pro stát.

Hotel jsme propojili s agenturou CzechTourism, českými centry a velvyslanectvími v zahraničí a začal cílit i na perspektivní čínský trh. Přibyli taky německy mluvící hosté, ale i čeští klienti, zvýšil se počet kongresových akcí a taky se povedlo zvýšit tržby z pronájmu prostor. Hotelu jsme pomohli hlavně tím, že jsme mu v roce 2016 navýšili základní kapitál o 300 milionů.

Teď se modernizují pokoje, na řadu přijde fasáda i bazén. Speciálně do bazénu investujeme 110 milionů a dalších 30 milionů by měl investovat nájemce, který si ho pronajal na 15 let. Je to skvělý pokrok od situace, kdy jsme museli bazén v roce 2015 uzavřít z bezpečnostních důvodů. Nechtěli jsme ohrozit zdraví lidí. Navíc bazén prodělával 7 milionů ročně. Nabízeli jsme ho městu, které ho ale nechtělo. Můj cíl od začátku je otevřít ho k 1.6. 2021 před začátkem filmového festivalu. Bude to jediný venkovní bazén v republice s vřídelní vodou.

Soukromá společnost, která bude bazén provozovat, bude hotelu platit nájem milion měsíčně a bude se taky podílet na provozních nákladech.

A co se týče vzhledu pokojů, přistupujeme k tomu s respektem k historii, proto všechno konzultujeme s orgány památkové péče. Víme, že Thermal je jedinečný odkaz doby brutalismu a pro místní, i všechny, kdo jezdí každý rok na filmový festival, to je srdeční záležitost. Ale na druhou stranu už s tím musíme pohnout a modernizaci dokončit. Zároveň děláme modernizaci tak, abychom neohrozili provoz během filmového festivalu.

A mimochodem. Jako první vláda v historii jsme vydali usnesení, ve kterém jsme označili Mezinárodní filmový festival Karlovy Vary a brněnskou MotoGP jako kulturní události mimořádného významu, které budeme podporovat.

Tak.

Ted' mám pro vás tipovačku. Pirátskou! Poprvé od roku 1989 se na pražském magistrátu hlasovalo TAJNĚ. Jo, poprvé.

Víte, kdo pro to zvedl ruku?

3

2

1

Tadá.

Přímo nejvyšší pražský pirát Zdeněk Hřib. Právě jeho hlas nakonec rozhodl, že v naprosto zásadní věci bude tajné hlasování místo veřejného.

Rozhodovalo se přitom o budoucnosti celé Prahy. Metru D, konkrétně zahájení geologického průzkumu. U něčeho takového je dobré vědět, kdo hájí jakou pozici, nemyslíte?

Piráti si umí budovat image správňáků, dokud se jim do rukou nedostane skutečná zodpovědnost. Když ale přijde rozhodování, které ovlivní osudy lidí v Praze a okolí, místo veřejného hlasování radši pokoutně nahážou lístky do krabičky, aby nikdo neznal jejich rozhodnutí.

Na dalším jednání se naši zastupitelé ptali pana primátora Hřiba, kde ty lístky vlastně jsou? Že by se na ně rádi koukli. Víte, co jim řekl? Že si je zapomněl doma v saku. Pohoda, ne? Tak snad je nezapomene vytáhnout z kapsy, až ponese sako do čistírny...

Když už jsme u těch Pirátů. Všimli jste si v médiích, že předseda jejich poslanců Jakub Michálek podal žalobu, kterou se domáhá, abych zveřejnil Národní investiční plán?

My ho připravujeme a bude zveřejněný do konce tohoto roku, tak jak jsem slíbil. Byl to můj nápad zmapovat investiční potenciál celé naší země. Projeli jsme kvůli němu s ministry všechny kraje. A je to brutální práce pro stovky lidí napříč několika ministerstvy, takže se musím smát antibabišovským aktivistům v médiích, kteří šíří lži, že jsme něco slíbili.

Během našich výjezdů jsme slíbili jen dvě věci. Magnetickou rezonanci v Kroměříži a tento rok byla skutečně otevřená. Taky jsme slíbili pomoc paní starostce ze Semil, jak postupovat u získání dotace na mateřskou školku. NIC JINÉHO. Národní investiční plán není slib, je to zmapování potenciálu na hospodářský růst celé naší země založený na investicích a budu s ním hlavně argumentovat při projednávání nového programového období s Evropskou komisí, kde požadujeme peníze hlavně na investice.

Je zábavné sledovat pana Michálka, který se domáhá dokumentu, který ještě není hotový, a proto ho ani vláda nemůže zveřejnit. Nicméně, když už si dal tolik práce tak bych mu rád připomněl, že to není vláda České republiky, která by něco tajila, ale že to je právě Rada hlavního města Prahy, která poprvé od roku 1989 hlasovala TAJNĚ a to pod vedením pirátského primátora. Takže by si možná měl zamést před vlastním prahem, než začne podávat žalobu.

Je vlastně sranda, jak se Piráti snaží dělat politiku žalobami a udáváním do Bruselu a na všechny možné adresy, nikoliv tím, že by dělali skutečnou politiku. Musím se smát, jak je to trapné. Piráti umí jen kritizovat a udávat. A máme se na co těšit, protože naši promigrantští Piráti jsou ve frakci se zelenými fanatiky v Evropském parlamentu. Pokračují tak v tradici pana Bursíka, který tady nadělal miliardové škody na solárech. Tento expert, kvůli kterému nemáme dálnici do Tábora ani nový Temelín a platíme z rozpočtu desítky miliard za obnovitelné zdroje, teď radí Pirátům, aby zakázali Pražákům auta.

Pojďme radši dál.

Už minule jsem vám psal, jak se daří zdravotnictví a že do něj teče rekordní množství peněz. Dával jsem vám i k tomu graf. Nebudu všechno opakovat, jen jedno nejdůležitější číslo. 346 miliard. Tolik půjde do zdravotnictví z veřejného zdravotního pojištění.

Peníze na péči v nemocnicích i na domácí péči stouply od roku 2013 o neuvěřitelných 61 procent. Tak moc je pro naši vládu kvalitní zdravotní péče důležitá. A rostou všechny oblasti zdravotnictví.

A tenhle týden se Adam Vojtěch a Alena Schillerová dohodli na rozpočtu Ministerstva zdravotnictví pro příští rok 7,5 miliardy. Když se přičtou evropské peníze, dělá to skoro 9,2 miliardy.

Adamovi Vojtěchovi se podařilo vyjednat o 220 milionů víc, než se původně plánovalo. Na podporu vzdělávání mladých lékařů půjde 100 milionů. Další 100 milionů půjde na to, co bylo potřeba udělat už dávno. Všichni o tom ví, ale skoro nikdo o tom nemluví. Zlepšení psychiatrické péče. Budeme investovat do toho, aby psychicky nemocní měli humánnější prostředí. Ne jako teď klidně po osmi na jednom pokoji. Takže peníze použijeme na transformaci psychiatrických nemocnic. No a těch zbývajících 20 milionů dostanou organizace, které pečují o pacienty, jako jsou hospice.

S Adamem Vojtěchem jsme si dali taky tenhle týden schůzku a bilancovali jsme. Ukázal mi věci, na kterých teď pracuje, a které chce stihnout do konce roku. Stejně jako jsem vám psal s ostatními ministry v minulém hlášení.

Nemůžu tím zaplnit celé hlášení, tak heslovitě.

Zavedení lékového záznamu pacienta. Díky němu budou všechny záznamy na jednom místě. Nebude tolik docházet k tomu, že doktoři a lékárníci nevhodně kombinují léky, nebude se plýtvat penězi ze zdravotního pojištění. Když to poslanci schválí v září, spustí se v půlce příštího roku.

S lékovým záznamem je spojené i LÉČEBNÉ KONOPI. Těžce nemocným pacientům pojišťovny zaplatí 90 procent ceny 30 gramů měsíčně. Ale jak říkám, je to spojené do jednoho zákona s lékovým záznamem.

Dál tady máme zvýšení dostupnosti léčiv pro pacienty, rychlejší vstup inovativních léků a taky léků na vzácná onemocnění na český trh, novelu zákona o zdravotních pojišťovnách, aby správní a dozorní rady byly obsazované transparentně, zákon o elektronizaci zdravotnictví, o odškodnění za újmu způsobenou očkováním, pokračování v reformě psychiatrické péče a v reformě primární péče.

Skvělá je i podpora vzniku nových ordinací praktických lékařů a zubařů v místech, kde nejvíc chybí. Už 19 zubních ordinací získalo dotaci celkem za víc než 22 milionů korun. Další 14,5 milionu korun získalo 40

ordinací praktických lékařů. Díky tomu se bude mnohem snadněji žít 86 tisícům lidí, kteří se museli hodinu trmácet za doktorem.

Schůzka Aleny Schillerové s Adamem Vojtěchem uzavřela tu dlouhou šňůru jednání o rozpočtu na příští rok. Popisoval jsem vám ji snad celé prázdniny. Takže tenhle týden mohlo Ministerstvo financí oficiálně odeslat vládě návrh zákona o státním rozpočtu 2020. Celkové výdaje 1618,1 miliardy, příjmy 1578,1 miliardy. Schodek 40 miliard.

Už jsem vám psal, co všechno tenhle rozpočet lidem přinese, tak fakt jen výběr pár věcí:

Další zvýšení průměrného starobního důchodu o 900 korun. Díky tomu bude průměrný důchod 14.326 korun.

Zvýšení rodičáku z 220 na 300 tisíc.

Zvýšení platů u pedagogických pracovníků v regionálním školství o 10 procent, nastavujeme růst tak, aby v roce 2021 byl průměrný plat minimálně 45.000 korun. U nepedagogických pracovníků růst o 7 procent a nastavení růstu tak, aby v roce 2021 byl v průměru minimálně 24.000 korun.

Zvýšení výdajů Ministerstva obrany o 8,8 miliardy na celkem 75,5 miliardy. V roce 2021 budou výdaje na obranu 1,4 procenta.

Zvýšení podpory výzkumu, vývoje a inovací o 5,5 miliardy na celkem 47,6 miliardy.

Rekordní investice za 146,7 miliardy, z toho z národních zdrojů 88,5 miliardy.

To jsem to zas natáhl. Ale ještě vám chci napsat o všech těch pomluvách, které se šíří kolem mého údajného střetu zájmů.

Celý předběžný audit je absurdní. Někdo mě chce trestat za období, kdy jsem nebyl ve vládě nebo že jsem vyhověl slavné novele lex Babiš? Ano, představte si, že EVROPŠTÍ auditoři prý přehlédli tak základní fakt, že když už si dovolili použít a vykládat pouze český zákon, tak to udělali v situaci, kdy to ani nebylo možné. Ten paragraf, který používají, se totiž použije zjednodušeně jenom na členy vlády a to jsem od 24.5. do 6.12.2017 NEBYL.

Byl jsem 1. místopředsedou vlády pro ekonomiku a ministr financí od 29. ledna 2014 do 24. května 2017. Od 6. prosince 2017 jsem byl předseda vlády České republiky, od 24. ledna 2018 v demisi. 6. června 2018 jsem byl znovu jmenován do funkce a pověřen sestavením další vlády.

Tudíž ten paragraf v této části použít NEJDE 😂 Slyšel jsem, že se prý takové základy učí už v prvním ročníku na právnických fakultách.

Pan profesor Jiří Chýla k tomu napsal blog. Určitě si ho přečtěte. Dával jsem ho v týdnu na Facebook. Je pro mě neuvěřitelné, že se ještě někdo objektivně, odborně a hlavně veřejně dokáže podívat na tuhle problematiku. Pan Chýla je odvážný člověk a doufám, že za svůj názor nebude perzekvován.

Víc se k tomu nechci vyjadřovat, protože mám jen stejně obecné informace jako vy. Klára Dostálová už za Ministerstvo pro místní rozvoj svoje řekla.

A všem případným hejtrům chci jen připomenout, že odpověď Evropské komisi prý připravovalo několik ministerstev a řídicích orgánů.

Je to fakt směšné s tím zákonem o střetu zájmů, který se v průběhu svého projednávání změnil na lex Babiš. Za dva roky v téhle zemi došlo k 20 tisícům případů porušení povinnosti podat majetkové přiznání. Já jsem ten zákon neporušil, ale Evropská komise se na mě stejně zaměřila. Takže radši ještě jednou to zopakuju: za dva roky 20 tisíc případů porušení. Právě taková je podle Ministerstva spravedlnosti bilance novely zákona o střetu zájmů, která v praxi funguje od září 2017. Nejčastěji povinnost porušují komunální politici. Takže očividně jedním z mála, který se tím zákonem řídil a řídí, jsem byl já. Přečtěte si k tomu celý článek na iRozhlasu, co jsem dal v týdnu na Facebook.

Ve střetu zájmů jsou paradoxně i někteří komunální politici z Městského úřadu v Černošicích, který o mém střetu zájmů rozhoduje. Dokonce místostarosta Černošic Petr Wolf natvrdo prohlásil, že nesouhlasí se zveřejňováním příjmů politiků na internetu! Dávám vám k tomu článek za chvíli na Facebook.

Ted' už jen ve zkratce.

Fotky a video z oslav Slovenského národního povstání jste viděli. Taky z výstavy Voda a civilizace, kam vás srdečně s Richardem Brabcem zveme. V týdnu jsem ještě byl na poradě českých velvyslanců, kteří reprezentují náš stát po celém světě. Mluvil jsem s nizozemským ministrem zahraničí Stefem Blokem. S Holandskem máme mnoho společného, ale na přerozdělování migrantů se prostě neshodneme. Jednal jsem i s irským místopředsedou vlády Simonem Coveneyem, který je i ministrem pro brexit. Zajímavé je, že tam mají menšinovou vládu a s opozicí nějakou formu dohody, požádal jsem o její zaslání. Po telefonu jsem mluvil s Borisem Johnsonem. Řekl jsem mu, že Evropská unie není jen Německo a Francie, kde jednal o brexitu, ale i V4. Takže jsem ho k nám pozval a navrhnul jsem mu, že zkusíme brexit společně s premiéry V4 probrat. Budeme hledat řešení, které by uspokojilo všechny. A taky, ať přijede ochutnat naše skvělé české pivo. V Bruselu se pořád jedná o tom, jak bude vypadat nová Komise, naše vláda schválila Věru Jourovou jako kandidátku za Českou republiku a já jsem to hned napsal paní Ursule von den Leynové. Pak jsem jí i volal, a byl to už náš třetí telefonát, abych jí znovu řekl, že Věra je skvělá kandidátka a jako vice prezidentka Komise by určitě výborně reprezentovala region střední a východní Evropy. Taky jsem se začal chystat na cestu do Turecka, kde chci podpořit české obchodní projekty a otevřít jim dveře. Budu se i snažit řešit dědictví tradičních demokratických stran, tím myslím kauzu České exportní banky a elektrárny Adularya, kde můžeme přijít až o 14 miliard. Cestou zpátky z Turecka to vezmu přes Budapešť a povečeřím s premiéry Viktorom Orbánem, Peterem Pellegrinim a se srbským prezidentem Aleksandarem Vučićem. Pak vystoupím na mezinárodním demografickém summitu s projevem o stavu v ČR a o naší rodinné politice. Náš cíl jsou tři děti v rodině. O tom jsem vám napsal nedávno docela dlouhý report. Zastavím se i na našem českém velvyslanectví, kde pozdravím 50 našich starostů, kteří budou v Budapešti na Setkání českých a maďarských partnerských měst a obcí.

Tak jo. Pro dnešek celý. Přeju krásnou neděli.

Příspěvek z 4. srpna. Dostupné z:

<https://www.facebook.com/AndrejBabis/photos/a.324695871000397/1595262377277067/?type=3>

Čau lidi, dneska toho bude tuna. Sorry! Tady už turek nepomůže. Tohle bude chtít něco silnějšího. Nevíte, co to berou studenti během zkouškového? 😊 A to jsem od čtvrtka na dovolené na Krétě. Mimochodem, je tu moc hezky. Krásné moře, podle tenisového trenéra je na Krétě největší koncentrace jódu v Evropě. Působí to blahodárně na dýchání a celkově na tělo. Tak jsem zvědavý, co to se mnou udělá.

Tohle hlášení bude fakt dlouhý, tak vám dám na začátek malou upoutávku. Kdo se chcete dozvědět o klimatu, můžete jet hned od začátku.

Pak mám pro vás situaci kolem rozpočtu a ČSSD. Vypadá to, jak kdyby chtěli naši partneři skutečně odejít z vlády... Torpédují náš zodpovědně připravený rozpočet. Tak jen zopakuju, co řekla natvrdo naše ministryně financí **Alena Schillerová**. Pak mám pro vás špiónážní věci. Mossad!

K tomu klasika, D1.

A pak i moje jednání s paní předsedkyní Evropské komise Ursulou von der Leyenovou.

A kauza Eurovia, brutální průvan, který udělal Karel Havlíček na Energetickém regulačním úřadu.

Tak jedem.

Klima.

Zachytil jsem v médiích, asi stejně jako vy, že jsem změnil názor v pohledu na uhlíkovou neutralitu.

Nezměnil, akorát jsem po jednání s novou předsedkyní Evropské komise řekl novinářům, že na Evropské radě neproběhla odborná debata, byla to jenom vidina předvést se v New Yorku na klimatické konferenci tvrdším cílem bez debaty o dopadech na naši a evropskou ekonomiku a průmysl. Neřekli jsme hlavně, jak donutíme ostatní státy světa, aby následovaly Evropu.

Jak určitě víte, uhlíkovou neutralitu do roku 2050 jsem vůbec nepřipouštěl. Označil jsem ji za ekonomický nesmysl pro naši zemi a tu dohodu jsme proto logicky zablokovali. Teď se děje akorát to, že novináře upřímně šokuje, že jsem schopen se o ní i přesto bavit a neodmítat ji za každou cenu. No, za každou cenu... Samozřejmě, že otázka ceny je vždycky důležitá a také se k ní vrátím.

Tak fajn. Uhlíková neutralita. Od začátku totiž říkám, že kontext je širší, od začátku říkám, že musí proběhnout debata. Pořádná. Odborná, a všech, a pak se všechny státy světa do toho boje musí zapojit. Bez výjimky. Protože jestli v tom ale zůstane Evropa samotná, tak je to v rámci záchrany planety naprostý nesmysl. V tom se snad shodneme.

Něco vám řeknu. Já o tom teď hodně přemýšlím, čtu a mluvím. Už měsíce. S odborníky, aktivisty, klimatology, samozřejmě **Richard Brabec**. Záchrana přírody pro nás, a hlavně pro naše děti je pro mě priorita. Proto taky bojujeme za zachování vody v krajině, bojujeme proti suchu, dáváme miliardy, rozjíždíme speciální programy, jsme pořád v přírodě.

Ale taky studuju čísla. Fakta. Ta evropská versus celý svět. Je to takhle:

Zprvé, Evropa produkuje pouze 9 % celosvětových emisí.

Zadruhé, Evropa snížila za minulý rok emise CO2 o 20 milionů tun, zbytek světa je 51krát navýšil. Na 1020 milionů tun.

Zatřetí, Evropa už párkrát zažila šílenství. Biopaliva, soláry, vždycky se rozjela plnou parou jedním směrem, a jak to dopadlo? U solárů všichni v Evropě zbankrotovali a všechno vyrábí Čína. To je jeden příklad.

A doufejme, že to samé se nestane s elektroauty. Mluví se o tom, že elektroauta jsou jediná spása, ale nedávno řekl nový šéf **BMW**, že je to prodělečný byznys.

A co letadla, lodě, chov skotu? Někteří fanatici už dokonce ani nechtějí mít kvůli emisím děti, teď se k nim přidal nepochopitelně princ Harry, že nechce mít víc než dvě děti, aby nezatěžoval životní prostředí, článek vydám za chvíli.

Do toho to fakt absurdní rozhodnutí Evropského parlamentu, který postupně od února 2014 až do března 2019 snižoval emise CO2 u nově vyrobených aut až o 80 %, znamená, že všechna auta se spalovacími motory vyrobená v roce 2030 by musela mít průměrnou spotřebu cca 2 litry na sto kilometrů, což samozřejmě NENÍ REÁLNÉ, a proto jsou automobilky nucené vyrábět elektroauta, aby to nařídily.

A já nechci, aby celá Evropa zase narazila do zdi. A my s ní. Chci debatu. A měli by se zapojit všichni. V září na konferenci v New Yorku bychom měli najít způsob, jak donutit Čínu, Indii, Rusko, a USA, aby respektovali klimatickou dohodu z Paříže. Jinak Evropu převálcují v průmyslu, a může se stát, že ten bude mít tendenci se přestěhovat třeba do USA, kde už teď elektřina stojí 29 euro, zatímco v Evropě 55 až 60 euro za MWh, a planeta bude trpět dál úplně stejně. Možná hůř.

Ale když se shodnem, nastoupí do takové dohody Česko naplno, máte mé slovo.

Už teď je jasné, že v roce 2050 chceme směřovat k 80 % uhlíkové neutrality. Víte, že by stačilo jen zavřít dvě hnědouhelné elektrárny, které v Česku máme a snížíme tím produkci CO2 jako kdyby u nás přestala jezdit celý rok všechna osobní auta?

Snadné, že?

Česko jde směrem k jádru, které je podle mě čistým zdrojem, s čímž souhlasila i budoucí šéfka Evropské komise Ursula von der Leyenová, když jsem za ní teď byl v Bruselu. Na Slunce a vítr, jak si myslí Německo, to bohužel neutáhneme. Každá země by měla mít svojí energetickou soběstačnost, svůj mix a sama si rozhodovat. O to jde i mně.

A případné vyšší klimatické cíle? Jasně. Můžeme se o nich bavit. Ale je potřeba brát realitu naší země. Vždyť ještě dnes 300 tisíc domácností stále topí na uhlí a my jim významně pomáháme alespoň tím, že dotujeme výměnu nových kotlů za ty staré.

A kolik tu jezdí ojetých aut? Změnit tohle všechno, to je hodně peněz, investic. Desítky miliard. I v tom už ale máme jasnou představu.

Ale nemůžou to platit daňoví poplatníci, stačí, že už všichni platíme solární tunel tradičních demokratických stran za tisíc miliard. Řekli bychom si o dodatečné peníze mimo evropský rozpočet. Z

platformy pro uhelné regiony. Jsme na to připravení, máme argumenty. To by mohlo podle mě taky zásadně pomoci. Takže ano, i uhlíková neutralita v roce 2050 je pro mne téma. Velké téma.

Co říkám, je: pojďme se o tom bavit, pojďme hlavně nepodlehnout iracionálnímu šílenství, kterého je všude plno. Bavme se nad fakty a nad daty. Bavme se o podmínkách. Bavme se o tom, že za uhlíkovou neutralitu v roce 2050 budeme chtít peníze. Samozřejmě navíc nad náš rozpočet z EU. Velice logicky a racionálně. Bude nás to totiž stát desítky až stovky miliard korun.

Německé ministerstvo životního prostředí chce od roku 2020 zavést uhlíkovou daň, což je vlastně emisní povolenka na dopravu, která by zásadně zdražila pohonné hmoty v Německu. My tyto šílené nápady odmítáme a uhlíkovou daň určitě nepřijmeme. Stačí nám ten solární tunel, o kterém jsem psal před chvílí. Za emisní povolenky náš průmysl zaplatil už 37 miliard a v příštích deseti letech bude platit 230 až 260 miliard korun.

Tak. Tímhle jsem, doufám, tu debatu vykopnul a těším se teď na všechny, kdo mi k tomu budou mít co říct.

Zpátky na začátek týdne. Pan prezident odvolal na moji žádost ministra kultury pana Antonína Staňka. Jel jsem panu ministrovi poděkovat za jeho práci. Já osobně jsem s ním neměl nikdy problémy, podle mě je to slušný člověk a vážím si ho. Taky za sebe vybral dobrou náhradu. Ministerstvo dočasně povede ekonomický náměstek pan René Schreier, což má logiku, když se teď vyjednává o rozpočtu.

Zatímco jsme s panem Staňkem odpovídali na dotazy novinářů, a myslím, že to byla dobrá tiskovka, udělala si v tu samou chvíli tiskovku **ČSSD** k rozpočtu.

No co byste čekali.

Chybí jim tam 20 miliard, jaké si vymysleli na schůzi. Říkám si, sakra, co mi to jen připomíná? No jasně, hned mi blesklo hlavou. Špidla. Zdroje tu jsou. Politické trafiky. Plýtvání. Sekera po Sobotkovi. Státní dluh 394,2 miliard, když byl ministr financí. A ještě stačil se Špidlou utratit peníze z privatizace Transgasu 125,3 miliard, které chtěl Grégr na založení důchodového účtu.

Další rozhazování místo efektivního řízení. Paní Maláčová 11 miliard, pan Petříček 1,5 miliardy.

Nikdy nepochopí, co to je rozpočtová zodpovědnost. Šetřit na provozu je pro ně neznámý pojem. Není to prostě jejich DNA. Prostě jak řekla Margaret Thatcherová: „The problem with socialism is that you eventually run out of other people's money.“ Česky: „Problém socialistů je, že jim nakonec dojdou peníze i těch druhých.“

A dojdou jim vždycky. Těch 394,2 miliard dluhu nasekal ministr financí Sobotka, když HDP naší země rostlo v průměru o 5 procent ročně. To byl naprosto bezprecedentní ekonomický růst. A byl to přímo ekonomický zločin, jakou hospodářskou politiku tehdy nastavil. a to nemluvíme o privatizaci...

V letech 2014–2018, když jsme dostali na starost finance my, rostlo HDP míň, jen o 3,6 procent a nám se přitom podařilo snížit státní dluh ke konci roku 2018 oproti roku 2013 o 61,3 miliard a veřejné zadlužení kleslo o 90,6 miliard.

No. A teď jsou ČSSD naši koaliční partneři a vymysleli další přemrštěné požadavky na státní rozpočet. Na začátku týdne mluvili o tom, že chtějí 18,5 miliard navíc pro svoje ministerstva. Na střeďeční tiskovce to ještě nafoukli. Teď říkají, že by chtěli už přes 20 miliard! Jasně.

Přitom nepřišli s žádnými návrhy na to, kde by se dalo ušetřit, aby se jejich neustále stupňující požadavky daly z něčeho zaplatit. Klasika.

Pokud bychom na požadavky socialistů kývli, stoupl by příští rok deficit na 62 miliard! Takhle se přece řídit stát nedá. Nemůžete pořád jen navyšovat výdaje bez toho, abychom snižovali výdaje na provoz státu.

Paní ministryně financí Alena Schillerová to řekla natvrdo. Tohle je torpédování státního rozpočtu v přímém přenosu.

Přitom předběžný návrh rozpočtu, který poskládala dohromady, a připomínám bavila se o tom se všemi ministry a makala na tom s kolegy od února, bez přestávky, plní naše společné vládní priority. Máme tam výrazné zvýšení důchodů, v průměru o 900 korun měsíčně. Je tam růst rodičovského příspěvku na 300 tisíc pro rodiče dětí do čtyř let, kteří ho budou k 1. lednu aktivně pobírat.

Máme tam navýšení platů učitelů o 10 procent, aby na konci volebního období vydělávali v průměru přes 45 tisíc korun, jak jsme slíbili. Počítáme v návrhu rozpočtu taky se zrušením karenční doby, což je hlavní téma sociální demokracie, kterou jsme vždycky chápali jako nutnou daň za to, že jsme spolu vstoupili do koaliční vlády. Je tam i spousta dalších sociálních opatření.

Víte, co by bylo fakt bizarní? Kdyby právě ČSSD shodila rozpočet, který vychází vstříc důchodcům a rodinám s dětmi. To by byla opravdu sociální politika, o které se nezdálo ani zakladatelům téhle strany.

Zatím to ale fakt tak vypadá. Svými nejnovějšími prohlášeními vystavuje naši zemi hrozbě neschválení státního rozpočtu a rozpočtového provizoria. Rozpočtové provizorium by znamenalo, že se omezí nejen výdaje na provoz, ale taky na investice a růst, které jsou tady od toho, aby posouvaly Českou republiku dopředu.

Přitom náš rozpočet nejenže rekordně investuje do lidí, ale je speciálně zaměřený i na ten růst. Výdaje na investice zvedáme o 13 miliard na rekordních 135 miliard. Z této částky půjde 85 miliard z národních zdrojů. Navíc navyšujeme podporu vědy a výzkumu na 48 miliard.

Paní Maláčová požaduje pro svůj resort dalších 11 miliard. Její Ministerstvo práce a sociálních věcí ale nebylo zatím schopné doložit podrobnější vysvětlení požadované částky, analýzu financování sociálních služeb ani financování problematických IT projektů. Vůbec. A naše ministryně financí ji o to žádala OPAKOVANĚ. A dodávám, že v našem návrhu rozpočtu jsme právě sociální výdaje navýšili o astronomických 52 miliard korun

Ohledně ministerstva vnitra. Mezi lety 2013 a 2020 narostly výdaje vnitra z 54,6 miliard na 76,2 miliard korun, to dělá skok 21,6 miliard. Když to vezmem podrobněji, výdaje hasičského sboru ve stejném období se navýšily o 3,1 miliardy, výdaje Policie ČR o 14,3 miliardy. A tady je hrozně důležité říct, že rozpočet

Policie, stejně jako hasičů paní ministryně nekrátila. Všichni ostatní měli jasný pokyn ušetřit na provozu 10 procent. Policisté a hasiči jako jediní ne!

Panu ministru Petříčkovi prý chybí 1,5 miliardy. To se divím, vždyť jeho Ministerstvo zahraničí přece dostává pořád více peněz. V roce 2008 byly jejich výdaje 6,78 miliardy a v roce 2020 se navrhují ve výši 7,89 miliardy, což je o 16,3 procent víc, tedy o 1,1 miliardy. Pan Petříček ale požaduje další a další peníze. I přesto, že jeho ministerstvo, stejně jako vnitro a MPSV, není schopno utrácet ani ty peníze, které v rámci rozpočtu dostávají a dochází u nich akorát ke kumulaci nespotřebovaných výdajů. Chápete to?

Ministerstvo zahraničí vykázalo k 1. lednu 2019 nespotřebované výdaje za 2 miliardy korun, tedy čtvrtinu svého rozpočtu. Neuvěřitelné! V případě MPSV dosahují nároky z nespotřebovaných výdajů ke stejnému datu 9,7 miliardy, v případě Ministerstva vnitra 3,6 miliardy.

Ted' nám ekonomika zpomaluje, i když ne nijak dramaticky. Kolegové z Ministerstva financí tento týden vydali novou makroekonomickou predikci, podle které by letos HDP měl stoupnout 2,5 procent, což je pořád slušné. Příští rok by to sice mělo být o něco slabší, růst HDP by měl být 2,3 procent, i to je ještě solidní. Rozhodně bychom ale neměli nic podcenit.

Vím, že je paní Schillerová bojovnice a bude do posledního dechu o rozpočtu jednat. Namísto vzkazů přes média si s jednotlivými ministry sedne k jednacímu stolu a probere konkrétní požadavky. Bude se bavit věcně nad podrobnou analýzou výdajů jejich kapitol – nejen o neustálém navyšování. Pobaví se s nimi taky o možnostech úspor provozních výdajů, jak se to snaží dělat ministři za hnutí ANO, kterým se daří ušetřit.

V hledání úspor jde přitom Alena Schillerová příkladem. Třeba tím, jak bojuje proti mrtvým duším. Psal jsem vám o tom několikrát. Jak si úřady vydržují tisíce neobsazených míst a z těchto peněz pak přilepšují svým stávajícím zaměstnancům. Paní Schillerová tenhle nesmysl srovnává se situací, že byste místo jednoho drinku museli zaplatit dva. Ten druhý za vašeho neexistujícího kumpána.

Na úterní vládě proto Alena Schillerová předložila novelu rozpočtových pravidel, díky které se výrazná většina těchto peněz po druhém měsíci neobsazenosti zaváže. Co to znamená? Abychom motivovali pracovníky, kteří musí agendu za neexistujícího kolegu odpracovat, zůstane úřadu zhruba 50 procent nákladů spojených s tímto neobsazeným místem a zbytek se prostě zablokuje. Zavázané prostředky se pak budou moct použít na neočekávané výdaje během roku nebo na vládní priority. Motivace úřadů vytvářet mrtvé duše tím skončí a státní kasa díky tomu ušetří 1 až 2 miliardy korun ročně.

To ale není všechno. V úterý přinesla paní Schillerová na vládu taky balíček, díky kterému budeme moct účinněji zakročit proti daňovým únikům velkých ryb a agresivnímu daňovému plánování. Všichni jsme o tom slyšeli. Agresivní daňové plánování je založené na přesouvání zisku, který by se jinak vytvářel a byl daněný na našem území, do daňových rájů. O to míň peněz mají obce, kraje i stát a všem se zmenšuje prostor pro zlepšování života lidí.

Návrh paní ministryně posiluje spolupráci se státy EU v boji proti tomuto šmėčkování na daních včetně vyvádění zisků do zahraničí. Agresivní daňové plánování je stále propracovanější a využívá pohyb kapitálu a osob v rámci vnitřního trhu EU. Do toho jsou zapojeni i zprostředkovatelé těchto obchodů. No a proto zavádí novela nový okruh informací, které si mezi sebou budou státy automaticky vyměňovat. Říká se

tomu přeshraniční uspořádání. Díky novele získají daňové orgány jednotlivých zemí informace o činnosti a transakcích podezřelých subjektů, což jim umožní účinně reagovat na snahy o obcházení daní a vyvážení zisků do zahraničí.

Ještě když jsem byl ministr financí, mezi moje hlavní priority patřil právě účinnější boj proti daňovým únikům a agresivnímu plánování. A jsem moc rád, že se Aleně Schillerové na to podařilo takhle dobře navázat. A to neříkám jen já. Hned tři nezávislé instituce v posledních dnech totiž poukázaly, že se výběr daní v České republice zlepšil.

Nejvyšší státní zastupitelství ve své nejnovější výroční zprávě za rok 2018 napsalo pochvalu Daňové kobře a taky Finanční správě za její efektivnější kontrolní činnost díky opatřením jako je kontrolní hlášení nebo EET.

A co říká ve své výroční zprávě Národní centrála proti organizovanému zločinu? Podle ní se grázlové začali odklánět od podvodů na DPH jako vystavování fiktivních faktur nebo podílení se na karuselových podvodech. I tohle se stalo díky tomu, že jsme jim přiškrtli možnosti. Zvýšili jsme kontroly finančních úřadů a zavedli kontrolní hlášení.

Ted' Nejvyšší kontrolní úřad. Co říká ve své zprávě o daních v České republice? V letech 2014–2017, jak sám píše, úspěšně naplňujeme cíle boje proti daňovým únikům a lepšime se ve výběru daní.

To, že sociální demokracie nechtěla odejít z vlády kvůli tomu trapnému divadlu s výměnou ministra kultury bylo každému jasné, takže proto ted' přišli s neexistujícím problémem, který se jmenuje „nedostatek peněz pro ministerstva sociální demokracie.

ČSSD vůbec nechápe, že si na vyšší výdaje musíme nejdřív vydělat. Já se už ani nedivím, oni to nejsou schopni pochopit. Někdy mám pocit, že k tomu nemají zřejmě potřebné vnitřní ustrojení, aby mohli tuhle jednoduchou myšlenku pobrat. Neměli se to kde naučit. Fakt mě štví, kolik svých členů zaměstnávají na ministerstvech, kde odčerpávají veřejné peníze.

Údajným kolapsem hrozí nejvíc právě Ministerstvo práce a sociálních věcí a Ministerstvo zahraničních věcí, které mají dlouhodobý a velký problém s efektivitou při vynakládání prostředků, s vykazováním a celkovou nepřehledností finančních toků.

Sociální demokraté vykládali poslední měsíc do médií, že kvůli problému na ministerstvu kultury nemůžou odejít z vlády, že svůj odchod zkusí zdůvodnit na základě požadavků na rozpočet. Problém, který ale veřejně prohlašují, neexistuje. Tečka. Výdaje státního rozpočtu v jejich rozpočtových kapitolách rostou pravidelně. Jak už jsem psal, hasičům i policistům přidávaly peníze na platy poslední tři vlády.

Ještě, než tohle téma ukončím, tak vás znova odkážu na Facebook, kde Alena Schillerová všechno hezky vysvětluje. Je to přehledné, jsou k tomu vždycky čísla a jasné argumenty. Projedte si celý její týden. A rozhodně koukněte na video, vydávám ho za chvíli.

A ted' něco úplně jiného.

Mossad! Jedna z nejlepších zpravodajských služeb na světě. V tom, jak je schopná likvidovat vysoce postavené extremisty, organizátory bombových útoků, náboráře sebevražedných atentátníků a další grázly, se jí asi nikdo nevyrovná. Budí oprávněnou hrůzu. A její operace po celém světě jsou legendární. Dopadení a postavení jednoho z nejhorších válečných zločinců Adolfa Eichmanna před spravedlnost. Přivezli ho z Buenos Aires. Legendární akce. Poprava "Kata z Rigy" Herbertse Cukurse v Uruguaji. Operace Boží hněv, která na různých místech světa udeřila na organizátory masakru olympioniků v Mnichově. Doporučuju samozřejmě stejnojmenný film Stevena Spielberga. Operace Entebbe, při které bylo zachráněno 102 rukojmích v Ugandě.

Pan Tamir Pardo dělal Mossadu 4 roky ředitele, pracoval v něm od roku 1989, samozřejmě předtím sloužil v izraelské armádě IDF, a teď velice úspěšně podniká v oblasti kybernetické bezpečnosti a já ho pozval, abychom se bavili právě o téhle nové válečné frontě, která se s nástupem internetu otevřela. Izraelci jsou v tom zřejmě nejlepší na světě. A chci se s ním bavit dál a zkusit spolupráci na jednom rezortu.

Tak a teď D1.

Celý týden se některá média bavila tím, že posunulo zahájení opravy dálnice D1 u Prahy a odložily noční uzavírky dálnice D1 u Mirošovic. Tak hlavně, zahájení opravy mimo víkend se odložilo na základě mé debaty s ministrem dopravy Vladimírem Kremlíkem a až následně s novým ředitelem Radkem Mátlem a já ho bylo vyhodnoceno ze strany **Ředitelství silnic a dálnic - ŘSD** jako prospěšné. I když to některá média popisovala jinak, jak je samozřejmě zvykem. Náš cíl bylo neotravovat řidiče v době, kdy celá Evropa čeká nejhorší dopravní nápor v průběhu celých prázdnin.

Chtěli jsme a pomohli jsme řidičům. Doprava byla o víkendu na tomto úseku plynulá a bezpečná a bez větších problémů. Těžko si představit, jak by to vypadalo, kdyby se tisíce rodin snažilo dostat na dovolenou a zároveň byl úsek zúžený a makaly tam stroje. Vždyť hned, jak jsme v pondělí s prací začali, udělaly se kolony.

Bylo to správné rozhodnutí. I když teď řešíme, kolik bude odstavka stát. Společnost Eurovia jako zhotovitel obou staveb zveřejnila, že to bude několik milionů korun. Fantastické! Místo, aby byla solidární k řidičům, mluví jen o svých nákladech. A pokud vím, to vyčíslení vzniklých nákladů zatím na Ředitelství silnic a dálnic nepředložila a taky jí nebylo nic uznáno. Místo toho to hlásí do médií.

Pro zajímavost, náš stát se s Eurovií soudí o skoro 4 miliardy korun, mimo jiné i kvůli odpadkové dálnici D47, po které se v důsledku její „super“ práce nedá normálně jezdit a kvůli D8, kde si fakturují nějaké údajné škody. Měli by ale pochopit, že časy, kdy právník a PR agentura bývalého premiéra řídili stát v jeho neprospěch, jsou pryč.

Pojďme na evropské věci. V 8 ráno jsem se na Úřadu vlády sešel s paní komisařkou Věrou Jourovou, abychom spolu probrali, o které oblasti by se měla Česká republika v nové Evropské komisi ucházet.

Myslím, že jako eurokomisařka za ČR obstála se ctí. Měla velmi komplikované portfolio, které zahrnovalo spravedlnost, spotřebitele, ochranu osobních údajů a další složité problémy. Bojovala proti praní špinavých peněz a proti financování terorismu, zasadila se o celoevropskou ochranu obětí trestných činů a úspěšně obhájila novelizaci nařízení o ochraně dětí při přeshraničních sporech. Její největší legislativní

úspěch pak byl tzv. New Deal for Consumers, který pomohl všem lidem, kteří po EU nakupují po internetu.

Ohledně portfolia si myslím, že by byla zajímavá oblast digitálu. Budoucí Evropská komise chce vrhnout svoje síly hned od začátku na revoluční technologie, jako je třeba umělá inteligence. Máme rozhodně co nabídnout a tato oblast by pro nás byla zajímavá.

Tohle všechno jsem představil nově zvolené předsedkyni Evropské komise paní Ursule von der Leyenové, za kterou jsem odletěl hned po setkání s paní Jourovou.

Myslím, že je pro naši zemi docela čest, že jsme u paní předsedkyně dostali termín jako třetí členská země. Hned za Francií a Polskem. Bavili jsme se s paní Leyenovou hodinu a čtvrt na čtyři oči, byla to velice příjemná debata. Jsem moc rád, že se takhle důležité funkce ujme velmi zkušená a inteligentní politička, která rozumí regionu střední Evropy a nebude se snažit přicházet s šílenými nápady, které občas od některých našich partnerů v EU slýcháme.

Chtěl jsem se s ní sejít co nejdřív po její volbě proto, abychom probrali nejen obsazení budoucí Evropské komise, tedy kdo bude místopředseda a kdo se bude starat o kterou oblast, ale taky její plány a představy o budoucnosti EU. Taky jsem jí chtěl vysvětlit osobně některé svoje názory a postoje, protože mezi čtyřma očima je to vždycky nejlepší.

Paní Ursula mluví anglicky, německy a francouzsky, já taky, takže jsme si mohli nerušeně povídat, a ani jsme si nevšimli, že jsme o skoro 20 minut přetáhli vyhrazený čas.

V EU nás v nejbližších měsících čekají dvě zásadní otázky, na kterých se musí všechny členské státy shodnout.

První je budoucí nastavení rozpočtu EU, kterému se říká víceletý finanční rámec, protože platí vždy 7 let. Ten současný byl vyjednávaný v roce 2012 Nečasovou vládou, která teda neodvedla dobrou práci.

Pro mě je zásadní, aby se rozhodování o investičních prioritách přeneslo blíž lidem. Jsou vlády, které nejlíp ví, kam peníze směřovat. Díky tomu můžeme zajistit, že evropské prostředky půjdou hlavně na vědu a výzkum, investice do dopravní infrastruktury, dálnice a obchvaty, na boj se suchem a klimatickou změnou a vytváření nových zdrojů vody a její zadržování v krajině, čističky, regionální rozvoj, investice do menších obcí, obnovu kulturního dědictví. A ne na měkké programy, třeba na řešení problémů s nezaměstnaností, kterou má naše země rekordně nízkou, dokonce nejnižší z celé Evropy, nebo na různé semináře, workshopy, analýzy, ze kterých nic konkrétního nepadá.

Chápu, že pro některé státy EU, třeba ty jižní, je nezaměstnanost mladých lidí velký problém. Ale je důležité, aby Brusel vnímal specifika jednotlivých členských států a zohlednil jejich požadavky.

Taky je pro mě důležité, aby bylo na užitečné projekty v evropském rozpočtu vyhrazeno dostatečné množství peněz. Podle současného návrhu na 2021 až 2027 jsme totiž kráceni skoro o čtvrtinu oproti existujícímu období, přitom ale celý rozpočet EU se zvětšuje, i přes odchod Velké Británie, kterého já osobně lituju.

Paní Ursule jsem připomněl, že tohle není jenom český nápad, ale že si to myslí většina členských států EU. Ti se sdružují v takzvané skupině Přátelé koheze a na 5. listopadu jsem pozval všech 16 předsedů vlád této skupiny do Prahy, abychom se shodli pod mým vedením, jak si nový evropský rozpočet představujeme. Pan prezident mi na tuto důležitou akci odsouhlasil prostory Pražského hradu a já jsem za to vděčný. Máme se s čím chlubit. Paní Ursulu jsem pozval na návštěvu naší krásné země, lákal jsem ji taky na kladubský hřebčín, který se čerstvě dostal na seznam UNESCO. Schválně koukněte, kdo jste to nezaznamenali, vydávám za chvíli.

Druhé téma, které jsme s paní Ursulou probírali, byl boj proti klimatické změně. O tom jsem vám ale psal hned na začátku, takže to tady nemusíme znovu rozebírat.

Taky přišla řeč na rodinu. Je neuvěřitelné, jak paní Ursula skloubila kariéru a 7 dětí. Takže jsme probírali i rodinnou politiku a porodnost v Evropě. Paní Leyenová byla úspěšnou ministryní pro rodinnou politiku.

Myslím, že jsme si dobře porozuměli, a těším se na spolupráci s touto inteligentní a vzdělanou předsedkyní Evropské komise.

Zpátky do Prahy. Byl jsem na marocké ambasádě na oslavě Dne Trůnu neboli státního svátku Maroka. Letos je to přesně 20 let, co v Maroku na trůn usedl král Mohammed VI. A taky je to 60 let, co naše země navázaly diplomatické vztahy. Vy víte, že je mi Maroko blízké. Já tam v 80. letech pracoval a jsem rád, že tuhle zemi objevili i naši podnikatelé a čile s ní obchodujeme. Je to náš druhý největší partner v Africe. S paní velvyslankyní Hanane Saadí jsme si také pochvalovali přímé letecké spojení mezi Českem a Marokem. Od dubna fungují už dvě pravidelné přímé linky z Prahy do Marrákeše a do Casablanky. To mě moc těší. Češi do Maroka jezdí rádi za dovolenou i za byznysem a tohle jim dost ulehčilo život.

No koukám, že jsem zase přetáhl, tak pojďme rychle. Ještě chci stihnout jednání vlády, protože to pěkně rozvířil pan vicepremiér Karel Havlíček. Rozhodl se okamžitě vyměnit tři z pěti radních Energetického regulačního úřadu (ERÚ). To je jedna z nejvlivnějších tuzemských organizací, která mimo toho, že reguluje ceny energetiky, taky ochraňuje zájmy zákazníků. Ve své strategii doslova uvádí, že posiluje ochranu spotřebitelů na všech úrovních.

To, že v ERÚ není všechno v pořádku a jeho vedení straní spíš subjektům, které má regulovat, než spotřebitelům bylo veřejným tajemstvím. Ovšem nikdo se zatím neodvážil do toho říznout.

Dokud nepřišel Karel Havlíček. A ten na to vzal motorovku.

Ve spolupráci s bezpečnostními složkami připravil neprůstřelné argumenty, na základě kterých vláda okamžitě a jednohlasně rozhodla o odvolání radních a současně jmenovala tři nové.

Na energetickém trhu to způsobilo rozruch. Na jedné straně velký aplaus, na straně druhé tvrdá kritika. Nedívím se, hraje se tu o miliardy.

Já krok Karla Havlíčka podporuju. Když nastupoval do úřadu, jasně sdělil, že nebude trpět jakékoliv ovlivňování a já jsem rád, že necuknul a potvrdil, že jsme protikorupční hnutí. Bude teď pod obrovským tlakem, ale jak ho znám, jemu to spíš vyhovuje.

Taky jsme schválili nový zákon o lobbování a tím splnili další bod ze svého programového prohlášení. Dosud takový zákon v naší zemi chyběl. Definuje, co je zákonem povolené lobbování, kdo jsou lobbisté a kdo lobbovaní. Klíčové je, že zavádí jejich registr, který bude veřejně přístupný.

Mějte se fajn.

Příspěvek z 6. října. Dostupné z:

<https://www.facebook.com/AndrejBabis/photos/a.324695871000397/1649857611817543/?type=3>

Čau lidi. Je jasné, čím dnes začnu. Čím začít musím. Asi si každý budeme už napořád pamatovat, kde jsme byli a co jsme dělali, když jsme se dozvěděli tu zprávu o úmrtí Karla Gotta. Já jsem se zrovna vracel ze sázení stromů v Českém ráji. Ten den všude hráli jeho písničky, poslouchal jsem je, dokud jsem nešel spát. Mimořádně pozdě. V jednu ráno. Moje nejoblíbenější je Lady Carneval a Srdce nehasnou, kterou nazpíval s Charlottou.

I když jsem věděl, že Mistr je na tom zdravotně špatně, nečekal jsem to tak rychle. Měli jsme se o prázdninách potkat. Můj blízký přítel František, kterého si nesmírně vážím, organizoval soukromou oslavu narozenin Karla Gotta, byli jsme na ni pozvaní do Stanovic na Karlovarsku, ale bohužel jsem byl s rodinou na dovolené na Krétě. Domluvili jsme se, že po návratu půjdeme na společnou večeři, ale už to bohužel kvůli zdravotnímu stavu pana Gotta nebylo možné.

Když jsem se dozvěděl zprávu o jeho úmrtí, kontaktoval jsem Ivanu Gottovou a zeptal se, jak může vláda rodině pomoci s organizací pohřbu. Bylo jasné, že reakce lidí bude obrovská. Zasedla vláda a podmíněně jsme schválili státní pohřeb v případě, že bude rodina souhlasit. Museli jsme konat rychle. Zorganizovat pohřeb jednoho z nejslavnějších Čechů naší historie za pár dní nebude jednoduché. Paní Ivana Gottová si vybrala pohřeb se státními poctami a dala k tomu i oficiální vyjádření.

Karel Gott byl jedinečná, neopakovatelná osobnost. Ztělesněné dobro, vždy pozitivní, příjemný, v dobré náladě. Moc jsem si ho vážil. Jeho umění dokázalo spojovat lidi bez ohledu na věk, společenské postavení, víru, politické názory. Znali jsme se asi deset let a máme plno společných známých, všechno prima lidi.

V pátek od 8:00 ráno do večera 22:00 se s ním budeme moct rozloučit v Paláci Žofín na Slovanském ostrově. V sobotu od 11:00 bude zádušní mše pro pozvané v katedrále svatého Víta, Václava a Vojtěcha a rozloučení se státními poctami, kterou budeme živě promítat na Hradčanském náměstí. Myslím, že teprve v ten moment si naplno uvědomíme, každý z nás, a hlavně starší generace, že byl pan Karel Gott součástí našeho života.

Přiznám se vám. Je mi až trochu divné vám teď psát svoje týdenní hlášení ve stínu úmrtí jedinečné osobnosti. Včera jsem se navíc ještě k tomu zúčastnil z pohřbu Kornela Andrzeje Morawieckého, otce polského premiéra Mateusze Morawieckého. Byl to nesmírně statečný a ve svém národě vážený člověk.

Celý život bojoval proti komunistickému režimu a taky proti vstupu vojsk Varšavské smlouvy do Československa. Byl to skutečný hrdina. Zúčastnit se jeho pohřbu beru jako projev solidarity polskému premiérovi, kterého považuji za přítele, a celému polskému národu. Doufám, že Mateusz příští neděli drtivě vyhraje volby.

Tak a teď jdu na to. Každý přispíváme podle svých schopností a dokud nám stačí síly. Takže tady máte moje týdenní hlášení.

Ano, už je líp. Máme na to další papír, takže komentátoři a opozice můžou vykládat, co chtějí. Naše země udělala obrovský skok. Renomovaná světová agentura Moody's, když v pátek skončilo obchodování na světových burzách, vyhlásila, že České republice ZVÝŠUJE hodnocení v úvěrové spolehlivosti. Máme teď hodnocení Aa3, což je stejně jako má třeba Belgie. Na absolutní vrchol nám chybí už jen 3 příčky. Naposledy nám agentura zvýšila hodnocení před dlouhými 17 lety.

Je to zásluha všech lidí, kteří každý den vstávají a chodí do práce, živnostníků, malých i velkých firem a všech zaměstnavatelů a samozřejmě taky státních zaměstnanců. Jménem celé vlády vám všem ze srdce děkuju. Je to ocenění nás všech.

Tuhle prestižnější známku jsme dostali díky tomu, že jsme rozpohybovali ekonomiku, ta fakt neroste sama od sebe. Od našeho vstupu do politiky od ledna 2014 jsme dali do pořádku veřejné finance, které jsou zdravé a jedny z nejlepších v Evropě. A co je důležité, že agentura mluví o tom, že k tomu přispěly vládní reformy. Ty řeči, že to celé udělal ekonomický růst bez účasti vlády, jsou naprostý nesmysl a analýza Moody's to dokazuje. Tím, že zvyšujeme důchody, platy, peníze na obranu, vědu a výzkum, navyšujeme investice, lidi vidí, že jsme stabilní země, že nás čeká skvělá budoucnost, že bohatneme, tak se nebojí utrácet.

Pumpujeme peníze do ekonomiky, spotřeba je hlavní motor růstu a pro horší časy připravujeme národní investiční plán. Děláme prostě racionální opatření a odmítáme nesmysly, jako bankovní daň. Za ni by nás určitě agentura Moody's nepochválila. I ekonomové varují, že by zvýšila poplatky a zdražila úvěry a dopadlo by to negativně na všechny občany.

Taky se projevilo, že jsme přestali podporovat montovny a zaměřili se na průmysl s vysokou přidanou hodnotou, že podporujeme inovace a tím zvyšujeme ekonomickou odolnost celé naší země. Prostě je jasné, že víme, jak dostat Českou republiku na světovou špičku. Tam, kam historicky patříme a kde jsme byli za první republiky.

Vyšší hodnocení se ukáže v peněženkách všech. Díky němu ušetříme stovky milionů na finančních trzích, protože všichni vidí, že jsme skvělý a důvěryhodný partner. Schválně koukněte na Facebook Aleny Schillerové.

Pak tady mám další pecku. Jsme 16. nejlepší energetika na světě. Světová energetická rada posunula Českou republiku s ohledem na udržitelnost nahoru o 5 míst. Hodnotí u toho tři věci. Bezpečnost, dostupnost a šetrnost vůči životnímu prostředí. Předběhli jsme země jako Irsko, Japonsko nebo Izrael. Být 16. ze 128 hodnocených zemí je skvělý výsledek.

A v jedné věci jsme úplně nejlepší. Nejnižší nezaměstnanost. Z celé Evropy. Jsme číslo jedna. Vyhlásil to oficiálně Eurostat. Máme nezaměstnanost jen 2 procenta. Němci ji mají o polovinu vyšší, 3,1 procenta. Průměr EU je dokonce 6,2 procenta. Na chvostu Řekové se 17 procenty. Hrozně důležité je sledovat i nezaměstnanost mladých, v EU se to měří do 25 let. A i v tomhle excelujeme, jsme hned za Německem a Nizozemím. Mladí lidi se u nás fakt nemusí bát o práci.

Jsme prostě úspěšný národ, tak se za to nestydíme. Mluvme o tom, budme pozitivní, sebevědomí, hrdí na náš národ, na naše schopnosti. Musíme se chválit, protože vybraná média jen kritizují a šíří blbou náladu. Dal jsem k tomu celkem dlouhý rozhovor, rekapituluju v něm i cestu do USA. Za chvíli dávám sem na Facebook.

Další věc, ve které excelujeme, je snižování státního dluhu vůči HDP. Tímto parametrem se to měří všude na světě, přátelé komentátoři. Potvrdil to Český statistický úřad, když tenhle týden spočítal výsledky pro 2. čtvrtletí tohoto roku. Meziročně jsme dluh snížili o 11,8 miliardy. Teď je 33,11 procenta vůči HDP, do konce roku by měl být 31,3 procenta.

Když jsem přebíral Ministerstvo financí koncem ledna 2014 byl dluh 41,1 procenta vůči HDP. Od té doby jde dolů už pátý rok v kuse. A přitom významně navyšujeme výdaje na důchody, platy, vědu a výzkum, armádu. O tom vám píšu skoro v každém hlášení.

Takže prosím vás pěkně. A teď prosím o pozornost.

Až uslyšíte dneska večer, a kdykoliv, někoho nadávat v hospodě, dejte mu tahle čísla, není těžké si je zapamatovat a můžete je i zaokrouhlit. Než přišel Babiš, dluh 41 procent vůči HDP, tento rok bude 31 procent.

Jasný jak facka. Jsme 4. nejlepší v Evropě. Pokud chcete naopak vědět, kdo nás nejvíc zadlužil, koukněte na tabulku, co dávám za chvíli sem na Facebook.

A ještě jedno číslo do debaty. 20,2 miliardy korun. Tolik přineslo do konce minulého roku EET. Těším se, až spočítáme výsledky za tenhle rok. Jak víte, provozujeme loterii Účtenkovka, ve které můžete vyhrát plno cen včetně auta, když do ní přihlásíte účtenku. Tím zároveň zvyšujete efektivitu EET. Za dva roky si ji zahrálo 978.860 lidí a zaregistrovali neuvěřitelných 380 milionů účtenek. Určitě jste si všimli, že vydávání účtenek v obchodech, hospodách, salónech už je prostě běžná věc. Stejně jako v zahraničí. Ty desítky miliard korun navíc, které EET přinesla, pumpujeme zpátky do naší země. Silnice, školy, nemocnice!

Jo, když jsme u těch nemocnic, určitě jste viděli fotky, jak jsem s Adamem Vojtěchem objel pražské nemocnice. Nejdřív jsme zajeli do Fakultní nemocnice Královské Vinohrady. Jak víte, chceme tam postavit nové traumacentrum. Tenhle projekt z roku 2009 byl odhadovaný na 4,7 miliardy. Tak se ptám, proč ho nikdo nepostavil? Uplynulo 10 let. Dnes se odhaduje rozpočet na 7 miliard korun.

Traumacentrum? Oddělení speciálně pro pacienty ve vážném stavu. Těžké úrazy, bouračky. Na Vinohradech mají teď největší takové centrum v celém Česku, ale potřebují investovat do nové budovy. Vemte si, že ročně tady přijmou skoro 5000 lidí s vážnými, mnohačetnými zraněními. To je víc než 20 procent případů ze všech pražských kapacit.

Vinohrady pokrývají 1,5 milionu lidí nejen z Prahy, ale i středních Čech a mají obrovské zkušenosti s vážnými případy. Popáleniny, srdeční příhody. Jenže na to, jak mají velký příjem, není areál nemocnice vůbec dělaný. Kdo jste tam někdy byli, tak to moc dobře víte. Pavilony rozestrané na obrovské ploše, mezi nimi pobíhají po chodnících a mezi auty návštěvníci, pacienti, personál...

Nové traumacentrum by bylo hlavně od toho, aby rozmístění všech pracovišť mělo logiku, centralizovala se péče, prostě se to celé zrychlilo a zefektivnilo ve prospěch pacientů i personálu. Jen převoz nemocných mezi pavilony stojí ročně asi 35 milionů korun. A když přistane vrtulník, jehož přistávací plocha není mimochodem vůbec osvětlená, musí z něj pacienta přeložit do sanitky a převézt do pavilonu a pak třeba do několika dalších na různá vyšetření. Říkájí tomu Vinohradské kolečko...

Nová budova by měla heliport rovnou na střeše. Nemocnice má už teď špičkové týmy lékařů, takže by traumacentrum okamžitě po dostavbě jelo naplno. Projekt je připravený, tvořil ho velký tým odborníků, kteří si za ním stojí. Včetně pana ředitele Petra Arenbergera. Nemocnice má dokonce už i stavební povolení.

Jasně, těch 7 miliard je spousta peněz, ale jak víte, tak jsme nedávno podepsali s bankami Národní rozvojový fond a Vinohrady by mohly být jeden z jeho projektů. Budeme hledat i možnosti financování od státu. Rozhodně to bude jedna z našich strategických investic v Praze. A doufejme, že se v roce 2021 začne stavět.

Hned další den jsme vyjeli do Thomayerky. Každý ví, že je dlouhodobě podfinancovaná a nové investice je potřeba řešit co nejdřív. Postavili ji už v roce 1928 díky T. G. Masarykovi a když do ní člověk přijde, má pocit, že se tam za těch 90 let nic neudělalo.

Její plicní klinika má světové renomé a skvělé výsledky v operacích rakoviny plic, ale pavilon G1, kde sídlí, je v katastrofálním stavu, rozpadá se pod nohama. Obnova bude stát 270 milionů, projekt je hotový a předpokládám, že nejpozději začátkem roku 2021 se začne rekonstruovat a bude hotovo do konce roku 2023.

Klinika navíc jako jediná v naší zemi umí léčit a operovat pacienty s tím, čemu se říká multirezistentní TBC a jsou na jejím pracovišti hospitalizovaní lidé z celé republiky.

Mluvil jsem s vedením nemocnice, hlavně panem ředitelem Zdeňkem Benešem, který mi potvrdil, že plicní klinika poskytuje špičkovou péči v oblasti léčby rakoviny plic a tuberkulózy. Klinikou mě provedla paní profesorka Martina Vašáková, celosvětově uznávaná kapacita. A na vlastní oči jsem viděl, že to prostředí je katastrofa. Chci všem lékařům a zdravotním sestřím poděkovat za trpělivost a skvělou práci, kterou tam odvádí.

Taky jsme řešili centrální urgentní příjem. Tento projekt je na stole od roku 2015. Tehdy se jeho cena odhadovala na 835 milionů, dneska to vypadá až na miliardu, ale v každém případě to Ministerstvo zdravotnictví podpoří, patří to mezi naše priority. Nemocnice ho fakt potřebuje, protože jen tak zajistí rychlou a komplexní zdravotní pomoc pro velkou část Prahy. Denně sem přijede až 500 sanitek, slouží v ní přes 2000 lékařů a za rok projde jejím urgentním příjmem přes 700 tisíc lidí. Vždyť taky obsluhuje největší spádovou oblast v Praze, která zahrnuje skoro půl milionu lidí.

Je to prostě jedno z nejvýznamnějších zdravotnických zařízení u nás. Dohodli jsme se, že se ho budeme snažit dát co nejrychleji do pořádku postupnými investicemi. Mají plány na opravy a zateplování pavilonů, k tomu pomůžou nejen evropské dotace, ale taky naše Nová zelená úsporám. Budou investovat do IT vybavení a dalších přístrojů. Celkem plánujeme investovat 3 miliardy.

Už teď investujeme do pražských nemocnic masivně. Mezi roky 2011–2027 na to půjde 7,35 miliardy. Ministerstvo zdravotnictví dává 3,42 miliardy na 3 konkrétní strategické investice. Kromě Thomayerovy nemocnice to bude IKEM, kde vybudujeme plnohodnotný příjem a další budovy za víc než miliardu a ve Všeobecné fakultní nemocnici postavíme nový centrální areál za 1,5 miliardy.

IKEM, Homolka a Motol jsou v podstatně lepším stavu než nemocnice, které jsme doposud navštívili. V Motole jsme loni otvírali dětskou polikliniku za 600 milionů, 339 šlo ze státního rozpočtu. Postupně se podívám do všech nemocnic. Příště to bude Všeobecná fakultní nemocnice na Karlově náměstí, která je ve velice špatném stavu.

Takže nápad pana primátora Hříba postavit další novou nemocnici je úplně nesmyslný. Máme jich v Praze dost, ale potřebujeme je dát do pořádku, chybí jim miliardy na investice. Už teď má Praha naprosto nejvyšší počet lůžek na obyvatele. Přesněji 6,3 na 1000. Máme jich dostatek. Čeho je nedostatek, jsou sestřičky. Takže by ani pro novou nemocnici nebyl personál. A k tomu ještě 45 procent všech akutních hospitalizací v Praze tvoří mimopražští, takže by zvýšení počtu akutních lůžek v hlavním městě ještě posílilo migraci z jiných částí republiky do Prahy.

Takže je úplně jasné, co lidi potřebují. Modernizaci většiny pražských nemocnic a stavbu moderního traumacentra. Říkám to od začátku a zoufale neodborné výkřiky pražských Pirátů v médiích na tom nic nezmění. Myslím, že to ani normální člověk nemůže brát vážně. Jsou skoro rok ve vedení hlavního města a myslím, že každý, kdo tu žije, si názor už udělal.

Nic taky nezmění jeden prostý fakt. Fakt, že je potřeba výstavba administrativního komplexu v Letňanech. Ušetří našemu státu miliardy a usnadní komunikaci lidí a starostů se státními úřady. Napsal jsem vám toho spoustu v minulých hlášeních a ještě dám za chvíli sem na Facebook nejnovější článek.

A aby všichni viděli, že podobné administrativní komplexy jinde po světě už dávno fungují, uspořádal jsem v Lichtenštejnském paláci mezinárodní konferenci. Přijeli kolegové z Norska, Dánska, Německa, Litvy a Estonska a přednášeli o svých zkušenostech s plánováním, výstavbou a financováním administrativních komplexů.

Taky vysvětlovali důvody, kvůli kterým se rozhodli sestěhovat státní zaměstnance na jedno místo. Třeba Norové už staví administrativní komplex pro 14 ministerstev v Oslu. Německo postupně stěhuje úředníky do vládní čtvrti v Berlíně. V rámci něj mají taky Spolkové kancléřství, Spolkovou radu a Spolková ministerstva. Dánsko zase postavilo administrativní komplex v Kodani. Je funkčnější, efektivnější a prostě celkově modernější, než kdyby zůstali ve starých budovách. Litva svůj administrativní komplex plánuje. Přestěhuje se do něj 8 ministerstev. V Estonsku postavili Ministerský dům v Tallinnu pro 5 ministerstev. Za chvíli dávám sem na Facebook všechny prezentace.

My jsme s paní ředitelkou Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových Kateřinou Arajmu představili náš projekt v Letňanech, který má obrovské úspory a návratnost.

Všichni nám potvrdili, že mít moderní, nízkoenergetický administrativní komplex je rozumné řešení. Nejen, že ušetří peníze, zlepší dostupnost pro občany a zefektivní práci úředníků. Taky přinese spoustu synergií, které se v naší státní správě vždycky těžko hledají.

Jasně, vždycky se najdou novináři, kteří jsou chytřejší než experti na danou problematiku. A zásadně jenom píšou proti Babišovi. Teď kritizují, že chceme postavit komplex mimo centrum města.

No ano, MIMO CENTRUM!

Ona totiž Kodaň, Oslo nebo Berlín vypadají dost jinak než Praha. Ví vůbec někteří komentátoři, proč se Praze říká Zlatá a Stověžatá? To proto, že centrum našeho města je historický unikát nevyčíslitelné hodnoty. Vy byste v něm rádi viděli obří, moderní, prosklený komplex? Super nápad!

Co do historického centra naopak patří, jsou historická sídla, kde teď sídlí ministerstva, a která chceme uvolnit pro lidi. Třeba Nostický palác, by se mohl otevřít veřejnosti jako muzeum nebo galerie. Další budovy, do kterých bychom museli investovat spoustu peněz na rekonstrukci, by se mohly prodat a tak by se aspoň část z nich vrátila k původnímu účelu. K bydlení.

Jedem. Další věc. Česká pošta. Je potřeba ji napravit po bývalém vedení, které hospodařilo netransparentně.

Potkal jsem se s jejím ředitelem Romanem Knapem a taky ministryní financí Alenou Schillerovou, ministrem vnitra Janem Hamáčkem a ministrem průmyslu a obchodu Karlem Havlíčkem. Pan Knap nám představil plán, jak dostat poštu do zisku už v roce 2021. Bude muset začít fungovat jako moderní firma, ve které je management přímo odpovědný za hospodářský výsledek. Samozřejmě podmínka je zachovat 3200 poboček.

Plánů, jak na to, je spousta. Od posilování prodeje po internetu, propojení databází, aby si člověk mohl vyřídit všechno potřebné na nejbližší poště a nemusel nikam dojíždět, prostě celková digitalizace, taky logičtější organizace firmy, větší efektivita při doručování zásilek, rozšiřování finančních služeb, prodej nepotřebného majetku a plno dalších opatření. Budeme pokračovat v projektu Pošta Partner, který se osvědčuje v Německu a Rakousku. V rámci něj zapojujeme do provozu pošt na vesnici malé podnikatele, koloniály nebo obce. Vyžádal jsem si ještě nejnovější výsledky hospodaření. Bude to náročné. Česká pošta příliš dlouho jela samospádem. V každém případě budu osobně s místopředsedy vlády na chod České pošty dohlížet. Protože se chystají prodávat majetek za miliardy, je důležité, aby byly prodeje transparentní a nejlépe elektronickou dražbou.

Instituce, na kterou jsme všichni pyšní, je Univerzita Karlova. S jejím rektorem panem Tomášem Zimou jsem jednal hlavně o kampusu Albertov. Je to skvělý společný projekt Přírodovědecké, 1. lékařské a Matematicko-fyzikální fakulty, největší za posledních 50 let. Má stát 5 miliard.

S panem rektorem jsme se bavili taky o evropských penězích, Operačním programu Jan Amos Komenský, pražském traumacentru, Lékařské fakultě v Ústí nad Labem a o druhé etapě výstavby kampusu v Plzni. Měli jsme si toho spoustu, co říct, takže jsme přetáhli čas. Vzdělání, věda, výzkum jsou moje srdcovky. V Česku máme skvělá výzkumná pracoviště, která koncentrují mozky nejen z republiky, ale i Evropy a světa.

Nejde jen o univerzity, ale samozřejmě i o Akademii věd. Dělán všechno pro to, aby v příštím programovém období, které teď připravujeme, mohla pražská pracoviště čerpat evropské peníze.

Já, když si vzpomenu na moje studentská léta, tak se mi vybaví hodně silně jedna věc. BRIGÁDA. Se spolužáky jsme si všichni přivydělávali a já si tenhle týden znovu brigádníčení vyzkoušel. Jeli jsme s Richardem Brabcem sázet stromky. U vesničky Vyskeř je teď nová ovocná alej, kterou založili dobrovolníci v rámci projektu Sázíme budoucnost.

Zároveň tahle ovocná alej u Vyskeře připomíná 150 let od narození Mahátmy Gándhího, takže jsme házeli lopatou já, ministr Brabec a velvyslankyně Indie paní Narinder Chauhan. Dával jsem k tomu video, tak koukněte.

A proč sázíme stromy? Těch důvodů je spousta. Strom je nejlepší přírodní klimatizace, vyrábí kyslík a naopak pohlcuje CO₂, zvlhčuje okolí a hlavně je nám v přítomnosti stromů hezky. Zkuste si zajít do lesa třeba v parném letním dni a hned uvidíte, jak obrovský rozdíl to je. Strom je prostě úžasný organismus. Sázet stromy není žádný populismus, jak tvrdí někteří novináři, ale naopak je to životně důležité. **DÍVEJTE SE DNES NA NOVĚ NA STŘEPINY! Dneska 21:35.**

Jako Česká republika jsme 7. nejlepší na světě v udržitelném rozvoji, o tom jsem vám už psal několikrát. Na summitu udržitelného rozvoje OSN jsem vystoupil se závazkem, že vysadíme do roku 2025 let 10 milionů stromů. Tenhle projekt by měl spojit všechny generace, celý národ. Můžou se zapojit úplně všichni, ale bylo by skvělé, kdyby se ho zúčastnilo co nejvíc dětí a mladých lidí. Je výborné, že se zajímají o ochranu klimatu. Protože sázení stromů je velmi užitečný způsob, jak k této ochraně může každý z nás přispět.

V mateřských školách máme 364 tisíc dětí. Kdo máte děti, víte, že jsou nadšené, když můžou pracovat s hlínou a házet s lopatkou. Tak mám dobrou nápad, pojďme to využít a učit je lásce k přírodě už v tomhle věku. Ať si každé z nich zasadí vlastní sazeničku. Jsou malinké, mají 15 centimetrů, děti to bude určitě bavit. To samé na základkách, tam je 941 tisíc dětí. Taky středoškoláci a vysokoškoláci si můžou v rámci školy kopnout do hlíny a vysadit strom. Těch je 420 a 290 tisíc. Dohromady se tady bavíme o 2 milionech mladých lidí, kterým záleží na budoucnosti naší planety. Pokud se zapojí i rodiče a zaměstnanci škol, tak ten závazek vysadit 10 milionů stromů, který jsme si dali do roku 2025 splníme už příští rok. A navíc, ministerstvo životního prostředí k tomu teď vypsal nové dotační tituly za 250 milionů korun, které můžou využít všechny školy, třeba na obnovu přírodních zahrad. A dalších 100 milionů korun pro všechny na sázení stromů ve volné krajině.

A když už se do toho sázení v rámci školy pustíte, můžete svou výsadbu zaregistrovat nejen na webu Sázíme budoucnost, ale třeba i na webu ČESKÁ REPUBLIKA 2030. Tam totiž střádáme dobrovolné závazky, které nám pomůžou plnit další cíle udržitelného rozvoje. Odkaz na oba weby najdete za chvíli tady na mém Facebooku.

Možností bude v příštích měsících spousta, na akcích organizovaných obcemi, školami nebo různými spolky. Musíme sázet nejvíc buky a duby, protože jehličnaný nám žere kůvec. Počítá se samozřejmě každý strom, i ten, který třeba vysadí děti s rodiči na zahradě.

Já už jsem tenhle rok vysadil 10 stromů. A doufám, že se ke mně připojí i mladí. Že nebudou jen protestovat, ale i sázet stromy a chodit do přírody a pomáhat ji čistit od odpadků a hlavně plastů. Kdo jste nebyli ještě na výstavě Voda a civilizace od paní Olgy Menzelové, nad kterou jsem převzal záštitu, tak určitě běžte. Výstava se mi líbila tak, že jsem z ní udělal kopii a umístil ji před Kramářovu vilu. Je volně přístupná veřejnosti. Uvidíte třeba, že v moři je taková plocha plastu jako Texas. Pojdte nám prosím pomoci udělat něco konkrétního. Protože na tom záchrana planety stojí, ne na projevech v OSN. A všichni to můžeme komunikovat a sdílet.

A stromy samozřejmě potřebují vodu. A my děláme všechno pro to, abychom zadrželi vodu v naší krajině. Vždyť jsme střecha Evropy a všechna voda od nás odtéká, jsme závislí jen na dešti a sněhu. Proto v krajině obnovujeme tisíce rybníků, mokřadů, revitalizujeme řeky i potoky, aby voda tak rychle neodtékala a zasákla se pod zem, kde ji máme jako v kasičce nejlíp chráněnou. Zadržujeme dešťovou vodu i v obcích, desítky z nich už využily možnost podpory z ministerstva životního prostředí. Richard Brabec připravil program i pro obce, kterým dochází pitná voda a víc než 430 obcí, kde bydlí skoro 200 tisíc lidí už ho využilo. A další tisíce projektů jsme připraveni podpořit. Prostě voda a stromy jsou nejvyšším veřejným zájmem, bez nich není nic.

Tak a teď mám pro vás několik novinek z dopravy.

Na Letiště Václava Havla dojedete vlakem z centra Prahy v roce 2028. Tohle datum už je oficiální. Víc než 15 let se o tom jen mluvilo. My na tom už 3. rokem makáme.

Mýto. Od 1. ledna ho začnou platit kamiony na 900 kilometrech silnic 1. třídy. Někteří starostové se báli, že to kamiony začnou objíždět přes ně, tak jsme si sedli s předsedou Svazu měst a obcí Františkem Luklem. Náš ministr dopravy Vladimír Kremlík to vyřeší tak, že zakáže sjezd kamionů na silnice druhých a třetích tříd. Zákon půjde do Sněmovny jako poslanecký návrh, aby se schválil co nejrychleji.

Jednali jsme taky se zástupci dopravců ČESMAD Bohemia. Hledáme nejlepší řešení toho, aby kamioňáci měli šanci dojet na místo určení a zároveň aby kamiony neotravovaly lidi v neděli a o svátcích. Pošlou nám svoje návrhy.

Jednal jsem s finským premiérem Anttim Rinnem. Finsko teď předsedá Radě, takže určuje v Evropské Unii směr. Řešili jsme brexit, rozpočet a spoustu dalších témat. Pro Finsko je velmi důležité klima a právní stát. Pro nás oba je nejdůležitější posilování vnitřního trhu EU. Ten má totiž obrovský potenciál až 1,7 procenta HDP, což je až 230 miliard euro. Překážky pro naše firmy, živnostníky a občany, kteří působí v jiných členských zemích chceme odstranit.

Potkal jsem se taky s německým ministrem zahraničí Heiko Maasem. Na řešení migrace jsme se sice neshodli, řekl jsem mu jasně, že přerozdělování migrantů je pasé a že ho zásadně odmítám, ale naopak jsme se shodli, že EU akutně potřebuje jednotnou zahraniční politiku, a taky efektivněji vyjednávat s USA v obchodních otázkách. A večer na recepci na německé ambasádě jsme společně rozkrojili dort ve tvaru berlínské zdi, která padla před třiceti lety. Určitě jste viděli fotky.

A taky minulý týden podruhé jednala Uhelná komise, kterou společně založili ministři Brabec a Havlíček. Poradí vládě, kdy a za jakých podmínek můžeme definitivně odejít od uhlí. Ale od toho už samozřejmě postupně odcházíme. ČEZ příští rok odstaví několik dalších hnědouhelných energetických bloků a tím

uspoří další 3 miliony tun CO2 ročně. Naše energetická budoucnost bude založená na kombinaci jaderné energie a obnovitelných zdrojů. Doba uhelná prostě končí, ale samozřejmě není v našich podmínkách absolutně reálné nahradit uhlí za několika let. Vždyť jsme nejprůmyslovější země Evropy a naše energetika byla historicky založená hlavně na uhlí. Ale máme jasný cíl vyplývající z Politiky ochrany klimatu snížit emise skleníkových plynů do roku 2050 o 80 procent. A i to bude znamenat revoluci skoro ve všech oblastech našeho života.

Teď už jen ve větách, myslím, že toho máte dost. Jednal jsem s americkým velvyslancem Stephenem B. Kingem a kuvajtským velvyslancem Rašidem Fálíhem Hadžrím. Zasedala Rada pro nestátní neziskové organizace, Rada pro koordinaci boje s korupcí, byl jsem na prezentaci 1. fáze projektu Zpřístupnění knihovny T.G.M. Mají tam neuvěřitelných 160.000 svazků a s finanční podporou vlády jich dokázali polovinu zkatalogizovat a zpřístupnit veřejnosti. Byl jsem na slavnostním večeru Pocta české památkové péči na Pražském hradě a taky na zahájení akademického roku. Můj projev před rektory si můžete přečíst za chvilku na Facebooku.

Dneska jsem byl na 21. výstavě Zahrada východních Čech v Častolovicích a po ní na motorkách. V Pardubicích se jela 71. Zlatá Přilba, nejstarší závod svého druhu na světě. A teď jdu číst vaše otázky.

Mějte se fajn.

Příspěvek ze 7. července. Dostupné z:

<https://www.facebook.com/AndrejBabis/photos/a.324695871000397/1572348646235107/?type=3>

Čau lidi, tak pozor. Tohle není normální týdenní hlášení. Tohle je detektivka. Reálná story. Jak vám vždycky říkám, ať si uděláte kafe, tak tohle je na turka. A pořádně silného, kdysi jsme mu říkali "Smrták".

Úterý večer. Právě skončilo nejdelší jednání v celých dějinách Evropské rady. Trvalo přes 50 hodin. Bojovali jsme o to, kdo bude dalších 5 let sedět na nejvyšších postech Evropské unie. 17 hodin denně. Díky tomu se nám podařilo to vyřešit za 3 dny. A to je zase rekordně krátký čas. Bojovalo se o hrozně moc. O to, jakým směrem se Evropa vydá, jaký vztah budou mít nejvyšší šéfové EU k naší zemi. Proto tak urputná diplomatická řežba. Proto jsem dopředu svolával ostatní premiéry našeho regionu do Budapešti a do Prahy, abychom dojednali společný postup. Dřeli jsme na tom.

S výsledkem jsem spokojený. Co, spokojený. Když si představím, kdo by teď byl kandidát na předsedu Evropské komise, kdybychom se nervali ze všech sil, tak mě fakt až mrazí. Takže jsem šťastný, co se nám povedlo.

Výsledek?

Porazili jsme nesmyslný systém spitzenkandidátů. A sám Jean-Claude Juncker řekl, že byl první a poslední spitzenkandidát v historii EU, tak snad má pravdu. S dohodnutými jmény jsem spokojený. Jsou to zkušené lidi a já věřím, že tihle lidi rozumí nejen Evropě, ale taky tomu, co potřebuje Česká republika a region

střední a východní Evropy.

V Bruselu jsem sedl do letadla a doma si konečně dopřál pár hodin tvrdého spánku. A ráno jsem otevřel noviny. Zajímalo mě, co o našem úspěchu píšou. Někteří komentátoři opět nezklamali. Na jednání v Bruselu nikdo z nich nebyl. Ani nemohl. Dělo se samozřejmě za zavřenými dveřmi, kde jsme byli jen my, 28 premiérů a prezidentů, předseda Evropské rady, předseda Komise a vysoká představitelka Unie pro zahraniční politiku. I tak ale měli komentátoři jasno. Předháněli se v hodnoceních a spekulacích.

Jediné, co mě napadlo, když jsem si pročítal ty jejich sloupky, že byli na úplně jiném jednání než já. Nebyli tam a nebyli ani svědky všech těch přípravných jednání V4, vyjednávání s Donaldem Tuskem, kancléřkou Merkelovou, prezidentem Macronem, premiérem Contem a dalšími. To všechno probíhalo jenom mezi námi, premiéry a prezidenty, stejně jako desítky telefonátů a smsek.

Takže, když dovolíte, já vám teď vylíčím, jak to doopravdy bylo. Jak funguje diplomacie v praxi, a jak se mi povedlo spolu s kolegy odvrátit naprostou politickou katastrofu pro naši zemi.

Do Bruselu jsme, stejně jako ostatní premiéři a prezidenti, přiletěli v neděli odpoledne. Všichni jsme jednali v menších kroužcích a s politickými frakcemi, než začala večeře, která měla být v šest, ale nakonec začala až po deváté. My jsme vlastně začali už v pátek večer v Praze, kde jsme s premiéry V4 diskutovali, jak na to půjdeme. O tom jste si už mohli tady přečíst minulý týden.

V pátek jsme se dověděli, že někteří kolegové, kteří byli od čtvrtka na summitu G20 v Ósace, a kterým se v zákulisí začalo říkat „Ósaka Gang“, už domluvili, kdo má všechny nejvyšší funkce obsadit. Bez nás. Zpunktovalo to Německo, Francie, Španělsko a Nizozemí za asistence končícího předsedy Komise a jeho spolupracovníků. Podle nich by bylo nejlepší, aby post předsedy Komise obsadil spitzenkandidát za sociální demokraty Holanďan Frans Timmermans, post předsedy Evropského parlamentu kandidát za evropské lidovce Němec Manfred Weber, post předsedy Evropské Rady měl připadnout Belgii a prezident Evropské centrální banky Francii.

Hned mě napadlo: jeden Němec a dva z Beneluxu a jeden Francouz, to je fakt hodně silný kafe.

Jediná vysoká pozice EU, která v jejich dohodě nebyla obsazená, byl vysoký zástupce Unie pro zahraniční politiku. Tu asi chtěli nechat ostatním zemím, které se jejich tajné domluvy neúčastnily. Vzhledem k tomu, že je to asi nejslabší pozice ze všech pěti, a že je členských států EU celkem 27, když k tomu nepočítáme odcházející Británii, tak nám toho teda fakt moc nenechali.

Ale ještě dřív, než Evropská rada v neděli začala, se ukázalo, že tenhle “ósacký balíček” nemá skoro žádnou podporu. Nejvíc divné bylo, že ani lidovci z něj teda nebyli úplně nadšení. Nikdo moc nechápal, jak a proč to na druhé straně zeměkoule upekli.

My jsme přišli na jednání Evropské rady s jasnými prioritami.

Já byl dlouhodobě PROTI principu spitzenkandidátů a ostatní premiéři V4 jednoznačně taky. A přidali se k nám další. Na jedné lodi s námi byla hlavně Itálie, ale taky Estonsko, Lotyšsko, Malta, Kypr, Irsko,

Rumunsko a Bulharsko.

Takže jsme tenhle návrh začali všemožně upravovat, ale Franse Timmermanse jako kandidáta na předsedu Komise se socialisté fakt nechtěli vzdát. Spousta z nás vůbec nechápala, kde se vlastně ten nápad, za každou cenu a na sílu tlačit sociálně demokratického Spitzenkandidáta, vzal. Vždyť Evropská rada odmítla princip Spitzenkandidátů poprvé už v únoru 2018, a od té doby jsme si řekli ještě mnohokrát, že to EU nepřináší nic dobrého, a že v něm vážně nechceme pokračovat. Znovu jsme si to letos potvrdili na zasedání v rumunském Sibiu i v závěrech z červnové Evropské rady. Ale jak říká můj kolega Viktor Orbán, Spitzenkandidát je jako kočka, nemá jeden, ale nejmíň sedm životů, a zkouší to znovu a znovu.

Zpátky k jednání. Musím vám říct, že v neděli to teda moc hladce nešlo. Nejdřív jsme se do půlnoci dohadovali všichni najednou, pak to Donald Tusk utnul a zkoušel nás přemluvit po jednom. Bavili jsme se bilaterálně v menších i větších skupinkách a k jednacímu stolu jsme se vrátili v pondělí ve tři čtvrtě na osm ráno.

Nespali jsme vůbec.

Stále jsme se snažili najít kombinaci jmen, která by byla přijatelná pro všechny nebo aspoň pro naprostou většinu. Jenže mezi jmény se pořád objevovala hlavně ta z ósackého balíčku a premiéři ze sociálně demokratické frakce se odmítali pustit svého Spitzenkandidáta na pozici předsedy Komise.

Nedávalo to smysl, vždyť sociální demokraté ani nevyhráli evropské volby. Byli druzí, oproti minulému volebnímu období ztratili 32 křesel a třeba v České republice nezískali ani jednoho poslance. Přesto u mě ČSSD lobovala, abych Franse Timmermanse podpořil, i když v Evropském parlamentu nejsou vůbec zastoupení. Nemohl jsem to udělat, protože jednak zásadně nesouhlasím s principem Spitzenkandidátů a jednak konkrétně u pana Timmermanse jsem prostě nedokázal uvěřit, že by mohl posunout Evropu dobrým směrem a že by při tom respektoval a podpořil Českou republiku a celý region střední a východní Evropy.

Já na Evropskou radu nejezdím hájit zájmy ANO, ALDE nebo sociální demokracie, se kterou jsme ve vládě, ale v první řadě zájmy ČESKÝCH OBČANŮ a ČESKÉ REPUBLIKY, a ty pro mě byly neslučitelné s panem Timmermansem v pozici předsedy Evropské komise.

V pondělí ráno konečně zazněla i jiná jména. Margrethe Vestagerová, Kristalina Georgievová, Ursula von der Leyenová, Joseph Muscat, Maroš Ševčovič, Andrej Plenkovič.

Já osobně mám velkou důvěru v Margrethe Vestagerovou, myslím, že ona by byla skvělá předsedkyně Komise, ale bohužel jí nedokázali dostatečně podpořit pan premiér Rutte a pan prezident Macron, kteří vyjednávali za evropskou liberální frakci a soustředili se místo toho na svoje vlastní zájmy.

Pan Rutte sice všem premiérům i na posledním setkání premiérů ALDE na můj dotaz říkal, že hlavní cíl je Margrethe Vestager jako šéfka Komise, a že Margrethe je naší jedinou kandidátkou, kterou bude prosazovat, ale ve skutečnosti se rval za Timmermanse a tím taky de facto blokoval Charlese Michela,

aby řešil svoji politickou situaci doma. Docela podraz. No co už.

Podobné to bylo s prezidentem Macronem, který prosazoval hlavně francouzskou kandidátku Christine Lagardeovou na post prezidentky Evropské centrální banky, ale tam mi to tak nevadilo, protože my našťestí NEJSME v eurozóně a hlasovat o ní budou ministři financí eurozóny.

Asi chápete, že to byl celkem masakr. V pondělí kolem poledne bylo jasné, že spitzenkandidát to fakt nebude. Premiéři V4 a já sám jsme jasně říkali, co nám vadí, a myslím, že hlavně díky nám, některým lidoveckým premiérům a italskému premiérovi Giuseppe Contemu, který vystupoval skvěle, to nakonec velké státy vzdaly. V4 má 65 milionů obyvatel, Itálie taky 65 milionů. Těch 130 milionů obyvatel je dohromady víc než čtvrtina populace EU a jejich zástupci vystupovali jednotně.

Já sám jsem vystoupil za celé trvání rady nejmíň 15krát, až si někteří, co čekali na udělení slova, stěžovali u předsedy Tuska 🙄 No jo no. Byl jsem rozčilenej kvůli způsobu, jakým s námi jednali. Socialisté vlastně ani nejednali, prostě ignorovali naše argumenty.

S Timmermansem nesouhlasilo i docela dost dalších premiérů států i velká část lidovecké frakce. Některým z nich ale začali nabízet nejrůznější výměnné obchody ve snaze skupinu oslabit. Po probdělé noci už jsme se nemohli posunout dál, a tak Donald Tusk vyhlásil pauzu do úterý dopoledne.

Mělo se začít v jedenáct, ale hned po příjezdu do Bruselu ráno se znovu rozjela vyjednávání a dopadlo to tak, že jsme začali pracovním obědem ve čtyři odpoledne. Stálo to ale za to, konečně jsme se domluvili. Novou předsedkyní Evropské komise by se mohla stát stávající německá ministryně obrany Ursula von der Leyenová, pokud jí potvrdí Evropský parlament, předsedou Evropské Rady byl zvolen současný belgický premiér Charles Michel, kandidátkou na prezidentku Evropské centrální banky je Christine Lagardeová a budou o ní hlasovat ještě ministři financí eurozóny, a vysokým představitelem Unie pro zahraniční politiku se stane španělský ministr zahraničních věcí Josep Borell, pokud s tím bude souhlasit předsedkyně Evropské komise a Evropský parlament.

Co se týče harmonogramu, v polovině července by o paní Von der Leyen měl hlasovat Evropský parlament. Evropská rada sice vybírá kandidáta na post předsedy nebo předsedkyně Komise, nakonec ale musí tento kandidát nebo kandidátka dostat podporu od absolutní většiny poslanců.

Evropských poslanců je celkem 751, takže pro musí být 376 z nich. Za Českou republiku jich máme 21. Ale bohužel ani ti nejsou jednotní.

Právě hledání většiny v Parlamentu je hlavní důvod, proč je vyjednávání o postech tak složité. A v Parlamentu nemáme takový vliv jako v Radě, to snad kritici pochopí. Hlavní slovo v Evropském parlamentu mají lidovci (EPP) se 182 poslanci (z toho je Čechů 5), socialisté (S&D) jsou druzí se 153 poslanci (Čech ani jeden). Liberálů (Renew Europe) je 108 (z toho 6 Čechů). Premiéři V4 mají celkem 51 poslanců, polský premiér 27, maďarský premiér 15, já 6 a slovenský premiér 3. Každý z nás patří do jiné frakce, takže to pro nás není v parlamentu vůbec jednoduché, ale na Radě jsme byli jednoznačně tým, který držel spolu a měl velký vliv.

Většina se musí hledat ve třech největších politických skupinách. Politické frakce ovlivňují premiéry a snaží se prosadit své kandidáty, ale naštěstí ne všichni premiéři a prezidenti se řídí instrukcemi svých politických frakcí. Já mezi ně určitě patřím, a taky jsem to na Radě premiérovi Ruttemu jasně řekl, že za Českou republiku tam sedím já a ne ALDE a potažmo on za nás nemůže rozhodovat. Doufám, že Evropský parlament nakonec dojde k závěru, že návrh Evropské rady, pro který jsme hlasovali všichni až na Německo je velmi dobrý.

Taky mě mrzí, že mezi kandidáty nejsou žádná jména ze střední a východní Evropy, měli jsme ve hře dobré kandidáty, pana místopředsedu Komise Maroše Šefčoviče nebo premiéry Pellegriniho a Muscata, ale vlivní sociální demokraté v Evropské radě, je nakonec zařídili. Je to škoda, pan Šefčovič měl ještě v úterý ráno velkou šanci, ale ukázalo se, že pro socialisty byla pomsta za Timmermanse zásadní.

Myslím, že to tolik nevadí. A hlavně pro nás, pro Českou republiku je nejdůležitější mít na místě předsedy Evropské komise, které je ze všech postů nejvlivnější, rozumného kandidáta, který nám nebude házet klacky pod nohy a rozdělovat Evropu, než abychom za každou cenu prosazovali jméno z východní Evropy třeba na vysokého představitele, který nemá tolik pravomocí a nemohl by toho pro nás moc udělat.

Ted' si musíme dát dobrý pozor na to, aby se geografická rovnováha vylepšila alespoň při jmenování místopředsedů Komise. Jsem rád, že odcházející předseda Evropské rady Donald Tusk po jednání s Ursulou von der Leyenovou napsal na svůj twitter, že nová kandidátka na předsedkyni Komise je vůči střední a východní Evropě přátelská:

"Great to meet @vonderleyen today, an excellent candidate for Commission President, a friend of Central and Eastern Europe, dedicated to the rule of law, and with a vision to keep the EU united."

Česky je to nějak takhle:

"Moc rád jsem se dnes potkal s paní Leyenovou, skvělou kandidátkou na Předsedkyni komise, přítelkyni střední a východní Evropy oddané zákonu, a s vizí udržet EU jednotnou."

Trochu problém byla až do konce německá domácí politika. Koaliční SPD tento návrh odmítla... kvůli Von der Leyenové.

Ano, čtete to správně,

Německo mělo problém kvůli německé kandidátce na předsedkyni Komise. Kancléřka Merkelová se původně sociálním demokratům, se kterými má koalici ve vládě snažila vyjít vstříc s Fransem Timmermansem, ačkoliv nikdo z nás úplně nechápal, proč to vlastně dělá. Takže konzervativní kandidátka pro ně samozřejmě byla velký problém. Nakonec se naštěstí dohodli a stačilo, že se kancléřka Merkelová zdržela hlasování. Jinak návrh podpořili všichni.

Jak jsem řekl, mám z toho výsledku radost. Hlavně proto, že se podařilo odmítnout princip spitzenkandidátů. To je jasný úspěch pro ČR. Nechtěli jsme vybírat pouze ze skupiny lídrů kandidátek do Evropského parlamentu, o kterých rozhodují stranické sekretariáty, protože to není stejně spravedlivé vůči občanům všech států, a hlavně ve Smlouvách o EU nic takového není.

Ne Komise, ale Evropská rada je tu od toho, aby udávala politický směr. Kromě toho Frans Timmermans není jen Spitzenkandidát, ale taky se opakovaně vymezoval vůči zemím střední a východní Evropy a má velmi silné názory na řešení migrace a multikulturalismus, se kterými většina lidí ve státech V4 nesouhlasí.

Není možné, aby v čele Komise byl člověk, který takto Evropu rozděluje. Schválně koukněte na články, které o něm u nás vyšly. Dávám za chvíli sem na Facebook.

V médiích kvůli tomu slyším, že V4 má jen negativní agendu. Nesmysl. My jako ČR a V4 jsme se snažili konstruktivně zapojit do debaty a navrhopvat i jiné kandidáty. Na to, abychom je prosadili, ale už dost silní nejsme, to je realita. Evropská rada, kde sedí 28 hlav států a vlád, je složitá instituce, a hledat v ní konsensus není vůbec lehké.

Každý musí občas ustoupit, protože jinak by se Evropa nikdy nemohla pohnout z místa. Aby bylo tedy možné najít po dlouhých útrapách vyváženou dohodu, a nebyli jsme problémoví, nepožadovali jsme za každou cenu jednu pozici pro člověka z našeho regionu. Mimo to jsme ani na začátku neříkali, že aspoň jedna pozice by měla být rezervována pro náš region. Chtěli jsme hlavně někoho, kdo našemu regionu bude rozumět. A v tom je paní Ursula von der Leyenová mnohem lepší volbou než kterýkoliv Spitzenkandidát. Za tím si stojím. Kromě toho ale budeme i dál usilovat, aby náš region byl dostatečně reprezentován ve složení místopředsedů Komise a dalších vlivných úředníků.

Budme realističtí. Od vstupu ČR do EU před 15 lety vykonávali vrcholné posty pouze dva politici ze zemí střední a východní Evropy, kteří pocházeli navíc oba z Polska. Jerzy Buzek jako předseda Evropského parlamentu v letech 2009-2012 a Donald Tusk jako předseda Evropské rady v letech 2014-2019, zvolený ještě k tomu proti vůli Polska.

Vliv, kterého se V4 podařilo dosáhnout při nominacích na nejvyšší posty v roce 2019, nemá v historii obdoby. V roce 2014 většina jednání ani neprobíhala v Bruselu a všechno bylo dohodnuté v hlavních městech velkých států, hlavně Německa a Francie. Ostatní jen přihlíželi, jak je velké státy válčují. A dneska? V4 má silný hlas a berou nás vážně, i když někteří prskají. Tak to je.

Tehdejší nominace Jean-Claude Junckera jako Spitzenkandidáta v roce 2014 byla prosazená na sílu přes výslovný nesouhlas Spojeného království a Maďarska. Států, které tehdy z Jean-Claude Junckera nebyly vůbec nadšené, ale raději nakonec pod tlakem velkých států souhlasily, bylo víc.

Tentokrát to tak nebylo, protože V4 dokázala jasně říct, co chce a dokázali jsme najít kompromis přijatelný pro všechny. Taky jsme to stihli mnohem rychleji. Už na začátku července máme jména na všechny posty. V roce 2014 se o kandidátech na předsedu Evropské rady debatovalo třikrát a Donald Tusk byl zvolený až 30. 8. 2014. Komise si po celé období od roku 2014 do roku 2019 snažila rozšířit pravomoci a místo toho, aby se soustředila na svoji hlavní roli strážce smluv o EU, se neustále snažila posílit svůj politický vliv a využívala k tomu úzký vztah s Evropským parlamentem. Teď se musíme vrátit k původním hodnotám a rolím institucí EU.

Česká republika NIKDY nehrála tak aktivní roli při klíčových vyjednáváních v EU jako teď.

O naší reprezentaci v EU od roku 2004 do nástupu naší vlády bych tady radši nemluvil. Už jmenování prvního českého komisaře připomíná spíš fór. Kandidát Miloš Kužvart přijel do Bruselu na úvodní prezentaci pozdě a bez jasně připraveného programu. Když se pak v Bruselu účastnil tiskové konference, ukázalo se, že ani neumí anglicky. A to nebyl mezi těmi, kdo v minulosti zastupovali náš stát, jediný. Později kandidaturu raději vzdal a prvním českým eurokomisařem pro zdraví a ochranu spotřebitele se tehdy stal Pavel Telička.

Vladimír Špidla a Štefan Füle pak byli ve funkci komisařů za ČR skoro neviditelní a až naše Věra Jourová se dokázala prosadit. Je velmi akční a všímají si toho i zahraniční média. I naše poslankyně **Dita Charanzová** a **Martina Dlabajová** sbírají mezinárodní ceny a tento týden získala naše země v nově obsazeném Evropském parlamentu dokonce dva místopředsednické posty. To je náš nejlepší výsledek v historii. Kromě naší Dity Charanzové se místopředsedou stal také Pirát Marcel Kolaja. Mám velkou radost z obou a upřímně jim gratuluju! Pevně věřím, že i Piráti budou v Bruselu hájit zájmy českých občanů a České republiky, tak jako to dělám já.

Někteří lidé z Úřadu vlády v minulosti spíš, než za Českou republiku kopali za velké státy, aby za to získali osobní výhody a uznání pro sebe. Třeba Řád čestné legie. Já se snažím hájit hlavně zájmy České republiky, se všemi znovu mluvit a hledat spojence, kteří s námi mají něco společného a můžeme se vzájemně podpořit. To je moje role, to dělám a dělat to budu, dokud budu mít Vaši důvěru.

Ještě se vrátím k Dítě, naší nové místopředsedkyni Evropského parlamentu. Musím jí pogratulovat, že ji zvolili už v prvním kole. Je vidět, že si v Bruselu udělala skvělé jméno. V Evropském parlamentu sedí 751 poslanců a dostat se do jejich vedení není vůbec samozřejmá věc. Získala hned v prvním kole 395 hlasů, i když by jí ke zvolení stačilo 331. Dita je úplně první Češka, které se podařilo tak vysokou funkci v europarlamentu získat. Jako místopředsedkyně bude zastupovat Prahu i Brusel po celé Evropě a nejen tam.

Uf. Dočetli jste až sem? Díky. Určitě chápete, že tohle, co máme za sebou, bylo pro naši zem strašně důležité, tak jsem se musel rozepsat. Teď zkusím věci, které se děly u nás doma, projet v rychlosti.

Na vládě jsme odsouhlasili návrh zákona o soudních exekutorech a exekuční činnosti. Psal jsem vám v jednom mém minulém hlášení docela podrobně, že to chystáme, tak kdyžtak koukněte, dávám za chvíli na Facebook.

Jde o to, aby lidi, co na sobě mají víc exekucí komunikovali s jedním exekutorem a nevydělávalo na nich víc exekutorů a právnických kanceláří. Zákon obsahuje hned několik opatření, aby skončilo zbytečné ruinování dlužníků, ale byla zachována práva věřitelů.

Minulý týden jsem vám psal o napjaté situaci ve Šluknovském výběžku v Ústeckém kraji, a že to s Adamem Vojtěchem intenzivně řešíme, abychom 55 tisícům lidí dali jistotu, že o ně bude ze zdravotního hlediska postaráno. Dávám k tomu za chvíli odkaz sem na Facebook.

Jenže kraj otálí. Absolutně to nechápu! Lidi mají strach, že nebudou mít dostupnou akutní lůžkovou péči, dovolávají se řešení ze strany jimi volených zástupců kraje a ti, místo uklidňování situace, vydávají nesmyslné tiskové zprávy, že musí počkat na audit, který ale bude hotový až na konci srpna? To mají lidé tak dlouho čekat? Nehoráznost. Doufám, že si obyvatelé Šluknovska před krajskými volbami vzpomenou, že jsme našli řešení a Krajská zdravotní a kraj nechtějí akceptovat návrh záchranu rumburské nemocnice.

Považuju to za neskutečnou nezodpovědnost. Očekával jsem mnohem aktivnější přístup kraje. Ministr **Adam Vojtěch** už poslal dopis na pana hejtmana Oldřicha Bubeníčka s výzvou, aby situaci neprodleně řešil, a já se ho budu taky ptát. Je potřeba, aby se kraj rozhodl maximálně v řádu dnů. Budu na to tlačit a věřím, že příští týden vám přinesu lepší zprávy.

Teď ale věc, z které mám hroznou radost. Pan prezident podepsal novelu zákona, díky které vznikne NÁRODNÍ SPORTOVNÍ AGENTURA. Slíbili jsme ji v našem programovém prohlášení. Rok jsme za ni bojovali v parlamentu a senátu a teď už je to definitivní. Náš nejdůležitější slib v oblasti sportu je splněný. Chtěl bych poděkovat všem poslancům, kteří naši novelu podpořili, i těm opozičním. A hlavně chci poděkovat Milanu Hnilíčkoví, který s novelou přišel a celou dobu ji tlačil. Sport dostal konečně šanci na systematický rozvoj. Už několik vlád před námi o tom mluvilo, ale až my jsme to dotáhli do konce. Je to skvělá zpráva hlavně pro malé sportovní kluby, které doteď bojovaly s hroznou byrokracií, když žádaly o podporu. Naše agentura administrativu zjednoduší a podporu státu zprůhlední.

Dál tady mám zprávu od ministra dopravy Vladimíra Kremlíka. My totiž dálnici D1 nejen modernizujeme, ale zavádíme spoustu opatření, aby doprava na ní zůstala plynulá, řidiči se dokázali včas vyhnout zácpám a silničáře už nikdy v zimě nepřekvapil sníh 🌨️ Jsou to samé užitečné informace, tak určitě koukněte, za chvíli o tom dám sem na Facebook příspěvek.

A taky má spoustu informací **Alena Schillerová**, určitě sledujte její Facebook, pokud ji ještě nemáte zalajkovanou. Tenhle týden tam má třeba zákon o digitální dani, kterou ocenil i časopis Bloomberg.

Nepolevujeme ani v boji se suchem. Ministr **Richard Brabec** vyhlásil na jižní Moravě další dotační program pro obce na propojování vodovodů nebo výstavbu přivaděčů, které dovedou pitnou vodu k lidem. Na to půjde půl miliardy korun z prostředků Státního fondu životního prostředí. Další 2 miliardy pro obce půjdou na výstavbu čističek, aby naše povrchová i podzemní voda byly čistší a nedostávaly se tam třeba splašky z prosakujících septiků.

Richard Brabec se taky podíval na projekty, které jdou příkladem v hospodaření s vodou. Třeba **LIKO-S**, kde mají první živou průmyslovou halu na světě. Chová se jako les a odparem vody ze zelených fasád a střech snižuje okolní teplotu až o 10 stupňů níž. Zelenou střechu by u nás měla mít každá nová průmyslová budova. Třeba v Německu je to už běžný standard. Ministr zajel taky za panem Petrem Maradou do Šardic, který za obrovské podpory paní starostky Blaženy Galiové a díky prostředkům z Ministerstva životního prostředí vrací vodu do krajiny. Vytváří různé biopásy a krajinné prvky, kterými dělí velké zemědělské lány, svádí vodu z polí do mokřadu a díky tomu chrání půdu před erozí a ochlazuje okolní krajinu 👍

Ve čtvrtek jsme byli s panem vicepremiérem Hamáčkem u pana prezidenta. Ten kvůli nám přerušil

dovolenou, za což jsem mu byl vděčný. Probrali jsme žádost o odvolání ministra kultury za ČSSD, pana Antonína Staňka i jmenování pana Michala Šmardy. Pan prezident se zatím nevyjádřil, ale udělám všechny možné kroky k vyřešení problému a věřím, že do jednání vedení ČSSD se celý problém vyřeší.

Já vím, já vím. Napsal jsem toho zase strašně moc. Tak ještě poslední věc. Do Prahy přiletěl premiér Malty pan Joseph Muscat. Jednali jsme o výsledcích Evropské rady, migraci, vnitřním trhu rozpočtu EU a spoustě jiných věcí. Měli jsme skvělou večeři s jeho a mojí paní a s jejich dvojčaty, které se jmenují Étoile neboli Hvězda a Soleil neboli Slunce. Zajímavá a krásná jména. Michelle Muscatová v rámci charity uplavala v moři 14 kilometrů za 4 až 5 hodin, tak jsme do detailu probírali i žraloky. Joseph je skvělý rétor, na Maltě chodí lidi na jeho politické mítinky jako na fotbal. Řeknete si, že Malta je malinká, ale Josephův hlas měl teď v Bruselu stejnou váhu jako můj nebo Německa a Francie. Fotky z našeho setkání jste asi viděli, takže můžu skončit.

Zdravím vás z Francie, mějte se fajn.

Příspěvek z 8. září. Dostupné z:

<https://www.facebook.com/AndrejBabis/photos/a.324695871000397/1624183304384974/?type=3>

Čau lidi, určitě jste tenhle týden četli x zpráv kolem Čapího hnízda. Bohužel k tomu nemůžu nic říct, protože ani já, ani mí právníci nemáme žádné rozhodnutí v ruce a vím jen tolik, co vy, takže to teď nebudu komentovat, není totiž co. Ale musím říct, že strašně moc děkuju za všechny zprávy, které mi píšete. Díky. Děkuju.

Hlášení? Tak jo. Čtyři dorty jsem dostal. Pěkně mě vykrmili. Tři dorty mi připravili na cestě po Turecku a jeden doma kolegové z klubu poslanců našeho hnutí, další na slavnostní večeři naší delegace v paláci u prezidenta Erdoğana. Vůbec mě nešetřili. Do toho samé státnické večeře a recepce. Blbý je, že jsem to neměl jak shodit. Nemohl jsem cvičit a většinu času jsem proseděl na jednáních, v autě a letadle, stihl jsem jen pár dřepů a kliků na pokoji.

No. Takže včera jsem už fakt musel do fitka. Vyznal jsem se trenérce ze všech svých hříčů, aby mi dala do těla. A potom jsem šel na Wannado Festival, kterému se donedávna říkalo Sportáček. Viděli jste možná video, jak jsem si to rozdál na férovku ve veslování se synem. Taky jsem si zahrál florbal a vyzkoušel i kin-ball a zahrál si šachy. Jo, i u šachů se dá hubnout.

Na Sportáčka chodím pravidelně, taky jsem ho finančně podporoval. Vždycky jsem sportoval a jsem fakt rád, že jsme dotáhli do konce Národní sportovní agenturu. Koukněte za chvíli sem na Facebook, dám graf, jak navyšujeme peníze do sportu.

JENŽE. Potom jsem šel na Jack Daniel's Burgerfest. A tam se to zase zvrhlo. Lanýžové Burgery, batátové hranolky, churos a burčák. Sice jsem se takhle zprasil, ale aspoň jsem hodně chodil. Aplikace mi večer na mobilu ukázala 15 tisíc kroků.

Pojďme už na hlášení. Napíšu vám, co jsem tenhle týden zažil na trase Praha-Rudná-Ankara-Istanbul-Budapešť-Praha.

Nejdřív ale, jasně. První školní den! V pondělí 2. září se z Facebooku na chvíli stalo docela fajn místo. Hrdé maminky a tatínkové dávali spoustu selfíček se svými prvňáčky. Bylo to milé. A pro mě to mělo ještě zvláštní význam. Jel jsem totiž s ministryní Alenou Schillerovou na základku v Rudné zahájit školní rok a taky otevřít novou krásnou přístavbu školy a obrovskou tělocvičnu, na kterou jsme pomohli sehnat peníze.

Rudná je typický příklad obce nedaleko Prahy, kam se stěhují mladé rodiny za zdravějším a klidnějším prostředím pro svoje děti. V roce 2000 tady žily 3 tisíce lidí, teď už jich je přes 5 tisíc. Stejně to vypadá ve spoustě vesnic okolo metropole, ze kterých se stávají malá městečka a základky kapacitně nestíhají.

Já jsem už jako ministr financí zavedl dotační program na zvětšování kapacit základních škol a několikrát ho ještě navýšil. Od roku 2014 už jsme uvolnili 3,4 miliardy korun a do konce příštího roku bychom se měli dostat na 4,1 miliardy. Díky tomu základky ve 151 obcích kolem Prahy budou moct přijmout o 15.000 dětí víc.

Po mém vzoru začalo podobný program pro velké mateřské školky a školy dělat Ministerstvo školství, které do něj dalo asi 2 miliardy korun. Stále je to ale málo. Během otevření Rudné mě oslovila starostka obce Drahelčice, skvělá ženská a matka 5 dětí. Na vlastní kůži si vyzkoušela nedostatek míst v mateřské školce, její nejstarší dceři slibovali tam u nich místo tak dlouho, že už je holka v 7. ročníku na základce... Takových obcí je mraky. Paní starostka mi napsala dopis nejen o školce, ale i nápady, co dělat, aby rodiny měly 3 děti, což je jeden z hlavních cílů naší vlády. Proto se za ní rád vydám a budu s ní o tom debatovat.

V Rudné ještě dokončují práce na osmi velkých učebnách a několika menších. Za rok bude hotovo a budou moct nabrat o 200 žáků víc. Budou jich tam mít už 1000. Do školy investuje město, stát i kraj. Celkem 200 milionů korun. A my jsme s Alenou Schillerovou přijeli slavnostně otevřít novou jídelnu, multifunkční sportovní halu, zázemí a šatny.

Možná jste viděli video, jakou parádu nám v Rudné připravili. Holky krásně zpívaly, až jsem byl dojatej, mladí judisti se vůbec nešetřili a brutálně sebou řezali o žíněnký. Pan ředitel Pavel Kasal je taky dobrej frajer, nechal mě přede všemi házet na koš. Zaskóroval jsem teda napodruhé, tak nebyla až taková ostuda.

Jasně, že Rudná je jenom příklad. Pomáháme spoustě obcím a speciálně jsme vytipovali ty, kde je největší problém s nedostatkem míst na základkách. Čelákovice, Psáry, Jesenice, Ondřejov, Říčany, Úvaly nebo třeba společná škola pro Jenštejn, Podolanku a Přezletice. Peníze šly i do dvou okrajových částí Prahy Řeporyjí a Čakovic. Tam by mělo do roku 2023 vzniknout 115 nových učeben pro 3400 školáků.

Musíme mladým rodinám co nejvíc pomáhat a zvětšování kapacit školek a škol k tomu patří. Chceme přece, aby se lidi nebáli mít dvě a víc dětí. Jinak bude náš národ vymírat. Stejně jako celá Evropa. Je to hrozně důležité téma, tak se snad nebudete zlobit, když trochu přeskočím v čase a rovnou vám napíšu o Demografickém summitu v Budapešti, kam mě pozval Viktor Orbán, a až potom se vrátím k Turecku.

Evropa vymírá. Jestli si někdo myslí, že bychom měli malou porodnost nahrazovat imigrací, tak je na hlavu. Protože jak říká bývalý australský premiér Tony Abbott: "Nejlepší migranti jsou naše vlastní děti." Přesně tak to taky na summitu v Budapešti řekl: "The best migrants are our own children." Kdo ovládáte angličtinu, tak rozhodně doporučuju článek, co dám za chvíli na Facebook.

Nikdo v Evropě teď nemá spolehlivý recept, jak zvýšit porodnost tak, aby naše národy nevymíraly. Je to minimálně stejný problém jako klimatická změna. Proto se v Budapešti koná Demografický summit, scházejí se na něm politici, vědci, nejrůznější osobnosti a předávají si nápady a zkušenosti. Je to už třetí ročník. Dva dny se simultánním tlumočením do 13 jazyků. Z Maďarů se stali lídři téhle agendy.

Jsem taky strašně rád, že mi i vy často píšete vzkazy a dopisy s návrhy, co by měl stát dělat, aby se u nás rodilo víc dětí.

Suverénně nejlepší projev měl Viktor Orbán a sklidil opravdu velký potlesk. Překvapilo mě, jak vřelou odezvu měl i můj výstup. Kdo chcete, tak si dejte celý přepis, dám ho na Facebook. Citovala z něj prý všechna velká maďarská média.

Mluvil jsem hlavně o tom, že i když je střední Evropa právě teď skvělým místem, kde jsou ty nejlepší podmínky pro rodiny s dětmi, i tak vymíráme. Musíme to zvrátit. Dobrá země bude v budoucnosti ta, jejíž obyvatelstvo poroste i bez migrace ze zahraničí. Sarkastickým vtipálkům vzkazuju, že mám na mysli evropské země.

V České republice se rodí jen 1,7 dítěte na ženu, ale i tak máme nejvyšší porodnost z celé V4. Okolní země se snaží motivovat rodiny podobně jako my. Byty pro mladé, půjčky s nízkým nebo žádným úrokem, výstavba školek a jeslí, daňové úlevy pro rodiny s dětmi. Přišlo mi ale, jak jsem se bavil s ostatními řečníky, že u nás je podpora rodin na nejvyšší úrovni. Máme jednu z nejdelších rodičovských v Evropě. Radikálně zvyšujeme rodičovský příspěvek. Věci, které jsou u nás samozřejmost, až teď některé země zavádí. Třeba příspěvek na školní pomůcky.

Řečníků se za ty dva dny vystřídala spousta. Od politiků až po spisovatele a sportovce. Ti třeba mluvili o tom, jak se jim daří skloubit rodinný život a kariéru. Právě tohle je asi největší problém. Jak umožnit ženám, aby mohly mít kariéru a zároveň 3 nebo 4 děti? Vždyť u nás 70 procent lidí, kteří úspěšně dokončí vysokou, jsou ženy. Určitě to chce zavést mix prorodinných a zároveň prokariérních opatření, jako třeba flexibilní pracovní dobu, aby se ženy nebály, že přijdou o kariéru a zároveň měly odvahu založit vícečetnou rodinu. V Evropě tohle zatím nikdo neumí zařídit, takže jsem hrozně rád, že se toho Maďaři chopili a začali jsme spolupracovat na hledání řešení.

Tak a teď už to Turecko. Kdo jste viděli zprávy, tak vás možná překvapilo, jak honosná byla ceremonie v Ankaře. Bylo to totiž nejvyšší protokolární přijetí. Spousta jezdců na koních před autem, nastoupené šiky vojáků a salvy do vzduchu. Před prezidentským palácem zahrála kapela českou hymnu, a já v turečtině pozdravil vojáky.

S prezidentem Erdoğanem jsem mluvil dvě hodiny na čtyři oči, protokolárně se tomu říká tête-à-tête, francouzsky hlava vůči hlavě. Sice se teď objevil skvělý článek, že "na čtyři oči" není česky a že se to neříká, no to mě asi nečtou 😊 Já to říkám už roky. Kdo se zajímáte o češtinu, tak víte, že řeč se neustále doplňuje novými slovy. Nic, pojďme na jednání.

Ministr průmyslu a obchodu Karel Havlíček s tureckým ministrem pro energetiku Fatihem Dönmezem. Probrali jsme toho spoustu. Od spolupráce v NATO, obchodní výměny, vztahů EU a Turecka až po uprchlíky. K tomu si určitě dejte článek, co vložím za chvíli na Facebook.

A na řadu přišla i elektrárna Adularya, to nešťastné dědictví minulých vlád, které stojí daňové poplatníky obrovské peníze.

Adularya je už 10 let stará záležitost. V roce 2009 dvě státní firmy Česká exportní banka a Exportní garanční a pojišťovací společnost drsně podcenily rizika a poskytly tureckému provozovateli uhelné elektrárny úvěry za 12 miliard korun. Elektrárnu stavěly Vítkovice Power Engineering. Jenže jak investor, tak dodavatel se mezitím dostali do problémů.

Vítkovice zinkasovaly peníze a zkrachovaly, aniž by se elektrárna rozjela, a turecký investor šel do nucené správy. Výsledek? Dluh naší státní bance 12 miliard, skoro dostavěná, ale nikdy nespouštěná elektrárna, kterou 700 lidí jen udržuje v jakémsi poloprovozním stavu, a kteří těží uhlí v nedalekém dole.

Mezi Tureckem a Českem jsou kvůli tomu napjaté vztahy. Představte si, že než jsem přijel do Turecka já, vystřídal se tady 30 delegací ČEB a EGAP. BEZVÝSLEDNĚ.

Takže jsem věděl, že jednání s tureckým prezidentem bude na tohle téma náročné.

A taky bylo.

Ale podařilo se mi to konečně urovnat a dostali jsme nabídku převzít za korunu všechna aktiva. Elektrárnu pak můžeme buď provozovat, nebo prodat. Musíme ji ale nejdřív doinvestovat a zprovoznit. A taky udělat analýzu kvalitu uhlí blízkého lignitového dolu.

Jasně, je to pořád jen jedna z variant, a my teď uděláme detailní kontrolu celé elektrárny. Ale důležité je, že se situace úplně otočila. Prezident Erdoğan jasně viděl, že to konečně někdo manažersky uchopil na nejvyšší vládní úrovni. Je to konec zákopové války, našli jsme řešení. S tím, že musíme zvážit všechna rizika.

Těch 12 miliard je teď čistá ztráta. Dáreček od minulých vlád pro nás všechny daňové poplatníky. Vlastně jeden z mnoha. Takovéhle nepovedené zahraniční projekty v České exportní bance, za které jsou zodpovědné tradiční demokratické strany, stály náš rozpočet už 40 miliard. A jsou tam další rizikové úvěry, které jsme zdědili.

Ale pokud do transakce půjdeme, získáme aktivum v hodnotě blízké dluhu. No a pokud všechno zprovozníme a dostaneme dobré podmínky spojené s odkupem energie, tak máme šanci získat část peněz zpátky. Teď už si to provozně přebírá Karel Havlíček s týmem svých lidí a s tureckým ministrem pro energetiku. Strategicky ale budu dál všechno řídit. Přece jen, dělal jsem akvizice celý profesní život. A jsme dohodnutí s prezidentem Erdoğanem, že se o projektu budeme průběžně informovat.

S prezidentem Erdoğanem jsem taky mluvil o případu Markéty Všelichové a Miroslava Farkase, dvou Čechů, kteří byli v Turecku odsouzeni za spolupráci s kurdskými milicemi a jsou považováni za teroristy.

Požádal jsem prezidenta o jejich dřívější propuštění. Nemůžu vám k tomu říct teď nic bližšího, ale mám z jednání dobrý pocit.

Z Ankarý jsme odletěli do Istanbulu. Vystoupili jsme na dvou velkých podnikatelských fórech, byli v technologickém parku, podnikatelském inkubátoru a na Technické univerzitě Istanbul. Ta má 40.000 studentů, 13 fakult, a je jedna z nejlepších v Turecku a co se týče podpory inovací a technologií i jedna z nejlepších na světě. Je vidět, jak se Turecku jeho investice do vědy a výzkumu vrací. Už teď patří mezi lídry v regionu.

Jako všude se snažím pomoci nakopnout vzájemný obchod. S Tureckem to dělá 85 miliard korun ročně a já se už v Ankaře s prezidentem Erdoğanem domluvil, že uděláme všechno pro to, abychom to co nejdřív dostali přes 100 miliard.

Na celé misi nás provázela početná podnikatelská delegace v čele s předsedou Hospodářské komory ČR Vladimírem Dlouhým a 35 zástupci českých firem. Měli jsme i hodinové setkání, na kterém jsme probírali konkrétní obchodní příležitosti, kde bychom mohli jako vláda pomoci.

Taky jsme spolu s Karlem Havlíčkem jednali s ministry obchodu, energetiky, průmyslu a technologií. Řešili jsme i kvóty na ocel a energetické investice.

Turecká strana mě požádala, abych otevřel velký potravinářský veletrh CNR Food Istanbul. Deset našich výrobců potravin a potravinových doplňků tam mělo společný národní stánek, na který přispělo Ministerstvo průmyslu a obchodu a zemědělství. Karel Havlíček navíc projednal s šéfy tureckého obranného průmyslu zakázku našich firem pro tureckou armádu. Já jsem se potkal i s předsedou parlamentu a guvernérem provincie Istanbul.

Bylo skvělé si popovídat i s lidmi z velkých tureckých firem, které prodávají české výrobky. Třeba turecká Anadolu Group, která zaměstnává 90 tisíc lidí, obchoduje s tatrami, Yüce Auto zase v Turecku prodává škodovky.

O tatrovkách jsem mluvil i s prezidentem Erdoğanem, který sice zná líp ruské kamazy, ale já mu důrazně vysvětlil, že Tatra je nejlepší na světě. A v obrovské zemi, jako je Turecko, je potenciál na zakázku obrovský. Za pár měsíců se rozhodne, jestli Turci koupí 476 našich nákladáků, mají zájem hlavně o vyprošťovací verzi. A naše vláda udělá všechno pro to, aby ta zakázka vyšla.

Po dalším neskutečně narvaném dnu jsme v Istanbulu sedli do letadla a vyrazili směr Budapešť. O Demografickém summitu jsem vám psal už na začátku, tak jen v rychlosti, co dalšího jsme tam stihli. Přímo pod pracovním Viktora Orbána s nádherným výhledem na Budapešť jsme měli pracovní večeři. Já, Viktor, Peter Pellegrini a srbský prezident Aleksandar Vučić. Dvě hodiny jsme řešili hlavně možnost a rozhovory Srbska o vstupu do Evropské unie. Jsou ze všech balkánských zemí nejdál, mají splněných 19 z 35 přístupových kapitol. Srbsko je další skvělá příležitost pro naše firmy. A taky samozřejmě přijetí balkánských zemí do EU nám pomůže daleko líp bojovat proti ilegální migraci.

Na Demografickém summitu jsme měli i pracovní oběd, na který přišla taky bulharská vicepremiérka Marijana Nikolova a bývalý australský premiér Tony Abbott, o kterém jsem vám psal na začátku, a zástupci všech církví v Maďarsku.

V Budapešti jsem byl i na naší ambasádě. Máme tam nového pana velvyslance Tibora Biala a musím mu pográtulovat ke skvělé akci. Na ambasádě se totiž potkali starostové víc než 45 českých a maďarských partnerských měst a obcí a taky zástupci 14 českých firem, které předváděly svoje služby a produkty pomáhající právě obcím. Mobiliiáře, čističky, nejrůznější inovace. Přijel i zlínský hejtman Jiří Čunek a dovezl koláčky a slivovici. Bylo to výborný.

Tak a teď co se dělo u nás doma.

Digitální daň. To je ta věc, za kterou nás pochválil i proslulý časopis Bloomberg. Idea je jednoduchá. Psal jsem vám o ní už několikrát. Když giganti jako Facebook, Twitter nebo Google vydělávají na našem území, tak by tady taky měli platit daně. Ministerstvo financí už dokončilo a poslalo vládě návrh zákona, který to umožní.

Zákon je napsaný tak, aby se týkal fakt jen velkých firem. Odhadem přinese do státní kasy 2,1 miliardy příští rok a v dalších letech 5 miliard ročně. Chceme tím dát i signál ostatním zemím, že už je nejvyšší čas se spojit a danění globálních firem řešit společně. Národním státům utíkají strašné peníze.

Když jsme u těch úniků, víte, že od začátku, co jsem se stal ministrem financí, bojuju za reverse charge. To je opatření, které by zabránilo miliardovým podvodům na DPHčku při přeshraničních transakcích. Je to problém celé Evropské unie. No a tenhle týden Evropská komise zveřejnila nová čísla, ze kterých je jasně vidět, jak prachy unikají. Říká se tomu VAT GAP. A označuje to část DPH, kterou někdo schválně nezaplatil, i když měl, a dluží ji státu.

Takže se podržte.

Za celou Evropskou unii je tahle díra 137,5 miliard euro. Jo. Přes 3,5 bilionu korun, to znamená skoro třikrát víc, než je český státní rozpočet. Není to problém nějakého státu. Je to problém všech. Tyhle peníze chybí od Lisabonu po Košice. Mohly by se za ně stavět dálnice, nemocnice, školy, zvyšovat životní úroveň Evropanů. O tomhle od začátku mluvím.

Co mě strašně rozčiluje, že každý rok Komise oznámí tohle absurdní číslo a nikdo s tím nikdy nic neudělal. Já naopak věnoval prosazování řešení spoustu energie, vyjednával jsem, hledal spojence, napsal desítky dopisů. A taky jsem ukázal, jak bojujeme proti těmhle podvodům na národní úrovni. Zavedl jsem kontrolní hlášení a EET. Když jsem s tím v roce 2015 začal, bylo VAT GAP 19 procent. Do roku 2017 se nám to podařilo srazit už na 12,4 procent! Koukněte, co k tomu napsala Alena Schillerová na Facebooku.

Už jsem vám psal, že náš boj proti daňovým podvodům pochválila Národní centrála proti organizovanému zločinu, Nejvyšší kontrolní úřad i Nejvyšší státní zastupitelství. Schválně koukněte, kdo jste nečetli.

V Evropě jsou státy, které mají díru ve výběru pořád přes 30 procent, třeba Rumunsko nebo Řecko. Tady ale musím říct, že některé země se dokážou dostat skoro na nulu. A tam by se měla posunout i Evropská unie jako celek. Reverse charge by jí v tom výrazně pomohl.

Pojďme dál.

Zasedala Rada pro výzkum, vývoj a inovace. Tam byla spousta zajímavých věcí, jen pár vám tady naznačím, abyste to učetli. Třeba, že se s podporou vlády rozjela příprava výzkumného centra mezi našimi univerzitami a firmami a legendárním Fraunhofer Institutem. Připravil se projekt chytrého zemědělství mezi Českem a Saskem. Přijali jsme opatření v udělování víz, aby se k nám konečně mohli snadněji dostávat vědci, specialisti a vývojáři ze třetích zemí. Srovnáváme tak krok s nejnávštěvnějšími zeměmi. Konstatovali jsme, že návrh našeho zákona o investičních pobídkách schválil naštěstí senát a je škoda, že jsme ho neprosadili už dřív. Ale to by můj předchůdce a bývalý šéf CzechInvestu neměli kam chodit stříhat pásky. O investičních pobídkách jsem vám psal už v předchozích hlášeních.

Celé prázdniny jsme taky pracovali na přípravě spolupráce s Massachusetts Institute of Technology. Ano, s tou slavnou MIT, která je číslo 1 na celém světě. Když to dobře dopadne, tak do 14 dnů podepisujeme spolupráci. Podpoří studium našich doktorandů na MIT a vznik společných projektů. Na Radě jsme taky navrhli proslulého egyptologa a archeologa pana profesora Miroslava Bárta na nejvyšší vědecké ocenění Česká hlava. Další český vědec, známý botanik a publicista Václav Větvička získá na návrh Karla Havlíčka prestižní Cenu předsedy Rady pro výzkum, vývoj a inovace.

Měli jsme schůzku s vedením Mastercard a podepsali Digitální partnerství. Díky němu dá Mastercard našim živnostníkům ročně milion euro na digitalizaci, taky vybuduje hub pro technologické startupy a bude investovat do chytrých dopravních řešení v Česku. Za nás to podepsal Karel Havlíček, za Mastercard prezident pro strategii Michael Froman. Ten dlouhá léta i radil Barrackovi Obamovi s mezinárodním obchodem. Sympaťák a velký fanoušek naší strategie Czech Republic: The Country For The Future.

Měli jsme i schůzku s viceprezidentem Svazu průmyslu a obchodu Radkem Špicarem. Bavili jsme se hlavně o euru a důvodech, proč ho nebudeme zavádět, a taky o nové Evropské komisi a portfoliu pro naši komisařku.

Doprava. Elektronické dálniční známky jsou na obzoru. Zmizí konečně, promiňte mi to slovo, sajrajt na čelním skle. Od konce příštího roku si je budete moct kupovat v eshopu, mobilní aplikaci nebo na prodejnách. Stát tím uspoří 100 milionů ročně a řidiči samozřejmě čas a nervy. Koukněte tady na tiskovku Vladimíra Kremlíka.

Ministr dopravy taky jasně řekl, co si myslí o tom, že by se Pražanům měla zpoplatňovat jízda autem po městě. Přišel s tím pražský náměstek pro životní prostředí Petr Hlubuček ze STANu. Fakt výborný. Vladimír Kremlík mu na to řekl, že nic takového nebude. Já myslím, že ten návrh na "pražské mýto" byl jen jeden z dalších šteků do médií, protože pan Hlubuček ani našeho ministra dopravy nepožádal o schůzku... Článek o tom si můžete přečíst za chvíli tady na Facebooku.

Už jen tři věci ve zkratce. Měl jsem ještě schůzku s panem Lukášem Heřmanským, novým prezidentem lyžařského svazu. Bude mít hrozně práce, třeba konečně pohnout se skokanskými můstky v Harrachově. Předchozí vedení s tím bohužel neudělalo nic. A to jsme o tom mluvili rok a půl. Osobně jsem se v tom angažoval. Na výjezdu do Libereckého kraje 13. března 2018 jsme seděli se všemi, kteří se touhle problematikou zabývají, za jedním stolem. Řekli jsme si úkoly, ale bohužel sportovci nesplnili ani jeden. Dokud všechny sportovní organizace z Harrachova nesdruží svoje aktivity do jedné firmy, není možné vytvořit žádný systémový plán finanční podpory rekonstrukce můstků. Je to škoda, protože skokanský sport má u nás tradici, kdysi jsme patřili na špici.

Byl jsem taky na recepci ukrajinské ambasády, kde jsem přednesl projev a probíral možnost setkání s ukrajinským prezidentem Volodymyrem Zelenským. A jednal jsem s předsedou Českomoravského odborového svazu pracovníků školství panem Františkem Dobšíkem. Navázalo to na pondělní jednání o platech s tripartitou. Naším úkolem je samozřejmě navýšení platů, protože v roce 2013 v rámci rozpočtu, který jsme za první koaliční vlády zdědili, byl průměrný plat pedagogů 25.320 korun. Už v tomto roce se dostaneme na 36.874 korun, příští rok na 41.681 a v roce 2021 podle programového prohlášení vlády to bude 45.350 korun.

To je dámy a pánové nárůst mezi roky 2013 a 2021 o 79 procent!

U nepedagogů jsme začínali v roce 2013 na 12.059 korunách a tento rok to už je 21.015. Příští rok 22.459 korun a v roce 2021 je náš cíl 24.082 korun. Schválně koukněte na graf, co dám za chvíli na Facebook.

Zároveň jsme v rámci rozpočtu 2020 vyčlenili 1,738 miliardy na navýšení počtu učitelů, aby pokryli zvyšující se počet žáků. K tomu 30 milionů na dotační program obědů pro sociálně slabé děti.

Redaktorka Primy mě minule zkoušela z toho, jak zabezpečíme chybějících 6000 učitelů. Hledat učitele ale není naše role, ale škol a ředitelů. Náš úkol je celý sektor finančně podpořit, snížit byrokracii a dát větší kompetence ředitelům. A to taky i děláme.

Mimochodem, strategie financování školství je popsána v programovém prohlášení vlády na straně 14.

Konec. Jo, fakt. Mějte se fajn.

Příspěvek z 11. srpna. Dostupné z:

<https://www.facebook.com/AndrejBabis/photos/a.324695871000397/1624183304384974/?type=3>

Čau lidi, sice jsem na dovolené, ale mobil jsem chvílema nepustil z ruky. Ta závislost je hrozná. Ale neříkejte to mé ženě. Buďte tak moc hodní. Tohle vám píšu tajně. Kdo to vykecá, tak 🐼

Píšeme a voláme si s kolegy ministry, i když většina z nich je taky na dovolené.

Já byl s Monikou a Vivien ve čtvrtek za kamarády v Mirtosu, je to krásná malinká vesnice na jihu Kréty. Naši přátelé tam podnikají a žijí většinu roku. Někteří mají i řecké kořeny. Moře je tam krásně průhledné a hned od kraje hluboké. Na rozdíl od severských pláží. Měli jsme skvělý oběd. Miluju Saganaki, stačí vzít plátek ovčího sýra, namočit do vody, obalit moukou a osmažit. Mňam. A taky Dakos, tradiční krétský sušený chleba s balzamikovým octem, rajčaty a nahoře s feta sýrem 😋

Po obědě jsme se vydali do vnitrozemí k vodopádu a do kláštera, kde žijí jeptišky. Koupili jsme si od nich suvenýry a říkaly, že se za nás budou modlit. Tak věřím, že to bude fungovat 😊

I když bych ještě hrozně rád zůstal, už v pátek jsme se přesouvali do Francie. Volal mi nový řecký premiér pan Kyriakos Mitsotakis, jehož otec shodou okolností pochází z Kréty, takže jsem mu o ní nadšeně vyprávěl. Byl evidentně rád. Uvidíme se v říjnu na Radě a doufejme, že bude mít lepší názory na problémy Evropy než jeho předchůdce.

A teď... neztejte se na mě, že na vás tak vybafnu, ale...

HRABOŠI!

Hraboši polní se přemnožili!

Stejně tak se ale přemnožily hoaxy na internetu. Prý naše Ministerstvo životního prostředí dovolilo zemědělcům volně rozprašovat jedy po krajině, aby hraboše zlikvidovaly. Strašná blbost. Musím vám napsat, jak to je doopravdy.

Fakt číslo jedna. Máme tady skutečně hraboší kalamitu. Ničí zemědělcům úrodu a ti zatlačili na Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský, který spadá pod Ministerstvo zemědělství, aby jim povolilo nejen strkat jedy do hraboších děr, ale taky je volně rozhazovat po povrchu. Místo toho, aby to na Ministerstvu zemědělství pořádně zkontrolovali s experty a hlavně ochranáři přírody, poslali na Ministerstvo životního prostředí akorát zprávu, ať se k tomu do jednoho dne vyjádří. Chápete, do jednoho dne na takhle komplikovanou problematiku. Naprostý nesmysl.

Na odpověď vůbec nečekali a hned to spustili. Ústav vydal povolení, že na většině území republiky můžou zemědělci volně rozhazovat jedy proti hlodavcům. To bylo v pondělí. V úterý se spustil totální poplach od ochranářů a různých organizací, že jedy budou zabíjet i ostatní zvířata a hlavně dravce, kteří přece hlodavce loví. Samozřejmě se z té paniky snažili vytěžit body i opoziční politici.

Ale Richard Brabec se do toho vložil obratem. Už ve středu vydalo jeho ministerstvo zprávu, že kdo bude nadměrně usmrcovat dravce a další živočichy, bude mít problém se zákonem.

Výsledek? V pátek už Ministerstvo zemědělství na příkaz pana ministra Tomana komplet stoplo povolení k plošnému aplikování jedu. Zemědělci ho můžou, jako doteď, jen strkat do děr.

V pondělí se sejde rada odborníků. Budou tam ornitologové, akademici, zemědělci a budou se bavit, jak nejlíp bojovat proti přemnoženým hrabošům, aniž by to způsobilo víc škody než užitku.

Doufám, že jsem ty z vás, kteří byli právem naštvaní, uklidnil. Šlo to hrozně rychle a já děkuju hlavně Richardovi Brabcovi, že jednal obratem a byl schopný na Ministerstvo zemědělství pořádně zatlačit.

Hraboše polního máme teda snad už odbaveného. Přichází téma číslo dvě.

STRAVENKY

Máte je rádi? Nemáte? Jo, je to super pocit dostat k výplatě ještě každý měsíc barevné poukázky. Ale člověk si u toho neuvědomuje, že vlastně dostává o trochu míň, než by mohl. Jeho zaměstnavatel totiž musí platit provizi stravenkovým firmám. A tak naše ministryně financí položila jednoduchou otázku: PROČ?

Proč by lidi nemohli dostávat od svého zaměstnavatele místo stravenek rovnou peníze? Osvobozené od daní a neosekané o procenta, která si berou stravenkové firmy? Navíc stravenky můžete dneska použít jenom někde. A mají omezenou platnost, další starost, od které by vás návrh Aleny Schillerové osvobodil.

Ani mě nepřekvapilo, že návrh podpořili zástupci restaurací, když naše hospůdky dávají stravenkářům 5 až 6 procent...

Bude to mít výhodu i pro vaše zaměstnavatele, kteří se zbaví dalšího zbytečného papírování. Oni ani restaurace už nebudou muset platit vysoké poplatky stravenkářům, kteří ještě k tomu odlévají svoje zisky do zahraničí. A co je hlavní, díky návrhu paní ministryně bude mít možnost využít příspěvky na stravování i ten milion zaměstnanců, kteří stravenky nedostávají a nemají ani možnost dát si oběd ve firemní jídelně.

Stravenkářská lobby je fakt silná a samozřejmě do éteru vypustila fake news. Jasně. Dalo se to čekat. Prý se ruší stravenky a bereme zaměstnancům teplé jídlo. ANI NÁHODOU! Stravenky budou pořád. Ale paní ministryně nabízí jejich vylepšení. Buď papírky, nebo peníze. A bude na svobodném rozhodnutí každého zaměstnavatele, jakou variantu si vybere.

Nedělám si iluze, že to byla poslední kachna, se kterou do médií stravenkářská lobby vytáhla. Přijdou další. Koho zajímá, jak vypadá frontální útok lobbistů v praxi, ten to teď uvidí v přímém přenosu. Někteří se budou moct přetrhnout, aby lidem vysvětlili, že barevné papírky namísto peněz jsou vlastně fajn. Ve čtvrtek to pěkně shrnul komentář Hospodářských novin. Koukněte, dám ho za chvíli sem na Facebook.

Každopádně držím paní Schillerové palce, protože ještě nikdy se nikomu nepodařilo tlak stravenkářů ustát.

Jak už jsem vám psal, jsem s kolegy ministry v kontaktu po telefonu a sleduju, co se doma děje. Ministr průmyslu a obchodu Karel Havlíček mi poslal, jak si právě teď ekonomicky stojíme ve srovnání s ostatními zeměmi EU. A dost mě to potěšilo. Pořád platí, že máme nejnižší nezaměstnanost v Evropě, jsme pořádny kus před Německem. O práci se nemusí bát ani naši lidi do 25 let, což je taky hrozně důležité. V tom jsme na třetím místě hned za Německem a Nizozemím.

V Evropě je průměrně třikrát větší nezaměstnanost než u nás. V zemích, které si nedokázaly uhlídat rozpočtovou disciplínu je dokonce desetinásobná.

Jo a když už jsem u ministra Havlíčka, tak bych ho chtěl pochválit, že připravil podmínky, jak dostat internet doslova do každé obce.

Minulý měsíc rozjel velkou akci na pokrytí slepých míst na mapě České republiky. Vyčlenil na to miliardu korun, zájem obcí je obrovský, takže v tom bude pokračovat i dál.

No a tenhle týden rozjel ještě vyšší ligu a do připomínkového řízení poslal radikální opatření, která do obcí přivedou i vysokorychlostní internet. Z prvních reakcí vidím, že jsou za to lidi v regionech fakt vděční. Naplňujeme hrozně důležitý cíl naší strategie Czech Republic: The Country For The Future, stát se technologickým lídrem a vybudovat u nás špičkovou a chytrou infrastrukturu úplně pro každého.

V Česku mě během dovolené zastupuje **Alena Schillerová**. Snažil jsem se ještě před odletem doklepnout všechno tak, aby za mě nemusela skoro nic řešit. Sama má ale strašně moc práce. Však jsem vám psal minule o těch tahanicích kolem rozpočtu, a kdo jste to nezaznamenal, tak se určitě podívejte do minulého hlášení. Dávám ho za chvíli sem na Facebook pro připomenutí.

Alena Schillerová má teď jednu schůzku za druhou a musí se všemi ministry vyřešit, kolik peněz nakonec jejich rezorty dostanou. Vůbec nepochybuju o tom, že se jí mezi čtyřma očima podaří zmírnit požadavky na další peníze, které by prohloubily schodek státního rozpočtu. Mám od ní zprávu, že už se potkala s několika ministry a podařilo se jim najít kompromis.

V pondělí se sešla s ministrem zemědělství Miroslavem Tomanem. Naši zemi těžce trápí sucho a taky kůrovec, takže se s panem ministrem dohodla, že jeho rezortu přidá ještě jednu miliardu. Tyhle peníze půjdou na obnovu lesů po kůrovcové kalamitě a na vodní hospodářství, hlavně na výstavbu malých rybníčků a vodních nádrží.

Naše priorita je dávat víc peněz na investice. A zvláště teď, když ekonomika zpomaluje. Investice jsou totiž hnací motor jejího růstu. Proto investice zvedáme. Už v předběžném návrhu rozpočtu jsme měli 85 miliard na investice z národních zdrojů a s evropskými penězi je tam naplánováno až 135 miliard korun! **NAPROSTÝ REKORD.**

Paní Schillerová se taky dohodla s ministrem dopravy Vladimírem Kremlíkem, že ještě víc posílí rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury o dalších 5 miliard. Jenom na výstavbu a údržbu silnic, železnic a dalších dopravních staveb v příštím roce půjde z národních zdrojů rekordních 70 miliard.

Pak přišel na řadu Tomáš Petříček z ministerstva zahraničí. Podle vzkazů v médiích by člověk řekl, že ta schůzka musela být hrozně napjatá, ale mám vzkaz od Aleny Schillerové, že to nakonec dopadlo v pohodě. Našla pro jeho ministerstvo dalších 253 milionů korun. Půjdou hlavně na zahraniční rozvojovou spolupráci a na pomoc v severní Africe a v Sýrii, abychom omezili příliv nelegálních migrantů. Je to v souladu s tím, co tvrdím pořád. Lidem se má pomáhat v místě jejich původu. A navíc díky tomuto navýšení zbude ještě dost peněz i na otevření nové ambasády v Singapuru.

Singapur patří mezi asijské ekonomické tygry. Když jsem tam byl na oficiální návštěvě, řekl jsem, že u nich musíme znovu otevřít českou ambasádu. Podporuje to dokonce i pan Karel Schwarzenberg, který v roce 2008 velvyslanectví v Singapuru bůhvíproč zavřel.

Pan ministr zahraničí Petříček původně tvrdil, že na to potřebuje 56 milionů v roce 2020 a 40 milionů v dalších letech. Nakonec se s ministryni financí dohodl na 45 milionech v roce 2020, a dvakrát 32 milionech pro roky 2021 a 2022. Čili se naší ministryni financí podařilo ušetřit daňovým poplatníkům 27 milionů korun.

Pořád jsme ale ještě na začátku. Paní Schillerová má většinu schůzek k rozpočtu před sebou. Věřím, že se jí podaří najít i s ostatními kolegy z vlády společnou řeč tak, abychom plnili naše společné priority a zároveň zachovali naše veřejné finance ve zdravé kondici.

Fakt by mě mrzelo, kdyby sociální demokracie náš rozpočet zbytečně potopila. Přece jenom, jsou v něm všechny naše priority. Opět zvyšujeme průměrný důchod o 900 korun měsíčně, zvedáme rodičovský příspěvek o 80 tisíc korun nebo zvyšujeme platy učitelů tak, aby v roce 2021 měli průměrný plat přes 45 tisíc korun. Počítáme taky se zrušením karenční doby i dalšími opatřeními v sociální oblasti a přitom nerezignujeme na růst investic, které jsou motorem ekonomiky.

Když už jsme u té sociální oblasti, chci vám napsat o hrozně důležité věci. Pálí spoustu lidí.

Nezabavitelné minimum. Přesněji řečeno výše nezabavitelné částky minima pro lidi, kteří jsou v insolventi nebo exekuci.

Chceme ji zvýšit a zajistit lidem s nižšími příjmy důstojné přežití v exekuci nebo insolventi. Změnu tlačí náš poslanec **Patrik Nacher** a já vám v rychlosti napíšu, v čem to spočívá.

V současnosti je nezabavitelné minimum, to znamená částka, na kterou už nesmí exekutor dlužníkovi z jeho výdělku sáhnout, 6429 korun. Plus 1607 korun na každou vyživovanou osobu. Ta částka se vypočítává z životního minima a toho, čemu se říká normativní náklady na bydlení v obci do 100 tisíc obyvatel. Přesně to je dvě třetiny součtu obou těch položek. Už ten samotný výpočet je dost složitý a pro normálního člověka nepraktický.

No a teď, jak to nezabavitelné minimum zvýšit. Kdybychom zvýšili ty obě položky, z kterých se to nezabavitelné minimum počítá, to znamená životní minimum a náklady na bydlení, bylo by to příliš nákladné. Zvýšily by se totiž výdaje i na jiné sociální dávky. Proto chceme, aby se nezabavitelné minimum počítalo jinak.

Mohlo by se třeba nově určit jako dvě třetiny minimální mzdy, která je dneska 13.350 korun. Takže částka, která by člověku zůstala, by byla nově 8900 korun. A protože se postupně zvyšuje průměrná mzda, důchody, ale právě i minimální mzda a životní náklady, úměrně tomu by logicky rostla i výše nezabavitelného minima.

Další varianta je, že by se nezabavitelné minimum i nadále počítalo z životního minima a normativních nákladů na bydlení, ale ne jako dvě třetiny, ale třeba tři čtvrtiny nebo čtyři pětiny. Zkrátka by došlo ke zvýšení částky ze současných 6429 korun.

Musíme se o tom ještě do detailu pobavit. Hlavně důchodci a matky samoživitelky se dostávají do brutální pasti, když na ně padne exekuce. I při veškeré snaze to prostě neutáhnou.

Jo a Patrik Nacher měl teď dobrý rozhovor o situaci v Praze. Pokud se cítíte zmatení nebo naštvaní, co se to v našem hlavním městě děje, tak si ho určitě dejte. Patrik mluví logicky, bez afektu, ale zároveň bez servítků. Dávám za chvíli na Facebook.

Teď doufám, že mi dámy prominou, ale musím to říct. Jakkoli byla naše bývalá primátorka Prahy Adriana Krnáčová občas dost prostořeká, tak měla KOULE. Nebála se otvírat problematická témata. Vymetala špínu a řešila problémy, které nasekali její předchůdci, i když věděla, že za to nezíská sympatie ani politické body. Opencard, Škodův palác, tunel Blanka, který byl zároveň i tunel vůči všem daňovým poplatníkům.

Současná koalice, a hlavně to, co předvádí poslední měsíce, to dělá naopak. Soustředí se na věci, o kterých ví, že jí přinesou popularitu, které ale Pražany netrápí, třeba vyvěšování vlajek na budovu magistrátu, řešení novoročního ohňostroje. A k tomu se snaží rozkopat to, co funguje. Teď myslím tu několikaměsíční diskusi a koaliční krizi kolem Pražské plynárenské, která jako jediná přináší do pražské kasy miliardy. Prostě koukněte do Patrikova rozhovoru.

A teď mám pro vás zprávu, jak jsme pokročili v boji proti předraženým cenám volání a mobilních dat. A že jsme pokročili. Hnali jsme to vejš! Až na evropskou úroveň. A úspěšně.

Kdo čtete moje hlášení, tak víte, že už na jaře jsem vytvořil akční tým, ve kterém je ministr průmyslu a obchodu Karel Havlíček, vládní zmocněnec pro digitalizaci Vladimír Dzurilla a poslanec Patrik Nacher, náš expert na práva spotřebitelů.

První vítězství. Ve Sněmovně se nám podařilo protlačit náš zákon, díky kterému fyzické osoby a milion živnostníků budou moct velmi jednoduše, bez čekacích lhůt a pokut přejít k jinému operátorovi. Mohlo to začít platit už 1. ledna 2020, ale totálně to pokazila opozice. Místo, aby nám pomohla schválit tento a další zákony, které jsou užitečné pro všechny lidi v naší zemi, dva dny exhibovala na kamery a snažila se shodit vládu. To divadlo si možná pamatujete. Ale nedivím se, pokud ne. Nejvíce se předváděli poslanci, kteří do té doby nic pořádného pro lidi neudělali, a ještě jsme kvůli nim nestačili prohlasovat potřebné zákony. Takže si lidi musí počkat na férovější podmínky u operátorů do 1. dubna 2020.

My ale bojujeme za levnější volání a data na několika frontách najednou. Český telekomunikační úřad paralelně připravuje podmínky pro aukci na čtvrtého operátora. Právě v těchto dnech zpracovává připomínky, které vzešly z "veřejného slyšení", ve kterém se mohl kdokoliv vyjádřit k připravovaným parametrům aukce.

Důležitou roli má i Evropská komise, která celý proces výrazně ovlivňuje. A právě od ní nám přišla tento týden velmi důležitá zpráva. Konkrétně od komisařky odpovědné za politiku hospodářské soutěže Margrethe Vestagerové.

Potvrdila, co říkáme celou dobu. Evropská komise předběžně dospěla k závěru, že dohoda o sdílení sítí mezi dvěma hlavními českými mobilními operátory omezuje hospodářskou soutěž. Nejen, že brání inovacím, ale taky porušuje antimonopolní předpisy Evropské unie. Komise říká, že v tomto konkrétním případě dohoda nevede k větší efektivitě a kvalitě služeb, jak tvrdí operátoři, ale spíše k tomu, že tihle operátoři nejsou motivováni svoje sítě a služby zlepšovat ve prospěch uživatelů.

TOHLE JE PRŮLOM.

Pokud se předběžné závěry Komise potvrdí, bude to znamenat, že dochází k porušování článku 101 Smlouvy o fungování Evropské unie, který zakazuje protisoutěžní dohody. Jasně, je to předběžná zpráva, proto jsem byl i zdrženlivý v médiích. Respektuju, že má každý právo se bránit a argumentovat. Je to ale jasný signál, že naše kroky, které vedou k narovnání prostředí a tím i cen, jsou správné.

Haha, dovolená, jasně. Už teď se z toho vyklubalo normálně dlouhé hlášení.

Fakt jsem asi nenapravitelný, tak už skončím. Díky, jestli jste to celé zvládli, a já dnes musím intenzivně sportovat, včera jsme skončili večeři se známými v půl jedné v noci...

Mějte se fajn

Příspěvek z 13. října. Dostupné z:

<https://www.facebook.com/AndrejBabis/photos/a.324695871000397/1656844194452218/?type=3>

Čau lidi, jsem pořád ještě v myšlenkách na zádušní mši za Karla Gotta v katedrále svatého Víta, Václava a Vojtěcha. Uvnitř mi přišlo, že je nadpozemské světlo a Karel by byl určitě rád, kdyby to viděl a slyšel rekviem, které mu přichystalo arcibiskupství a Pražský hrad. Jiřinka Bohdalová měla nejdojemnější smuteční projev, který jsem kdy slyšel. Ta úžasně za sebe poskládaná slova. Vyzdvihla schopnost Karla Gotta spojovat lidi. „Svémi písničkami sblížoval celé generace a sousedy. A to je na metál.“

Je.

A nakonec ten silný osobní vzkaz. „Drž mi tam nahoře místo. Mám pro tebe jeden úžasný židovský fór. Miluji tě, tvoje Bohdalka.“ Byl jsem dojatý, měl jsem slzy na krajíčku, stejně jako když zazněla píseň Už z hor zní zvon.

Po obřadu jsem za Jiřinkou šel, byla tam i s dcerou Simonou Stašovou. Moc jsem jí děkoval a obdivoval jsem jí, jak to zvládla. Že to prostě byla síla. Víte, jedna věc je takový text dát dohromady, mě ale odrovnal i ten její neopakovatelný přednes. Sami jste to určitě cítili po svém. Určitě to v takové chvíli a na takovém místě muselo být pro Jiřinku nesmírně těžké. A ona to zvládla s takovou noblesou a elegancí. Obdivuhodné.

Děkuju kolegům z Úřadu vlády a hlavně jeho šéfce Tünde Bartha, mé skvělé kolegyni už pár let. Na tuhle neuvěřitelně náročnou organizaci bylo jen 7 dní, ale zvládla to úžasně a děkuju všem těm, kteří s ní spolupracovali a bez kterých by to nezvládla. Arcibiskupství kardinála Dominika Duky, kanceláři Pražského hradu, vedení žofínského paláce, vedení Policie ČR a Prahy a všem policistům, pražskému magistrátu, Červenému kříži, záchranné službě a agentuře AV Media za organizaci rozloučení pro veřejnost v Paláci Žofín.

Tam, jak jste určitě sledovali, se veřejnost s Mistrem opravdu dojemně rozloučila už v pátek. Všechno proběhlo v souladu s přáními rodiny Mistra. Sice jsem na Žofíně nebyl osobně, ale kolegyně mi posílala průběžně fotky a informace, taky jsem se díval na zprávy. Děkuju všem, kdo pomohli. Včetně pohřební služby, která na místě celý den od lidí odebírala květiny, kladla je citlivě na schody pod rakev Karla Gotta a přenášela na stůl. Děkuju taky naší Armádě ČR, která po celý den zajišťovala vedle rakve čestnou stráž.

A samozřejmě děkuji za ten úžasný přístup lidem, kteří se s Mistrem přišli rozloučit. Někdo čekal trpělivě půl dne a celou chladnou noc, jiní několik hodin, v dlouhém špalíru, který občas šel okolo Národního divadla přes celý most Legií a často i daleko za něj. Ve frontě nebyly konflikty. Všichni si skromně počkali, až na ně dojde řada, aby se s Mistrem mohli v Žofínském paláci osobně rozloučit a položit mu k rakvi věnec nebo kytičku. Úžasně.

Poprosil jsem kolegyni Tünde, aby požádala policii a vedení paláce Žofín, aby lidem, kteří čekali hodiny ve frontě, nezavírali bránu před nosem. Vyšli nám vstříc a za to jim moc děkuju. Oproti původnímu plánu přijali všechny a nechali je poklonit se Karlu Gottovi až do půlnoci. Potěšilo mě to. Dostalo se tak snad na

všechny, kteří dorazili. Proč to píšu? Protože je vidět, že my Češi se dokážeme takhle spojit, spolupracovat, pomáhat si, vycházet si vstříc a nehledat jen spory a konflikty.

Tak jo. Jdem na hlášení.

Už poněkolkáté jsem mluvil se zástupci takzvaného krizového štábu. O něm a o tom, jakou nátlakovou PR akci spustili, jsem vám psal už před několika týdny. Znovu jsem jim zdůraznil, že pojišťovny uvolní na základě mé intervence dodatečných 6 miliard rezerv. Oni ale požadují až 13 miliard. Požádal jsem proto ministra Vojtěcha o setkání se všemi poskytovateli péče, kteří se domluvili na návrhu úhradové vyhlášky. Vždyť to byli oni, kdo jí dali podobu, Ministerstvo zdravotnictví do ní přeneslo jen to, na čem se dohodli. A já to respektuju.

Po hodinové debatě a souhlasu všech jsme se dohodli, že úhradovou vyhlášku ještě otevřou, abychom do ní zanesli zvýšení platů, které jsme schválili na koalici pro všechny zaměstnance ve veřejné sféře o 1500 korun měsíčně. Ale jiná věc je rozpouštění dalších peněz zdravotních pojišťoven, jak požaduje "krizový štáb." Musíme být zodpovědní. Už teď do zdravotnictví pumpujeme rekordní peníze, o 35 miliard víc než loni. Je to i největší meziroční navýšení. Když to srovnáte s druhým největším navýšením, tak ten byl mezi lety 2017 a 2018 18 miliard!

"Krizový štáb" pak na svůj Facebook napsal, že jsem je vyhodil z jednání. Vůbec ne, nevyhodil, požádal jsem je, aby odešli, protože nebyli pozvaní. Všichni věděli, že to je jednání jen s poskytovateli zdravotní péče. S paní Dagmar Žitníkovou ze zdravotnických odborů jsem jednal už několikrát, naposledy v úterý. Takže její názory už znám. Chtěl jsem teď slyšet i poskytovatele. Mimochodem na jednání s poskytovateli byli 4 zástupci zároveň členy "krizového štábu." Paní Ludmila Kučerová a pan Jiří Kabát za domácí péči a pan Eduard Sohlich a Petr Fiala za Asociaci českých a moravských nemocnic. Takže krizový štáb byl nakonec zastoupen víc než dost.

TAKŽE. Do úhradové vyhlášky půjde v příštím roce o 4,9 miliardy navíc! Budeme tak kompenzovat zvýšení platů ve veřejné sféře o 1500 korun. Peníze budou rozdělené proporcionálně mezi všechny segmenty. Celkem s už dohodnutými 6 miliardami je to nárůst o 10,9 miliardy. Páteční jednání s KSČM na to už nemělo žádný vliv. Pouze jsme to zástupcům komunistů vysvětlili, ale jsme rádi, že s tímto postupem vyjádřili souhlas. Předpokládám, že nové znění úhradové vyhlášky bude hotové příští týden.

Tak, a teď se se mnou pojdte podívat na brněnské výstaviště. Byla tam jedna z nejdůležitějších akcí, kterou tenhle rok naše země zažila, Mezinárodní strojírenský veletrh. Ze všech zemí světa, které v byznysu a technologiích něco znamenají, přijelo 1600 vystavovatelů.

Tahle akce je zároveň největší setkání byznysmenů ve střední Evropě a má obrovskou tradici. V Brně se obchodníci a průmyslníci potkávali už v 19. století, za komunismu byl strojírenský veletrh oknem na západ. Byla to jediná možnost, jak vidět technologický pokrok za železnou oponou.

A my poprvé v historii dali pod jednu střechu naše ministerstva, státní agentury, banky, celkem 13 státních organizací, které společně vystavovaly pod značkou Czech Republic: The Country For The Future. Nejenže to bylo pohodlnější pro návštěvníky a levnější pro daňové poplatníky, ale hlavně bylo vidět na všech, kdo se přišli podívat, jak jsou z naší prezentace nadšení.

Náš stánek byl narvaný lidmi z celého světa od rána do večera, viděl jsem u zástupců českých firem opravdovou hrdost na naši zemi. Proběhla spousta osobních jednání, workshopů, prezentací a do toho všeho jsme zapojili i několik našich startupů. Prezentovali jsme nejnovější technologie Made in Czech. Umělou inteligenci, 3D, virtuální realitu.

Naše značka Czech Republic: The Country For The Future měla takový mezinárodní ohlas, že ji zavedeme na každém ministerstvu, aby pod ní naši zem reprezentovalo. Ještě nikdy se nestalo, že by tak dobře spolupracoval byznys a stát ve prospěch všech našich občanů.

Já strávil na veletrhu skoro celý den. Snažil jsem se projít co nejvíc stánků. Třeba Microsoft nebo Siemens. Ministr průmyslu a obchodu Karel Havlíček, který je autorem celé vize a značky země pro budoucnost, na veletrhu tři dny v kuse jednal s velkým počtem firem, desítkami zahraničních delegací a prezentoval naši zemi jako technologického lídra.

Na výstavišti jsem taky odhalil sochu Tomáše Garrigua Masaryka, která tam stála v roce 1928, když tehdy pan prezident otvíral Výstavu soudobé kultury. Trvalo 91 let, než se sem socha vrátila. Možná si pamatujete, že ji před rokem právě tady na strojírenském veletrhu vyfrézoval robot. Dával jsem tehdy video, jak ho slavnostně spouštíme s Peterem Pellegrinim. Detaily pak po robotovi zapravil sochař. Úžasná práce. Jsem moc rád, že ji tu máme.

Vystoupil jsem i na sněmu Svazu průmyslu a dopravy, který se konal v rámci veletrhu. Česká republika má skvělá hodnocení v mezinárodních žebříčcích. Stabilita, zaměstnanost, bezpečí, kvalita života, udržitelný rozvoj. O tom vám píšu průběžně. Dokonce, se po mnoha letech stalo to, že vládu chválí samotný Svaz průmyslu a dopravy.

Rekordně do naší země investujeme. V našem návrhu rozpočtu na příští rok počítáme s 88,5 miliardami z národních zdrojů a spolu s evropskými fondy to bude 146,7 miliardy. Je to o 24,4 miliardy víc než letos. A náš Národní rozvojový fond přinese ve spolupráci s bankami a velkými korporacemi v následujících letech dalších 30-40 miliard.

Pomáháme obcím a krajům se školkami, dětskými skupinami, školami, nemocnicemi, silnicemi, sociálními byty... Od roku 2017 investovalo Ministerstvo pro místní rozvoj 98,8 miliardy do 7376 projektů v rámci programu IROP. Už 3892 projektů za 35 miliard je dokončených.

Investujeme do dopravy. Masivně. Za 5 let jsme dali do dopravních staveb 526 miliard. Příští rok bude mít fond dopravní infrastruktury 87,3 miliardy včetně evropských peněz. Chystáme 151 velkých dopravních staveb nad 300 milionů za celkem 218 miliard. Právě teď stavíme 138,1 kilometru nových dálnic a 62,8 kilometru silnic I. tříd a obchvatů měst.

Za provozu rekonstruuje 60,7 kilometru D1. Nejvytíženější česká dálnice je 15 let za svou životností. Rozpadá se s každým dalším kolem, co po ní přejede. Kdyby ji minulá vláda začaly opravovat včas, mohli jsme mít tři pruhy v každém směru a po celé délce. My celých 160 kilometrů, co jsme zdělili po našich předchůdcích, opravíme a zprovozníme do konce roku 2021. Pokud nám dneska někdo moudře radí, že jsme měli udělat 3 pruhy, tak by si měl uvědomit, že jen vykoupit pozemky a udělat EIA neboli vyhodnocení vlivů na životní prostředí, by trvalo další dlouhá léta. Za tu dobu by se ta dálnice už totálně rozpadla.

Kdo ještě pořád operuje s tím, že jsme loni otevřeli 4 kilometry dálnic, ať se prosím konečně dovzdělá.

Tady krátké školení z historie. V letech 2010 až 2011 přišly masivní škrty v investicích do dopravy, rozpočet klesl o 25 miliard a Nečasova vláda ODS a ministr dopravy Vít Bárta zastavili přípravu staveb. Víte, kdy v téhle zemi naposledy zahájili nějakou novou stavbu? Bylo to v roce 2010 na chomutovské D7. Od té doby se nedělo 5 let nic, dokud jsme nepřišli my. Náš Dan Ťok v roce 2015 začal stavět budějovickou D3. Takže opakuju, a bohužel ne naposled, protože hejtři nepřestanou pořád omílat tu pitomou písničku o čtyřech kilometrech. Dálnice, které nikdo nezačal před námi stavět, nemůžeme otevřít. To je prostě fakt.

MY JSME TI, KDO ZAČALI.

Letos otevřeme 34,2 kilometru úplně nových dálnic.

V roce 2020 zprovozníme 60 kilometrů silnic a dálnic.

Naše vláda je taky první, která začala přispívat krajům na opravy jejich silnic. Dali jsme 4 miliardy a tento rok přidali ještě dalších 19 miliard.

A železnice? Opravili jsme nebo právě teď opravujeme 102 nádraží po celé zemi za 1,2 miliardy. Do roku 2022 na to dáme 8,4 miliardy. Desítky miliard jdou každý rok na modernizaci kolejí, aby po nich mohlo jezdit víc vlaků a rychleji.

Do konce roku 2028 bude jezdit vlak z centra Prahy na letiště, jak jsem vám psal v minulém hlášení. Jsme BOHUŽEL první, kteří začali pracovat na rychlovlacích. V roce 2025 začneme stavět první tratě, kde se bude moct normálně jezdit dvoustovkou. Do 10 let pak budou na některých úsecích jezdit vlaky až 320 kilometrů za hodinu. Hlavně Praha-Brno-Ostrava.

Taky jsme první, kdo rozjel komplet digitalizaci státní správy. Náš vládní zmocněnec koordinuje všechna ministerstva a úřady, aby SPOLEČNĚ vytvořili úřad přístupný z internetu. Prosadili jsme zákon o právu na digitální službu a zákony podporující bankovní identitu. Díky tomu se do Portálu občana bude moct snadno přihlásit 5,5 milionu lidí stejně jako do své banky.

Taky jsme prosadili zákon o digitálně technické mapě, která je nutná ke zrychlení stavebního řízení. Projekt Moje daně od příštího roku zjednoduší podávání daňových přiznání. Současně zadal ministr průmyslu Havlíček svému resortu, aby všechny formuláře, se kterými podnikatel přijde do styku, byly v digitální podobě. A ve stejnou dobu zahájilo Ministerstvo průmyslu a obchodu velkou akci a vypisuje úspěšně programy pro pokrytí internetem každého bílého místa na mapě ČR. Do roku 2023 tak bude internet všude a do roku 2025 bude pokryto 75 procent našeho území dokonce sítí 5G.

Abychom digitalizaci zrychlili, dali jsme dalších 382 milionů, které půjdou hlavně na Portál občana, rozvoj registrů a Czechpointů. Na digitální technickou mapu půjde dalších 150 milionů. Digitalizujeme i zdravotnictví, eHealth, eRecept, eNeschopenka. Propojí lékaře, pacienty a zaměstnavatele.

Země pro budoucnost. Tou budoucností jsou naše děti, takže i vylepšujeme školství. Tenhle školní rok jsme začali testovat předmět Technika, který propojuje praktické dovednosti s novými technologiemi. V

příštích letech by se měl vyučovat na všech základních školách, aby se naše děti učily moderní technologie i manuální zručnost.

Na stovkách škol jsme začali zkoušet programy Rozvoj inforatického myšlení a taky Rozvoj digitální gramotnosti. IT je potřeba umět využívat ve všech oborech a rozhodně to neznamená jen psaní ve Wordu a sčítání v Excelu. Od října 2018 do února 2019 vyhradilo ministerstvo školství 605 milionů na implementaci digitálního vzdělávání a pokračuje v tom dál. Podporujeme taky duální vzdělávání, to znamená praxe středoškoláků a vysokoškoláků ve firmách, kde se učí technologie přímo v provozu. Legislativní návrh duálu bude do konce roku.

Tahle naše hospodářská politika v podnikatelích vzbuzuje očekávání, jaká tady už dlouho nebyla. Je to pro nás extra motivace, abychom dotáhli věci, jako je rekonstrukce stavebního práva, digitalizace státní správy, příprava na jádro, Národní rozvojový fond a plno dalších věcí, o kterých ode mě každý týden čtete. Budu rád, když se kouknete na celý můj projev. Za chvíli dávám sem na Facebook.

To, jak naše země míří na vrchol, jsem prezentoval taky na Fóru Thirty years of growth neboli Třicet let růstu, které spolupořádal deník Financial Times. Přednášel jsem v angličtině. Ale ne jen o pozitivěch. Připomněl jsem, jak předchozí vlády promarnily čas a možnosti během transformace v 90. letech, to, že jsme se nepoučili v ostatních zemích, nebo třeba taky to, že jsme neměli privatizovat naši vodu. Vyzdvihl jsem malé a rodinné podniky a ukázal, jaké jsme udělali reformy od roku 2014, jaké máme šikovné lidi, vědce, podnikatele a že chystáme náš Národní investiční plán. Kdo má zájem, dám celý projev za chvíli na Facebook.

V některých věcech jsme ale zemí budoucnosti už teď. Podařilo se nám vyjednat, že od roku 2021 bude v pražských Holešovicích sídlit nová Agentura Evropské unie pro kosmický program. Naše země tak bude mít přímý přístup k unikátním technologiím a know-how špičkových odborníků z celé Evropy. Taky jsme dodělali náš Národní kosmický plán na roky 2020 až 2025. Chceme, aby naše firmy dodávaly součástky do družic a nosných raket, a tím nemyslím nějaké malé součástky, ale celé přístroje a platformy. Pořádně šlapeme do našeho kosmického průmyslu, podporujeme inovace a spolupráci vysokých škol a průmyslu. Na to, aby Česko mělo silnější pozici v Evropské vesmírné agentuře, jsme vyčlenili dalších 275 milionů korun ročně.

V čem jsme naopak slabí, a to říkám otevřeně, je podpora našich vysokoškolaček. Mluvím konkrétně o tom, že naše ženy, a hlavně vědkyně, si musí vybírat mezi kariérou a rodičovstvím, a je pro ně strašně těžké obojí skloubit. V tom fakt zaostáváme za vyspělými zeměmi. Tím zároveň zařezáváme obrovský potenciál. V číslech, 59 procent lidí, co udělá doktorát, jsou ženy. Jenže pak přichází děti, mateřská a je strašně těžké se znovu vrátit na pracoviště a dohnat ty roky. Nemůžou vykázat takovou publikační činnost, odučené hodiny, úspěšné granty jako jejich mužští kolegové. Výsledek je ten, že ve výzkumných týmech je nakonec jen 26 procent žen.

Takže jsme se rozhodli udělat ve spolupráci s Akademií věd konferenci Rodičovství, péče a vědecká profese: současnost a budoucnost. Přednášela na ní předsedkyně Akademie věd paní Eva Zažímalová, taky paní Marcela Linková ze Sociologického ústavu a svoje jsem řekl i já.

Jak víte, jsem hlavně přes čísla a ty mluví dost jasně. Příští rok dáme na vědu 37 miliard a dalších 10,6 by mělo jít z evropských zdrojů. To je úplně nejvíc v dějinách naší země. No a když by se k tomu připočítalo to, co do výzkumu a inovací dávají firmy, dostaneme se na nějakých 90 miliard.

Řekl jsem taky, že si sám moc dobře uvědomuju, jak těžké je mít zároveň děti a k tomu kvalitně odvádět práci. A že toho musíme vyřešit spoustu, aby ženy-vědkyně nemusely volit mezi mateřstvím a kariérou. Potřebují stabilnější smlouvy, možnost přerušit práci po dobu mateřské. I když vím, že to mají těžké, jsem hrozně rád, že v posledních letech roste počet vysokoškoláček, které mají víc než dvě děti. Předávají jim nejen svou lásku a péči, ale i úctu ke vzdělání.

Myslím, že ženám-vědkyním by se měl do kariéry započítat čas strávený na mateřské. Umožnit jim flexibilní práci z domova. Chceme taky budovat univerzitní školky a dětské skupiny a dávat příspěvek na péči, aby svoje děti mohly mladé vědkyně taky někdy nechat u chůvy. Celý projev dávám za chvíli na Facebook.

Pojďme na další téma.

Prachy na ruku bez faktury, kasírování hostů bez účtenky, práce na černo bez sociálního pojištění a tím pádem s vidinou mizerného důchodu. Šedá ekonomika. Díra, ve které mizí peníze nás všech.

Dlouhou dobu si spousta lidí v naší zemi myslelo, že to je normální. Snažili se přechytračit stát, zatajovali tržby a ještě k tomu vykořisťovali ostatní. Když všechny ty malé i velké podvody zkusil odhadem sečíst Mezinárodní měnový fond, zjistil, že se u nás v letech 1991-2015 každý rok průměrně ztratilo v šedé ekonomice 14,83 procenta HDP.

Skoro 15 procent hrubého domácího produktu pryč.

Neuvěřitelná částka. Ještě v roce 2015 se v šedé ekonomice protočilo dvakrát víc peněz, než kolik tehdy stát ročně vyplácel na důchody!

Pak se stala jedna věc.

Nějaký Babiš zavedl elektronickou evidenci tržeb.

A taky kontrolní hlášení.

Do akce nastoupila Daňová kobra, začaly se systematicky potírat velké podvody s DPH a taky černý trh s chlastem. Přebrala to po něm Alena Schillerová a jede stejně tvrdě.

Výsledek?

Podle Mezinárodního měnového fondu jsme šedou ekonomiku srazili na 9,2 procenta! To je číslo z roku 2017. Díky našim opatřením se stovky miliard přelily do oficiální ekonomiky, zdanily a my je pumpujeme zpátky do lidí.

Budeme se v tom pořád zlepšovat. Fakt věřím tomu, že za pár let už nikoho fakt nenapadne se zákazníka zeptat, jestli to chce "s účtenkou nebo bez." Jasně, že se chytráci vždycky najdou. Třeba teď nedávno si

dva podfukáři v Ostravě najali ajťáka, aby jim “upravil” pokladní systém a začal posílat finanční správě zkreslené údaje o tržbách. Zatajili tím tržby za 45 milionů a na daních okradli nás všechny o 14 milionů. Samozřejmě, že po chvílce narazili. Celkem drsně. Kolegové z Finanční správy totiž mají svoje způsoby, jak takové podvody odhalit. Média z toho udělala senzaci. “První prolomení EET! Už je to tady!” Blbost. O žádné prolomení nešlo, i když to slovo je samozřejmě do titulku super. Ale není to pravda. A navíc tenhle případ je důkaz, že EET funguje. Právě díky elektronické evidenci jsme na ten podvod přišli.

Další věc.

Léčebné konopí.

O něm už víte z mých hlášení snad všechno. Teď vám o něm píšu, protože pan prezident podepsal naši novelu zákona o léčivech. Takže je to definitivní a konopí bude opravdu hrazené z pojištění. Základní čísla. 30 gramů pro jednoho pacienta na měsíc a 90 procent ceny zaplatí pojišťovna. Léčebné konopí uleví 3000 pacientům, kteří trpí největšími bolestmi. Rakovina, roztroušená skleróza nebo chronické bolesti, na které prostě léky nezabírají. Jsem hrozně rád, že jsme jim mohli aspoň takhle pomoci a ulevit.

A ještě přidám jednu věc pro živnostníky. Víte, že chceme zavést paušální daň. Všichni, kdo mají příjem do milionu ročně, už nebudou muset odvádět socko, zdravotní a daň zvlášť, dokonce ani podávat daňové přiznání. Prostě budou platit jeden měsíční paušál a hotovo. Už žádné papírovačky, žádná účetní. No a agentura Median teď udělala průzkum, kolik živnostníků do toho chce jít.

Hádejte. 78 procent! Víc než tři čtvrtiny.

Takže ten plán je skvělý. Alena Schillerová dělá všechno pro to, aby se to celé spustilo už od 1. ledna 2021. Taky jsme to probírali na vládě, jak se dočtete dál v hlášení.

No a tenhle týden jsme měli další výjezd. Tentokrát Plzeňský kraj. Jela se mnou ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová a ministr zdravotnictví Adam Vojtěch.

Ve Fakultní nemocnici Plzeň jsme slavnostně otevřeli nový urgentní příjem za 100 milionů korun. Ze státního rozpočtu jsme na něj dali 65,5 milionu. Rekonstrukce začala v roce 2017. Za plného provozu, protože denně se sem přijde ošetřit 250 lidí. Teď, když je hotovo, tady mají nejen nový příjem, ale heliport, víc ambulancí, větší čekárny i chodby. Nemocní už nebloudí po celém areálu, všechno je logicky soustředěné, je tu i dětský hrací koutek, nejmodernější diagnostické technologie včetně unikátního robota, který umí člověka vyšetřit, aniž by se musel přetáčet.

Dál ještě ve FN Plzeň staví novou psychiatrickou kliniku za 339 milionů a připravují velkou strategickou investici: pavilon chirurgických oborů za 2 miliardy.

Tohle je jen pár příkladů projektů, které podporujeme a které mají z naší strany finanční krytí. Postupně plníme plán vybudovat síť urgentních příjmů po celé republice. Velký urgent v každém kraji a malý v každém okrese. Příští rok podpoří zdravotní pojišťovny jejich provoz 2 miliardami korun. Taky chceme na jejich budování získat evropské peníze. Na ty velké, kterých bude asi 15, chceme pro každý získat až 300 milionů a na ty menší, kterých je zase kolem 80, bychom rádi měli po 50 milionech.

Taky jsme debatovali se starosty. Zajímali je samozřejmě dotace na příští rok a stavební zákon. Minule jsme měli obrovský převis žádostí na opravu silnic. Nechceme nutit starosty, aby si podávali žádost znovu, takže kdo bude mít projekt v tzv. zásobníku projektů, má velkou šanci, že se na něj tentokrát dostane.

Velké téma byla rekonstrukce stavebního práva. Je to nejdůležitější zákon této vlády a musíme změnit systém, abychom stavební řízení zrychlili. Paní ministryně Dostálová bude mít 15. 11. hotovou textovou část návrhu zákona. Budu objíždět všechny kraje a pozveme s ministryní Dostálovou všechny starosty a tento zákon podrobně představíme. K tomu jim Klára Dostálová bude vysvětlovat, na co všechno bude možné využít peníze z EU v rámci Integrovaného regionálního operačního programu. Já to chci spojit s turné, které uděláme s ministrem Havlíčkem. Budeme představovat, co děláme a ještě chystáme pro živnostníky.

Pak jsme přejeli do Merklína, kde jsme otvírali domov Radost pro osoby se zdravotním postižením. Na něj jsme dali 7 milionů. Komplet si za ně revitalizovali budovu. Desítky lidí, kteří ho využívají, teď mají mnohem hezčí a komfortnější prostředí. Možná jste viděli fotky, co jsem si dával na Facebook, nejsou tu žádné bílé pláště, ale hodné tety, které vytváří přátelské domácí prostředí. Obdivuju je za jejich práci. Proto jim daruju 500.000 korun ze svých peněz.

Dál jsme se jeli podívat do plzeňského Centra robotiky. Vyvíjí tady technologie SmartCity pro Plzeň, zkoumají třeba využití dronů. No a pak jsme jeli na Střední průmyslovou školu strojnickou. Chtěl jsem mluvit se studenty o duálním vzdělávání, poslechnout si jejich zkušenosti a to, jak podle nich funguje spolupráce mezi školou a firmami. Bavili jsme se i o klimatu a zdravotnictví.

Asi bych se chtěl krátce vyjádřit i k šílenému lapsu, který předvedla redaktorka České televize. Začalo to celé tím, že na mě při debatě se studenty zaútočil pár otázkami docela sympatický mladý kluk, který zároveň i médiím přiznal, že není ze školy a do sálu se vetřel. Údajně patřil k Milionům chviliek pro demokracii. Ptal se na StB a Čapí hnízdo. Mně to nevádí. Naopak jsem rád, když mám příležitost to vysvětlovat, a odpovídal jsem opakovaně celkem na 6-7 otázek. Ale myslím si, že ho pak redaktorka neměla hned zpovídat jako studenta školy. Dokonce mu prý pomohla dostat se dovnitř...

Nevím, jako laik bych řekl, že si měla paní redaktorka do reportáže vybrat i další lidi. Ty, kteří do školy opravdu chodí. Teda abych byl férový, ona to vlastně udělala. Vybrala jednu dívku, kterou natočila zezadu, nechala ji ve střížně upravit hlas, což jsem ve zprávách už dlouho neviděl, možná nikdy, a do své reportáže dala jen část jejího vyjádření, ve kterém prohlásila, že studentům učitelé měli vyhrožovat problémy u maturity, pokud se mě budou ptát na kauzu Čapí hnízdo.

To, že studentka, která tenhle nesmysl tvrdila, to ale pouze četla u někoho na Facebooku, ale redaktorka z reportáže vystříhla. Nedala to do ní. Samozřejmě, že to pak má úplně jiný význam. A pak, i když tedy ČT tuhle reportáž nezařadila do vysílání na ČT1 ani ČT24, umístila ji na Facebook své regionální redakce. A co se stalo? No co se asi tak mohlo stát. Vypustila tak do veřejného prostoru poplašnou, neúplnou a lživou zprávu. Zprávu, která ubližuje mnoha lidem. Panu řediteli, škole, možná i té studentce, a samozřejmě mně. Přiznám se vám. Jsem z toho v šoku, že někdo, kdo má takovou moc, odvede tak neprofesionální práci. Škola chce televizi žalovat. Nedivím se, jak už jsem napsal, pana ředitele a jeho sbor taková lež hodně poškozují, během posledních dní jim prý píší lidé, kteří buď neslyšeli nebo nechtějí slyšet celou

pravdu a napadají je. Antibabiš servery totiž v první chvíli reportáž převzaly a aniž by ověřovaly pravdu, snažily se na ní postavit senzaci. Ta se nekoná. Nebo asi trochu koná, ale trochu jinak, než si asi moji hejtři představovali.

Já nechci oplácet stejnou mincí. Nebudu útočit na Českou televizi a vedení zpravodajství. Oni přiznávají chybu své redaktorky, já to беру, reportáž nebyla přímo ve vysílání, evidentně tam určité mechanismy zafungovaly, a nemá smysl v docela emotivní době chrastit zbraněmi a vykřikovat fatální soudy. Nebudu to dělat, i když jejich publicistické pořady Reportéři ČT, 168 hodin a Newsroom ČT24 podobně jako plzeňská redakce to dělají opakovaně. Nestojí mi to za to. Věřím, že si ČT i s takovou chybou dokáže poradit sama a já doufám, že jim to pomůže, aby ve své práci byli ještě lepší. Teda možná jsem moc naivní. Ale chci věřit tomu, že ji budou mít na paměti a uvědomovat si s plnou vážností, jakou má jejich práce vliv a dopad na lidi.

Ještě na chvíli zpátky k těm nemocnicím. Víte, že jsem minule psal, že si chci projít všechny pražské nemocnice a udělat seznam investic. Tenhle týden jsme zašli s ministrem Vojtěchem na Karlovo náměstí do Všeobecné fakultní nemocnice. Je to jedno z největších zdravotnických zařízení v republice. Spolupracují s 1. lékařskou fakultou Univerzity Karlovy a jsou vůbec největší výzkumné medicínské pracoviště u nás.

Pár zajímavých čísel. Mají 1500 lůžek, 55.000 hospitalizovaných pacientů ročně, víc než 1,5 milionu ambulantních vyšetření ročně, to je nejvíc z celé republiky, 6.000 zaměstnanců a roční rozpočet kolem 9 miliard, to je 2. největší po FN Motol.

Příští rok budou slavit 230 let od založení. Některé budovy jsou pořád ještě z 18. století, přitom posledních několik desítek let sem nepřišly žádné větší investice. Úplně poslední byla před 46 lety do urologické kliniky. To byl rok 1973. Štrougalův pavilon neboli „Hotel Incontinental“ se tomu říkalo.

Dával jsem vám fotky a sami jste viděli tu opadanou omítku, místy to vypadá fakt dezolátně.

A představte si, že jsem tady objevil malé Letňany.

Už v roce 1919 si vedení nemocnice nechalo udělat přehled a zjistilo, že mají po Praze 43 pracovišť. Už tehdy, za první republiky, měli projekt, že to zkoncentrují na jedno místo. Naposledy se k tomu vrátili v letech 2010 a 2015. Teď je nemocnice rozestřkaná na 20 místech. A víte, kde mají nejlukrativnější nemovitost? Úplně u Nuselského mostu. Ano, ten barák patří dětské klinice VFN.

Představte si, že by ho uvolnili, za pořádný balík peněz prodali, třeba na hotel, a peníze investovali do moderní budovy. Takhle přece uvažuje každý normální člověk. Až teda na pana pražského primátora. Ale do konce roku by měla nemocnice tenhle projekt představit.

Ale už se tady staví nový urgentní příjem za 300 milionů. Bude hotový v roce 2022. Bavili jsme se s vedením nemocnice i o dalších nutných investicích. VFN má Ministerstvem zdravotnictví schválenou strategickou investici za 1,5 miliardy na sdružený laboratorní pavilon.

Jo a věděli jste, že právě proběhl týden sociálních služeb? Do budovy Sněmovny přijela výprava sociálních pracovníků z Jablonce nad Nisou. Dostaly to jako dárek od našeho jabloneckého náměstka Davida Mánka a

Jana Pastuchová jim udělala komentovanou prohlídku. Pak jsme si s nimi sedli, já a Adam Vojtěch. Měl jsem sice jen asi 20 minut, než jsem musel zase běžet, ale bylo to moc příjemné. Jana Pastuchová jim pak všem dala knížku o Sněmovně a my všichni se do ní podepsali. Byl to nejen dárek, ale taky poděkování za jejich práci.

Další návštěva. Přijely za mnou ředitelky mateřských škol. Stěžovaly si, že nejsou dost informované o novele školského zákona. Bavili jsme se taky o mzdách. Vyprávěly mi o každodenních problémech, které musí častokrát zbytečně řešit. A hlavně si stěžovaly na počty žáků v jedné třídě.

Dal jsem dohromady všechny jejich podněty. Musíme se bavit s lidmi z praxe. Některé mateřské školy navštívím, abych to viděl přímo v terénu. Taky jsem ředitelkám vykládal o našem boji za klima a ptal jsem se jich, jestli dětičky ocení můj plán rozdat jim lopatičky a sázet sazeničky malých stromečků. Celkem se jim to líbilo a musíme to logisticky domyslet.

A dál.

IBM Česká republika, Vodafone, Česká spořitelna, Unilever, Liftago, Primeros a spousta dalších. Tyhle firmy mi napsaly dopis, že chtějí stejná práva pro všechny, kdo jsou LGBT, tedy pro všechny homosexuály, bisexuály a také lidi, kteří procházejí změnou pohlaví. Samozřejmě jsem je přijal a vyslechl. A řekl jim na rovinu, že ve Sněmovně mám jeden hlas, ale budu kolegy informovat.

Zkusím už jet jen v krátkých větách, vidím, že toho je hodně.

S ministryní Klárou Dostálovou a předsedou Národní rady osob se zdravotním postižením panem Václavem Krásou jsme symbolicky otevřeli nové toalety u Pražského orloje. Projekt se jmenuje Euroklíč a určitě se běžte podívat na jejich web, dávám za chvíli na Facebook.

Ministerstvo pro místní rozvoj uvolnilo na tento projekt během 8 ročníků zhruba 33 milionů a díky tomu mají přístup do prostorných a čistých toalet nejen zdravotně postižení, ale třeba taky maminky a tátové s malými dětmi. Těchhle zařízení už je víc než 56 tisíc a klíče od nich dostávají jen ti, kteří je nejmíc potřebují. S panem Krásou řešíme i bezbariérovost a dotace pro obce na řešení podobných problémů. Jeho informace a zkušenosti jsou pro nás nedocenitelné. Velmi si ho vážím.

Byl jsem s Karem Havlíčkem v pekárně Radotín, možná jste viděli fotky. Malý živnostník tady upeče se třemi zaměstnanci 1000 chlebů denně, všechno ruční práce. Z jejich žitného chleba jsem nadšený a kupuju si ho pravidelně. Bavili jsme se o tom, jak se živnostníkům žije a jak je těžké sehnat lidi. Štve je komplikovaný systém zaměstnávání cizinců ze zemí mimo EU. Ještě se na to téma potkáme. Pan pekař neměl moc informací o našem živnostenském balíčku, o kterém jsem vám už psal. Musíme ho víc propagovat.

Byl jsem taky ve firmě Akire. Je to typická ukázka, jak umí být Češi šikovní a vynalézaví. Vytvořili, vyrábí a prodávají tady systém na získávání tepla z odpadních vod, to pak vrací zpátky do budov a přitom k tomu není potřeba energie. Účinnost je úžasných 78 procent. Nejen, že to šetří životní prostředí, ale ani to není drahé.

Jednala vláda. Probírali jsme třeba novelu trestního řádu, trestního zákoníku a zákona o Probační a mediační službě, která by zvýšila efektivitu a snížila administrativu u alternativních trestů, jako jsou veřejně prospěšné práce a domácí vězení. Zřídili jsme Radu vlády pro duševní zdraví, bude to náš stálý orgán pro oblast duševních onemocnění a oblast prevence a včasné intervence. Navrhl jsem opět ředitele BIS Michala Koudelku na generálskou hodnost. Jeho odbornost a schopnosti oceňujeme nejen my, ale dostal i letos v březnu v USA cenu George Teneta. To je nejvyšší ocenění za zahraniční spolupráci udělované CIA. Dál jsme projednali novelu zákona o soudech a soudcích, která zavede jednotný a transparentní systém výběru soudců a soudních funkcionářů. Výběrová řízení budou povinná.

Jednala i koalice. Probírali jsme důchodovou reformu. Chci napravit staré křivdy na ženách, které mají podstatně nižší důchody než muži, ve stáří doplácí na to, že pečovaly o děti nebo jiné rodinné příslušníky, a chci taky zavést, aby období, kdy jsou ženy s dětmi doma a starají se o rodinu, se počítalo do důchodu. Bohužel paní ministryně Maláčová nám nebyla schopná konkrétně vysvětlit finanční dopady návrhů komise pro důchodovou reformu, dokonce tomu po pár minutách nerozuměl ani pan předseda Hamáček. Nakonec jsme řešili jen věci, které máme k důchodům v Programovém prohlášení vlády.

Bavili jsme se i o paušální dani pro živnostníky. O ní jsem vám psal už mockrát. Taky o zálohovaném výživném. Chceme pomoci dětem, na které dopadá, když rodič neplatí výživné. Jde o to, aby stát zařídil jeho vymahatelnost a jen ve vybraných případech a za jasně definovaných podmínek přistoupil k zálohovanému výživnému. Důraz je tedy na vymáhání u těch, kteří si udělali děti a pak se vyhýbají zodpovědnosti za ně.

Ve čtvrtek jsme se sešli na pravidelné poradě nejvyšších ústavních činitelů k zahraniční politice na Pražském hradě. Spolu se mnou za panem prezidentem přišli i předsedové obou komor Parlamentu a ministr zahraničních věcí, ministr obrany a ministr vnitra. Myslím, že je dobré se v zásadních otázkách nejdřív poradit a pak teprv něco hlásit do médií, jak je u někoho zvykem.

Probírali jsme nejnovější dění ve světě, hlavně v EU. Bavili jsme se, že mít 2 místopředsedy z 8 v Evropské komisi, kteří pochází ze zemí V4, je důkaz rostoucího vlivu našeho regionu a konkrétně Česka. Co se týká tvrdého brexitu, příští týden je Evropská rada, jsem zvědavý, jestli Boris Johnson splní slib, který mi dal v New Yorku, a najde si před zasedáním Rady chvíli na V4. Chceme se postarat o to, aby naši lidi ve Velké Británii měli zajištěná svoje práva, a taky, aby měl Brexit co nejmenší dopad na firmy, které s Británií obchodují.

Ted' už fakt jen věty. Byl jsem v Muzeu železnice a elektrotechniky Národního technického muzea. Sešel jsem se s Federal Union of National Authorities, to je organizace, která zastupuje mezinárodní menšiny v zahraničí. Byl jsem na recepci španělského velvyslanectví, kde jsem přednesl projev. O Španělsku mám jednu zajímavost. V rámci panelu Bloombergu v New Yorku o problematice důchodů ve světě jsme si ukazovali prognózu délky dožití v roce 2050. A Španělsko prý v dlouhověkosti předstihne Japonsko. Možná díky tomu sluníčku, dobrému jídlu a hlavně, že jsou zvyklí se usmívat. No a dneska jsme jednali v Lánech s expertním týmem pana prezidenta o postavení ČR vůči EU.

Uf, tak jo. Mějte se fajn.

Příspěvek z 14. července. Dostupné z:

<https://www.facebook.com/AndrejBabis/photos/a.324695871000397/1578212218982083/?type=3>

Čau lidi, co se to děje? Nechápu to, čtu to znova a znova. Prasklá žilka, Tim Cook, boj s tukem, páreček pávů jako svatební dar, fórky o Spasiteli, Vůdci, plnění plánu, žena za zády, věci do beden, Bill Gates, rošťák Tango, dárek pro Donalda Trumpa, s Ellou ze svahu, Vincentka, Masaryk, kalorická katastrofa, jedno dvě pívka, zhubnul jsem 9 kilo, ještě dechám, sorry jako.

Ne nezbláznil jsem se, tohle všechno, a ještě mnohem víc jste ode mě četli v týdenních hlášeních, které dělám každou neděli. Někdy i v sobotu, to je pravda. Někteří z vás je čtou od úplného začátku a já si toho hrozně cením. A samozřejmě každého, kdo mě sleduje.

A teď si poslechněte, co se stalo. Měl jsem mžik a říkám kolegovi, ať zkusí spočítat, kolik jsme těch týdenních hlášení už udělali. Tak si představte, že jsem měl dobrou intuici. Prý už jich bylo 99. To znamená, že to píšu už dva roky a vy právě čtete hlášení s číslem 100! Ty brďo! Doufám teda, že to kolega dobře spočítal, jinak... víte co 🐼

Tak a teď to hlášení číslo 100.

Klima. Některé z vás tohle téma zajímá úplně nejvíc ze všeho. Aspoň podle komentářů, které jsem si před časem četl. Když naše země odmítla podepsat uhlíkovou neutralitu do roku 2050, strhl se hrozný řev. Nejvíc mě mrzí, jak brutálně někteří komentátoři překroutili moje výroky, i když jsem naprosto střízlivou analýzu napsal sem na Facebook. Byla fakt obšírná a dokonce bych řekl, že i na moje poměry dlouhá, tak se jim to asi nechtělo číst a přemýšlet nad ní.

Tu pasáz nemůžete přehlédnout, začíná slovy "KLIMATICKÝ ARMAGEDDON!"

Těm, kteří vytrhli z mého projevu o klimatu pár vět, aby pak měli v novinách šťavnaté titulky, vzkazuju: Stojím si za vším, co jsem řekl. Nejen proto, že to mám podložené fakty a čísla, ale taky proto, že mnou řízená vláda reálně maká na lepším životním prostředí a pomáhá lidem.

Všechny koncepční vládní materiály týkající se změny klimatu a přípravy naší země na něj, včetně tisíců konkrétních projektů vznikly až po roce 2014, když na Ministerstvo životního prostředí přišel náš **Richard Brabec**. Do té doby nikdo nic nedělal!

Příští týden spolu jedeme na tři dny do terénu a já vám pak napíšu, jaké projekty pro lidi máme nachystané v rámci adaptace na klimatickou změnu. Hlavně boj se suchem.

A tenhle týden jsme se spolu s ministrem Brabcem potkali s panem Janem Rovenským z **Greenpeace Česká republika** a Jiřím Koželouhem z **Hnutí DUHA - Přátelé Země Česká republika**. Mluvili jsme hlavně o klimatické změně, uhlí, uhlíkové neutralitě i elektromobilitě.

Je jasné, že nemůžeme mít na všechno stejný názor. Že ale musíme mít jasnou představu, jak bude pokračovat další snižování spotřeby fosilních paliv, hlavně uhlí, v tom se stoprocentně shodnem.

Věděli jste, že pouhé dvě uhelné elektrárny v Česku mají dohromady skoro stejnou produkci CO2 jako úplně všechny osobní auta, která jezdí na našich silnicích? Neuvěřitelné, že? Dvě elektrárny versus 5,5 milionů aut. Takže nám je jasné, kde máme rezervy.

Richard Brabec a ministr průmyslu a obchodu Karel Havlíček už založili expertní uhelnou komisi, která se ještě do konce léta poprvé sejde a začne řešit, kdy a za jakých podmínek v Česku skončí Doba uhelná.

Na druhé straně chceme udržet energetickou soběstačnost a bezpečnost a taky samozřejmě únosnou cenu energií pro všechny lidi. A tomu bude odpovídat plán na další odstavování uhelných bloků elektráren.

Prostě, snižujeme a budeme i dál snižovat naše emise uhlíku. Jak už jsem několikrát potvrdil, plníme závazky z Pařížské dohody i klimaticko-energetického balíčku Evropské unie.

A máme i plán, jak snížit emise uhlíku dokonce o 80 % do roku 2050. I když to nebude vůbec jednoduché a bude to znamenat doslova revoluci ve spoustě oblastí našeho života.

Jo a mimochodem, pánové z Greenpeace a Hnutí Duha nás pochválili za skvělý program Nová zelená úsporám. O něm jsem vám toho tady napsal už plno.

To, čemu se říká, uhlíková neutralita v roce 2050, je teď oblíbené téma. My jako vláda ale nechceme žonglovat procenty a čísla. Naopak považujeme za samozřejmé a odpovědné vůči lidem vysvětlit, co všechno se v jejich životech bude muset změnit, abychom uhlíkové neutrality dosáhli. A je snad jasné, že pro tak průmyslovou zemi, jako jsme my, to bude daleko složitější než třeba pro Lucembursko nebo Dánsko.

A když už jsme u toho klimatu, tak jsme se společně s Richardem Brabcem ještě potkali s klimatologem Radimem Tolaszem, který zastupuje naši zemi v mezinárodním klimatickém panelu IPCC. Bylo to fakt zajímavé povídání. Pan Tolasz vyprávěl o tom, proč vlastně dochází k současnému oteplování planety a jaké můžou být další dopady na svět i konkrétně na naši zemi.

Pokud by nás chtěl někdo obviňovat, že jsme popírači klimatické změny, tak je úplně mimo. Vždyť třeba právě Richard Brabec je vzděláním geolog a dokáže naprosto jasně a jednoduše vysvětlit, proč se na současném oteplování planety s vysokou pravděpodobností podílí lidská činnost.

V dějinách Země se uhlík desítky milionů let postupně ukládal do rostlin, ze kterých následně vznikla obrovská ložiska uhlí. Podobně vznikala i ložiska ropy. No a většinu toho uhlíku v podobě skleníkových plynů pak lidstvo spalováním fosilních paliv během pouhých 200 let zase vrátilo do ovzduší. Stovky miliard tun!

S panem Tolaszem jsme se shodli, že musíme především pokračovat ve snižování spotřeby fosilních paliv, ale taky, že svět nemá šanci klimatickou změnu zastavit nebo aspoň zpomalit bez spolupráce VŠECH producentů skleníkových plynů, hlavně těch velkých, jako jsou USA, Čína nebo Indie.

Ale tohle jsem už říkal na Evropské radě, psal jsem vám to do hlášení a budu o tom mluvit i na celosvětovém klimatickém summitu, který bude v září v New Yorku.

Se snižováním emisí souvisí i naše jaderná ambice. Vybudovat další jaderný blok. Určitě jste to zaznamenali, byly toho plné noviny. Tento týden jsme na vládě udělali důležitý krok a přijali usnesení, které určuje parametry vybudování dalšího jaderného zdroje.

Ano, je to tak. O dalším jaderném blok se u nás diskutuje spoustu let. Našemu ministrovi průmyslu a obchodu Karlovi Havlíčkovi stačily dva měsíce ve funkci, aby určil jasnou cestu a nechal si ji schválit vládou.

Takže konec spekulací, rozšíření jádra bude v Dukovanech, kde se vybuduje nový zdroj o výkonu 1200 megawattů, investorem bude ČEZ a stát poskytne legislativní garance.

Zjednodušeně, reaktor vybuduje dceřiná firma ČEZu, pokud by ale mezi tím došlo ke změně zákonných podmínek a došlo tím k ohrožení ekonomiky nebo bezpečnosti projektu, stát přejímá rizika. Přípravou je pověřen resort ministra Havlíčka spolu s vládním zmocněncem pro jádro Jaroslavem Mílem.

Rozhodnutí jít do jádra je odvážné, ale taky nezbytné, a to jak s ohledem na zachování energetické nezávislosti naší země, tak ve vztahu k životnímu prostředí. Jádro je čistý zdroj a pokud chceme dodržet náš plán snižování těžby uhlí, na kterém jsme dnes závislí skoro z POLOVINY nemáme jinou možnost.

Ale pozor, jasně, že budeme zároveň podporovat obnovitelné zdroje. Ty se stanou během jedné generace druhým nejvýznamnějším zdrojem, který bude pokrývat až čtvrtinu naší energie. Slunce, voda, vítr, biopaliva...

Když říkám podpoříme, myslím tím hlavně menší zdroje. Včetně solárů. Vy víte, že já sám jsem je kritizoval, protože se z nich stal v minulosti obrovský tunel. Ale myšlenka získávat energii s pomocí slunce není vůbec špatná, jen jsme si ji před deseti lety nechali zošklivit. A nedivím se, že je vůči tomu dneska odpor, doplácí na to stát, spotřebitelé i firmy.

Takže z toho máme tenhle 1000miliardový tunel tradičních demokratických stran. Tisíc miliard korun zaplatíme za to, že si někteří tradiční politici a kmotři udělali kšeft pro sebe. Umíte si představit, co všechno jsme za to mohli mít?!

Chyba ale není v myšlence, ale v tom, že se naše vlády mezi roky 2005-2010 ukázaly jako největší porevoluční energetičtí diletanti. Nejenže neodhadli situaci na trhu, ale ještě se nechali ovlivnit solárními barony.

My se proto soustředíme na malé solární zdroje, rodinné domy, malé a střední firmy nebo třeba průmyslové haly, z jejichž střech se můžou díky solárním panelům stát malé výkonné elektrárny. Tohle všechno se bude kombinovat s chytrou energetikou založenou na nejmodernějších technologiích spojených s chodem domácností, firem a úřadů.

Ale zpátky k jádru. Bude to dlouhá cesta, řada zájmových skupin na nás bude útočit a budou zpochybňovat úplně všechno, co chceme pro naši zemi udělat. Osobní útoky na ministra Havlíčka začaly už teď. A protože je jasné, že budování jádra bude znamenat útlum jiných zdrojů, můžete si zkusit tipnout, kdo za nimi stojí.

My jsme ale připraveni. Nenecháme se ani zastrašit ani nikým koupit. Neděláme populistická rozhodnutí, nepřehazujeme problémy na někdy příště, ať si je vyřeší ti, co přijdou po nás. To asi víte. Stačí si přečíst nějaké z mých sta týdenních hlášení, co jsem už dal sem na Facebook nebo mou knížku "Vize 2035 pro Českou republiku, pro naše děti." Naší energetickou politikou plníme další slib.

A když už jsme u energetiky, ještě jedna zajímavá zpráva. Víte, kolik jsme získali do státního rozpočtu ze státních organizací ČEPRO a MERO podnikajících v ropném průmyslu? Za posledních 5 let to je už 8 miliard korun. A poslední rok dosáhly obě společnosti rekordního zisku.

A víte proč?

Protože jsou dobře řízené. Hodně jsem se na ně soustředil už jako ministr financí, změnili jsme management, zavedli tvrdá úsporná opatření a firmy dnes patří k nejvíce prosperujícím státním podnikům. S ministrem Havlíčkem jsme se proto potkali s jejich šéfy, Janem Duspěvou a Jaroslavem Kociánem, kteří nám představili další strategii obou firem.

Obě společnosti totiž sehrávají důležitou roli, pokud dojde k nepředvídatelným situacím na trhu s ropou. Víte, že jsme společně skoro online sledovali, jak ministerstvo průmyslu vyřeší pozastavené dodávky kontaminované ropy z Ruska před pár týdny. ČEPRO i MERO nám významně pomohly a společně se Státní správou hmotných rezerv jsme tento zatěžkávací test zvládli na jedničku.

A jedeme dál. Řešení dětských dluhů a dětských exekucí. Tenhle týden se to konečně ve sněmovně posunulo. Poslanci podpořili návrh novely insolvenčního zákona. A co je vážně neobvyklé, zvedlo pro ni ruku všech 175 přítomných poslanců. Roky to nešlo. Je to jedna ze spousty věcí, které se pohnuly až s naší vládou. Jako třeba zlepšení postavení spotřebitelů vůči operátorům, řešení situace předlužených lidí a celkově toho marasmu okolo exekucí, který jsme zdědili od minulých vlád.

Teď se ale se mnou pojdte podívat na to, jak konkrétně řešíme ty dětské dluhy a exekuce. V našem hnutí je tahounem tohoto tématu pan poslanec **Patrik Nacher** a to dlouhodobě. I díky jeho práci se podařilo schválit novelu insolvenčního zákona ve zrychleném projednání, to znamená jedním hlasováním.

Díky téhle novele se budou moct lidi, kterým dluhy vznikly ze dvou třetin do jejich osmnácti let, oddlužit do tří let.

Jinak řečeno, tito mladí lidé budou zařazení do skupiny zvlášť zranitelných osob, kterými jsou od 1. června 2019 senioři a lidé se zdravotním postižením. Na ty insolvenční zákon nově myslí v tom smyslu, že jim umožňuje se oddlužit ve zkrácené době 3 let a to bez splnění určitého procenta splácené částky.

Má to ale samozřejmě podmínku, aby novelu nezneužívali chytrolíni. Musí být evidentní poctivý záměr dlužníka, který musí vyvinout maximální úsilí dluh splatit. Novela tak navazuje na další kroky, které postupně vedou k řešení letitého problému dětských dlužníků.

Chceme prosadit řešení i dalšího problému. Vemte si tuhle situaci, která není vůbec vzácná. Dítě jede načerno a dostane pokutu. Ale kašle na to, ani rodičům to neřekne. A pak, po několika letech, dostane k 18. narozeninám dárek v podobě exekuce na částku několikanásobně vyšší, než jaká byla původní pokuta.

Ve sněmovně už čeká novela občanského zákoníku a občanského soudního řádu. Podle ní za peněžité dluhy dětí do 15 let ponесou odpovědnost jejich zákonní zástupci. U těchto sporů mladých lidí ve věku mezi 15 a 18 roky budou u soudu zastoupeni advokátem a soudy nebudou moci rozhodovat pro zmeškání či pro uznání. Logické, řekli byste, ale přitom tomu dnes tak není.

Jasně, v odborných právnických kruzích tento návrh způsobil malé pozdvižení, ale zaplať pámbůh za něj. Ministerstvo spravedlnosti mezi tím připravuje svoji vlastní verzi řešení dětských dlužníků do budoucna postavenou na omezení způsobilosti k určitým právním jednáním. Ať už to bude poslanecký návrh, nebo návrh ministerstva, případně kombinace obou dvou, jsem rád, že dvacet let neřešená věc se konečně posune, že se o tom mluví, že na to upozorňujeme, že to řešíme. Ty tisíce dětských exekucí jsou ostuda.

No a pak vedle toho, tu máme ještě jeden významný problém, který se taky týká exekucí – jde o stovky tisíc neplatných exekucí. I o tom jsem vám už psal. Jeden opoziční poslanec se do mě tenhle týden pustil, že s tím nic neděláme, tak to jemu i vám všem teď v rychlosti vysvětlím.

Nejdřív o co jde. Spousta exekucí by vůbec neměla běžet. Potvrdil to Nejvyšší i Ústavní soud. Už běžící exekuce vydané na základě neplatných rozhodčích nálezů by měly příslušné soudy automaticky zastavovat. Někde se tak sice děje, ale většinou bohužel ne.

Jak ale tlačit na nezávislé soudy? Společně s naším poslancem Patrikem Nacherem, jsme připravili několik kroků. Jednak v dubnu napsal ministr spravedlnosti Jan Kněžínek dopis na soudy a popsal jim situaci s neplatnými exekucemi. Připomněl jim, že každý okresní soud má jednoho vyššího soudního úředníka právě pro výkon státního dohledu nad činností soudních exekutorů. No a právě tento úředník může identifikovat exekuce vedené na základě neplatných rozhodčích doložek a soudy je pak můžou zastavovat.

A udělali jsme ještě další věc. Na začátku června jsem poslal dopis důležitým veřejným zaměstnavatelům, jako jsou ministerstva, Česká pošta, České dráhy, Armáda ČR nebo třeba Policejní prezidium s prosbou o kontrolu exekučních titulů, na základě kterých tyto zaměstnavatelé strhávají svým zaměstnancům srážky z jejich mzdy. Tím můžou ověřit, jestli jejich exekuce nespádají do skupiny neoprávněně vedených a iniciovat jejich zastavování u příslušného exekutora nebo soudu.

Jak už již psal, mají to dělat hlavně soudy samotné, kterým jsme už psali. Ale já chci využít všechny možnosti.

No a když už vás tady na Facebooku mám, napíšu vám, jak jde zastavit neoprávněná exekuce. Třeba budete vědět o někom, komu se tahle informace může hodit.

Takže čtěte pozorně. Dlužník sám si musí zkontrolovat, jestli exekuce, která je vůči němu vedená, nebyla nařízená na základě neplatného rozhodčího nálezů. Ten jde poznat třeba tak, že nález byl vydán rozhodcem, který nebyl uveden přímo v rozhodčí smlouvě a nebo ho nevydal jeden ze tří rozhodčích soudů zřízených na základě zákona.

Jsou to tyhle tři:

Rozhodčí soud při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR

Burzovní rozhodčí soud v Praze
Rozhodčí soud při Českomoravské komoditní burze Kladno

Úplný základ v těchto případech je, jestli se výběr rozhodce uskutečnil transparentně, což se v mnoha případech prostě nedělo. Konstatoval to i Ústavní i Nejvyšší soud. Jsem rád, že se s rozhodčími doložkami dnes už skoro nepotkáme. Přítrž jim udělala třeba novela zákona o spotřebitelském úvěru, která platí od 1. 12. 2016.

Ještě chvilku chci zůstat u tématu spravedlnosti. Tenhle týden jsem si přečetl v Blesku něco, z čeho se mi udělalo vyloženě zle. Byly tam fotky a příběh malé Lucinky, kterou při bobování potrhala v obličejí tibetská doga. Tu měl údajně majitel vypustit z pozemku, aby se vyvenčila. Lucinka si fenu pohladila po hlavě a zádech a v tu chvíli na ni doga zaútočila.

Po dvou letech soud řekl, že se jedná jenom o přestupek. Když se podívám na fotky, představím si to fyzické i psychické utrpení. Nejen Lucinky, ale i rodičů. Rozhodnutí soudu je přece už jen z laického pohledu NEUVĚŘITELNÉ!

Rodiče se nesmyslné prohry u soudu nezalekli a bojují za spravedlnost pro Lucinku dál. Před rokem podali ústavní stížnost. Doufám, že Ústavní soud o ní rozhodne co nejdřív, protože to musí být pro rodinu opravdu těžké.

Chci si o tomhle případu promluvit s ministryní spravedlnosti Marii Benešovou a znát její právní názor. Já jsem taky otec a mám i malé vnučky a je hrozné si něco takového jen představit. No nic, nebudu to rozepisovat. Lucinka a celá rodina mají můj velký obdiv a držím jim strašně palce.

Pojďme radši na jiné téma. Aplikace „Pojď do mě“ jede na plné pecky. Určitě ji znáte a videa, jak mi lidi posílají vzkazy přes telefon, jste museli tady na Facebooku vidět. Takhle se ke mně dostal i Ondřej Toman. Mluvil o tom, že u nás žije přes jeden milion lidí s hendikepem, že se tomu hodně věnuje a že přišel na to, jak by se jim dalo tady u nás pomoci. Sám si tím bohužel prošel. Ve škole i při hledání zaměstnání. A nasbíral docela dost postřehů, jak odstranit zbytečné překážky, se kterými se dnes hendikepovaní musí potýkat. A že by se rád se mnou potkal.

Hned jsme našli termín. Přizval jsem taky ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha, aby si to poslechnul. No, poslouchali jsme oba, pečlivě asi hodinu. Ondřej mluvil o diskriminaci na školách, o zneužívání příspěvku státu na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením, o fungování úřadů práce. Zajímavé. Byl fakt dobře připravený. Jsem moc rád, že jsem to mohl slyšet od někoho, kdo se s tím v životě opravdu setkal.

S Adamem Vojtěchem jsme Ondřeje požádali, ať všechno sepíše a my pak připravíme dopis pro ministryni práce a sociálních věcí, která to má primárně na starost a zkusíme s tím pohnout. Věřím, že se jeho postřehy budou hodit, zrealizují se a my tím zlepšíme život hendikepovaným občanům.

Sešel jsem se taky s naší europoslankyní a nově i místopředsedkyní evropského parlamentu Ditou Charanzovou. Určitě pamatujete na moje předchozí hlášení, ve kterém jsem psal o volbě do nejvyšších pozic Unie a co všechno jsme museli vybojovat.

Naši delegaci se povedlo obsadit řadu důležitých míst ve výborech. Jsem rád, že se nám zúročila dobře poskládaná kandidátka, že máme odborníky, kteří se dostali na důležitá místa. V pondělí ještě nebylo jisté, jak to všechno dopadne, tak jsme se bavili, co by pro Česko bylo dobré, kde by bylo fajn mít zastoupení. A to se nakonec taky podařilo.

S Ditou jsme si vyměnili názory na to, jaké jsou naše další možnosti. Ve středu se bude na zasedání parlamentu ve Štrasburku volit šéfka Komise. No a nemohli jsme se vyhnout ani podrazu paní Šojdrové, která napsala všem kolegům, aby Ditu NEPODPOŘILI při volbě místopředsedkyně Evropského parlamentu. Nepřipomíná vám to něco? Už zase Češi proti Čechům tam, kde mají bojovat společně. Je to brutální ostuda takhle si navzájem škodit. Ale paní Šojdrové to teda moc nevyšlo, jak už jsem vám minule psal, Ditu zvolili europoslanci už v prvním kole.

Taky jsem po telefonu poprvé mluvil s kandidátkou na předsedkyni Komise paní Ursulou von der Leyen. Parlament o ní bude hlasovat příští úterý, a já doufám, že to dobře dopadne. Musím říct, že je to velmi příjemná dáma a mám pocit, že si bude umět prosadit svoje. Moc rád jsem slyšel, že chce, aby Komise byla celkově dobře geograficky a genderově vyvážená a opravdu se těším, že hned jak jí Parlament potvrdí, najdeme rychle příležitost se potkat.

Pojďme dál. Sněmovna v prvním čtení podpořila náš vládní návrh na zvýšení rodičovského příspěvku z 220.000 na 300.000 korun. Jak víte, budou na něj mít nárok rodiny s dětmi do 4 let, které ještě v lednu 2020 budou příspěvek pobírat.

A taky jsme ve sněmovně schválili náš vládní návrh na navýšení důchodů. Takže od příštího roku v průměru o dalších 900 korun měsíčně víc. Platí, co jsem slíbil, průměrný důchod v roce 2021 bude 15.000 korun.

Další skvělá věc. Tenhle týden se do Poslanecké sněmovny dostala legislativa, která umožní zavést bankID. Takže pro přístup do Portálu občana a dalších služeb státu už nebudete potřebovat občanku ani datovou schránku. Stačí se přihlásit údaji, které normálně používáte ve vaší bance. Je to velký krok k digitalizaci státní správy a já děkuju našemu vládnímu zmocněnci Vladimíru Dzurillovi, našim poslancům i Bankovní asociaci, bankám a ICT Unii za jejich podporu a práci.

Ve sněmovně ale nebyla jen práce, ale taky CIMBÁLOVKA. Naši poslanci Milan Hnilička a Petr Sadovský totiž slavili narozeniny, Petr dokonce padesátku, takže jsme se večer potkali dole na čtyřce a pořádně to oslavili. Moravské víno, muzika, zahrál i poslanec Miloslav Janulík, tentokrát naštěstí ne na stole 🙄 Každopádně bylo to moc fajn, povídali jsme si o tom, kam kdo pojedje na dovolenou, ale taky samozřejmě o práci. Třeba o tom, jak se nám podařilo protlačit sněmovnou vznik Národní sportovní agentury, s kterou přišel právě jeden z oslavenců Milan Hnilička.

Tybrdó, to jsem se zas rozepsal. Ještě vám chci napsat trochu obšírněji jednu věc a pak už pojedem zkratkou.

Byl jsem na egyptském velvyslanectví u příležitosti Národního dne Egyptské arabské republiky. V projevu jsem vyzdvihl naši egyptologii. Naši vědci patří ke světové špičce. Shodou okolností slaví letos Český egyptologický ústav sto let od zahájení egyptologických přednášek na Univerzitě Karlově a šedesát let od svého založení v Egyptě.

I díky našim vědcům byla zachráněna spousta památek světového významu. Objevili třeba královské komplexy panovníka Raneferefa a královny matky Chentkaus II. Taky dokumentují památky pomocí 3D skenování, satelitním snímáním, objevili jedny z prvních osídlení raných křesťanů, které zanikly v důsledku klimatické změny. Pracují taky v Súdánu. A co je zajímavé, z archeologie se i díky práci českých egyptologů stává strategický obor analyzující vývoj civilizací.

Moc se těším, že práci našich špičkových vědců příští rok představí výstava organizovaná ve spolupráci s Národním muzeem v Praze. Bude věnovaná jejich světovým objevům v Abúsíru a velkoryse ji podpoří naše česká i egyptská vláda. O výstavě jsem mluvil s egyptským prezidentem panem Abd al-Fattáh as-Sísím a doufám, že ji přijde v červnu 2020 slavnostně otevřít.

Byl jsem i na recepci francouzského velvyslanectví, fotky jste určitě viděli, slavili jsme nejdůležitější francouzský svátek Le 14 Juillet, Dobytí Bastily a taky jsme si připomněli 100. výročí česko-francouzských diplomatických vztahů. Francie je pro nás moc důležitý partner, v obchodních vztazích, ale máme i spoustu společných kulturních, výzkumných a vzdělávacích projektů, třeba naše české firmy vyrábějí klíčové díly pro raketu Ariane. Spolupracujeme dokonce i v obraně. Teď společně realizujeme výrobu unikátního obrněného vozidla TITUS, které dokáže ochránit až 12 vojáků nebo policistů před střelbou a výbuchy a pozor, bude jezdit na podvozku TATRA! Armáda ČR vyrobí 62 takových vozidel za 6 mld. Kč.

Taky chceme společně s Francií už konečně rozjet stavbu vysokorychlostních vlaků, takové TGV mezi Prahou, Vídní a Berlínem, to je už dlouho můj sen. Naše školy si s francouzskými vyměňují studenty a dokonce i my na Úřadu vlády si občas vyměňujeme úředníky, aby se vzájemně něco naučili. Do budoucna má tahle země pro nás velký potenciál. Takže se musíme pečlivě starat o to, aby všechno fungovalo a aby naše firmy a naši lidi měli vždycky ve Francii dveře otevřené. Já na tom třeba pracuju skoro na každé Evropské radě, kde sedím vedle Emmanuela Macrona, takže k tomu máme spoustu příležitostí.

Tak a teď už v heslech. Koukněte jako vždycky, co dala přes týden na Facebook **Alena Schillerová**. Má tam nálož informací. Třeba o rekonstrukci hotelu Thermal. Karlovy Vary si zaslouží konečně funkční a modernizovanou dominantu města.

Potkal jsem se s náměstkem ministerstva zahraničních věcí USA Davidem Halem. Byl jsem na výstavě Nezlomní, kterou mě provedla skvělá Zuzana Brikcius. Kdyby bylo na mně, hned bych ji navrhnul na ministryni kultury. I z téhle akce jsem dal plno fotek, snad vás nalákají, abyste do Obecního domu zašli taky.

Mějte se fajn.

Příspěvek z 15. září. Dostupné z:

<https://www.facebook.com/AndrejBabis/photos/a.324695871000397/1630500003753304/?type=3&theater>

Čau lidi. Jo, určitě už to víte. Ví to už všichni. Teď v pátek se stala nejdůležitější věc, která se týká mě a mojí rodiny za poslední dva roky. Mám pocit, že od doby, co jsme se s Monikou vzali. A od chvíle, kdy mě policie začala stíhat. A od doby, co máme Ellu. Od doby, co Vivi odjela studovat do Španělska.

Státní zástupce ZASTAVIL trestní stíhání mě a mé rodiny.

Vyjadřoval jsem se k tomu snad deset tisíckrát a moje slova se potvrdila. Jsem rád, že Česká republika konečně nemá trestně stíhaného premiéra. Mimo jiné se tak splnilo přání spolku Milion chviliek pro demokracii, a spousty lidí včetně všech předsedů politických stran, co jich tu máme. Mám velkou radost.

Tak jo. A teď mám pro vás hned na začátek nálož věcí, které se nám tenhle týden podařilo dotáhnout, a které se naprosto konkrétně podepíšou na lepším životě vás všech. Jedem.

Důchody. Sněmovna schválila náš návrh na další zvýšení měsíčního důchodu průměrně o 900 korun. Jen letos přidáváme víc než minulé vlády za 5 let dohromady. Zdravím všechny seniory, ve zvyšování vaší životní úrovně budeme pokračovat, tak jak jsme slíbili. V roce 2021 musí být průměrný důchod nejmíň 15.000 korun. Mimochodem, každý ví, že nárůst důchodů na tento rok a slevy na jízděm schválila ještě naše menšinová vláda hnutí ANO bez sociální demokracie. Teď v tom trendu pokračujeme. A čekáme na návrh důchodové komise, který posoudíme. Ale máme vlastní představy, jak narovnat důchody mezi muži a ženami, a taky které profese by měly jít dřív do důchodu. Věk odchodu do důchodu prodlužovat určitě nebudeme.

EET.

Sněmovna schválila další fázi. A díky tomu se sníží i DPH na vodné a stočné z 15 na 10 procent, u stravovacích služeb a podávání nealko nápojů jsme snížili už v první fázi z 21 na 15, teď znovu snižujeme a to na 10 procent, a u spousty odborných služeb snižujeme z 21 na 10 procent. Kdyby opozice rok a čtvrt „státotvorně“ neobstruovala, mohli mít lidi tyhle výhody už dávno.

Ale co.

Novela taky přináší off-line možnost pro menší živnostníky, kteří podnikají sami nebo mají nejvýš dva zaměstnance a mají hotovostní příjmy do 600 tisíc korun ročně.

Děkuju Aleně Schillerové za její urputnost. Nenechala se opozicí odradit a chodila tak dlouho do sněmovny, vysvětlovala a řečnila, až se to nakonec povedlo. Potom, co jsem EET zavedl a Ústavní soud potvrdil, že se jedná o naprosto legitimní nástroj, se jí podařilo prosadit další fázi. Asociace hotelů a restaurací ČR nám za to dala oficiální pochvalu, protože podnikatelé moc dobře ví, že EET znamená hlavně spravedlnost na trhu. Proto ji taky podporují dvě třetiny lidí v téhle zemi. Moc dobře ví, že vyšší důchody a platy by nikdy nebyly, kdyby se nám nepodařilo líp vybírat daně. Když jsem začínal v roce 2013, odhadoval Český statistický úřad, že je tady 130 miliard zatajených tržeb. EET přinesla jen za první dva roky od spuštění 20,2 miliardy korun navíc nám všem. A to nemluvím o kontrolním hlášení. Patříme teď do dvacítiky zemí Evropské unie, které mají elektronickou evidenci tržeb. Alena Schillerová má pravdu, když říká, že už je to pevná součást naší ekonomiky a už ji nikdy nikdo nezruší.

Cena dat a volání. Sněmovna schválila náš návrh na jednodušší přechod k jinému operátorovi. Jednohlasně, to se jen tak nevidí, takže za to všem děkuju. Už žádné poplatky, čekání a složitá administrativa, když chcete změnit operátora. A platí to i pro živnostníky, kterých je u nás 1 milion aktivních a 2 miliony registrovaných. Je to jen jedno ze spousty opatření, jak uvolnit cestu k nižším cenám pro lidi. Makáme na tom už dlouho společně s Karlem Havlíčkem, Vladimírem Dzurillou a Patrikem Nacherem a neustále jednáme s operátory. Výsledky už teď vidí každý. O2, Vodafone i T-Mobile začali nabízet lepší podmínky.

Vždyť za 6 let si vyplatili operátoři 68,2 miliardy korun dividend.

Vodafone 3,1 miliardy

T-Mobile 24,6 miliardy

O2 a Cetin 40,5 miliardy

Neuvěřitelná čísla. To jde všechno z vašich kapes, vážení uživatelé mobilních operátorů. Mají evidentně hodně prostoru kam se posunout v cenách pro lidi. Díky našemu tlaku se to daří. Stoupá objem dat v balíčcích. Někde i třikrát. A to u všech operátorů.

Už v březnu tohoto roku jsem psal o tom, jak je pro ceny mobilních dat a volání důležité, aby na našem trhu nefungoval monopol "velké dvojky". Tedy dvou největších operátorů, kteří sdílejí infrastrukturu. Teď v létě nám dala zapravdu Evropská komise, která konstatovala, že podle předběžných závěrů jejího šetření dohoda mezi dvěma hlavními českými mobilními operátory omezuje hospodářskou soutěž.

ALE dokud nebudeme na úrovni států, jako je Itálie, Anglie nebo Rakousko, kde neomezené volání, SMS a 40 GB dat stojí do 600 korun, tak budeme dál na operátory tlačit. Za pár dní budeme mít v ruce mezinárodní studie, které srovnávají data v evropských zemích, tak uvidíme, jak jsme se posunuli.

Jízdenky. Sněmovna schválila, že budeme moct používat jednu jízdenku, i když přestupujem mezi vlaky různých dopravců.

Platy ve státní sféře. Velice jsem podpořil návrh Aleny Schillerové, že dáme všem stejně 1500 korun do tarifu. Jsem rád, že s tím ČSSD souhlasila.

Je to spravedlivější řešení, než kdyby platy rostly o procenta, protože se tím pádem nebudou rozevírat nůžky mezi těmi, co mají nízké příjmy a těmi, co mají vysoké platy. Vlastně jsme tím navázali na to, s čím jsme začali už loni. Už tehdy jsme přidávali různým profesím tak, abychom narovnali rozdíly. Na koalici jsme se taky dohodli, že zrušíme nejnižší platovou třídu číslo 1, která byla fakt nedůstojná, takže ti, kteří v ní byli, si polepší kromě 1500 korun i o 3,5 procenta. Týká se to nejen třeba kuchařů, uklízeček, ale i kulturních a sociálních pracovníků.

Nejvíce prostou učitelé, ti budou mít průměrně o 10 procent, to znamená v průměru 3.684 korun navíc. Ale o nich jsem vám psal už podrobně v minulém hlášení včetně grafů.

Co mě teda ale úplně dostalo, bylo to divadlo, co se rozjelo tenhle týden kolem zdravotnictví.

Vezmu to od začátku.

Asi jste viděli v televizi zástupce samozvaného krizového štábu, který zdaleka nemůže mluvit za české zdravotnictví. Přesto strašili kolapsem a krizí českého zdravotnictví a žádají rozpuštění 25 miliard z rezervního fondu pojišťoven. Snaží se ve společnosti vyvolat strach, že selhává péče v nemocnicích, pacienti si berou za rukojmího a veřejně tvrdí, že pokud se nepřidají další peníze už nad rámec rekordně vysokých výdajů v českém zdravotnictví, tak se zhorší péče. Já jsem ale dostal asi 20 reakcí na podporu ministra Vojtěcha a ani jednu proti.

Prostě další klasická vydíračka, kterou odbory pravidelně opakují už od své kampaně z roku 2011 „Děkujeme, odcházíme“. Tehdy v době ekonomické krize chtěli navýšovat platy ve zdravotnictví. I tahle současná kampaň je organizovaná stejnými lidmi a stejnou PR agenturou. Klasika. Dokonce za to tehdy dostali PR cenu.

Jenže teď je situace úplně odlišná. Zdravotnictví se daří jako nikdy dřív. Nikdy nešlo na zdravotní péči tolik peněz. Nikdy nebyly ve zdravotnictví tak vysoké platy. Nikdy jsme neléčili tolik lidí moderními léky. A hlavně nikdy se neřešily problémy jako nyní. Zkrátka nikdy nebylo tak dobře v tomto oboru, jako dnes. Ať už to zní jako klišé, nebo ne, je to prostě pravda. A v této době prosperity se odbory rozhodly vytvořit samozvaný krizový štáb a rozjet lživou kampaň a strašit lidi.

Mám z toho pocit, že jim nejde o pacienty nebo zdravotníky, ale jen o sebe. Podle toho taky vypadá složení toho štábu. Kromě zdravotnických odborů je tam pár nemocnic, které zablokovaly dohodu se zdravotními pojišťovnami. Protože si myslely, že si nátlakem na Ministerstvo zdravotnictví vylobbují lepší podmínky než ostatní. Přitom 80 procent nemocnic se dohodnout chtělo a souhlasily s úhradovou vyhláškou.

Takže tyhle nemocnice reprezentují jen zlomek lůžek v republice. To samé udělala Charita ČR v segmentu domácí péče, za kterou mluví náměstek hejtmana Moravskoslezské kraje za KDU-ČSL! Taký člen štábu. Další, kdo chtěl pokoutně získat něco navíc.

Přitom mně přišly dva dopisy od Grémia managerů agentur domácí péče, ve kterých její zástupci velmi oceňují spolupráci s ministrem Vojtěchem, s úhradovou vyhláškou souhlasí a odmítají aktivity krizového štábu! Odmítavý dopis s aktivitami krizového štábu mi poslala i Česká asociace sester, ačkoliv jeden její člen se ke krizovému štábu přidal. Pak je tam Česká lékařská komora. No jasně, ta je totiž vždy v opozici proti nám a využije každé příležitosti na nás zaútočit. Škoda, že s námi nechce spolupracovat a místo toho jen kritizuje. Seznam zakončují organizace, které ale ty, o kterých říkají, že je zastupují, ve skutečnosti vůbec nezastupují. Svaz pacientů. No s těmi pravými zástupci pacientů v ČR pan ministr Vojtěch skvěle spolupracuje. Mají na ministerstvu Pacientskou radu a podílejí se na přípravě zákonů a pomáhají zlepšovat naše zdravotnictví. No tak to jsou ve zkratce ti hlavní, kteří tady v době, kdy se daří, vyvolávají dojem krize.

Tenhle samozvaný krizový štáb VŮBEC nezastupuje české zdravotnictví. VŮBEC. Já osobně jsem nedostal od nikoho mimo tohoto “krizového štábu” žádné kritické vyjádření.

Vím, že lékaři na tom byli podobně jako učitelé nebo pracovníci v sociálních službách. Já osobně to s jednotlivými ministry řeším. Jsou to historické dluhy minulých vlád, které na otázky platů lidí pracujících ve veřejném sektoru kašlaly a bylo jim jedno, že lékaři odcházejí do zahraničí a učitelé nejsou motivováni ke své práci a odcházeli ze škol. I proto nám teď chybí matikáři nebo učitelé cizích jazyků.

Že ale vydírací taktiku zkouší zdravotničtí odboráři na nás, je docela sprostárna. Byla to přece naše vláda, která rekordně zvedla platy zdravotnickému personálu, za což mi odboráři v dopise z konce minulého roku dokonce děkovali. Podotýkám, že to byli ti samí, kteří teď straší tím kolapsem. Vypouští vlastně svým způsobem fakenews a používají k tomu vlastní PR agenturu, která jim má pomoci v tlaku na stát a ve strašení veřejnosti. A to přitom se za nás postavili otevřeným dopisem zástupci České lékařské společnosti JEP, Koalice soukromých lékařů i České stomatologické komory.

Podporu nám vyjádřili i Asociace děkanů lékařských fakult, mnoho ředitelů nemocnic, lékařských kapacit nebo Svaz průmyslu a dopravy. Musím říct, že mě tak masivní podpora opravdu potěšila a ukazuje, že jdeme správnou cestou.

Pojďme si říct, jak je na tom skutečně naše zdravotnictví. Ne podle nějakých názorů nebo pocitů, ale podle celoevropských analýz od předních expertů na srovnávání úrovně jednotlivých zdravotnických systémů. Jmenují se Health Consumer Powerhouse a Euro Health Consumer Index. Je to materiál od profesora Arneho Björnberga, který srovnává úrovně zdravotnictví v jednotlivých zemích EU podle různých kritérií. Dělá to 12 let po sobě a je to uznávaná publikace.

Mezi kritéria hodnocení patří práva pacienta, čekací doby, služby hrazené státem, onkologická léčba, úmrtnost novorozenců, potraty, sebevraždy, rakovina, prevence, vakcinace, léky, a spousta dalších. Prostě obrovská hromada dat, která má dostačující vypovídací hodnotu.

No a na základě těchto kritérií bylo v roce 2018 vyhodnocené jako nejlepší zdravotnictví v rámci EU Švýcarsko, pak Nizozemsko, Norsko a Dánsko. Česká republika dopadla tradičně velice dobře. Jsme na 14. místě, dokonce jsme za jediný rok poskočili nahoru o dvě místa. Jsme těsně za Německem, které je na 12. místě. Jsme před zeměmi, jako je Velká Británie, která je na 16. místě, Slovensko na 17. místě, Španělsko na 19. místě. Nejhuř dopadlo Polsko, Maďarsko a Rumunsko, které jsou na 32., 33., 34. místě.

Naši doktoři jsou skvělí. Máme jedny z nejlepších kardiologů a neurochirurgů na světě. Máme skvělé výsledky i v dalších oborech. Osobně se znám se spoustou skvělých lékařů, třeba s panem profesorem Jaroslavem Štěrbou, dětským onkologem z Brna, za kterým jezdí rodiče z celé republiky i ze Slovenska. Masarykův onkologický ústav jsem osobně navštívil a když jsem ty děti viděl, měl jsem slzy v očích. Následně mu moje nadace koupila v roce 2013 za 6,2 milionu nový navigační chirurgický systém. Máme super systém komplexních onkologických center po celé republice, který zachraňuje tisíce životů ročně. Schválně si přečtěte, co k tomu napsal Adam Vojtěch na Twitteru. Pacientovi v pátek diagnostikovali nádor a v pondělí nastupuje na léčbu.

A tohle mi napsal jeden doktor, který se specializuje na jaterní chirurgii nádorů: „Za posledních několik se výrazně prodloužila doba přežití nemocných po operaci jater pro nádory z původních 30 procent v pětiletém intervalu po operaci na současných 50-60 procent, což svědčí o kvalitě zdravotní péče.“ Čekací doba na operaci je kratší, na klinice kde léčí není větší než 1 měsíc. Naše zdravotnictví je na špičkové světové úrovni. Tečka.

Jasně, já vím, že někteří lékaři stále pracují třeba za 250 korun na hodinu a není to žádná sláva, že mají obrovské množství přesčasů. Proto tolik investujeme do zdravotnictví, navýšili jsme peníze pro lékařské fakulty, abychom zlepšili platové podmínky pedagogů a pracovní podmínky.

Minule jsem vám napsal pár čísel, tak si je můžeme cvičně zopakovat. Do zdravotnictví jde nejméně peněz v historii naší země. Náklady na zdravotní péči stouply z 220 miliard v roce 2013 na 310 miliard v roce 2019. To je skok 90 miliard za šest let. Za první pololetí byly příjmy 127 miliard, to je oproti stejnému období v minulém roce o 10 miliard víc. Po mém jednání se zdravotními pojišťovnami, které slíbily rozpuštění rezerv o 6 miliard, budou příští rok náklady na zdravotní péči 340,9 miliard, to znamená, že meziročně stoupnou o 30 miliard. To nikdy nebylo. O zdravotních pojišťovnách jsem vám psal už v předchozím hlášení.

Takhle tedy rozhodně nevypadá kolabující systém. Samozřejmě, že odborářům přispěchala na pomoc ČSSD, která nás na koaličním jednání začala trénovat ze zdravotnictví.

Tak jo, naši koaliční partneři se chtějí bavit o zdravotnictví?

Beru.

Je to moc dobře, že chtějí. Po tom, co napáchal jejich ministr zdravotnictví šnajdroid Svatopluk Němeček ve vládě pana Sobotky, si toho máme hodně co říct. Museli jsme toho tolik napravovat, že by to zabralo celé hlášení, tak jen pár zajímavostí pro představu.

V roce 2014 pan Němeček slavnostně novinářům představil 12 priorit, na kterých bude jeho ministerstvo pracovat. Výsledek? Polovinu z nich vůbec neudělal, 5 se jich nepovedlo a jenom o jedné se dá říct, že má nějaký smysl. Teď mám na mysli sběr dat na Ústavu zdravotnických informací a statistiky. Kdo na to máte nervy, tak si můžete dát jeho tehdejší tiskovku.

Jinak totální zoufalství. Pan Němeček slíbil stabilizovat, zefektivnit a zprůhlednit české zdravotnictví.

Aha.

To řekl člověk, který nakoupil jako ředitel ostravské nemocnice Cyberknife předražený o 65 milionů, netransparentně politicky rozhodoval o přidělování zdravotnických přístrojů, jako magnetické rezonance, cétečka a další. Takže nebyla žádná novinka, když na konci roku 2017 přebral ministerstvo náš Adam Vojtěch, že ekonomická situace některých nemocnic je velmi špatná. Neexistovala žádná transparentní pravidla pro jejich hospodaření, ani jejich ředitelé nebyli nijak motivováni efektivně hospodařit.

My jsme udělali analýzu zadlužení nemocnic, zavedli sdružené nákupy v nemocnicích, přijali protikorupční opatření, třeba bezpečnostní prověrky ředitelů, a nastavili pravidla pro odměňování všech ředitelů, kteří spadají pod ministerstvo, tak aby cítili rozdíl mezi dobrým a špatným hospodařením ve své vlastní peněženke. Jak zachází nemocnice s penězi, kontrolujeme systematicky a díky našemu hnutí do něj může kouknout i každý z vás, protože jsme prosadili zveřejňování smluv na internetu.

Naopak za ministra Němečka, jak to tak vypadá, byla nulová kontrola hospodaření nemocnic a krylo se tak brutální rozhazování peněz.

Rval jsem si jako ministr financí vlasy, když jsem viděl, jak to pan Němeček vede a ještě k tomu chce další a další peníze. Prý na platy zdravotníků. Pochopitelně jim nikdy nepřišly. Já tomu panu Němečkovi začal v jednu chvíli říkat Šnajdroid, protože bylo všeobecně známé, že si ho vodí Marek Šnajdr, náměstek za ODS.

Nám se podařilo jeho vliv aspoň částečně odstříhnout, když jsme vyměnili několik ředitelů velkých nemocnic a zavedli jasná pravidla pro hospodaření.

Ale než jsme přišli, tak těch průšvihů stihli političtí podnikatelé nasekat mraky. Na "bonusech" zmizely z nemocnic stamiliony. Hlavně z Homolky. Další stovky milionů se rozprášily, když nemocnice nakupovaly vybavení ne podle zákona o veřejných zakázkách, ale přímo od vybraných dodavatelů. Už v roce 2012 a 2013 upozorňoval Nejvyšší Kontrolní Úřad, že rozdíl v nákupu TĚCH STEJNÝCH věcí se liší mezi nemocnicemi o DESÍTKY I STOVKY PROCENT. Já v té době teprve objížděl města a burcoval lidi do voleb. Možná si někteří pamatujete můj projev o společném nákupu toaletáků... A koukejte, po několika letech už společné nákupy fungují. Nejen na ministerstvech, ale v i nemocnicích.

Co naštěstí panu Němečkovi neprošlo, byla vyhláška o kmenových buňkách. Tehdy odborníci říkali, že nejsou vyzkoušené jako bezpečná léčba, ale i tak pan Němeček tlačil na to, aby se zavedly a proplácely ze zdravotního pojištění. Koukal z toho kšeft snů pro dva podniky, které by dostávaly 100 tisíc za pacienta. Celkem bylo pacientů 40 tisíc, čili 4 miliardy ročně z kapes daňových poplatníků. No, nestalo se.

Pan Němeček taky personálně zdevastoval úřad Ministerstva zdravotnictví, kde byl podstav 40 procent. Já mu během jeho úřadování poslal 24 dopisů, ve kterých jsem žádal různé nápravy a vysvětlení. Odpověděl mi sotva na půlku z nich. Nechtějte vědět, jak.

Teď už ale končím s negativními věcmi. Nechci, aby vám bylo při čtení hlášení zle. A přejdu na to, co se nám podařilo napravit a udělat.

Tak třeba dokončení strategie Zdraví 2020 a příprava strategie do roku 2030, oboje řeší prevenci nejzávažnějších onemocnění a zásadní problémy českého zdravotnictví. Spuštění reformy psychiatrické péče. Reforma postgraduálního vzdělávání lékařů. Navýšení kapacit lékařských fakult a středních zdravotnických škol, zvýšení rozpočtu na odměňování kantorů. O tom jsem vám psal mockrát, je to záruka, že dál poroste počet doktorů a sester. Projekt Studuj zdrávku. Umožnění vstupu inovativních léčiv a léčiv pro vzácná onemocnění na náš trh. Podpora praktických lékařů a zubařů v odlehklých regionech. I o tom jsem vám psal. Spustili jsme taky pilotní projekt k paliativní péči.

A hlavně. Vytvořili jsme stabilní a spravedlivý úhradový mechanismus. Loni se poprvé v dějinách povedlo uzavřít dohodu se všemi segmenty, letos s významnou většinou. Kromě objemu peněz, který pro jednotlivé segmenty určuje zdravotnická vyhláška, pojišťovny nad její rámec už v tomhle roce rozpustily rezervy 3,3 miliardy. Jsou určeny hlavně na dostupnost kvalitní zdravotní péče pro všechny regiony, proto například nemocnice Šumperk, Jesenice, Znojmo, Nové Město na Moravě, Lužická nemocnice v Rumburku, kterou jsme zachránili, dostaly od VZP 120 milionů korun navíc. Tyto rezervy, na základě mého jednání se všemi zdravotními pojišťovnami, budou na příští rok navýšené na 6 miliard. Jsou určeny pro nemocnice, které poskytují víc péče, než dostaly limity v úhradové vyhlášce. Moderní terapie, centrová péče. Takových pacientů za rok 2018 bylo 64 tisíc a meziročně jejich počet stoupl o 7 tisíc. Jsou to nejtěžší onemocnění jako rakovina, roztroušená skleróza a další.

Dál budou rezervy určené na cílenou péči, a péči v regionech u stomatologů a praktiků. Od roku 2021 má vzniknout DRG systém, to znamená, že se budou narovnávat úhrady za stejné zdravotní úkony mezi jednotlivými nemocnicemi. Podle odhadů expertů si to vyžádá asi 20 miliard ročně. Proto je nesmysl rozpouštět rezervy. Protože máme jasný plán jak je rozumně, odpovědně a cíleně v příštích letech využít.

Je taky potřeba rezervy použít na speciální úhrady pro náročné a vysoce specializované výkony. Pro pacienty v Thomayerově nemocnici, novorozence, transplantace v IKEMU... Takže pro rezervy, které by samozvaný krizový štáb rád zase rozpustil ve mzdách, a které chce určovat centrálně, což je nesmysl, máme dobře promyšlený plán.

Nejdůležitější věta, kterou jsem si zapamatoval z jednání s pojišťovnami, byla, že stávající výše úhrad v úhradové vyhlášce dává předpoklad, aby všude byla dobře poskytovaná zdravotní péče. Pokud některé nemocnice nefungují, je to problém managementu nebo zřizovatele, a já s tímto názorem jednoho z ředitelů zdravotní pojišťovny naprosto souhlasím, mám pocit, že dokonce takoví dva ředitelé jsou v krizovém štábu. Nemocnic jsem navštívil desítky a jezdím po nich s Adamem Vojtěchem od roku 2014. To znamená, že o platech rozhodují ředitelé. Ale není to jen o penězích. Jeden z ředitelů mi napsal, že u něj mají sestry průměrný plat 55 tisíc a taky mi vysvětloval, proč je jich nedostatek a my se tomu budeme věnovat dál a řešit to.

Je toho mnohem, mnohem víc. Ale už musíme jít dál.

Naprostá bomba.

Česká republika bude mít POPRVÉ v historii místopředsedkyni Evropské komise. Věra Jourová bude taky komisařkou dohlížející na obranu evropských hodnot a dodržování demokratických principů. Složení 27členné Komise představila nová předsedkyně Ursula von der Leyenová.

Všiml jsem si, že hlavně ti, kterým se pro naši zemi nepodařilo v Evropě nikdy nic vyjednat, brečeli na sítích, že to je prý neúspěch a že jsme nezískali silné portfolio. Hustý. Připadá mi, jakoby ty jejich statusy generoval robot. Vezme vždycky náš úspěch a napíše k tomu, že je to špatně.

A fakt mě fascinuje, že všichni ti politici nepovažují asi HODNOTY za tak zásadní. Přitom na nich stojí celá politika. Asi ne v jejich stranách.

Tajně jsem doufal, že aspoň sekta Respekt patřící pánovi, který rozkradl OKD a poškodil celý Moravskoslezský kraj, bude slavit. Ale protože o mně píšou jen negativně, tak jsem to asi nemohl čekat. Vždyť mi dokonce odmítli zveřejnit můj dopis čtenáře. No aspoň má vyšetřovací komise OKD stejný názor, jako já, že tady v tom případě justice zatím totálně selhává.

Zpátky k Věře Jourové. Bude mít v nové Komisi na práci plno věcí, třeba snižování byrokracie, boj proti dezinformacím a dohled nad nezávislostí médií.

Takže ještě jednou, český kandidát se POPRVÉ dostal do nejužšího vedení Komise, to znamená, že paní Jourová bude velmi úzce spolupracovat s Ursulou von der Leyenovou a dalšími místopředsedy na nejdůležitějších problémech celé Evropy. Nová Komise bude mít díky tomu příležitost pochopit, jak vidíme EU u nás a co bychom chtěli změnit.

Jsem fakt rád, že se nám to povedlo, sám jsem do toho investoval spoustu práce, to mi můžete věřit. Byl jsem hned třetí předseda vlády, kterého paní von der Leyenová přijala a vyslechla si moje názory. Samozřejmě jsem se za takto silnou pozici hodně přimlouval a výsledkem je, že Česká republika teď bude mít v Bruselu daleko větší vliv než kdykoliv před tím.

Je to i obrovský úspěch celé V4, protože mezi místopředsedy Evropské komise bude vedle paní Jourové i pan Maroš Šefčovič za Slovensko. Polsko získalo zemědělství. To je velmi silné portfolio s jedním z největších rozpočtů v EU. Maďarsko bude zase řídit politiky sousedství a rozšiřování, což je pro nás všechny taky prioritou. A všichni předsedové vlád V4 jsme se shodli, že k tomuhle tématu patří migrace. Já osobně podporuji plán tureckého prezidenta Erdogana, když jsme se o tom spolu bavili v Ankaře. Místo toho, aby Evropská unie posílala Turecku 6 miliard euro na syrské uprchlíky, kterých mají Turci u sebe 4 miliony, a kteří je stáli 40 miliard dolarů, je potřeba investovat do výstavby bytů, nemocnic a škol v Sýrii. Prostě zařídit, aby se uprchlíci mohli vrátit domů a žít tam v míru. Ale k tomu je potřeba dohoda všech hráčů v regionu a ty budeme chtít oslovit. A samozřejmě jsou to především ti, kteří sedí v bezpečnostní radě OSN.

Znova opakuju, vyřešení migrace a zachování našich hodnot spolu souvisí. Jak už jsem řekl v projevu na konferenci Bezpečné Česko.

Když mluvím o V4, viděli jste určitě plno fotek, co jsem vám poslal z Pražského hradu. Od července naše země předsedá V4, takže jsme uspořádali na Pražském hradě setkání premiérů V4 a po něm jsme pozvali taky představitele západního Balkánu. Přijeli premiéři Albánie, Bosny a Hercegoviny, Černé Hory, Severní Makedonie, Srbska a byl s námi i chargé d'affaires Kosova.

S premiéry V4 jsme řešili hlavně naše očekávání od nové Evropské komise, brexit a ambice v klimatu. K němu nás čeká velmi důležitá konference v New Yorku. Myslím si, že na to máme stejný názor a taky jsme si řekli, že musíme všichni definitivně přesvědčit celou EU, že jádro je čistý zdroj energie, nemá emise a že není možné ho v Evropě diskriminovat.

Probírali jsme taky budoucí rozpočet Unie i migraci. Moc dobře si rozumíme a mám radost, že spolupráce V4 výborně funguje. Na oběd jsme přivítali kolegy ze západního Balkánu. Bylo skvělé, že naše pozvání přijali a sedli si s námi všichni k jednomu stolu. Tenhle region byl vždycky složitý a jeho integrace do EU je podle mě nejlepší způsob, jak dosáhnout stability a prosperity na západním Balkáně i v celé Evropě.

Bezpečnost na Balkáně znamená i naši bezpečnost v Evropě. Pomohlo by to ochránit nás před nelegálními migranty. I na tom se s kolegy z V4 shodneme a budeme o tom přesvědčovat ostatní členské státy na Evropské radě v říjnu.

Kromě toho bychom se měli více bavit o tom, proč tak dlouho trvá přijetí Bulharska, Rumunska a Chorvatska do schengenského prostoru. Mluvili jsme i o praktických věcech, o dalším rozvoji ekonomické spolupráce, lepší dopravní a energetické propojenosti našich regionů i o reformách, které musí na západním Balkáně i dál pokračovat.

Když už jsem nadhodil tu konferenci v New Yorku, připravuju se na ni fakt důkladně. Bude to celosvětová debata o klimatu, kterou organizuje OSN. Letíme na ní s Karlem Havlíčkem a Richardem Brabcem. A ještě předtím v úterý nás čeká klimatická konference v Poslanecké sněmovně.

Připravujeme se na to fakt důkladně a jak víte, plno podkladů a argumentů jsem vám psal v hlášení už o prázdninách. Tenhle týden jsme udělali kulatý stůl jako finální velkou přípravu na New York. Jsem moc rád, že naše pozvání přijali špičkoví vědci i lidi z průmyslu a ekologických organizací, třeba Jan Frouz z Biologického centra Akademie věd, Petr Dobrovolný z Přírodovědecké fakulty Masarykovy Univerzity,

Martin Hanel z České zemědělské univerzity, Anna Kárníková z Hnutí DUHA, Daniel Beneš z ČEZu, přišli i zástupci Škoda Auto.

Byla to skvělá sestava a za ty tři hodiny, co jsme se bavili, jsem načerpal plno informací a nápadů.

Základ celé té debaty o klimatu je potřeba neustále opakovat a v New Yorku to řeknu naprosto jasně. Dokud ke snižování emisí nepřidá Čína a USA, je cíl globální uhlíkové neutrality nereálný. Evropa se podílí na znečištění atmosféry jen 9 procenty. Vemte si, že třeba v Česku za posledních 25 let poklesly emise skleníkových plynů o víc než 20 procent. A to zároveň roste HDP a průměrné mzdy. Podle odhadů Evropské komise budou průměrné náklady na dosažení uhlíkové neutrality v Unii 4 procenta HDP. V případě naší země by to ale mohlo být ještě dvakrát víc kvůli struktuře energetiky a průmyslu. A to chceme taky zohlednit při vyjednávání o příspěvcích z evropských fondů.

Pojďme na další velké téma. Umělou inteligenci. Víte, že chci, abychom v ní byli lídři, a aby se z naší země stalo jedno z hlavních center výzkumu v téhle oblasti. Spolu s Karlem Havlíčkem podporujeme rozvoj umělé inteligence jako nikdo před námi. Už teď se jí u nás zabývá 500 odborníků. A tak jsem moc rád přijal pozvánku Akademie věd na mezinárodní konferenci SOLAIR, kterou pořádali na Národní třídě.

Její téma se nám dneska může zdát ustřelené od běžného života, ale za chvíli to bude možná nejpálčivější problém. Jak sladit umělou inteligenci s etikou, s lidskou důstojností a svébytností. Umělá inteligence totiž není jen o hospodářském růstu a technologickém pokroku, ale taky o celospolečenském dopadu. Vytváříme na to dokonce studijní programy a získáváme v téhle oblasti velký respekt ve světě.

Samozřejmě jsem všem připomněl, že slovo robot pochází z češtiny, i když si jeho autor Karel Čapek těžko mohl představit, co všechno bude v budoucnu znamenat a jaké příležitosti i nebezpečí umělá inteligence přinese. Jsem hrdý na to, že Česká republika patří v ochraně před kyber útoky ke světové špičce. Taky jsem samozřejmě udělal reklamu naší značce Czech Republic: The Country for the Future, jako to dělám pokaždé. Rozvoj umělé inteligence je jeden z jejích pilířů.

A dál, tenhle týden jsem se potkal se zástupci Vodafone. Už jsem vám psal na začátku, jak se nám daří tlačit ceny volání a dat dolů. A jako obvykle jsem začal schůzku otázkou, kdy budou levná data i v České republice... Jak jsem vám psal už na začátku, nepřestaneme v tlaku, dokud nepřinesou tarify, které mají v ostatních zemích EU. Musí tady být konkurenční prostředí, kde se budou operátoři předhánět o zákazníka, tohle tady nevidím.

Jsem rád, že Evropskou komisařkou pro hospodářskou soutěž zůstává Margrethe Vestagerová, tentokrát ale už i v pozici místopředsedkyně Evropské komise, kterou jsem osobně požádal, ať se našemu případu věnují. Jsme právě teď uprostřed aukce frekvence 700 MHz, která je určená pro vybudování vysokorychlostního internetu. Správně provedená aukce může hodně napomoci narovnání trhu. Neuspěcháme ji, uděláme ji jenom v případě, že přinese to, za co dlouhodobě bojujeme. Levná data jako v jiných zemích EU a konkurenční prostředí na telekomunikačním trhu.

Potkal jsem se i s ministrem dopravy Vladimírem Kremlíkem. Řešili jsme, jak pokračují v přípravě vysokorychlostních tratí. Na tohle téma jsem vám psal už v předchozím hlášení. Snažíme se napravit dluh tradičních politiků za posledních 30 let, abychom co nejdřív mohli jezdit rychlovlaky aspoň na trati Praha – Brno – Ostrava.

Jo a byl jsem na skvělé akci Zahrada Čech v Litoměřicích. Je to zahradní veletrh, který má víc než 40letou tradici. Vždycky na ni jezdila spousta lidí z celé republiky a letos dokonce organizátoři tvrdí, že trhnou rekord 100 tisíc návštěvníků. Jsme prostě nejen rybářská, myslivecká a včelařská, ale i zahrádkářská velmoc. A já si zahrádkářů hrozně vážím za to, jak se starají o krajinu a jak dokážou i z malého, původně neúrodného plácku, udělat oázu, která překypuje životem. Rozhodně je budu podporovat v jejich snaze prosadit zahrádkářský zákon, který je nejen ochrání, ale dodá jim vážnost, jako je to třeba v Rakousku. Psal jsem vám o něm docela dost v minulosti. Doufám, že ho naši poslanci předloží co nejdřív.

Ještě tady mám zprávu od paní ministryně spravedlnosti Marie Benešové. Na Legislativní radě vlády podpořily dvě třetiny členů návrh zákona o státním zastupitelství. Třetina byla proti. A teď si vemte, jak fungují některá média. Prezentovaly jen pohled Pavla Zemana, Jana Laty a Rekonstrukce státu. Tedy těch, kteří nesouhlasili. Jakoby nikoho nezajímalo, že k zákonu dali kladné stanovisko profesori Aleš Gerloch, Jiří Jelínek, Jan Kudrna a taky třeba Pavel Zářecký nebo Robert Pelikán. Fakt super objektivní zpravodajství.

Teď už fakt v rychlosti.

Byl jsem u Xavera. Kdo jste neviděli, dejte si. A taky v Duelu Jaromíra Soukupa. Potkal jsem se s panem Zdeňkem Pernesem, předsedou Rady seniorů. Pogratuloval mi a předal pamětní list za velkou osobní angažovanost při zvyšování životní úrovně českých seniorů. Dál jsem byl se zástupci ratingové agentury Moody's, s předsedou Senátu Jordánska panem Faisalem al-Faizem.

No a včerejší vinobraní ve Znojmě! Čtyři roky po sobě už na něj jezdíme s Taťánou Malou a Monikou Obornou. Letos jsme vzali i Alenu Schillerovou. Sice moc nepiju, ale miluju burčák. Taky jsem se těšil na Mira Žbirku, který se bohužel omluvil, ale zato jsem si užil Mirai a Olympic. Tuna lidí, všichni chtěli selfíčko, k burčáku chleba se sádlem, škvarková pomazánka. Umíte si to představit.

A teď už jdu na vaše otázky. Mějte se fajn.

Příspěvek z 18. srpna. Dostupné z:

<https://www.facebook.com/AndrejBabis/posts/1606440722825899/>

Čau lidi. Jsem zpět. A mám tu věc, co se snad nikdy nestala, no schválně, už jste někdy slyšeli, že by se chlapi a ženský na něčem shodli? Tak jo, teď se shodli zrovna na tom nejdůležitějším. Pocitu štěstí. Když se jich totiž Český statistický úřad ptal po celé naší zemi, jak jsou spokojeni se svým životem, prací, bydlením, vztahy, dali průměrně hodnocení 7,4 z 10. Závěr? Žije se tady výborně. To je jak dobrý film na **CSFD.cz**, nepřijde vám? A úplně nejspokojenější jsou studenti. Ti dali dokonce známku 8,2. A představte si, že 13 procent lidí porušilo starou dobrou zásadu všech recenzentů nikdy nedávat plný počet bodů a ohodnotili svůj život 10/10. Tybrďo, 13 procent absolutně šťastných lidí v národě je fakt hodně.

Mám z toho velkou radost. Je to něco, co musíme chránit a rozvíjet. Za 5 let jsme se posunuli hodně dopředu. Článek o výzkumu si můžete přečíst za chvíli, dám ho sem na Facebook.

Já vím, štěstí může být pomíjivé. Tak pojďme k něčemu, co se určitě neztratí. A jdem do toho tvrdě.

BETON. Naprostá většina dálničních úseků, které doteď chyběly, se do 5 let bude stavět. Zavázal se k tomu před novináři náš ministr dopravy **Vladimír Kremlík**, když bilancoval svých 100 dní ve funkci. Předpokladem samozřejmě je, že se podaří prosadit novelu zákona o urychlení výstavby dopravní infrastruktury a komplexní rekonstrukci stavebního práva. Aby konečně netrvala příprava staveb 10–13 let. Snad to nebude opozice zdržovat a naopak nám pomůže.

Napsal jsem vám už tunu hlášení o tom, jak připravujeme dálnice a obchvaty, na které se naši předchůdci totálně vykašlali, takže je musíme řešit od nuly. Taky jsem vám už ukazoval mapu, kde všude brzdili stavby ekologové. Ale pan Kremlík maká non-stop. Letos je ve výstavbě 243 kilometrů silnic. Z toho se staví na zelené louce 131 kilometrů dálnic a 60 kilometrů silnic I. třídy. V roce 2020 má být zahájeno 194 kilometrů a v roce 2021 to bude 134 kilometrů. No a v letech 2022 až 2024 bude zahájena výstavba většiny zbývajících úseků dálniční sítě.

Ted' mám pro vás pokračování dvou věcí z minula.

STRAVENKY. K nim jsem vám minule psal docela dost. Že naše ministryně financí navrhuje místo stravenek zaměstnancům posílat nezdaněné peníze na jídlo rovnou na účet. Už tehdy jsem předpověděl, že lobby stravenkových firem, kterým podnikatelé platí 2 procenta a restaurace 5–6 procent provizi, rozjedou kampaň. A víte, co se stalo? Zapojil se do ní i sám šéf odborů Josef Středula. Místo aby hájil zájmy zaměstnanců. Divné, co?

Alena Schillerová mu to v novinách nedarovala a otevřeně se ho zeptala, za koho teda vlastně kope. A ještě to rozvinula u sebe na Facebooku, tak určitě koukněte. Oboje dávám za chvilku do odkazu.

Pan Středula zapomněl, nebo možná ani neví, že právě teď milion zaměstnanců nedostává žádnou stravenku a ani v práci nemají kantýnu. Paní Schillerová připravuje právě pro tyto zaměstnance možnost najíst se za příspěvek bez daní a odvodů. Každopádně v médiích ta zpráva o stravenkovém paušálu způsobila poprask.

Že prý se ruší stravenky. Tak to je pěkný nesmysl. Paní Schillerová nic rušit nebude. Naopak! Díky této novince získá příspěvek na stravování další milion lidí. Zůstanou stravenky i závodní jídelny, ale zvlášť pro malé podniky a živnostníky přidáváme třetí možnost. Budoucnost stravenek je tak stoprocentně zaručená. Díky stravenkovému paušálu si prostě vyberete, co budete chtít. Papírek nebo peníze.

Někdo taky psal, že se restaurace kvůli paušálu bojí úbytku hostů. To má být fór? Podle průzkumu Asociace hotelů a restaurací si to velká většina restaurací nemyslí. Navíc ve třetině hospod a restaurací jsou vám stravenky stejně k ničemu, protože je vůbec neberou. A ty, co je berou, skřípají zuby, akorát nechtějí ztratit krok s konkurencí. Tohle všechno chceme napravit.

A ještě něco k těm stravenkovým firmám. Dnešní daňové osvobození stravování vyjde stát ročně asi na 3 miliardy korun. Tyhle peníze ale zároveň slouží jako zdroj příjmů stravenkářů, jejichž zisky končí v zahraničí. Když zavedeme stravenkový paušál, vyjde to sice stát místo 3 na 5 miliard. Ale ty z velké části můžou zůstat českým firmám a živnostníkům.

Tenhle týden se taky v médiích objevila šílená kachna, že prý chystáme uhlíkovou daň pro všechny, kdo topí uhlím nebo plynem. Ten titulěk doslova zněl: „Za Česko zelenější. Vláda připravuje zdanění uhlí a plynu“.

COŽE? Už dávno jsem řekl, že nic takového nebude a české domácnosti nebudeme ničím takovým zatěžovat. Tyhle lži šířil na jaře jeden poslanec za ODS, tak mi ve sněmovně už docela ujely nervy a trochu jsem ho sjel. Ale zkuste to vysvětlovat redaktorce, když hledá senzaci. Tak to aspoň vysvětlím vám, ano?

V lednu 2017 dostalo Ministerstvo životního prostředí za úkol, aby posoudilo dopady případného zavedení uhlíkové daně v České republice. V Evropě se totiž opakovaně ozývají hlasy pro její zavedení a my potřebujeme být vybavení argumenty, abychom mohli vyjednávat v rámci Evropské unie. Musíme znát dopředu ty dopady, které by evropská uhlíková daň způsobila naší zemi.

Takže začaly chodit různé analýzy zpracované externími subjekty a ministerstvo dostalo za úkol zveřejnit svůj postoj do konce září 2019. To je prostě jeho povinnost, kterou mu vláda před skoro třemi roky uložila.

Richard Brabec i já jsme ale naprosto jasně řekli, že žádná uhlíková daň, která by zdražila energie českým domácnostem, prostě nebude. Tečka. To, že se zadá nějaká studie, rozhodně neznamená, že Ministerstvo životního prostředí nebo tahle vláda připravují návrh na zavedení uhlíkové daně.

Bohužel to paní redaktorka nechápe, píše katastrofické titulky a děsí lidi.

A další kachna. Tentokrát ze zdravotnictví. Odbory zase šílí. Vy o mně víte, že nemám moc rád ty jejich neustálé požadavky na další a další peníze bez ohledu na to, jak se daří ekonomice. V tom fakt nedokážou být konstruktivní. A tenhle týden se to ukázalo v plné síle.

Řeknu vám to jasně. Zdravotnictví se daří. Jde do něj nejvíc peněz v historii naší země. Příjmy veřejného zdravotního pojištění stouply z 228 miliard v roce 2013 na 310 miliard v roce 2018. To je skok 82 miliard za pět let. A tenhle rok to znovu stouplo. Za první pololetí byly příjmy 127 miliard, to je oproti stejnému období v minulém roce o 10 miliard víc. Schválně koukněte na graf, co dávám za chvíli sem na Facebook.

Co ale udělají odbory? No co. Uspořádají tiskovou konferenci, kde tvrdí, že je krize. To jako fakt? Jaká krize? Nikdy nešel takový balík peněz na zdravotní péči. Nikdy jsme neléčili tolik lidí moderními léky. Nikdy ve zdravotnictví nebyly takové platy jako dnes. Nikdy se jako dnes neřešily palčivé problémy, třeba nedostatek zdravotníků.

A nákupy nemocnic? To už se zapomnělo, jak se před naším nástupem do vlády nakupovaly přístroje a vybavení? Já osobně jsem podal trestní oznámení na tehdejšího ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka, že ještě jako ředitel Fakultní nemocnici Ostrava nechal koupit Cyberknife předražený o 65 milionů korun. Celý ten systém byl černá díra, kudy utíkaly miliardy a až s ministrem Adamem Vojtěchem jsme ho začali dávat do pořádku.

My jsme nemocnicím skutečně pomohli. Z evropských peněz jsme měli k dispozici 4,1 miliardy na přístrojové vybavení, poptávka byla ale za 6,1 miliardy, a to hlavně z krajských nemocnic. S ministryní

Dostálovou jsme v rámci realokace našli další 2 miliardy a podpořili jsme VŠECHNY podané projekty, a to včetně tak dlouho očekávané magnetické rezonance třeba v Kroměříži.

Náš ministr zdravotnictví pracuje na systémových opatřeních, která jeho předchůdci neustále odkládali, posouvá české zdravotnictví dopředu a dělá pořádek. A dělá to dobře! Má v tom absolutně moji podporu.

Že za téhle situace pořádají odbory protestní akce, fakt nechápu. Beru to jako křivdu a osobně se mě to dotýká.

Byl jsem vždycky přes čísla. V nich jsem byl vždycky dobřej. A tak vám schválně pár čísel teď dám. Abych nemluvil do větru, jako to dělají odboráři.

Takže.

Letos jde do zdravotnictví, tedy na zdravotní péči, to znamená za pacienty, 311 miliard korun. To je o 25,6 miliardy korun víc než loni. V příštím roce to bude minimálně 335 miliard, takže o dalších 24 miliard korun navíc! JE TO RANEC! A je jasně vidět, že peníze na zdravotní péči pro lidi rostou.

A teď, jak jsou na tom nemocnice.

Od roku 2016 vzrostly úhrady nemocnicím o neskutečných 38,3 miliardy, je to jeden z nejrychlejších růstů v historii. A co domácí péče, o které se tak často mluví, a která byla v minulosti bohužel opomíjená? Ta roste samozřejmě taky. Od doby, co ministerstvo vede **Adam Vojtěch**, patří domácí péče mezi naše priority. Letos jí vzrostly úhrady o 200 milionů korun a pro příští rok porostou o dalších minimálně 340 milionů.

A teď platy.

Průměrná odměna lékařů už tomhle roce překročí 84.000 a odměna sester 43.000 korun. Pozor, to neříkám já, ale nejnovější data Ústavu zdravotnických informací a statistiky.

Platy ve zdravotnictví rostou nejrychleji ze všech segmentů ekonomiky. V přepočtu na průměrnou mzdu se plat lékaře a sestry u nás v mezinárodním srovnání vyrovnal průměru EU. Konečně! Jsem za to strašně rád, takové platy měli mít lékaři a sestry už dávno. A růst bude určitě pokračovat.

A ještě jedna super věc. Analýza ÚZIS taky ukázala, že sestry přestávají utíkat. Tím nemyslím jen za hranice, ale prostě i do jiné práce. Situace se tak konečně začíná stabilizovat. Třeba v akutní lůžkové péči úvazky praktických sester loni meziročně vzrostly o 5 procent. K tomu dál stabilně stoupá počet lékařů.

Kde se vzalo to zlepšení? Částečně pomohly naše finanční injekce do platů, ale hlavně se situace začala řešit systémově. Společně s panem ministrem Vojtěchem jsme prosadili navýšení kapacit lékařských fakult o 15 procent. Fakulty na to v další dekádě dostanou skoro sedm miliard korun. Ministr taky založil pracovní skupinu pro personální stabilizaci, podporuje mladé lékaře dotacemi na rezidenční místa, posiluje roli praktických lékařů a zvyšuje kompetence sestrám tak, aby pomohl zvýšit prestiž jejich profesi.

Takže žádný kolaps. Ani krize. Naopak, systém šlape!

A navzdory tomu zdravotnické odbory navrhnou naprostou šílenost. Rozpustit příští rok 25 miliard korun ze současných rezerv zdravotních pojišťoven.

Neuvěřitelné!

Uvědomte si, že to je celá půlka všech uspořené peněz na horší časy. A odbory je chtějí projít v jednom jediném roce. Ano myslím si, že by zdravotní pojišťovny měly v době, kdy se daří, A ONO SE DAŘÍ, víc investovat do zdravotní péče.

Mimochodem, naše volání vyslyšela Všeobecná zdravotní pojišťovna a přidá na péči ještě letos ze svých rezerv další 2 miliardy. Za to ji chválím. Ale utratit DVACET miliard najednou je hrozně nezodpovědné. Říkám to jako bývalý podnikatel, ministr financí i premiér, který projel tolik nemocnic a bavil se s tolika lékaři, řediteli, sestrami i uklízečkami jako nikdo před ním.

Kdo ví něco o zdravotnictví, tak mu je jasné, že naspořené peníze je potřeba využít účelně na systémové věci a současně tvořit rezervy pro případ, že se ekonomice přestane dařit. Jenže odbory nezajímá, jak bude za dva, tři roky.

Úkolem vlády je zajistit zdravotní péči pro své občany na co nejvyšší úrovni v každé situaci. A k tomu jsou právě dobré ty rezervy.

My už jsme jednou zažili horší časy, v roce 2009, a tehdy díky tomu, že jsme měli dobrý finanční polštář, to občané nepocítili a mohli využívat zdravotní péči ve stejném rozsahu jako předtím. No a teď stále ještě nemáme výši rezerv na takové úrovni jako předtím, takže rozhodně není ani trochu na místě takhle radikálně na rezervy sahat, jak si představují odbory.

Fakt si můžeme všichni oddechnout, že odboráři zdravotnictví neřídí, to by to dopadlo.

Jasně, naše zdravotnictví má pořád kvantum problémů. S Adamem Vojtěchem se o nich často bavíme a pracujeme na jejich řešeních. Víím, že to Adam nemá lehké, protože právě na zdravotnictví lidi reagují hrozně citlivě. Logicky. Bohužel odbory mu jeho práci neusnadňují, i když výsledky jeho práce jsou jednoznačně pozitivní.

Dostupnost zdravotní péče pro lidi se zlepšuje podle všech měřítek. Tenhle týden vyšly nejnovější výsledky projektu Evropa v datech a víte, co o nás napsali? Že se nám daří čím dál úspěšněji léčit rakovinu. Je to díky dobře nastaveným preventivním programům, včasnému zachytu a moderním terapiím hrazeným z veřejného zdravotního pojištění.

Díky našemu kvalitnímu zdravotnictví u nás klesá úmrtnost na rakovinu rychleji než v celé Evropské unii!

A věděli jste vůbec, že vůbec poprvé Ministerstvo zdravotnictví kontroluje časovou a místní dostupnost zdravotních služeb? Do míst, kde je dostupnost horší, pak posílá dotace a pomáhá tak lékařům zakládat nové ordinace.

Adam Vojtěch řeší dostupnost léků pro pacienty jako žádný ministr před ním a zavádí lékový záznam, který přinese větší bezpečnost pacientů. Nemluvě o průvanu, který udělal v nemocnicích, aby zalepil díry, kudy utíkaly peníze do cizích kapes. Nemocnice díky němu poprvé společně nakupují některé léky a materiál a jen to ušetří stovky milionů korun všem daňovým poplatníkům.

Adamovi fandím. Kdybych chtěl, mohlo být celé tohle hlášení jen o tom, co se nám ve zdravotnictví za pouhý rok a půl podařilo.

A teď pojďme na hraboše. Minule jsem vám rozepsal do detailu tu pohromu s hlodavci a jak se nám podařilo zastavit rozhazování jedů volně po přírodě, kterými se chtěli zemědělci proti tomuhle škůdci bránit. Ministerstvo zemědělství a Ministerstvo životního prostředí, zemědělské svazy a ochránci přírody se snaží najít řešení. Proběhla mezi nimi jednání i výjezd do terénu. Bohužel se ale potvrdily obavy Ministerstva životního prostředí, na které upozorňovalo už od začátku. Na jižní Moravě někdo rozházel Stutox II na pole a hned u tohoto prvního případu došlo k otravám spousty zajíců a bažantů.

Jenom to potvrzuje, že použití Stutoxu II na poli rozhozem místo do děr, jak se obecně doporučuje, je velký problém. I zemědělský svaz nakonec uznal, že minimálně do vyšetření případů se musí zakázat plošná aplikace. Takže zákaz platí, aplikovat se může jen do děr, jako to dělají na Slovensku, v Německu nebo Rakousku, kde mají s kalamitou hrabošů taky problém. Zákaz potvrdil minulý týden po diskuzích s Ministerstvem životního prostředí i ministr zemědělství pan Miroslav Toman a musíme to samozřejmě řešit dál.

K životnímu prostředí mám ještě jednu zprávu. Chystáme s panem ministrem Brabcem klimatickou konferenci na 17. září v Praze. Vystoupí tam špičkoví experti ze spousty oblastí, kterých se klimatická změna týká. Vodní hospodářství, zemědělství, průmysl, energetika a další. Budou tam i klimatologové a hydrometeorologové. A taky experti ze Slovenska a Velké Británie, kteří budou informovat, jak jsou na tom jejich země s přípravou na uhlíkovou neutralitu. Bude to určitě nejzajímavější konference, která se na toto téma kdy v Česku konala. A samozřejmě tam s panem ministrem Brabcem vystoupíme.

Když chceme radikálně snižovat emise a zároveň zůstat energeticky soběstační, potřebujeme jádro. Jaderná energie je obrovské téma. Všem je jasné, že po experimentech minulých vlád se soláry a dalšími obnovitelnými zdroji, které nás stojí 46 miliard ročně, se bez rozšíření jádra neobejdeme. Je to čistý zdroj, patříme v této oblasti mezi respektované velmoci, a pokud to dobře zkombinujeme s podporou obnovitelných zdrojů na bázi menších solárů, vody nebo třeba biomasy, zvládneme naše ambiciózní cíle nízkoemisní energetiky.

Bude to ale náročná cesta, protože jsme pořád ze 40 procent závislí na uhlí. Ministr průmyslu a obchodu pan Karel Havlíček ale neztrácí čas a začátkem července předložil vládě jízdní řád, jak vybudovat nový blok v Dukovanech. A od té doby jedeme na plný plyn. Připravují se smlouvy s ČEZem, který bude investor, připravujeme podklady pro Evropskou komisi, jednáme s ostatními zeměmi, píšeme legislativu.

Úplně jinak jsme pojali diskusi o jaderném úložišti a zapojujeme obce a širokou veřejnost. A Karel Havlíček neúnavně jezdí po regionech, všechno představuje a vysvětluje. Tenhle týden vyrazil na Vysočinu a potkal se třeba se zástupci Energoregionu 2020, který sdružuje 130 obcí v okolí Dukovan. Jsou nadšení z toho, že se vláda rozhodla do toho konečně říznout a nesmírně projektu fandí.

Na energetice závisí budoucnost lidstva a celé planety. Ceny za teplo, elektřinu, znečištění ovzduší nebo bezpečnost se týkají každého člověka, firmy, organizace. Proto se této oblasti ministr Havlíček věnuje jako snad žádný ministr v minulosti. Nedávno jsem vám psal, že nekompromisně odstartoval změny v Energetickém regulačním úřadu a vyměnil všechny, kteří místo hájení spotřebitelů šli na ruku těm, proti kterým mají lidi bránit. A teď se pustil do uhlí. Zahájil jednání se všemi těžaři, připravuje společně s ministrem životního prostředí Brabcem uhelnou komisi a začal dávat dohromady velký projekt, jak naložit s územím po těžbě.

Ten plán je fakt ambiciózní, ale stojí za to. Představte si, že bychom přes řeku Bílinu propojili všechna jezera, která vznikají v severních Čechách v rámci sanací a rekultivací po těžbě. Do nich investují těžbařské společnosti společně se státním podnikem PKÚ. V tuto chvíli jsou už vybudovaná úžasná vodní díla Milada a Most a jak se bude ukončovat těžba hnědého uhlí, budou vznikat další jezera. ČSA, Bílina, Tušimice a za nějakou dobu i Vršany.

Naší velkou ambicí je, aby všemi těmito vodními díly protékala řeka Bílina. Jasně, je to plán na 20–30 let, takže si to budou moct užít až naši potomci. Vzniklo by ale unikátní vodní hospodářství, které by nám zásadně pomohlo v boji se suchem, se zdroji pitné vody. A hlavně! Celé dílo by bylo doplněné malými i většími vodními elektrárnami. Spočítali jsme, že by se jejich výkon rovnal dvěma jaderným reaktorům! Navíc by některá vodní díla mohli lidi využívat na relax. Vyšel o tom článek, dám za chvíli odkaz.

Prostě chceme krajině vrátit život a zajistit čistou energii. Objem celého toho vodního díla by byl o dost větší než doteď největší Orlický. Ministr Havlíček tenhle týden na Ústecku byl, obce jsou tam z jeho plánu nadšené. Důležité je, že základní finanční zdroje na sanačních účtech od těžařů na vodní díla jsou. Proto Karel Havlíček rovnou zadal státnímu podniku Palivový kombinát Ústí, který se rekultivací krajiny zabývá, aby předložil studii proveditelnosti. Chceme do konce roku 2020 rozhodnout. Je to obrovská velká výzva, ale jak už dobře víte, my se rozhodnutí nebojíme.

Tak jo, koukám, že to v tomhle hlášení pěkně střídám. Dobré zprávy, velké plány a dementování kachen. A že se jich tenhle poslední týden, co jsem byl na dovolené, vyrojilo. Hned mám pro vás další.

Neziskovky. Prý je chceme zlikvidovat. A s nimi i charity. Že prý jim přestaneme dopředu proplácet platby na projekty podpořené z evropských fondů. Ach jo, tak se na to pojďme podívat. Od začátku.

Tomu, co právě teď probíhá, říkáme „evropské programové období 2014–2020“. Fakticky ale skončí v roce 2023. Takže v tomhle období se žádné podmínky nemění. Ani nemůžou.

Nové evropské programové období začíná po roce 2021, granty příjemcům budou ale přiznávány spíš až od roku 2022. Právě toho období se týkají debaty o evropském rozpočtu neboli víceletém finančním rámci Evropské unie, o kterém jsem vám toho už tolik napsal.

Pokud jde o dotace, náš cíl je vyjednat pro naši zemi co nejvíc peněz a zároveň co nejvýhodnější podmínky čerpání. Všichni ale ví, že Česká republika bohatne, a proto se logicky musíme jako stát víc podílet na financování těchto projektů podpořených z evropských fondů.

Sice to bude až za dlouho, ale my se už dnes chceme bavit o tom, jak evropské programy líp zacílit, aby pomáhaly rozvoji naší země a společnosti včetně sociální oblasti.

Spolu s tím se ale musíme bavit i o tom, jak moc dopředu financovat nedokončené projekty ze státního rozpočtu a jakým způsobem se budou příjemci podílet na navýšeném národním spolufinancování.

Debata ani nezačala, nic není na papíře a už vůbec nic není rozhodnuté. Ale už teď hledáme řešení, které neohrozí čerpání projektů u neziskovek a charitativních organizací, ale je taky nutné zohlednit omezené možnosti státního rozpočtu.

K dnešnímu dni je z českého rozpočtu zálohově vyplacených 59 miliard, z toho zálohově předplacené jsou dvě třetiny. Kdybychom je měli ve státním rozpočtu, tak máme přebytkový schodek rozpočtu.

Všechno ale bude řádně projednané s ministerstvy a finální rozhodnutí bude na vládě, ne jenom na Ministerstvu financí.

Znovu opakuju. Je to záležitost budoucích rozpočtů. O tom současném teď jedná ministryně financí Alena Schillerová. Minulý týden měla schůzky s ministry Miroslavem Tomanem, Vladimírem Kremlíkem a Tomášem Petříčkem. A všichni nakonec odcházeli spokojení. Prý dokonce s úsměvem.

A tento týden? Sice mělo plno ministrů dovolenou, ale i tak pro vás mám novinky. Paní Schillerová se potkala s generálmajorem Drahoslavem Rybou, ředitelem českých hasičů. Byla to věcná a konstruktivní debata, bez emocí. Pan generálmajor je profesionál, měl svoje požadavky podložené, a to včetně plánu konkrétních investic.

Hasiči jsou hrdinové, zachraňují životy, pouští se tam, kam se jiní neodvážejí. Fakt si jich vážím a je super, že na jejich investice a provoz půjde víc peněz. Ministryně Schillerová a generál Ryba se dohodli, že hasiči dostanou oproti plánu navíc 434 milionů korun. Z toho půjde 100 milionů korun na pořízení výškové techniky. Dalších 200 milionů korun půjde na výstavbu a rekonstrukci jejich chátrajících budov.

Hasiči tak budou moct příští rok investovat 850 milionů korun. Zbytek peněz dají do nutných provozních výdajů, které tak budou 1,3 miliardy korun.

Celkem dostanou hasiči příští rok 11,31 miliardy korun.

Zároveň paní Schillerová dohlédne prostřednictvím státní pokladny, aby vyjednané peníze měli hasiči k dispozici už hned v lednu. To je velká novinka. Na Ministerstvu vnitra to bohužel roky funguje tak, že si část peněz určených pro hasiče nechávají ve vlastním rozpočtu. To teda nechápu. Přece abyste mohli normálně hospodařit a plánovat investice, musíte mít předem jasně daný rozpočet. Což u nich do dneška nefungovalo.

Ale je toho víc. Paní Schillerová jednala taky o penězích na kulturu. S panem náměstkem Reném Schreierem, který teď Ministerstvo kultury vede, se dohodli, že dostanou dalších 440 milionů korun. Více peněz půjde na opravy a obnovu kulturních památek a na podporu dlouhodobých investičních projektů. Tak to má být.

Investice jsou naše priorita. A jak vidíte, tak nejen do betonu, jak jsem vám psal na začátku, ale i do zachování našeho kulturního dědictví.

Ministerstvo kultury bude moci postavit a otevřít úplně nové koncertní sály, divadla, knihovny nebo galerie. Třeba novou budovu Západočeské galerie v Plzni nebo Moravskoslezskou vědeckou knihovnu nebo opravit sokolovský zámek, který už to vážně potřebuje. A další peníze může dát taky na zámek Hradec nad Moravicí, letohrádek Belarie v zahradě českokrumlovského zámku nebo zámek Bučovice. Ty to potřebují jako sůl.

Je vidět, že to paní ministryně má pod kontrolou. Teď nemyslím jenom státní rozpočet, ale i její vlastní ministerstvo. Dokázala na něm rozlousknout to, co ostatní před ní tvrdili, že je totálně neřešitelné.

No jo, smlouva s IBM. O ní podle mě slyšel každý. V roce 1992 tehdejší vedení Ministerstva financí podepsalo smlouvu s americkou IBM na vytvoření nového systému na výběr a správu daní. Ten systém doteď existuje a jmenuje se ADIS.

Ale byl to teda pěkně nevýhodný deal.

Tak třeba autorská práva držel dodavatel a ne stát. Chápete to? Pro IBM super kšeft, neustávající příliv peněz z kapes českých daňových poplatníků. Nikdo neměl odvahu to změnit. Když byste dneska chtěli děckám ukázat, co to znamená MS-DOS a jak se ovládá počítač hezky postaru na klávesnici bez touchpadu a bez myši, tak je můžete zavést na finanční správu. Tam to tak mají. ADIS. Počítačové retro z osmdesátek. A úředníci do něj pořád musí klovat údaje, hrozně blbě se jim pracuje, a ještě je to strašně drahé na údržbu i opravy.

Dámy a pánové, s tím je teď konec.

Ministerstvo financí, nebo teda spíš finanční správa, uzavřela s IBM dohodu, díky které přejde konečně licence ADISu do rukou státu. Skvělá práce! Jsem rád, že paní Schillerová s tím dokázala pohnout.

Nikdo si nedokáže vůbec představit, co to znamená přesvědčit americkou korporaci, aby pustila jistý a lukrativní kšeft. Já to znám. Celou dobu, co jsem byl ministr financí, jsem neustále jednal se všema možnýma lidma, jak se z téhle situace vysekat. Nakonec jsem se radši spolehl na svoje zkušenosti z obchodu a nakráčel jsem přímo na vedení IBM.

Paní ministryni gratuluju, že to dotáhla. Je to úspěch, kterého se podařilo dosáhnout díky třem letům tvrdé a trpělivé práce. Ale to není všechno. Alena Schillerová taky oznámila, že finanční správa konečně vypíše tendr na nový informační systém pro správu daní. Na to jsme čekali fakt dlouho. Ten zastaralý už je pro ostudu. Je to nejdůležitější, ale přitom nejdražší a taky nejzastaralejší IT systém v naší veřejné správě. Docela síla.

Součástí tendru na nový systém je taky zakázka na projekt MOJE daně. O něm jsem vám napsal už spoustu hlášení. Jak si díky němu vyřídíte daně z mobilu a bude mít spoustu dalších vychytávek. Online finanční úřad bude podobný internetovému bankovníctví. Všem umožní automatické vyplňování daňových formulářů. Taky nabídne osobní daňový kalendář šitý každému na míru. Přístup bude jednoduchý a bez zdlouhavých autorizací.

Podání daňových přiznání bude mnohem snadnější právě díky automatickému předvyplňování, které za vás všechno, co o vás stát už stejně ví, samo vyplní. Údaje zadané ve formuláři se pak automaticky vypočítají a zkontrolují. A pokud budete mít přeplatek, automaticky odešle i žádost o jeho vyplacení.

Tak a teď téma, na které bude mít každý z vás silnou emocionální reakci. Pojďme na to.

Česká pošta.

Musím něco dodávat? Musím. Už hrozně dlouho jsem vám chtěl sepsat podrobnou zprávu o tom, co se v ní děje. Proč je v takovém příšerném stavu. A teď jsem se k tomu konečně dostal. A myslím, že to pro vás bude opravdu zajímavé. Pošta byla vždycky nějak součástí našeho života.

Dlouhé fronty, výbuchy vzteku, proč to jde té ženské nebo chlapovi u přepážky tak pomalu. Čekání celý den doma na balík „do ruky“, aby pak člověk dostal výzvu, že si pro něj má klusat na poštu, že nebyl doma. I když samozřejmě doma byl a čekal. Klasika.

Co s tím?

Každý má jednoduchou představu, že je potřeba vyměnit ty neschopné pracovníky, ale nikdo už se neptá, kde najít lepší. Jiní zase říkají, že je potřeba vyhodit management, a ono to bude hned všechno jinak.

Jenže ono je to všechno úplně jinak. Pojďme od začátku.

Česká pošta s.p., se zrodila spolu se samostatnou Českou republikou. Tehdy se rozdělily spoje na oblast telekomunikací a poštovních služeb. Telekomunikace se začaly rozvíjet strašně rychle díky mobilnímu telefonování a přenosu dat. U pošty to bylo naopak.

V roce 2013 došlo k uvolnění poštovního trhu a lukrativní byznys začaly provozovat hlavně společnosti ze zahraničí. Firmy jako DHL nebo PPL už dávno neuvažují jako národní poštovní operátoři, ale mají celoevropskou poštovní strategii. A vedou si velmi dobře.

Přitom nemusí dodržovat spoustu věcí jako Česká pošta. Nemají povinnosti, které České poště ukládá poštovní licence. Podle ní musí doručovat pětkrát v týdnu na každé místo v České republice, bez ohledu na to, jestli se jedná o tisíc balíků nebo o jeden jediný dopis.

Žádná soukromá společnost by takové podmínky nepřijala, protože by prostě její obchodní model nebyl výdělečný. Zato stát má povinnost takovou službu zajistit, a tak do ní tlačí Českou poštu.

Je pravda, že Česká pošta dostává kompenzaci toho, čemu se říká „čisté náklady univerzální služby“. To je fiktivní výpočet rozdílu mezi skutečnými náklady a náklady, které by skutečně měla, kdyby byla soukromým investorem. O výši tohoto rozdílu vedla Česká pošta dlouhodobé spory s Českým telekomunikačním úřadem od počátku zavedení plné liberalizace poštovního trhu, a teprve v roce 2019 se podařilo tyto spory urovnat.

Ale za minulá období musela dotovat tento rozdíl ze svých zdrojů, a to jí stálo spoustu peněz. A taky je fakt, že minulé vedení České pošty nebylo schopné tuto otázku s ČTÚ vyřešit.

Když dáte všechna ta čísla na jednu hromadu, je to dost hrozné. Za roky 2013 a 2014 kompenzoval stát poštu 800 milionů korun. Ta si to ale započítala do bilance roku 2018. Jinak by její skutečná ztráta byla 1.075.000.000 korun. Jo, vidíte správně, přes miliardu. Za rok 2015 uhradil stát náhradu 600 milionů. V letech 2016 a 2017 byla kompenzace ročně 500 milionů.

V současnosti se má schvalovat zákon, že roční kompenzace může dosáhnout až 1.500.000.000 korun. JEDEŇ A PŮL MILIARDY. A přitom poštu klesá už osmý rok zisk před zdaněním, rostou náklady a klesají výnosy. To asi každý řádný hospodář pochopí, že je s tím potřeba něco zásadního udělat.

Vedení České pošty si ale naplánovalo pro rok 2019 ještě vyšší ztrátu. Management nedokázal ani po 14 měsících od nástupu nového generálního ředitele předložit životaschopnou strategii. Představte si, že by vám taková společnost patřila. Byli byste ochotní do ní dál sypat peníze, aniž by vám kdokoli dokázal říct, kdy nastane pozitivní obrát? Asi ne, co?

Je potřeba uznat, že mezi Českou poštou a soukromými firmami je zásadní rozdíl. Vždyť už jen ten počet obchodních míst! Na základě usnesení minulých vlád má Česká pošta 3200 poboček. To je jedna z nejhustších sítí nejen v Evropě, ale na celém světě. Přitom takové rozhodnutí nemá ekonomické opodstatnění.

Jen si to představte, 3200 poboček, udržování pracovních míst, zvyšování platů, ale zároveň klesající počet listovních zásilek a tím pádem výnosů, do toho potřeba investovat. Taková rovnice prostě nemůže fungovat. Někdo to musí zaplatit. A ten někdo je stát.

Ale stát jako řádný hospodář nemůže tenhle stav tolerovat donekonečna. Z čeho se ty tisíce poboček zaplatí? Pošta už nemá monopol, aby prostě jako v minulosti zvýšila cenu známek a bylo vystaráno. To fakt už nefunguje v době, kdy místo dopisu stačí poslat mail.

Poměr mezi papírovou a internetovou komunikací se mění o 10 procent ročně. Všichni víme, v čí neprospěch. Jen zavedení datových schránek připravilo poštu o minimálně miliardu ročně.

Je super, že státní správa se digitalizuje, ale je průšvih, že ani stát, ani management České pošty nebyli schopní na vývoj reagovat. A co teprve nástup internetových obchodů? To už chce jinou kapacitu, než když mámy posílaly balíky buchet synům na vojnu.

Česká pošta investovala v letech 2011–2013 skoro čtyři miliardy korun do dep a dalších částí provozu. Zaznamenali jste, že by se to někde projeвило? Já ne. Jo, čtyři miliardy v CENZUROVÁNO.

Neschopnost managementu i státu reagovat na měnící se svět způsobila, že Česká pošta je víc než tři roky v provozní ztrátě. Výsledek se vedení snažilo naoko vylepšovat prodejem státních nemovitostí a účetními operacemi. A zároveň si funkcionáři udělovali královské odměny, jako by se nic nedělo.

No a kde šetřili, aby dosáhli na výsledky, které k jejich odměně byly potřeba? Samozřejmě na platech řadových pracovníků. Některé poštovní zásilky třídí vězni. Českou poštu opustila celá řada kvalitních expertů, kteří ztratili důvěru v její další pozitivní vývoj.

Tak moc se pošta proměnila.

Je to krize. Ještě nikdy nebyla tak vážná jako dnes. Deset odborářských seskupení bojuje s managementem. Chtějí, aby pošta dobře fungovala, zaplatila jim spravedlivou odměnu a vytvořila důstojné pracovní prostředí. A taky jim nabídla zajímavou pracovní perspektivu, aby mohli být hrdí, že jsou pošťáci.

Pan generální ředitel se jmenuje Roman Knap. Má krásné představy. Mluvil o nich ve speciálu České televize. Ale mají několik zásadních nedostatků. Nejsou ekonomicky podložené. Nejsou zpracované do potřebné hloubky. Pošta nemá pro tak zásadní změnu k dispozici ani vrcholový ani střední management a kvalifikované odborníky. Připravované změny nejsou projednávány s odboráři. Pošta dnes žije na úvěr. Nedovedu si představit, kdo by byl ochotný jí poskytnout další financování.

Za této situace je mimořádně neodpovědné klamat veřejnost, politiky, a hlavně pracovníky nerealistickými sliby. Kladný hospodářský výsledek v roce 2021 je jen přání a sen. Nestane se to.

Takže pravdu.

Stará Česká pošta je mrtvá.

Očekává se prodej nepotřebných nemovitostí a nákup nových technologií a s nimi souvisejících zařízení. Z prodeje nemovitostí musí být vytvořený fond pro technickou obnovu. Snad za této situace nebude mít nikdo v úmyslu ještě obrát mrtvolu. Jinak nás čeká obdobný případ jako ČSA nebo OKD.

Uf, tak a teď se všichni určitě ptáte, co se vlastně mělo s poštou dělat a neudělalo?

Už v roce 2007 byla dozorčí radou České pošty přijatá strategie, která reagovala na vývoj trhu. Tahle strategie ale nebyla realizovaná kvůli nedostatečnému zadání státu a častému střídání managementu společnosti. Řekněme si to otevřeně, častokrát ji řídili diletanti.

Poštu drancovaly vládnoucí politické strany a jejich zástupci ve vedení společnosti. Totálně kašlali na skutečné hospodářské potřeby a rozvoj pošty. Přežívala jenom díky tomu, že to je prostě ekonomický kolos s obrovskou setrvačností.

Od roku 2012 se snížila její aktiva o sedm miliard korun. V té době měl příležitost pan ředitel Petr Zatloukal, který je teď předseda dozorčí rady, změnit tento negativní trend. Za jeho působení se zvýšily provozní náklady na naprostý rekord v dějinách České pošty. Proinvestoval 4 miliardy bez jakéhokoli zvýšení efektivity. Vyčerpал i další zdroje. Sám socialistický ministr vnitra Milan Chovanec mluvil o pobočkách České pošty jako o vietnamských večerkách. Centrálu České pošty obsadila policie a podřízení pracovníci byli trestně stíhaní. Mám něco dodávat?

Česká pošta bojuje o přežití.

Jediné řešení je restrukturalizace, která z ní udělá moderní a univerzální poštovní službu s konkurenceschopnou logistikou, finančními a jinými službami, prostě celkově přívětivou k zákazníkovi 21. století včetně E-commerce a odpovídajících IT systémů.

Potřebujeme kvalitní krizové manažery, kteří tuhle strategii vytvoří, nově vysoutěží veškeré odběratelské smlouvy, zpracují business case pro jednotlivé projekty, zapojí do téhle změny širší okruh odborníků,

vytvoří štíhlou organizační strukturu, novou personální politiku a kulturu společnosti. A samozřejmě zajistí potřebné finanční zdroje a jednoznačnou podporu státu.

Pokud vím, taková strategie dosud nebyla schválena ani dozorčí radou, ani Ministerstvem vnitra. Hospodářský výsledek za 6 měsíců letošního roku je několikrát horší než v uplynulém roce. Pošta má 13 měsíců negativní hospodářský výsledek.

Musíme se poučit z vývoje, kterým prošla už spousta poštovních operátorů. Je to strašně náročný proces. Musíme taky zajistit třípětinovou podporou v parlamentu, aby pošta zůstala ve státním vlastnictví. Nejlepší by bylo vytvořit akciovou společnost holdingového typu za účelem, aby veškerá činnost České pošty byla transparentní.

Všichni si ještě pamatujem motto Nokie, se kterým dobyla svět: „Connecting people“. Spojovat lidi bylo vždycky posláním pošty. I ve 21. století jim musí sloužit. Papírově i elektronicky. Je naše povinnost ji zachránit.

No. Tak a teď vám chci říct něco k té nesmyslně zamotané záležitosti kolem jmenování ministra kultury.

Jak už určitě víte, moje trpělivost je u konce a celou záležitost vyřeším příští týden. Chci říct, že respektuji po celou dobu koaliční smlouvu. Na rozdíl od bývalého premiéra pana Sobotky, který blokoval naše personální návrhy. Dělal jsem – a ostatně i nadále dělám – maximum pro to, abych udržel kabinet na stávajícím koaličním půdorysu. Ale není možné, abychom od května v mediálním prostoru řešili prakticky jen jedno jméno, pana Šmardu.

Jako předseda vlády jsem z Ústavy odpovědný za vládu jako celek. Ctím a respektuju Ústavu, vždy jsem se choval podle Ústavy a vždy se budu chovat podle Ústavy. Odmítám názory, že by pan prezident nebo já porušil Ústavu. Ale je potřeba, aby si kritici Ústavu vůbec přečetli.

A hlavně všechna vyjádření pana prezidenta k problematice odvolání a jmenování ministra kultury.

Ústava nedává prezidentovi žádný termín. Za druhé, pan prezident pana Šmardu neodmítl jmenovat, ale v oficiálním prohlášení říká, že „požádal předsedu ČSSD Jana Hamáčka, aby mu prostřednictvím předsedy vlády navrhl jiného kandidáta, splňujícího alespoň elementární odborné předpoklady“. Pokud vím, tyto rozhovory o tom, že pan prezident má negativní názor na tohoto nominanta, probíhaly mezi panem Hamáčkem a prezidentem už od 28. 6. 2019.

Prezident postupoval podle Ústavy, protože odvolal pana Staňka, i když s těžkým srdcem. Vnímá ten podraz ČSSD, která sice pana Staňka vyzvala, aby udělal různé kroky v rámci resortu kultury do 31. 5., ale následně ho 13. 5. vyzvala k demisi, aniž by na termín počkala. Je potřeba vnímat, že pan prezident respektoval Ústavu a vyhověl mému návrhu odvolat pana Staňka k 31. 7. Také bych s dovolením připomněl, že vládní prázdniny jsou od 1. 8. do 23. 8., já jsem si je zkrátil o týden a řeším to.

Při vší úctě, budoucnost naší země a občanů je to nejdůležitější, čím se má vláda zabývat, a tenhle problém musíme co nejdříve řešit, a jak jsem slíbil, tak ho do 26. 8. vyřeším. Samozřejmě v souladu s Ústavou. Není možné, aby veřejnost vnímala vládu jen přes konflikt s odvoláváním a jmenováním ministra kultury.

A teď se věnujme naší vládě.

Hlavní úkol je do 30. 9. předložit efektivní, prorůstový rozpočet s cílem růstu investic, spotřeby. Musíme řešit boj proti suchu, kůrovci, rozvíjet digitalizaci.

Jsem velice rád, že za období 2 týdnů, co jsem byl na dovolené, paní ministryně financí Alena Schillerová na základě jednání s jednotlivými ministry našla další zdroje a došlo k navýšení výdajů kapitol zemědělství, kultury, dopravy, zahraničních věcí, víc peněz dostanou i hasiči. Celkem je to navýšení o 7,127 miliardy.

Navýšení rozpočtu mezi lety 2019 a 2020 je v této chvíli 90,3 miliardy. Považuju za neskutečnou nehoráznost, když někdo tvrdí, že resorty ohrožuje nedostatek peněz. Když srovnáte státní rozpočet 2018 a 2020, je tam nárůst 214,4 miliardy!

Nepřipustím, aby se problémy vnitřně rozložené ČSSD a zvláště její frakce, která stojí od počátku proti této koaliční vládě a jejíž součástí je paradoxně i pan Šmarda, který při vzniku společného koaličního projektu hlasoval proti spolupráci našeho hnutí a ČSSD a veřejně sociální demokracii odrazil od naší společné vlády, staly problémy vlády jako celku. Vlády, která je přitom úspěšná, investuje, přidává důchodcům i zaměstnancům, vybírá daně, řeší problémy lidí. Nechci, aby měla tato vláda obraz toho, že jde jen o koryta a ne o politiku pro lidi. Takový mediální obraz mé vlády já zásadně odmítám.

A po skoro třech měsících mediálních výstupů pana Šmardy souhlasím s prezidentem, že to není člověk, který je vhodný na kulturu. Je to specifický resort, na který je potřeba umět jazyky, reprezentovat, být vzdělaný, mít znalosti a být respektovaný odbornou veřejností. Takové charakteristiky mi u pana Šmardy prostě chybí a nejsem v tomto názoru osamocený. Nedokážu si vůbec představit, že bych pana Šmardu představoval ve Vídeňské státní opeře rakouskému kancléři nebo že bych v Národní galerii říkal francouzskému prezidentovi Macronovi, že tento pán je ministr kultury České republiky.

Je mi vyčítáno, že jsem nejdříve požádal pana prezidenta o jmenování pana Šmardy a že jsem pak změnil názor. Ano, změnil jsem názor a nestydím se za to. A změnil by ho každý z vás, kdo viděl mediální vyjádření pana Šmardy. Vláda musí být jeden tým, a pokud ještě jako kandidát koaliční strany na člena vlády kritizuje vládu, které má být členem, že údajně prohlubuje „krizi“, které jsem si já tedy nevšiml, že plošně bez rozmyslu a analýz škrtá a podobné nesmysly, pokud napadá první místopředsdkyni vlády paní Schillerovou a označuje ji za Kalouska v sukni, tak to všechno jsou pro mne mediální výkřiky, které by se hodily spíše do předvolební kampaně než do úst budoucího člena týmu.

Vláda nemůže neustále řešit problémy způsobené ČSSD a jejich pocitem, že se musí vymezovat vůči koaličnímu partnerovi místo toho, aby postupovali jednotně a spolupracovali jako tým. Stačí už pravidelné konflikty mezi rozpočtově odpovědnou paní Schillerovou a paní Maláčovou, která chce svými požadavky nad rámec programového prohlášení vlády neúměrně a nehospodárně zatížit rozpočet a útočí na předem stanovený deficit. Dalšího takového člověka si ve vládě nedovedu představit. Proto vidím jediné řešení tohoto sporu, který trvá měsíce, že pan Šmarda jako kandidát na funkci ministra rezignuje a nebude o funkci usilovat. Je na ČSSD, jestli bude dál nesmyslně trvat na tomto kandidátovi, který se stal svým vystupováním nepřijatelný, nebo bude nominovat jiného přijatelnějšího kandidáta a tento trapný spor ukončí.

Koaliční smlouvu mezi našim hnutím a ČSSD si můžete přečíst na internetu. Odkaz vám dám za chvíli sem na Facebook.

A co že se píše v té koaliční smlouvě?

Bod číslo 4. „Smluvní strany respektují ústavní právo předsedy vlády navrhnout prezidentu republiky jmenování a odvolání členů vlády. Pro každý takový krok musí předseda vlády hledat podporu příslušné koaliční strany. Předseda příslušné koaliční strany MŮŽE předsedovi vlády podat návrh na odvolání a jmenování člena vlády nominovaného za tuto stranu. Další postup o takovém návrhu podléhá dohodě předsedy vlády s předsedou příslušné koaliční strany s tím, že předseda vlády BY MĚL návrh předsedy příslušné koaliční strany respektovat.“

Takže, dámy a pánové, „MŮŽE“ a „BY MĚL“.

Nebudu tady do detailu rozvíjet, kdo jak porušil koaliční smlouvu, ale dovoluji bych si upozornit ještě na bod C, kde je jasně napsáno, že spolupráce mezi koaličními stranami bude probíhat v senátu stejně jako v poslanecké sněmovně, což se bohužel neděje, protože senátní klub sociální demokracie byl proti vstupu ČSSD do vlády a na vládu neustále útočí.

Tak doufám, že tohle vyjádření bylo jasné

Dostávám se v délce hlášení na rekord, tak vám napíšu ještě poslední věc.

Určitě jste v médiích zaznamenali, že na Ministerstvo zahraničí zaútočili v červnu hackeři. Není to plošný problém, ale konkrétní problém jednoho ministerstva. Stalo se jim to v minulosti opakovaně, takže by se měl pan ministr zahraničních věcí kybernetické bezpečnosti svého úřadu víc věnovat. Důležitou roli má ale i Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost, který přesně takovéto věci má mít na starosti, má zjišťovat, co se stalo, rizika eliminovat a případně doporučit, jak tomu zabránit.

Vždyť za tímto účelem byl zřízený. A jak to tak vypadá, tak NÚKIB se situací sice zabývá, ale nikoho z vlády neinformoval. V médiích už běží informace, že za kyberútokem stojí Rusko, a NÚKIB to měl údajně potvrdit na pracovní úrovni, tedy neformálně, jednomu ze senátorů. Ano, čtete správně, jednomu ze senátorů. Nám ne, vládě ne.

Považuju za zcela nepřijatelné, aby vláda o takové situaci nebyla informovaná nebo se o takových informacích dozvídala z médií. Samozřejmě bereme jakékoliv kyberútoky vážně, a proto jsem hned na pondělí ráno svolal předsednictvo Bezpečnostní rady státu, na kterém to budeme řešit. Pokud se potvrdí, že za útokem stojí Rusko, můžete si být jistí, že budeme jednoznačně reagovat.

Tak uf, skončím. Jak vidíte, měl jsem toho tentokrát trochu víc na srdci. Dovolená skončila, od pondělí plné nasazení. Mějte se.

Příspěvek z 20. října. Dostupné z:

<https://www.facebook.com/AndrejBabis/photos/a.324695871000397/1664269697043001/?type=3>

Čau lidi, přijel jsem z neskutečně náročného dvoudeňáku v Bruselu, teď už jsem v Japonsku, dneska to nebudu okecávat. Jdem rovnou.

Úhradová vyhláška, ten nejdůležitější dokument, na kterém závisí poskytování zdravotní péče všem lidem v naší zemi, je hotová. Tohle jednání bylo fakt na krev. Chvillemi brutální z obou stran, ale dohodli jsme se. Nakonec jo. Museli se na ní shodnout nemocnice, pojišťovny a ministerstvo zdravotnictví. A ministr zdravotnictví ji teď v pátek podepsal. Hotovo!

Ještě před tím se potkal s "krizovým štábem", o kterém jste se mohli dočíst v minulých hlášeních. Představil jim finální verzi vyhlášky a jsem rád, že konečně přišla konstruktivní debata a snaha najít kompromis. Na místě jsme se dohodli třeba o navýšení peněz pro domácí péči, o tom vám napíšu za chvíli.

Takže vyhláška je podepsaná a ministr Adam Vojtěch ji odeslal do Sbírký zákonů. Bude to naprostý rekord. Na zdravotní péči dají příští rok pojišťovny 340 miliard korun, to je o 29 miliard víc než letos. Dalších 6 miliard půjde nad rámec úhradové vyhlášky z rezerv zdravotních pojišťoven. Takže za pacienty půjde celkem o 35 miliard korun víc. Odhadujeme, že příjmy veřejného zdravotního pojištění budou příští rok 350 miliard, což je meziroční nárůst o 19 miliard.

Ve vyhlášce je už to, na čem už se dohodli zástupci nemocnic a zdravotních pojišťoven, ale počítá i s dodatečnými 4,9 miliardy, abychom kompenzovali navýšení tabulkových platů ve veřejné sféře o 1500 korun měsíčně. Když navyšovat, tak všem a spravedlivě, to znamená proporcionálně.

I když teda jedna skupina dostane víc. Pracovníci v domácí péči. Ty jsme zvýhodnili už v původním návrhu vyhlášky, protože byli v minulosti fakt opomíjeni a my chceme tenhle dluh splatit. Díky tomu třeba sestra v domácí péči může dostat až o 10 tisíc měsíčně víc. Zvýhodňujeme zvlášť ty, kteří se starají o nejnáročnější pacienty. Celkem, když to vezmu dohromady i s penězi z rezerv zdravotních pojišťoven, půjde na domácí péči příští rok skoro o miliardu víc než loni. Meziročně je to skok o 42 procent. Tady můžou být lidi fakt spokojení.

Co je v té vyhlášce dál?

Nemocnice dostanou peníze navíc na urgentní příjmy a lékařskou pohotovostní službu a zvýší se i úhrady za nonstop provoz ambulancí v nemocnicích. Ještě víc peněz dostanou za lepší personální i technické vybavení. To znamená, že si budou moct dovolit třeba psychologa, logopeda, nutričního terapeuta nebo sestry specialistky na hojení ran a taky budou moct snižovat počet lůžek na pokoji a pořizovat si modernější, elektricky polohovatelná. Celkem na lůžkovou péči půjde o 12,2 procenta víc. To je o 3 miliardy víc než letos. Dohromady 20,8 miliardy.

Těch 6 miliard, které půjdou z rezerv zdravotních pojišťoven nad rámec vyhlášky, je určených na vyšší kvalitu a dostupnost zdravotní péče. Ocení to třeba malé nemocnice v oblastech, kde je doteď zdravotní péče hůř dostupná. Peníze se rozdělí spravedlivě a transparentně! Všechno se bude zaznamenávat do zdravotně pojistných plánů, které schvalují správní rady zdravotních pojišťoven a po nich Vláda a Sněmovna.

Je toho strašně moc, co nová vyhláška lidem přinese. Dostupnější zubaře, fyzioterapeuty, rehabilitační péči, gynekology, delší ordinanční hodiny.

A hrozně důležitá věc. Bude výrazně dostupnější neurorehabilitační péče. Tu potřebují hlavně děti s mozkovou obrnou a obecně pacienti s poškozením mozku. Zařídili jsme to tak, aby péče o ně vůbec nebyla limitovaná a pojišťovny ji hradily bez omezení. Super.

S Adamem Vojtěchem taky pokračujeme v návštěvách těch historicky zanedbaných pražských nemocnic. V jakém jsou stavu. Co potřebují. Jak jim můžeme pomoci. Tohle už je třetí hlášení, ve kterém vám o tom píšu, a tentokrát jsme byli v Nemocnici Na Bulovce. I ona patří k největším zdravotnickým zařízením v Česku.

No, byl jsem v šoku.

Před dávnými časy, v roce 1931 byla Bulovka nejmodernější nemocnice Evropy. Teď je všechno jinak. Nemocnice je hrozně zanedbaná a potřebuje naprosto nutně investice. Jenže problém je v tom, že část budov patří státu a část Praze a ta blokuje modernizaci a investice.

Sedli jsme si s vedením Bulovky a víme, co dělat. Adam Vojtěch osloví pana primátora Hřiba dopisem, ve kterém ho požádá o převedení majetku na stát, třeba za 1 korunu, aby mohl stát konečně začít investovat. Tedy pokud chce podpořit finanční situaci nemocnice a vyjít vstříc vedení a samozřejmě pacientům.

Nebo uděláme směnu za jiné budovy. Doufejme, že panu primátorovi leží na srdci zdraví pacientů stejně jako nám a nebude se o budovy handrkovat jako to dělá u pozemků v Letňanech. Nemocnice musí mít jednoho majitele. Jsou tady nutné investice za astronomických 6,5 miliardy. A ty zrealizuje stát.

A týká se to všech budov. Jak státních, tak pražských. Hlavně centrální urgentní příjem, což je 14 let starý projekt, a gynekologicko-porodnický pavilon za 560 milionů. Taky jsme si s vedením Bulovky řekli, že by bylo potřeba zvýšit kapacitu skvělého Centra porodní asistence, o kterém vám za chvíli napíšu, a modernizovat onkologické centrum.

Musíme se s Prahou dohodnout, odblokovat to a začít investovat. Kvůli lidem.

A znovu opakuju. Výstavba nové nemocnice, jak si to představují pražští Piráti, je naprostý nesmysl. Totální. Potvrzují to všichni ředitelé pražských nemocnic. Musíme modernizovat ty, které už dávno stojí a mají hotové projekty. Některé je mají připravené dokonce 10-15 let, a stále je nikdo nezrealizoval.

Osobně jsem se zašel podívat, v jakém stavu je onkologické oddělení, AIDS/HIV ambulance a Klinika infekčních, parazitárních a tropických nemocí, kde si umí poradit i s takovými nemocemi, jako je ebola. Ukázali nám speciální kostku, kam umísťují pacienty, u kterých je podezření, že si nějakou takovou vysoce nakažlivou nemoc přivezli do Česka. Je to jediné pracoviště tohoto typu u nás.

Moc mě potěšilo, že potom, co jsme skončili návštěvu, ocenila nás Bulovka na Twitteru za to, že se zajímáme. Fakt si po tom čtvrt století ostentativního nezájmu politiků zaslouží pořádné investice. Ale jak jsem už psal, musíme to vyřešit nejdřív s Prahou.

Jo, a ještě jednu věc mám k Bulovce. Začala být populární mezi matkami. Rozjeli totiž skvělé Centrum porodní asistence. Jen za 8 měsíců v něm porodilo přes 230 žen, 70 procent z nich jen s porodní asistentkou. Doktor je jen v pohotovosti, kdyby přišly komplikace.

Centrum porodní asistence je moderní trend, pořád víc žen chce přirozený fyziologický porod vedený ženou, vysokoškolsky vzdělanou porodní asistentkou, a intimnější atmosféru při porodu, ale nesmí to být samozřejmě na úkor jejich bezpečí. Zároveň to posiluje roli porodních asistentek v péči o těhotné a rodící ženy. Zájem je obrovský, na Bulovce čekají příští rok až 600 porodů. Samozřejmě, že podpoříme investice na modernizaci centra v rámci gynekologicko-porodnického pavilonu. Teď tady rekonstruují pokoje, na které jsme dali 67 milionů. Ženy budou mít nové porodní apartmány se vším komfortem a domácí atmosférou. Staví se i prostory pro předporodní kurzy a výukové zázemí.

Bulovka je pro nás zdroj zkušeností, které pracovní skupina Ministerstva zdravotnictví přenáší do dalších porodnic a motivuje je, aby změnila starý způsob myšlení. Vypracovali metodický pokyn, podle kterého můžou vzniknout centra porodní asistence po celé zemi. Teď tenhle dokument čeká na připomínky odborných společností.

Jak víte z mých hlášení, zajímám se o všechny nemocnice a to, kde jsou jaké podmínky. Když jsem byl minulý týden s ministrem Vojtěchem ve Fakultní nemocnici v Plzni, debatovali jsme tam se sestřičkami a dostali od nich plno podnětů a nápadů. Sestřičky chtějí mít profesní komoru jako třeba lékaři.

Mně se ten nápad líbí, proto tento projekt podporuju. Teď analyzujeme, jak by to bylo možné udělat, jaké to může mít přínosy, ale taky dopady do každodenní praxe. Se sestřičkami se o tom bavíme průběžně, a i vám k tomu budu dál psát. Požádal jsem paní profesorku Věru Adámkovou, aby to ve spolupráci s Ministerstvem zdravotnictví řešila.

Než skončím se zdravotnictvím, tak ještě jedna zpráva a zase je z Prahy. Institut klinické a experimentální medicíny, který všichni znají jako IKEM se rozšíří o dva pavilony. Stát do toho dá 603 milionů a celkem to bude stát něco málo přes miliardu.

IKEM, Homolka, Motol patří mezi nemocnice, které jsou ve velice dobrém stavu. Pak tady máme ale totálně zanedbané Vinohrady, Thomayerku, Všeobecnou fakultní nemocnici na Karláku a Bulovku. Na ně se musíme soustředit a investovat do nich největší prostředky.

Jedeme dál.

Evropská rada.

Brexit? Přijel Boris Johnson a našli jsme řešení, které vyhovuje jak Británii, tak Evropské unii. Po letech vyjednávání konečně dohoda. Pak jsme čekali, že ji v sobotu britská sněmovna schválí, ale zase nic. Tímhle rozhodnutím zamezila možnosti hlasovat o dohodě o vystoupení. Nejdřív chce dokončit legislativu, kterou se dohoda promítne do britského práva. A Boris Johnson nejdřív trval na tom, že o prodloužení nepožádá, později ale dopis s žádostí o prodloužení do Bruselu poslal. Každopádně by bylo nejlepší, kdyby britský Parlament za týden stihl domácí legislativu k brexitu i odsouhlasení dohody schválit.

Tvrký brexit, který nechce nikdo tedy snad už tolik nehrozí. Evropský parlament může hlasovat klidně poslední den lhůty. Opozice v UK si evidentně přeje odklad a šanci na další referendum, které by brexit zvrátilo. Johnson ale říká, že všechno stihne i s domácí legislativou do 31. 10. Naše firmy, které obchodují v UK a všichni občané, kterých se to týká, by hlavně už chtěli vědět, jak to bude, a ne pořád čekat na další zvraty a potácet se v chaosu. Potřebujeme, aby už konečně bylo jasno! EU udělala na své straně maximum a přijala kompromisy.

Řeknu vám, že bych fakt chtěl, aby EU byla mnohem akčnější. Debatovali jsme do dvou do rána o tom, jestli zahájíme vyjednávání o vstupu do EU s Albánií a Severní Makedonií. Čtete správně. Otázka nestála, jestli vstoupí teď, za rok nebo napřesrok, ale jestli s námi vůbec můžou začít vyjednávat, a přitom oni souhlasí, že se změní metodologie u vyjednávání. No a ani po pěti hodinách jsme se nedohodli.

Jsem hrozně zklamaný, že hlavně Francie, Nizozemí a taky Dánsko, které na každém rozšíření EU v minulosti vydělaly spoustu peněz díky rozšíření stabilního investičního prostředí pro své podnikatele, tentokrát odmítly podpořit dva státy, které se tolik snaží a které stojí o to být v EU. Přitom je podpořili předseda Evropské komise Jean-Claude Juncker a vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku Federica Mogherini a oba několikrát vystoupili na jejich podporu.

Státy západního Balkánu dělají všechno proto, aby splnily všechny podmínky, které jim ukládáme. Severní Makedonie dokonce změnila jméno i ústavu. Jasně, západní Balkán je složitý region a spousta západoevropanů k němu má nedůvěru. Ještě nedávno tam zuřila válka, tak jako i často v minulosti. Ale teď je tam klid i díky tomu, že se tyto státy snaží stát součástí EU. Cítí, že do Evropy patří, tak jako jsme to cítili my před patnácti lety. Chtějí být součástí nejlepšího mírového projektu. Evropské unie.

My jim teď tuhle naději bereme a po šesti hodinách úporné debaty o tom, kdo patří a nepatří do Evropy, jsme se dokázali shodnout jen na tom, že se k tomuto tématu v příštích šesti měsících vrátíme. V pátek odpoledne přišla zpráva, že se čeká, že premiér Severní Makedonie Zoran Zaev, kterého jsem loni v červnu navštívil, a který se zúčastnil i našeho summitu V4 se západním Balkánem na Pražském hradě, mluvili jsme spolu v New Yorku a psal jsem mu z Bruselu, zvažuje rezignaci. Zorana považuju za svého přítele. A na radě jsem samozřejmě vystoupil na jeho podporu.

Já i představitelé 25 států, Evropské komise i rady jsme do posledních sil vysvětlovali, proč je pro Evropu naprosto zásadní, aby západní Balkán zůstal stabilní a rozvíjel se. S premiéry V4 jsme napsali všem členům Evropské rady dopis, kde apelujeme na to, aby Severní Makedonie a Albánie dostaly pro vyjednávání o vstupu do EU zelenou.

Jenže jak už jsem psal, Nizozemí, Francie a Dánsko si postavily hlavu. Strašná škoda. Mezi zahájením vyjednávání a vstupem do EU uplyne pravděpodobně víc než 15 let. I za to by Severní Makedonie a Albánie byly vděčné. Evropská Unie ale nesplnila svůj slib a otočila se k nim zády.

V Severní Makedonii máme víc než 50 policistů. A co je úplně absurdní, byli to právě Makedonci, kdo nám v době největší migrační krize pomáhali v boji proti pašerákům. Přitom oni sami nebyli v Schengenu a bránili nás před migrací směrem z Řecka, které v Schengenu je...

Evropa je neschopná vyřešit migrační krizi, čeká nás další vlna a asi budeme těžko chtít od Severní Makedonie, aby nám znovu pomohla, když neplníme slovo.

Co k tomu říct. Jsem naštvaný a frustrovaný.

Některé státy nám vyčítaly, že nejsme dostatečně proevropští. Ukázalo se ale, že je to přesně naopak. Ne my, ale státy, které zablokovaly rozšíření, se chovají protievropsky. A pokud rychle nezmění názor, budou zodpovědné za destabilizaci celého regionu.

Tahle situace nastala proto, že Evropská rada rozhoduje jednomyslně. Což je dobře, protože tady má V4 a Česko největší vliv. Pamatujete ještě, jak se hlasovalo ohledně klimatické neutrality? Tam jsme nakonec přijali rozhodnutí, které konstatovalo, že 24 států jsou pro a 4 proti. A tyhle čtyři státy byly vyjmenované a taky uvedly svoje argumenty, proč se tak rozhodly. No a co myslíte, že se stalo, když jsme stejný postup navrhli tenhle týden ohledně rozšíření? Jasně, že to Francie, Nizozemí a Dánsko nechtěly. Nechtěli, aby byla uvedena jejich jména a museli argumentovat pro svoje postoje. Protože věděli, že ty argumenty jsou směšné a nikdy by je veřejně nemohli obhájit.

Řekl jsem a vyzval kolegy, že Evropa musí mít jasnou teritoriální strategii. Pokud někdo nechce, aby se EU dál rozšiřovala, ať to na rovinu řekne a potom se můžeme bavit, kde teda jsou ty hranice. A v tom případě musíme okamžitě přijmout Bulharsko, Rumunsko, Chorvatsko a Srbsko do Schengenu, aby jejich hranice tvořily jasnou hranici Evropské unie, jak o tom stále mluvím. Ale samozřejmě hranice evropského kontinentu na moři včetně Bulharska, Chorvatska, Rumunska a včetně západního Balkánu by byla nejlogičtější pro obranu Evropy a nejméně nákladná.

Rozšíření a brexit nebyla jediná témata Evropské rady. Poprvé se k nám připojila taky nová předsedkyně komise Ursula von der Leyenová a mluvila o svých prioritách. Nová komise bohužel nenastoupí už v listopadu, jak bylo plánované. Evropský parlament totiž neschválil ve slyšení francouzskou kandidátku Sylvii Goulardovou. V kuloárech se povídá, že to byla pomsta za neschválení spitzenkandidáta, takže nám to moc hezky začíná... Doufám, že prezident Macron přijde brzy s novým jménem, a to bude spolu s novým maďarským a rumunským kandidátem rychle schválené v Parlamentu, aby nová komise mohla začít pracovat od 1. 12. Její priority se týkají hlavně bezpečnosti, evropských hodnot, právního státu, hybridních hrozeb a klimatu.

Já jsem vystoupil s tím, že jediný problém Evropy není jen klima ale taky vnitřní trh. Vždyť v něm se ukrývá potenciál 1,7 procenta HDP celé Evropské unie, představující 235 miliard euro. Tam leží velká příležitost další prosperity Evropy. Pořád ale některé členské státy brání tomu, aby naši živnostníci a naše firmy hlavně při poskytování služeb, měly stejné podmínky jako jejich kolegové v západní Evropě. Samozřejmě jsou důležité obchodní vztahy s USA ale i s dalšími státy. Vyzval jsem Evropskou komisi, aby se vnitřnímu trhu intenzivně věnovala. Podpořila mě celá řada premiérů.

Dál byl na programu sedmiletý rozpočet Evropské unie po roce 2020. Hájil jsem priority České republiky, hlavně dost peněz na rozvoj chudších regionů a venkova. Nejdůležitější je koheze. K tomu se v budoucnosti ještě vrátíme, protože tohle bude fakt tvrdý oříšek.

Jak je napsáno v textu, 5. 11. organizuje Česká republika setkání Přátel koheze v Praze. Rozpory v názorech na příští evropský rozpočet jsou obrovské a je možné, že se to vyřeší až za německého předsednictví v druhé polovině 2020.

V úterý jsem byl s ministrem Robertem Plagou na konferenci Školství 2020. I když se mělo mluvit hlavně o budoucnosti školství, největší debata byla o platech. Jak víte, tak naše vláda plní slib učitelům z programového prohlášení, že jim zvedneme platy o 50 procent oproti roku 2017. Tehdy měli průměrně 30 tisíc a už teď víme, že v roce 2021 budou brát průměrně 45 tisíc.

Politici na školství 20 let totálně kašlali a post ministra školství běžně dostávala ta největší guma. Pro naši vládu je vzdělání národa prioritou. Platy ve školství rostou nejrychleji z celé veřejné sféry. A nejen u učitelů, ale taky u nepedagogů, jako jsou školníci, uklízečky nebo kuchařky. Roste i podpora školství obecně. Stavíme, opravujeme a rozšiřujeme školy a školky za víc než 7 miliard korun, dalších 7 miliard pak jde do akčního plánu na podporu lékařských fakult, aby mohly přijmout víc studentů medicíny. Dáváme víc peněz do vědy a výzkumu. O tom všem vám průběžně píšu.

Cítím se osobně dotčený, že za téhle situace školské odbory v čele s panem Františkem Dobšíkem vyhlásily stávkovou pohotovost a hrozí stávkou. Nelíbí se jim, jak chce ministr Plaga peníze učitelům rozdělit.

O co ale jde? Pan ministr chce, aby měli ředitelé prostor odměňovat ty nejlepší učitele, které ve svých školách mají. Odbory chtějí místo toho přidat všem stejně. Takže spor je o to, jestli to naše navýšení platů o 10 procent v průměru má jít do tarifu, tedy přímo do platu, nebo část z toho do tarifu a část do odměn. Dělá to průměrně 3600 korun měsíčně na hlavu. Ministr Plaga odborům nabídl větší část do tarifu a menší do odměn, ale odbory nechtějí ustoupit ani o píď. Trvá to už několik týdnů. Poslední nabídka ze začátku října pro ně byla 2700 korun do platu a 900 do odměn.

Totálně jsem nepochopil, o co odborům jde. Vždyť ministr Plaga jim ještě k tomu nabídl dohodu na rok 2021, že by šlo do tarifu celých 8 procent a 1 procento do odměn. Takže za dva roky by učitelům stouply platy o 15,2 až 18 procent, podle toho, o jakého učitele jde.

Nejen, že to odbory odmítly, ale dokonce jejich předseda Dobšík v mailu ředitelům škol tuhle nabídku zatajil. Do toho řešíme reformu financování regionálního školství a i tady úplně zbytečně pan Dobšík rozdmýchává mezi učiteli obavy. My jen chceme dát celému systému smysl, udělat ho transparentní a narovnat rozdíly mezi kraji.

Během konference Školství 2020 někdo tvrdil, že ministr Plaga nekomunikuje. To se ho dotklo, tak si nechal vytáhnout všechna dosavadní jednání z kalendáře a ukázalo se, že mezi ministerstvem a zástupci škol a odborů proběhlo za 2 roky 54 schůzek. Ministr pracuje, jak má.

A ještě jednou vám to všem zopakuju. Za 4 roky zvýšíme platy ve školství o 50 procent. A makáme na nápravě všeho toho, na co politici kašlali 20 let. S odbory a zástupci zaměstnavatelů ve školství budu ještě příští týden osobně jednat, jakmile se vrátím 25. října z Japonska. Musíme najít dohodu do 31.10. A taky se jich zeptám, proč nestávkovali dřív. Teď pro to nevidím fakt žádný důvod.

Pojďme k našim vojákům. Slavili jsme tenhle týden 100 let od založení generálního štábu. Máme a vždycky jsme měli skvělé velitele. Od úplně prvního náčelníka Maurice Pellého až po generála Aleše Opatu. Jsem na naše vojáky hrdý. Jsou to profíci, kteří pomáhají lidem u nás doma i na zahraničních misích. Důvěra veřejnosti, která je podle průzkumu dlouhodobě kolem 70 procent, svědčí o tom, jak si Češi svých vojáků váží. Bojují v rámci misí NATO v Afghánistánu a v Mali. Jsou to velmi důležité mise pro

boj proti terorismu. Je škoda, že evropské členské státy NATO v minulosti údajně nevyužily americkou nabídku být přítomné na jejich misi na syrsko-turecké hranici. V rámci jejich mise jsme možná mohli zabránit tomu krveprolití. Teď jen pasivně vyzýváme a v oblasti ztratila Evropa jakýkoliv vliv. Bohužel.

Na Evropské radě jsem mluvil o Severoatlantické smlouvě z roku 1949, má tři strany a víc než 70 let. Podle mého názoru by se měla aktualizovat a přizpůsobit nové situaci v globálním světě. Předpokládám, že by to mohla být debata na prosincovém summitu v Londýně, i když to bude víc než složité. Během turecko-syrské krize jsme od NATO nic moc neslyšeli...

Naše vláda udělala ohromný pokrok, aby měli naši vojáci moderní výzbroj a výstroj. Před 5 roky byl armádní rozpočet ani ne 42 miliard a na investice z toho šlo jen 5 miliard. Příští rok bude mít rozpočet 75,5 miliardy a na investice půjde skoro 20 miliard. A budeme to dál posilovat. Slíbili jsme partnerům v NATO, že v roce 2024 dáme na obranu 2 procenta HDP. Bohužel musíme zbrojit, svět takhle funguje.

Je skandální, že 30 let po revoluci máme pořád ruské radary a vrtulníky. Co dělali naši předchůdci? To sem snad nebudu ani psát. Jsem rád, že ministr Lubomír Metnar konečně rozhýbal armádní nákupy. Do konce roku podepíše smlouvy, díky kterým získají naši vojáci tu nejmodernější techniku.

8 víceúčelových vrtulníků Venom.

4 bitevní vrtulníky Viper.

Dohromady za 17 miliard korun.

8 3D radiolokátorů MADR za 3,5 miliardy.

2 letouny CASA za 2,7 miliardy.

Budou se modernizovat 4 letadla CASA, které už máme, za 370 milionů.

Dál zmodernizujeme vrtulníky Mi-171Š za 328 milionů.

35 tisíc útočných pušek a pistolí za 2,3 miliardy. Tady čekáme na rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.

Podepíšeme 3 velké smlouvy na munici pro celou armádu až do výše 1,5 miliardy.

Malé dopravní letadlo pro vládní a ústavní činitele, za 700 milionů.

Plniče letecké techniky za 250 milionů.

V roce 2020 jsou v plánu další smlouvy.

Nový systém raketové obrany státu SHORAD. To budou 4 kompletní baterie za 10 miliard.

210 bojových vozidel pěchoty v 7 modifikacích do 52 miliard. Vybereme ze 3 společností a s výhercem podepíšeme smlouvu v 1. půlce roku.

52 děl NATO ráže 155mm za 4,4 miliardy.

Až 1200 osobních terénních aut do 2 miliard. Nahradí starou techniku v celé armádě. Naši vojáci si zaslouží tu nejlepší výbavu.

Ach jo. Koukám, že mám problém. Už teď jsem hrozně dlouhej.

Byl jsem v obci Drahelčice a se mnou ministryně financí Alena Schillerová. Měli jsme dva hlavní důvody, proč se tam jet podívat. Už předtím jsem dostal info od paní starostky Petry Ďuranové, že je jejich mateřská a základní škola v havarijním stavu. Ministerstvo pro místní rozvoj už má u sebe v rámci IROPu jejich projekt na výstavbu společného centra za 400 milionů, kde bude školka, škola a úřad, a bude ho hodnotit. Ale v této chvíli jde hlavně o mateřskou školku, potřebují dotaci 47 milionů korun.

V současnosti čekají pod čarou žádosti na školky za 1,5 miliardy a my jsme se domluvili, že všem vyhovíme z evropských peněz. Mimochodem, Ministerstvo pro místní rozvoj má v programovém období 2014–2020 pro školy a vzdělávání určených zhruba 12 miliard z Evropského fondu pro regionální rozvoj. Je naše priorita podporovat regionální školství, a proto jsme původní alokaci navýšili o dalších 5,1 miliardy. Chceme podpořit všechny školky a většinu základních škol. Střední školy jsou z IROP podpořeny již všechny.

Další bod, který jsme řešili, bylo přestěhování Státní tiskárny cenin, která bude stát právě tady v Drahelčicích, kousek za Prahou a zaměstná tam 400 lidí.

Podepsali jsme k tomu memorandum o vzájemné spolupráci. Takže v obci vzniknou nová pracovní místa, budou se tu tisknout nejen bankovky, ale občanky pasy, řidičáky, kolky... A my budeme moct uvolnit 3 budovy různě po Praze, ve kterých je teď Státní tiskárna cenin rozestřkaná. Prostě systém „malé Letňany“. Sestěhování. Mohlo by být hotovo 2025.

S Alenou Schillerovou, Karlem Havlíčkem a Richardem Brabcem jsme tenhle týden předali ceny v soutěži Odpovědný zahraniční investor.

Vodafone vyhrál kategorii Pozitivní společenský dopad. Innogy dostala ocenění za pozitivní dopad na životní prostředí a Albert cenu na kladný dopad na region. Hlavní cenu si odnesla...

Chvilé napětí!

...Škoda Auto. Jak jinak 😊:)

STROMY! Už ode mě víte, že jsme rozjeli iniciativu vysázet 10 milionů stromů do roku 2025. Psal jsem o tom už 22. září v mém hlášení a mluvím o tom už měsíce.

Ministerstvo životního prostředí spustilo přípravy na masivní sázení stromů už před rokem. Nejen v rámci iniciativy Sážíme budoucnost, o které jsem vám toho už spoustu napsal. Před několika týdny vypsalí dotační titul za 250 milionů korun na přírodní zahrady, ze kterého budou čerpat stovky škol. Teď v pondělí rozjeli další dotační výzvu, pro všechny, kteří chtějí sázet stromy. Připravených mají 100 milionů korun a jen za prvních 5 dní přišlo 160 žádostí za víc než 30 milionů. Sázet chtějí obce, jednotlivci, školy a

třeba i Sdružení moravských vinařů. Je to super. V následujících měsících do toho budeme dávat další stovky milionů korun.

Organizujeme a financujeme sázení stromů všude, kde se dá. Remízky, aleje, zahrady. Bude z toho tisíce akcí ve všech krajích.

Jsem rád, že to děláme společně s Ministerstvem zemědělství. Jejich Státní podnik Lesy ČR zorganizoval právě teď v sobotu Den za obnovu lesa, na kterém se sešly tisíce lidí a sázeli sazeničky. Náš Richard Brabec taky přišel a prý jich zvládl nasázet vlastnoručně 80.

Výborně se to doplňuje, Lesy ČR sází ve státních lesích a my po celé republice.

Tenhle týden vyšla další skvělá zpráva. Z 36 hodnocených zemí OECD jsme 10. nejlepší v přehlednosti a stabilitě daňového systému. Napsala to americká neziskovka Tax Foundation. Jsme před Rakouskem, Kanadou a taky Německem! Přečtěte si, co o tom napsala Alena Schillerová, má tam i odkaz na studii. Dávám za chvíli sem na Facebook.

Další skvělé číslo. Přišel s ním Český statistický úřad a potvrdil, co jsem vám napsal už několikrát. Investujeme naprosto rekordně. Celkem 103 miliard celkových výdajů na výzkum, vývoj a inovace, meziročně to stoupl o 12,3 miliardy a podíl na HDP je teď 1,93 procenta.

Je to výsledek dvou let intenzivní práce. S Karlem Havlíčkem jsme začali vědu a výzkum systematicky řešit. Karel úspěšně propojuje vědu s průmyslem a energetikou tak, aby to dávalo smysl v rámci naší hospodářské vize pro Českou republiku.

Určitě bychom postupovali dopředu o dost rychleji, kdyby nám opozice nepodkopávala důležité zákony. Jako se to stalo tenhle týden ve Sněmovně. Alena Schillerová musí jako tank protlačovat svůj Daňový balíček, který přísněji daní tabák, tvrdý chlast a hazard. Je v něm obsažených spousta dalších věcí, které zlepšují a zjednodušují daňový systém a taky jsou tam opatření proti agresivní daňové optimalizaci pojišťoven.

Jenže opozice zase předvedla to jediné, co umí. Obstrukce. Je z toho vidět, že je jim totálně ukradené zdraví lidí, kteří si ho ničí chlastem a cigaretami, taky osudy celých rodin, které rozvrací hazard. Životní úroveň našeho národa se zvyšuje a tím pádem i dostupnost všech těchto neřestí, které chceme logicky víc zdanit. Tím taky přineseme víc peněz na investice do užitečnějších věcí, než je chlast a sázení.

Poslanci měli balíček projednávat ve středu, jenomže se k němu nakonec vůbec nedostali. Další pokus kvůli obstrukcím nevyšel ani v pátek. Požádali jsme proto o mimořádnou schůzi. Budeme na ní řešit Daňový balíček a vyšší rodičovský příspěvek.

Co se ale naopak povedlo, že jsme přehlasovali Senát a prosadili novelu zákona o místních poplatcích. Takže od nového roku už budou konečně rovnější podmínky mezi penziony, hotely a službami jako Airbnb nebo Booking. Taky se můžou obce a města těšit na větší příjmy z poplatků z pobytu.

Ve Sněmovně taky vystoupil ministr dopravy Vladimír Kremlík, aby všem vysvětlil, jak je to s mýtem. Koho to zajímá, určitě si celý jeho projev přečtete na webu Ministerstva dopravy. Dávám odkaz za chvíli sem na Facebook.

Jdeme pomalu do finále.

Na oficiální návštěvu k nám přiletěl premiér Kambodži pan Hun Sen s delegací. Zatímco já jsem jednal s ním, Klára Dostálová seděla s ministrem turismu panem Thongem Khonem a bavili se hlavně o tom, jak posílit vzájemný turistický ruch. Karel Havlíček jednal s ministrem obchodu Pan Sarosakem. Máme s Kambodžou co dohánět v obchodní bilanci. Málo tam vyvážíme, naopak hodně dovážíme. Bavili jsme se o tom, jak zapojit české firmy při stavbě letišť, úpraven vody nebo třeba vodních elektráren.

Fotky z Břevnovského kláštera jste viděli. Připomínali jsme si tam výročí krvavě potlačené protikomunistické revoluce v Maďarsku. Můj projev si můžete přečíst za chvíli na Facebooku.

Taky jsme v týdnu podepsali s koaličním partnerem, odbory a zaměstnavateli to, čemu říkáme Gentlemanská dohoda. Má zaručit hladké přijetí novely zákoníku práce. Přinese to spoustu zjednodušení pro zaměstnance i zaměstnavatele.

V týdnu samozřejmě jednala i koalice a vláda, před Výborem Poslanecké sněmovny pro evropské záležitosti jsem představoval mandát, se kterým jsem jel na Evropskou radu.

No a včera byl velký den našeho ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha. Měl svatbu. Přeju Adamovi a Olze v jejich společném životě všechno dobré. Jsou krásný pár.

A taky jsem byl včera s Karlem Havlíčkem na skvělé akci, kterou pořádala Hospodářská komora. Ocenění nejlepších absolventů technických, gastronomických škol a oborů služeb. Pozval nás na ni prezident Hospodářské komory pan Vladimír Dlouhý. Chválí naši vládu, jak modernizujeme české školství, zavádíme duální vzdělávání, předmět Technika do základních škol a že se snažíme u mladé generace propojovat praktické dovednosti s novými technologiemi.

Byl to už 24. ročník a dosud ocenili skoro 7000 absolventů, kteří měli výborné výsledky ve škole i v praxi. Já jsem v projevu shrnul, jak podporujeme školství včetně toho učňovského. Dobrých řemeslníků a obecně všech odborníků, kteří umí pracovat rukama, je u nás hrozně málo. Je důležité, abychom šikovné mladé lidi udrželi u nás a aby neodcházeli do zahraničí. A taky jsem všechny středoškoláky povzbudil, aby se nebáli zkusit podnikat.

Tak jo, musím končit. Přistál jsem v Japonsku. Na trůn bude slavnostně uveden císař Naruhito. Čeká mě taky plno bilaterálních jednání. Třeba se starostou Kjóta, s místopředsedou vlády Ománu, s prezidenty Německa, Brazílie, s premiérou Japonska, Vietnamu, Srbska, s japonským ministrem financí, budu mít a banket s japonským premiérem a spoustu dalších schůzek, které jsou pro naši zemi důležité politicky i ekonomicky. Taky jsem v kontaktu s předsedou Českého olympijského výboru panem Jiřím Kejvalem. Pořád hledá místo na odhalení sochy Věry Čáslavské u příležitosti olympiády v Tokiu. Japonci si ji pořád pamatují, je to i pro ně legenda, ale bohužel Českému olympijskému výboru zatím nevyšli vstříc.

A samozřejmě si nenechám utéct Tokio Motor Show. Ze všeho vám budu posílat fotky.

Mějte se fajn.

Příspěvek z 21. července. Dostupné z:

<https://www.facebook.com/AndrejBabis/photos/a.324695871000397/1584125298390775/?type=3>

Čau lidi, takhle jsem vypadal, než jsem vstoupil do politiky, a takhle budu vypadat za pár let, pokud pojedu stejným tempem jako doteď. Teda aspoň to tvrdí moji kolegové, co tu srandu vyrobili. Jsou to fakt magoři. No aspoň vidíte, s kým dělám 🤔

Ted' ale pojďme na to hlášení. Hned na začátku mám pro vás zprávu, která spoustu lidí určitě šokuje. Pokud jste to teda už nečetli. Vyšel žebříček OSN, jak si jednotlivé země vedou v udržitelném rozvoji. To znamená, jak jsou na tom se vzděláním, zdravím, životním prostředím, inovacemi, spravedlností a dalšími celkem 17 klíčovými věcmi. A víte, jak dopadla Česká republika? To neuhodnete.

Jsme sedmí. Sedmí na celém světě!

Před Norskem, Nizozemskem, Novým Zélandem, dokonce i před Japonskem (!), Švýcarskem (!!), Kanadou (!!!)... Já vím, že to zní neuvěřitelně, vždyť jsme si zvykli nadávat sami na sebe, shazovat se před jinými národy. Ale fakt to není potřeba. Už to nedělejme, je to pasé. Jsme pracovitý a šikovný národ. Jak jsem napsal ve své vizi. O tom reportu si můžete přečíst buď výcuc nebo ho najdete celý ke stažení. Dávám za chvíli sem na Facebook.

Oproti minulé zprávě OSN jsme se posunuli nahoru o 6 míst. Ted' už nikdo nemůže říct, že naše vláda není úspěšná. Ale hlavně je to úspěch, který patří všem občanům této země, co chodí každý den do práce. Zvyšujeme životní úroveň lidí v naší zemi a snažíme se zlepšit jejich každodenní život. Však vám o tom píšu už hlášení číslo 101.

Máme ale jeden problém. My všichni. Problém, na který předchozí vlády vyloženě kašlaly, i když je odborníci varovali, že budoucnost naší země je v ohrožení. Ten problém se jmenuje SUCHO. A celkově klimatická změna, která přináší nejen dlouhá a extrémní vedra, ale naopak taky třeba povodně.

Naši předci za posledních 100 let vysušili milion hektarů mokřadů a rybníků, postavili tisíce kilometrů meliorací, aby mohli využívat zemědělskou půdu, vybetonovali koryta řek, aby voda rychleji odtékala. Celková délka říční sítě se zkrátila o 30 procent, rozloha niv a mokřadů klesla o šiléných 80 procent, rozloha rybníků klesla od 17. století o 70 procent, rozoráno bylo 270 000 hektarů luk a pastvin. Prostě dělalo se všechno pro to, aby se odvedla voda a dalo se líp půdu obhospodařovat. Jenže dneska to kvůli suchu potřebujeme dělat přesně naopak. Víme to už spoustu let a tu nečinnost minulých vlád budeme napravovat ještě dlouho.

Začal s tím **Richard Brabec**, když se stal ministrem životního prostředí. O tom, jaké dělá už pět let projekty na získávání a udržování vody v krajině, vám píšu průběžně. A tenhle týden jsme si spolu dali třídní výjezd do Středních a Jižních Čech, abychom se podívali, jaké jsou zatím výsledky. V autobusu s

námi jel i ministr zemědělství Miroslav Toman a ministr dopravy **Vladimír Kremlík**, abychom mohli po cestě zkontrolovat, jak pokračují práce na silnicích.

Nejdřív jsme jeli na Rakovnicko. To patří mezi nejsušší místa naší země. Ve spolupráci Ministerstva životního prostředí, Ministerstva zemědělství a Státního podniku Povodí tam vznikají vodní nádrže Šanov, Senomaty a hlavně Kryry, které budou kumulovat vodu z řeky Blšanky, ale i přivaděč vody z Ohře. Voda se nebude používat na výrobu pitné vody, ale bude tam sloužit hlavně na závlahy pro zemědělce a místní průmysl, a taky pro zlepšování výšky vody v místních říčkách a potocích, aby úplně nevyschly a zůstal v nich život. Celková investice 3,5 miliardy.

Byli jsme taky v Nenačovicích podívat se na revitalizaci potoka. Díky ní se potok prodlouží, rozvolní a změlčí se koryta, vznikne několik tůní v původní trase koryta potoka. Změlčené koryto míň odvodňuje zeminu okolo. To je obrovský přínos v obdobích sucha. Zároveň takovým členitějším korytem pomaleji teče voda během povodní a snadněji se rozlije do okolní nivy. Tím pádem nebude mít takový dopad na níž položené obce.

Jsou tři hlavní důvody, proč musíme pracovat na zadržování vody v krajině. Jednak je to naprostý základ pro to, abychom mohli doplňovat podzemní vody, taky ochraňuje půdu před erozí, a jak jsem ukázal před chvílkou na příkladu Nenačovic, spolehlivě funguje i jako ochrana před povodněmi. Protože nejen extrémní sucho, ale i extrémní lijáky jsou projevem klimatické změny.

Půdu zadržujeme tak, že budujeme mokřady, tůně, rybníky, průlehy v krajině, vysazujeme zeleň a krajinné prvky jako remízy nebo biopásy na zemědělské půdě, revitalizujeme vodní toky, necháváme rozlít vodu do krajiny z koryt řek nebo zpomalujeme odtok vody. Právě Nenačovice jsou modelový projekt.

A takových projektů, dámy a pánové, realizovalo Ministerstvo životního prostředí pod Richardem Brabcem už 1000 za celkem 3,5 miliardy korun. Myslím, že super práce na to, že to běží teprve od roku 2014.

Další ukázkový projekt, který řeší nejen sucho, ale zároveň i ochranu před povodněmi, je obnova retenční nádrže na Cehnickém potoce. Tak jsme se tam taky vydali.

Starou nádrž odbahnili a opravili ji, obec k tomu ještě vykoupila další pozemky, aby u nádrže mohla vytvořit mokřad a tůně. Celý projekt tak dostal několik funkcí. Protipovodňovou ochranu, zadržování vody v krajině, rozvoj biodiverzity a taky možnost rekreace pro lidi ze širokého okolí.

Starostka Cehnic, paní Helena Sosnová, je naprosto skvělá dáma a udělala nám přednášku, že díky revitalizaci se 100 místních obyvatel už nemusí bát 100leté vody. A po dokončení hráze se všichni těší na to, že se okolí nádrže stane oblíbenou odpočinkovou lokalitou. Po dokončení rekonstrukce nádrže vznikne retenční prostor o objemu 50.000 kubíků. Dostali na to dotaci 13,5 milionu korun.

Sedli jsme do busu a jeli se podívat dál. Do Heřmaně. A opět projekt, který pomáhá návratu vody do krajiny. Revitalizací toku řeky Stará Blanice tu došlo ke zpomalení odtoku vody. To pomůže nejen zvýšit zasakování vody do podzemí, ale i při jakýchkoli povodňových extrémech se voda rozleje do široké nivy,

kde se postupně vsákne. Taky tady udělali migrační přechody pro ryby. Rozsáhlý projekt stál 50 milionů korun a obec na něj získala podporu v plné výši z prostředků EU a Ministerstva životního prostředí.

Anabázi na téma sucho jsme skončili ve čtvrtek v poledne v obci Jivno. Vyschla jim tady studna, na kterou byli napojeni od roku 1952. Právě obcím, které nejsou napojené nebo nemají možnost připojit se na velké vodní nádrže, dochází voda v lokálních vrtech. Pro ně jsme na Ministerstvu životního prostředí spustili už před třemi lety speciální program na posilování a budování zdrojů pitné vody.

Je to program, který jsme vytvořili malým obcím přímo na míru, aby se mohly přizpůsobit klimatické změně a důsledkům sucha. Z peněz Ministerstva životního prostředí posilujeme zdroje pitné vody v malých obcích, kde nemají možnost připojení na velké vodní nádrže.

Za poslední dva roky už jsme schválili 418 projektů za 470 milionů korun a další žádosti pořád přichází.

Těch 418 úspěšných projektů znamená 200 tisíc lidí, kteří už se nemusí bát o pitnou vodu. O dalších zhruba 450 milionů korun si můžou obce žádat až do konce příštího roku.

Vemte si, jak jsme dokázali pomoci třeba právě Jivnu. Tam se lidi potýkali se suchem dlouhodobě. Nejsou napojeni na větší vodárenskou soustavu, ale jen na lokální vrt, který je z roku 1952, hluboký 9 metrů, který v posledních letech vysychá. Jen v srpnu 2018 jsme jim museli cisternami dovézt 156 kubíků pitné vody. V roce 2016 si jejich radnice požádala o dotaci 600 tisíc korun z Ministerstva životního prostředí na dva hydrogeologické vrty. Průzkum našel dostatečně vydatný zdroj vody, 70 metrů hluboký vrt, jak pro část obyvatel Jivna, kteří ještě nejsou napojeni na veřejný vodovod, tak pro část obce Vyhlídky. Obec tak teď za dalších necelých 600 tisíc korun realizuje úpravu vrtu pro čerpání vody a jeho napojení na stávající vodojem. Projekt stál tedy celkem 1,2 milionu korun.

Během naší cesty jsme taky oznámili jednu novinku. Ministerstvo životního prostředí bude nově financovat takzvané adaptační projekty Státního pozemkového úřadu. Jsou to věci jako třeba výstavba poldrů a retenčních nádrží nebo protierozní opatření pomocí zakládání biokoridorů, obnova polních cest nebo remízů v zemědělské krajině. Pozemkový úřad disponuje spoustou připravených projektů v hodnotě až 1,5 miliardy korun, ale v rámci Programu rozvoje venkova v gesci Ministerstva zemědělství se už prostředky vyčerpaly. Na pomoc tak přichází Ministerstvo životního prostředí a umožní čerpání ze svých programů. Kofinancování některých projektů zajistí Ministerstvo zemědělství.

A v pátek Šumava! I odsud, stejně jako z celého výjezdu, jsem vám dával fotky. Vydali jsme se až na Modrý sloup u hranic s Bavorskem a mohli jste vidět, že to byl docela slalom a běh přes překážky. Přechod se otevře turistům příští rok, až se vyřeší náhradní prostor pro tetřevy. Viděl jsem vlky, i houby jsem našel. Samozřejmě jsme tady ale byli s Richardem Brabcem pracovně. Mezi odborníky neustále probíhá tvrdá polemika, jak nejlíp bojovat proti kůrovci a které zóny mají být zásahové nebo bezzásahové. Já se přijel podívat na vlastní oči. Provedl nás ředitel národního parku pan Pavel Hubený a teda můj závěr je, že se s kůrovcem vyrovná příroda sama, navíc v takových zónách je podstatně víc vzácných rostlin a živočichů. Co se týče vody, je hlavní na Šumavě vrátit do mokřadů vodu. Na to má národní park skvělý projekt ve spolupráci s EU a taky je do něj zapojený Bavorský les.

Ty tři dny v přírodě pro mě byly neskutečně poučné a potkal jsem spoustu skvělých lidí. A v úterý jedeme s Richardem Brabcem vypouštět sysly! Jo, čtete správně. Na Lounsku pořádají už třetí vypouštění kriticky

ohrožených sýslů obecných z odchovů do volné přírody. Program jeho záchrany běží už od roku 2008 a připravila ho Agentura ochrany přírody a krajiny ČR. Moc se na to těším.

Tak, ale teď už pojďme na tu dopravu. Protože i to bylo klíčové téma našeho výjezdu. S Vladimírem Kremlíkem jsme zajeli na Pražský okruh, kde začneme v roce 2021 stavět 12,6 kilometru dlouhý úsek mezi D1 a dálnicí na Hradec Králové.

Jen pro vaši představu. Náklady na výstavbu se blíží částce 17,2 miliardy korun. Podle Ředitelství silnic a dálnic je zprovoznění téhle části okruhu plánované na rok 2025. To je podle mě moc pomalé, musíme to zrychlit. Chci, aby řidiči mohli nový úsek využít už v roce 2024.

Chápu ale, že se kolem toho řeší plno věcí. Pokud všechno půjde hladce, získá stavba už v letošním roce územní rozhodnutí. Teprve pak můžeme začít s výkupem pozemků. A je to docela brutál. V tomhle případě musí stát jednat se 499 vlastníky. Všechny jsme už oslovili. Reagují různě. Jako asi v každém takovém případě. Někteří odpoví kladně, jiní záporně a další neodpoví vůbec... Nejlepší by bylo se dohodnout se všemi, ale tam, kde to nevyjde, budeme muset přistoupit k vyvlastnění, což je poměrně komplikovaný a zdouhavý proces. Právě s tím by ale měla pomoci naše novela zákona o urychlení výstavby dopravní infrastruktury.

V plánu je taky stavba další části Pražského okruhu, která propojí současný okruh s ústeckou dálnicí D8 a taky s plzeňskou dálnicí D5 po severní straně Prahy. Teď už jsme ve fázi posudku vlivu stavby na životní prostředí a zpracování studie proveditelnosti.

Vnější Pražský okruh by měl po dokončení měřit podle dosavadních plánů asi 83 kilometrů, v provozu je teď zhruba polovina. Kromě propojení brněnské dálnice D1 do Běchovic taky chybí celá severní část z Ruzyně přes Suchdol, Březiněves až k Černému Mostu. Dokončené nejsou ani radiály, což jsou silnice, které mají propojit vnější a vnitřní okruh Prahy.

Nasedli jsme do busu a jeli zkontrolovat další stavbu. Dálnici D3, konkrétně její trasu ve středních Čechách. V Jílovém u Prahy jsme se potkali se starosty obcí, které budou stavbou zasažené, a sdružením Alternativa D3 k vedení dálnice. Atmosféra tam byla celkem bouřlivá, asi stovka lidí s transparenty demonstrovala proti dálnici a našlo se i pár, kteří měli problém se mnou osobně. Ale v pohodě, s demonstranty se nehádám, přijel jsem pracovat. S Vladimírem Kremlíkem jsme všem zdůraznili, že debatu o trase dálnice není možné vést donekonečna, žádná varianta nevyhoví úplně všem, musí zvítězit obecný zájem.

O potřebnosti téhle dálnice nikdo soudný nepochybuje. Jedná se o dlouholetou prioritu Středočeského i Jihočeského kraje bez ohledu na to, kdo tady zrovna vládne. Cestu na jih využívá obrovské množství aut i kamionů. Hustota dopravy navíc bude dál stoupat. Dálnici v žádném případě nemůžeme nahradit tím, že akorát zvýšíme kapacitu severojižní benešovské silnice I/3. To znamená, že bychom ji rozšířili na některých místech o další jízdní pruh, vybudovali obchvaty obcí nebo mimoúrovňové křižovatky, jak prosazují aktivisté z Alternativy D3. To by nestačilo. Bezpečnosti a rychlosti dálnice se to absolutně nemůže rovnat. Dobudování dálnice navíc umožní dopravní alternativu pro případnou opravu nebo havárie na I/3 a obráceně.

Já ty lidi samozřejmě chápu. Jasně. Dálnice zasáhne do jejich životů i krajiny, a proto jsme taky přijeli diskutovat. Jsme připravení řešit problémy s hlukem, s nedostatkem vody, pokud výstavba ohrozí její zdroje a tak podobně. Ale o trase už bylo rozhodnuto. A nebyla to naše vláda. To, čemu se říká Západní varianta D3, bylo vládou naplánované už roku 1999. Dneska je to přesně 20 let, co vláda schválila usnesení k návrhu rozvoje dopravních sítí v ČR do roku 2010. No škoda, že to za těch 20 let nepostavili. Tehdy ještě neexistovaly kraje, ani jsme nebyli v EU. Schválila to vlastně až Zemanova vláda, ODS to vůbec neřešila.

Dnes je konečně po všech možných peripetiích a soudních tahanicích schválená, má posudek vlivu na životní prostředí, zkrátka konečně máme nějakou trasu, kterou můžeme v roce 2024 začít stavět.

V tom samém roce bude zprovozněné dálniční spojení z Tábora na česko-rakouskou hranici. Zaznamenal jsem různé posměšné poznámky k tomu, že jsem se vyjádřil, že doufám, že z rakouské strany to taky stihnou do roku 2024, na rozdíl od těch, kteří to blbě komentovali, kteří se mi vysmívali, znám přesný stav věci. Rakousku chybí postavit 14,5 km dálnice v Rakousku, kde dálnice končí ve Freistadtu Nord, dělají přípravu na 7 km a v průměru stavěli úseky z Lince na českou hranici 11 let. Poslední úsek 7 km zatím nemají v přípravě. Proto budu psát místnímu hejtmanovi o tom, že ČR má jasný plán a 2024 budeme na hranici, a aby si to naplánovali stejně. A samozřejmě, potom, co Sebastian Kurz bude znovu premiérem, to s ním budu řešit.

Středočeský úsek tak zůstane jedinou nedostavěnou částí dálničního spojení mezi námi a Rakouskem. O tom, že ho potřebujeme, se mluví už třicet let.

A tady shrnutí, co se zatím stalo:

Od roku 2001 byly prověřovány alternativní varianty vedení dálnice D3.

V letech 2004 – 2005 byl proces pořízení územních plánů brzděn nesouhlasy MŽP.

Prosinec 2005 – usnesením vlády č. 1643 byla vybrána varianta „Stabilizovaná“

Prosinec 2006 – schválili zastupitelé Středočeského kraje ÚP VÚC Pražský región a VÚC Benešovsko s variantou „Stabilizovaná“

Únor 2012 – MŽP schválilo západní variantu středočeské části dálnice D3 v rámci procesu EIA (stanovisko EIA výslovně preferuje západní variantu – tj. Stabilizovanou) z hlediska dopadů na veřejné zdraví

Červenec 2013 – zrušeno vymezení koridoru v ZÚR soudem

Červenec 2015 – schválena aktualizace ZÚR Středočeského kraje – znovuzanesení koridoru D3 ve variantě „Stabilizovaná“

Jasně, až za naší hejtmanky Jarky Jermanové došlo k definitivnímu schválení.

Když začneme podle plánu, dokončíme ho v roce 2028. Kdybychom přistoupili na to, že trojku povedeme jinudy, nebo místo ní budeme stavět něco jiného, jak aktivisté navrhují, jsme zase skoro o dvacet let zpátky. Navíc bude chybět alternativní spojení k D3 a přijdeme o možnosti lokálního spojení pro místní obyvatele. To znamená, že lidi by na ni museli najíždět na dálničních nájezdech, ne jak jsou dneska zvyklí. To je to, co jsme se lidem snažili vysvětlit, a já myslím, že každý rozumný člověk to musí chápat.

Pojďme dál. Na cestě do Rakouska leží obec Netřebice. Projede tu 8,5 tisíce aut denně, každé páté je kamion. Silnice se nedá bezpečně přejít. 15 metrů od ní je mateřská školka, kterou jsme navštívili. Ptal jsem se, proč není na přechodu semafor, a bylo mi řečeno, že to policie zamítla. Budu psát ministromi

Hamáčkovi dopis a žádat ho, aby tam ten semafor nainstalovali. Protože když už obyvatelé této vesnice trpí, tak bychom jim, než postavíme do roku 2024 tu dálnici, měli zařídit ten semafor.

Všichni se ptali, kdy už dálnice konečně bude. Naštěstí se už staví. Jedná se o jižní část obchvatu Českých Budějovic, úsek přes 12,5 kilometru dlouhý a auta po něm dojedou až do okresu Český Krumlov. Italsko-slovenské sdružení firem tady začíná nabírat drobné zpoždění. Jde sice jen o tři týdny, které se týkají dokumentace stavby, ale musíme je hlídat, aby to dohnali.

V Netřebicích jsme se dozvěděli, že jsme první státní návštěva od roku 1895, kdy je navštívil ještě císař František Josef. Třeba se sem vrátíme, až budou v roce 2022 slavit otevření dálnice. Těch oslav bude v kraji mnohem víc. Na jihočeské D3 je teď rozestavěných víc než 30 kilometrů. V roce 2021 zahájíme výstavbu zbývajících úseků k rakouským hranicím. Pokud by Rakousko na své straně zrychlilo výstavbu zbývajících 15 kilometrů dálnice, v roce 2024 by byl hotový celý úsek Tábor-česko-rakouská dálnice.

Během výjezdu jsme debatovali i se starosty obcí podél silnice I/22 z Klatov přes Horažďovice a Strakonice do Českých Budějovic. Ti se obávají, že kamiony tudy budou objíždět silnici I/20 z Plzně do Českých Budějovic přes Blatnou a Písek, která pro ně bude od příštího roku zpoplatněná. To by podle nich mohlo znamenat dopravní katastrofu. Nevím, jestli přímo katastrofu, ale problém to být může, a nejen na téhle silnici. Na Ministerstvu dopravy už máme pracovní skupinu, která se k tomu se zástupci krajů a obcí schází a připravuje řešení.

Nejdřív ale musím připomenout, že kdyby bylo po našem, k žádnému rozšiřování mýta nedošlo a nemuseli jsme nic řešit. Byl to premiér Sobotka, který rozšíření mýta prosazoval a hrozil dokonce vyhozením Dana Ťoka z vlády. Sobotka chtěl dokonce zpoplatnit až 3000 kilometrů silnic I. třídy. Těch 900 kilometrů byl kompromis, který teď už nejde měnit. Paní starostku Sosnovou z jihočeské Celnice a další přítomné starosty jsme ale ujistili, že pokud se během jednoho roku objížďení placených úseků ukáže jako problém, jsme připraveni dvaadvacátku další rok taky zpoplatnit, možná i dřív.

Priorita naší vlády je nejen výstavba nových dálnic, ale taky oprava dálnic a silnic 1. třídy. S opravami ale negativně souvisí stovky uzavírek, nejvíc jich je právě teď v létě. Většina řidičů uzavírky zkousne, ovšem jen pokud je na stavbě živo. Pokud ne, začne se každému z nás řidičů vařit krev, hlavně když okolo jezdíme každý den.

Dostal jsem podnět, že výměna 1,5 kilometru asfaltu u Palačova u Nového Jičína trvá skoro dva měsíce. Ověřil jsem to a opravdu se na stavbě začalo pracovat 3. června a do dneška, to znamená po 7 týdnech, není hotovo! Na stavbě jsou prý jen stroje, žádní dělníci.

Takhle špatně funguje stát už desítky let, přidává se k tomu i nedostatek zaměstnanců, stavební firmy je sdílejí mezi více stavbami a stavby stojí. Ve Francii se běžně asfalt mění v noci, sice za vyšších nákladů za mzdové příplatky, ale za mnohem nižší společenské škody.

Společenská škoda je hlavně čas našich lidí strávený v kolonách, který by jinak trávili v práci nebo s rodinou. Plus pohonné hmoty a tak dál. Znáte to. Existuje důvod, proč by to nemělo fungovat u nás stejně jako ve Francii? Neexistuje! Je to jen neschopnost úředníků a stavebních firem a hlavně špatný systém.

Aby stát fungoval co nejefektivněji, musí se nastavovat takové systémy, které všechny motivují ke společnému cíli. Systémové řešení je třeba, že stavební firmy budou platit zábor silnice na metry čtvereční přes bílý den v takové výši, že bude dostatečně motivační, aby oprava trvala hodiny, nebo dny, nikoliv týdny. Pokud stavební firma ubere řidičům celý pruh, tak bude sazba mnohonásobně vyšší.

Abych nespolehal jen na systém, je potřeba zvýšit kontrolu. Než platit stovky dalších úředníků, mohli bychom zřídit jen malé oddělení dopravního ombudsmana o maximálně 4 lidech, 2 v kanceláři, 2 v terénu, kteří budou zpracovávat podněty řidičů. Proč mít kontrolora na každé uzavírce, když tam máme vás, řidiče, vy to lajdáctví vidíte sami.

U toho Palačova, o kterém jsem vám psal, se neměnilo nakonec jen 5 centimetrů koberce, ale dalších 10 centimetrů podkladové vrstvy. Toto už by se asi v noci nezvládlo, ale v řádů dnů, nikoliv týdnů, určitě ano.

Minule na D1 jsem vjel do uzavírky se zúžením do jednoho pruhu, samozřejmě kolona. Nezdálo se mi, že by bylo nutné řidičům vzít jeden pruh, začal jsem se ptát: kdo o tom rozhoduje? Existuje manuál dopravního řešení uzavírek, který by dal závazné noty pro všechny? Odpověď byla: neexistuje. Jak pak mají lidi věřit ve funkční stát?

Manuál by byl závazný pro všechny stavební firmy, každý typ opravy vozovky by měl popsáné dopravní řešení uzavírky, tak aby na dálnicích byly zachovány dva pruhy v každém směru. V kombinaci se zpoplatněným záborem se bude řidičům žít mnohem líp.

Pojďme dál.

Nezákonné exekuce. V předchozím hlášení jsem vám popsal, jak se je snažíme zastavovat. Respektive, jak tlačíme soudy k tomu, aby ty neplatné exekuce zastavovaly. Zapojujeme i velké zaměstnavatele. Angažuje se v tom hlavně náš poslanec Patrik Nacher a samozřejmě ministryně spravedlnosti Marie Benešová. Kdo jste to nezaznamenali, tak určitě koukněte do toho hlášení. Najdete tam i návod, jak se proti neplatné exekuci bránit. Dávám za chvíli odkaz sem na Facebook.

No, a tenhle týden už ministerstvo spravedlnosti oznámilo, že identifikovalo až 133 tisíc případů, kdy by mohla být exekuce vedená proti někomu protiprávně. Už v červnu rozeslalo soudům tabulku s podrobnými údaji o těchto exekucích, aby jim ulehčilo hledání. V září se na soudy obrátíme znovu, aby nám sdělily, jakým způsobem v zastavování nezákonně vedených exekucí pokročily a na jaké problémy při tom narazily. Snažíme se prostě pomoci lidem, jak to jen jde. Schválně koukněte na tiskovku Ministerstva spravedlnosti, kterou taky přikládám sem na Facebook.

A další velké téma. Lithium. Je to strategická, extrémně vzácná surovina. Na světě je jen pár míst, kde se těží ve velkém, a přitom je potřeba do moderních baterií v elektroautech a na další supermoderní technologie. Nám ji málem za bílého dne ukradli. Určitě si vzpomínáte, jak jsem před dvěma lety vyváděl, když jsem se dozvěděl, že tehdejší ministr průmyslu Jiří Havlíček podepsal bez vědomí vlády s australskými těžaři memorandum, že u nás můžou těžit, zpracovávat a my jen budeme koukat, jak někdo jiný na téhle vzácné surovině bohatne.

Na to prostě nešlo nereagovat. Všichni odborníci kroutili hlavou, co to tehdejší ministr dopustil. Udělal jsem tehdy všechno, co bylo v mých silách, aby lithium zůstalo pod kontrolou státu.

Povedlo se. Teď dostal příležitost tohle téma uchopit náš ministr a vicepremiér Karel Havlíček. Musím říct, že se na svém úřadě zorientoval fakt rychle a na rozdíl od svého předchůdce-jmenovce jede jako namazaný stroj, jak se zpívá v jedné písničce. A postupně vytahuje ze skříně jednoho kostlivce za druhým, nehledě na to, koho si tím naštvě.

U lithia měl zadání dost složité. Dostat ho zpátky pod kontrolu, vyhnout se arbitráži s australskými investory, nezasáhnout státní rozpočet a garantovat ekologickou šetrnost, protože těžba se dotkne celého okolí.

Navíc jsem chtěl, aby to zvládl rychle, protože lithium je základní surovina pro výrobu lithiových baterií potřebných pro elektro vozidla, takže se z něj začíná stávat obrovský hit po celém světě.

No a Karel Havlíček, po dvou měsících, co dělá ministra průmyslu, přišel společně s vedením ČEZ s řešením! Proč nekoupit australskou firmu, která už má potřebná povolení pro těžbu?

Přesněji řečeno: skupina ČEZ, ve které má stát 70procentní podíl, si na základě komerční půjčky zajistila opcí možnost nákupu majoritního podílu u australské společnosti EMH, která prostřednictvím českého subjektu disponuje potřebnými povoleními pro těžbu.

Do konce roku musíme zjistit, jaký je skutečný potenciál na Cínovci, jak by to bylo technologicky schůdné, a pokud ČEZ dojde k závěru, že to dává smysl, podíl nakoupí.

Zapadá to do strategie ČEZ, který jasně vnímá, že s nástupem elektromobilů se všechno bude točit kolem toho, kdo bude vyrábět baterie. A jak už jsem psal, právě lithium je základní surovina.

A víte, co je nejlepší? V současnosti ČEZ připravuje s podporou vlády československý projekt výzkumné platformy pro výrobu baterií a uvažuje o investici do vlastní výroby. Zároveň si připravuje i pozici vlastní těžby lithia. Dokonalý řetězec, zajímavá podnikatelská příležitost.

Ale jsme na začátku, nejdřív musíme opravdu zjistit, jaké jsou reálné šance těžby. Každopádně, po dvou letech je míč zase na straně státu, ne cizích investorů. Plníme tedy další slib lidem.

No a když už jsme u těch kostlivců zděděných po předchozích ministrech, ministr Havlíček jen dva dny po zveřejnění řešení lithia otevřel další téma. Ukládání jaderného odpadu. Problém, který nechtěl nikdo řešit, všichni ho jen přehazovali na další vlády a posouvali termíny.

Výsledkem toho je totálně rozhozený vztah mezi státem a lokalitami, kde se má odpad skladovat. Je jich celkem 9. A já se dotčeným obcím vůbec nedivím, když jim stát říká stále něco jiného. Všichni ale víme, že odpad musíme za dalších 50 let skutečně někde uložit a je nutné to aktivně a hlavně otevřeně řešit.

Karel Havlíček na nic nečekal a rozhodnul se osobně sejít se starostmi 53 obcí, i když tušil, že to může dopadnout tvrdým střetem. Ale bylo to úplně naopak. Starostové se chovali korektně, a i když někteří z nich jasně řekli, že nesouhlasí s tím, aby v jejich lokalitě bylo úložiště, byli velmi věcní, slušní a ocenili snahu zahájit jinou formu komunikace.

Nechceme jim něco diktovat a nutit je z pozice síly. Myslím, že slyšeli od nějakého ministra poprvé, že pokud něco stát požaduje, tak za to i něco nabízí. Karel Havlíček starostům představil zákon, v rámci kterého budou obce poprvé zapojené do celého procesu na právní bázi a zároveň představil změnu finančních kompenzací. A jasně uvedl termíny. Do 30. 6. 2020 bude známá poslední čtveřice lokalit a do roku 2025 bude vybrané místo, kde se začne přibližně v roce 2050 úložiště připravovat. A taky poprvé sdělil, co stát pro budoucí lokalitu bude garantovat: bezpečnost, ekologickou šetrnost, velký ekonomický benefit a absolutní transparentnost. Ale nikam nespěcháme, je potřeba najít rozumné řešení pro všechny dotčené.

Mezinárodní témata. Sešel jsem se s paní komisařkou Věrou Jourovou. Měla doteď v Evropské komisi na starosti komplikovanou problematiku justice, digitálního práva, ochrany osobních údajů. Bylo to složité portfolio, ale zvládla ho dobře. A právě o těchto portfoliích, tedy důležitých úkolech, které budou čekat novou Komisi, jsme s Věrou Jourovou jednali.

Bakalova média, Aktuálně a Respekt, se snaží navodit dojem, že z hlediska nominace komisaře je nějaký problém, údajně z toho důvodu, že vláda ještě neschválila návrh našeho komisaře. Mimochodem, států, které ještě nenominovali komisaře, je 13, a pro těžko chápavého komentátora z Twitteru to znamená, že je 15 nominací, a z toho 4 nominace, Německo, Nizozemsko, Španělsko a Dánsko, byly domluveny na Evropské radě. Takže 13 a 15 je 28 😊

Myslím si, že pro nás je důležité nějaké ekonomické portfolio – jsme silná proexportní země, takže logicky bychom měli chtít oblast vnitřního trhu nebo mezinárodního obchodu. Příštích pět let bude taky důležitá oblast digitálu, i tam máme koho nabídnout.

A po tomto týdnu máme i novou předsedkyni Evropské komise. Jmenuje se Ursula von der Leyenová a prošla parlamentem jen hodně těsně. Povedlo se to díky hlasům našich ANO europoslanců, ale i dalších poslanců V4. Visegrad tedy sehrál klíčovou roli v jmenování první ženy do čela Evropské komise. To je dobře a jsem rád, že byla zvolená. Slíbila posilovat Evropu, a hlavně naslouchat jak západu, tak ale i východu Evropy, nedělat rozdíly. To potřebujeme. Už proto, že se to posledních pět let moc nedělo...

Teď nás čeká nominování našeho kandidáta na post eurokomisaře. A mně jde hlavně o to, abychom pro Česko získali zajímavé a důležité portfolio. Kandidáta jmenuje naše vláda, ale musí být schválen i Evropským parlamentem. Kandidát prochází slyšením ve výborech, tak jsem zvědavý, jak se k tomu zase postaví naši čeští europoslanci. Určitě vzpomínáte, jak paní Šojdrová psala dopis proti paní Charanzové, protože je za Babiše. Nebo, že zase Piráti píšou x udavačských dopisů do Bruselu, že jsem ve střetu zájmů. Češi proti Čechům, místo abychom táhli za jeden provaz. Vypadá to, že hlavní náplň českých pirátů v Evropském parlamentu bude promigrantská politika, zelený fanatismus a hlavně útoky na mě.

S novou předsedkyní Evropské komise paní Ursulou von der Leyen jsem včera telefonicky hovořil 15 minut, vysvětlil jsem jí přesně, o které portfolio máme zájem a jaké dvě kandidátky na komisaře můžeme nabídnout, protože paní von der Leyen se před volbami sama vyslovila, že by chtěla mít aspoň jednu ženu, ale my jsme schopni nabídnout dvě ženy.

Taky jsem požádal o osobní schůzku a uvidíme, jestli ji dostanu ještě před dovolenou, nebo až po. Nominaci musíme poslat do 26. 8., což bez problémů stihneme. Je potřeba, aby to výbor pro EU projednal v momentě, kdy bude naše nominace známá. Vzhledem k tomu, že poslanci mají od 12. 7.

dovolenou a na rozdíl od nás nemusí pracovat až do konce srpna nebo začátku září (další sněmovna je od 10. 9.), tak snad to nebude takový problém, aby se na tohle téma např. 26. 8. dopoledne setkali, když už bude nominace známá, ale samozřejmě je to jejich rozhodnutí.

Mimochodem, kandidáta na komisaře si neschválila ani třeba Francie nebo Itálie a nikdo u nich doma nestresuje, že mají zpoždění.

V Evropě máme už teď velmi úspěšné zástupce. Naše **Dita Charanzová** dostala během svého prvního mandátu, to je za prvních pět let práce v Evropském parlamentu, řadu cen. Nebudu je jmenovat všechny, to bychom tu byli dlouho. Ale namátkou. Hned dvakrát třeba byla vyhlášená jednou z dvaceti žen, které hýbou Brusel. Nebo ji vlivný server Politico označil za jednoho z nejvlivnějších poslanců Evropského parlamentu. Taky získala evropského Oscara za zahraniční politiku a nakonec i český časopis Forbes ji už dvakrát zařadil mezi nejvlivnější české ženy.

Teď je Dita místopředsedkyně Evropského parlamentu. To je pro Česko skvělá zpráva a Dita si to určitě zaslouží, protože odvedla pěkný kus práce a věřím, že ještě odvede. Tento týden se taky stala koordinátorkou Výboru pro jednotný trh a ochranu spotřebitele. Že nevíte, co to přesně obnáší? Taky jsem nevěděl, ale jak jsem zjistil, tahle funkce sama o sobě je hodně důležitá, má vliv na chod celého výboru. Každá politická frakce má vždy jednoho koordinátora na výbor a ten pak rozhoduje o tom, čím se bude výbor zabývat, co bude řešit, udávají prostě chod.

Uspěli i další naši europoslanci, což je skvělá vizitka. Je vidět, že jsme v ANO měli dobře poskládanou kandidátku. Naši lidi jsou odborníci připraveni se aktivně zapojit do chodu věcí, a tak v europarlamentu dostali šanci. **Martina Dlabajová** se stala koordinátorkou Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (ITRE), byla zvolená taky místopředsedkyní a vicekoordinátorkou Výboru pro rozpočtovou kontrolu (CONT). Martin Hlaváček se stal vicekoordinátorem Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova (AGRI), kde může zúročit zkušenosti ze své předchozí diplomatické a náměstkovské praxe zaměřené právě na oblast zemědělství. Ondřeji Knotkovi se podařilo stát se koordinátorem Výboru pro regionální rozvoj (REGI).

Zašel jsem i na pravidelný oběd s velvyslanci členských zemí EU v České republice, který se koná každý půlrok. Pozval mě na něj finský velvyslanec pan Jukka Pesola. Představil mi program finského předsednictví v EU a já mu zase na oplátku vysvětlil, co chceme dělat v průběhu našeho předsednictví V4.

Chceme být hlasem zdravého rozumu v EU, nabízet kompromisy a praktická řešení a netlačit na sílu. Už letos na podzim uspořádáme několik jednání premiérů v Praze, nejdůležitější z nich bude summit Přátel koheze v listopadu, kde budeme bojovat o peníze z rozpočtu EU.

Vysvětlil jsem také všem velvyslancům, o jaké Evropě sním: takové, která nás bude spojovat, kde nebude jeden názor umlčovat druhý a kde se bude dát svobodně obchodovat i cestovat. Všichni se mnou souhlasili, že na takové EU s námi chtějí spolupracovat, což mě potěšilo.

Padaly i dotazy na domácí politiku. Je mi jasné, že cizí diplomaté moc nechápu, proč by měla kvůli ministrovi kultury padat vláda. Ani já to nechápu a doufám, že se nám spolu s panem prezidentem a panem Hamáčkem podaří tento problém brzy vyřešit.

Taky jsem jim vysvětlil celý příběh Lex Babiš a můj názor na pochybný audit Evropské komise. Stejně jako českého-evropského auditora kandidujícího do evropského parlamentu za piráty.

Většinou vám píšu o tom, co se povedlo, co jsme rozhýbali nebo vyřešili. Teď se s vámi ale chci podělit o to, co je evidentně zaseklé.

Praha. Jak víte, chceme postavit moderní, nízkoenergetický administrativní komplex na volných pozemcích v Letňanech, kam bychom soustředili úředníky rozesazené i po drahých budovách v centru.

Teď je to tak, že platíme nesmyslné pálky za údržbu, rekonstrukci, energie a do toho ještě každý rok skoro půl miliardy korun soukromým firmám, od kterých si pronajímáme další prostory, protože ty stávající baráky kapacitou nestačí.

Administrativní centrum v Letňanech je skvělý projekt a jak jsem vám napsal už několikrát, za zhruba 5 let by se nám investice vrátila zpátky.

V rámci dohody s Prahou můžeme řešit i drahý nájem ve Škodově paláci. O podmínkách města jsme ochotní jednat, například jsem jasně řekl, že podporuju co nejrychlejší výstavbu severní části vnějšího okruhu kolem Prahy a pan ministr Kremlík už dostal příslušné pokyny.

Taky místo nové nemocnice podporuju výstavbu nového traumacentra za 5 miliard korun ve Fakultní nemocnici Královské Vinohrady, která už má připravený projekt, ale zatím na něj nebyly peníze. Nové traumacentrum by výrazně zlepšilo zdravotní péči o pacienty, která je v současnosti na pravém břehu Vltavy dost poddimenzovaná.

Komplex v Letňanech má za určitých podmínek podporu i od zástupců okolních městských částí, se kterými jednáme. Tento týden mě třeba navštívil místostarosta Prahy 18, který projekt podporuje, protože v něm mimo jiné vidí pracovní příležitosti pro místní obyvatele.

Já to nevzdám a budu dál za rozvoj Prahy bojovat. Uspořádáme mezinárodní konferenci k administrativním komplexům. 1. 10. tam budou mít odpůrci tohoto logického nápadu možnost se obeznámit s tím, jak to funguje v jiných evropských zemích a metropolích, kde podobné projekty už zrealizovali. Účast na konferenci už potvrdilo všech pět oslovených hostů z Norska, Dánska, Německa, Litvy a Estonska.

Jo a když už jsme o toho tématu Prahy, jezdí k nám teď 650.000 čínských turistů a máme z toho samozřejmě ekonomický prospěch. Pan Hřib by si měl přečíst článek od významného sinologa a právníka pana Víta Vojty. Poučil by se z něj o principech mezinárodní diplomacie, až bude chtít příště pronášet silná vyjádření na adresu jiného státu a měnit už uzavřené smlouvy. Dávám za chvíli na Facebook.

Koukám, že jsem dneska extra extra dlouhý, tak už to budu tlačit do finále.

Měli jsme Radu vlády pro koordinaci boje s korupcí, kde jsme projednávali další významná protikorupční opatření, ke kterým se naše vláda zavázala. Projednávali jsme zákon o regulaci lobbingu, nově povedeme seznam lobbistů a lobbované osoby budou muset uvádět, že se s nimi potkávají. Ještě do konce července to projednáme na vládě a předložíme do parlamentu, kde zcela jistě bude probíhat široká diskuze.

A teď už jen v heslech. Jednala Bezpečnostní rada státu. Dal jsem celkem dlouhý rozhovor Deníku a byl za mnou mladý reportážní fotograf Fanda Majer. Byl to super pokec o fotkách, ukazoval mi svoje práce a nejvíc se mi asi líbila fotka... z demonstrace proti mně. A taky fotka ze 17. listopadu 2018 z Národní třídy, kde skvěle nafotil moje podporovatelky paní Aňu Geislerovou a paní Marthu Issovou. No nemohl jsem si pomoci, je dobrej.

Tak. A než někdo začne prskat, že jsem použil na úpravu fotky aplikaci FaceApp, před kterou všichni varují, že odesílá data – zejména varují ti lidi, co sami píšou na Facebook, kde jsou na dovolené a podobně, tak chci doporučit super článek od **Michal Zlatkovský**, který český internet zná a když ten něco řekne, tak to něco znamená. Vydal ho pro zajímavost **IROZHLAS.cz**, a dávám vám ho chvilku po vydání sem na Facebook.

Tak jo, to by bylo. Mějte se fajn.

Příspěvek z 22. září. Dostupné z:

<https://www.facebook.com/AndrejBabis/photos/a.324695871000397/1636691136467524/?type=3&theater>

Čau lidi, socha Svobody v New Yorku, jasně. Každý si musí udělat selfíčko. Samozřejmě i my tři s Monikou a Vivien. Naposledy jsme tu takhle byli, když bylo Vivien 7 let. Vzali jsme ji, aby si užila Ameriku. A hlavně můžem být spolu. Příští týden se totiž už vrací po prázdninách do školy. Letenky a hotel jsem zaplatil ze svého mimochodem. Jak znám některé novináře, to bude to jediné, co je na tomhle mém hlášení bude zajímat. Sem i domů letíme normálně linkou. Na Empire State Building, v Battery Gardens, na Broadway i u sochy Svobody jsem potkal Čechy a taky mladé lidi. Je dobře, že vidí svět. New York je úžasný, žije tady skoro stejný počet lidí jako v celé naší zemi. Ale ta kvalita silnic... Neustálé zácpy.

Vím, Spojené státy jsou pojem. Ale řeknu vám jednu věc.

Tuhle zemi právě teď v kvalitě života předešla jedna jiná.

Mnohem menší.

Země, kterou znáte líp než jakoukoliv jinou.

Schválně, jestli na to přijdete.

Jo, naše Česká republika.

Žebříček zemí sestavily Deloitte a Social Progress Imperative. A Česká republika je v něm nejen výš než Spojené státy, ale i třeba než Singapur nebo Izrael! A suverénně nejlepší ze všech zemí V4.

Tady v New Yorku si celý týden budeme povídat o budoucnosti planety. Určitě na Valném shromáždění OSN řeknu, že Česká republika je jedna z mála zemí na světě, která plní závazky z pařížské klimatické

konference. Je nás bohužel na světě jen pár desítek takových zemí. Ze 185, které tu dohodu o snižování emisí podepsaly.

Píšu vám každý týden o tom, jak konkrétně pracuju na budoucnosti naší země. A dokonce jsme začali naši budoucnost i sázet.

Jak?

10 milionů stromů. Tolik jich chce mimo les vysázet do pěti let Ministerstvo životního prostředí, Nadace Partnerství, Svaz měst a obcí a další organizace spojené do iniciativy Sázíme budoucnost. Protože jeden jediný strom má chladič sílu jako 10 klimatizací, vytvoří za den kyslík pro 10 lidí, a během svého života vstřebá tolik oxidu uhličitého, kolik by do vzduchu vypustilo auto, kdyby třikrát objelo Zemi. Je k tomu i web, kde se můžete přihlásit, pomáhat, darovat, odebírat novinky, pomáhat s koordinací. Prosím, aspoň k tomu odběru novinek se přihlaste. Dám za chvíli odkaz sem na Facebook.

Já už tam mám svůj první zářez. U Kramářovy vily jsme totiž s kolegy vysadili lípu. A v Horním Jiřetíně jsme s Richardem Brabcem a Karlem Havlíčkem vysadili další 3 lípy.

Minule jsem vám psal o klimatickém panelu, na který jsme pozvali naše přední odborníky, abychom vypilovali přípravu sem do New Yorku. Ale ještě než jsem odletěl, hostili jsme s Richardem Brabcem dvě mezinárodní klimatické akce u nás v Praze. Ta první se jmenovala Změna klimatu v ČR – mitigace a adaptace. Takže jsme se bavili nejen o snižování emisí skleníkových plynů, ale i tom, jak se přizpůsobit dopadům klimatické změny. To je v případě Česka hlavně sucho.

Minulý rok byl nejteplejší od chvíle, co se vůbec teplota začala měřit. Nejen v České republice, ale v celé Evropě. Teplo a sucho je taky důvod, proč je kůrovcová kalamita tak ničivá. Naše lesy umírají.

O tom, jak se nové situaci přizpůsobit, přednášeli špičkoví experti nejen z Česka, ale i Slovenska a Velké Británie. Přijel dokonce i britský ministr pro klimatickou změnu Lord Duncan. Potvrdilo se, že už několik let děláme správná opatření. Obnovujeme stovky rybníků, mokřadů, revitalizujeme řeky, lépe využíváme dešťovou vodu ve městech, vracíme do české krajiny meze a remízky. A taky musíme zásadně změnit složení našich lesů.

Zadržování vody v krajině a ochranu půdy proti erozi máme už v našem programovém prohlášení, založili jsme Národní koalici pro boj se suchem a začali dělat věci, na které vlády před náma totálně kašlaly. Jasně, kdo sází strom, těžko může čekat, že bude odpočívat v jeho stínu, jak říká jedno přísloví. Celý můj projev si můžete přečíst za chvíli tady na Facebooku.

Druhá akce byl česko-izraelský vodní seminář, který jsme uspořádali v budově Poslanecké sněmovny. Tam jsme šli do hloubky toho, jak se mají města adaptovat na sucho, jak šetrně hospodařit s vodou a využívat odpadní vody. Izraelci jsou v tomhle machři, dokážou vodu recyklovat až devětkrát, než odejde do kanálu.

Mluvili jsme o zelených střeších, využití šedé vody v developerských projektech, dešťové vodě a představili jsme příklady, jak v tomhle odvětví už spolupracují české a izraelské firmy a jak podporujeme vědeckou spolupráci mezi našimi zeměmi.

Jsem moc rád, že tahle akce vyšla. Domluvil jsem ji už na začátku roku, když jsem jednal v Izraeli s premiérem Benjaminem Netanjahuem. Za izraelskou stranu přiletěl třeba Amir Erez, vrchní ředitel sekce vod, odpadních vod a toků nebo David Weinberg, přední expert na management pitné vody a veřejné zdraví. Během mého projevu jsem jako vždycky zpromoval naši inovační strategii Czech Republic: The Country For The Future a připomněl, že s Izraelci jsme měli už v červnu skvělé inovační fórum.

Chceme do budoucnosti našeho národa investovat stále víc. A na to potřebujeme co?

Správně.

Peníze.

Pamatujete, jak jsme v červnu s Karlem Havlíčkem představili ideu Národního rozvojového fondu? Řekli jsme, že by do něj měly dobrovolně přispívat banky a další velké korporace, které platí vysoké dividendy do svých mateřských společností. Jasně, šlo to řešit sektorovými daněmi, jak navrhuji ostatní politické strany, ale my jsme řekli, že daně zvedat nebudeme, navíc třeba v bankovním sektoru by byly neefektivní a obrátilo by se to proti občanům, živnostníkům, spotřebitelům a malým firmám. Takže jsme řekli, že vytvoříme společný dlouhodobý zdroj pro strategické investice do školství, dopravy, životního prostředí nebo třeba zdravotnictví. Taky jsme slíbili, že do konce září bude všechno hotové.

Jasně, že se tomu hejtři smáli.

Tak mám pro ně fakt dost blbou zprávu.

Je to SPUŠTĚNÉ.

Tenhle projekt nemá v dějinách naší země obdoby.

Karel Havlíček, který na tom se svým týmem makal celé prázdniny, tenhle týden podepsal pilotní projekt, do kterého zatím jen velké banky investují 7 miliard korun. Díky nim můžeme získat za výhodných podmínek dalších 20–30 miliard korun. Musíme ještě počkat na licenci od České národní banky, ale ve druhé polovině příštího roku by se všechno mohlo rozjet.

Čili najednou máme na investice do veřejně prospěšných projektů víc než 30 miliard, které by tradiční politici prostě nikdy nedokázali přinést. Takhle to vypadá, když jednání vedou lidi se zkušenostmi z byznysu. Po dlouhé době získává konečně náš stát důvěru u špičkových podnikatelů. Do našeho Národního rozvojového fondu se hlásí další společnosti.

A další hrozně důležitý krok. Na vládě jsme schválili návrh státního rozpočtu na příští rok. Ještě předtím jsme ho představili na tripartitě zástupcům odborů a zaměstnavatelů a i ti s ním byli spokojení. No a když jsme o něm potom jednali na vládě ve Strakově akademii, přišel mezi nás i prezident Miloš Zeman.

Aspoň jsme mu mohli vysvětlit některá čísla. Třeba jak je to s počty státních zaměstnanců. Jasně, stoupají, ale do nich se počítají taky učitelé, vojáci, hasiči nebo lékaři. Od roku 2012 jich je o 49.695 víc. Tři čtvrtiny z toho jsou právě zaměstnanci ve školství. Další čtvrtinu dělají hlavně vojáci a policisté.

Takže, když nějaký komentátor kritizuje, že je moc státních zaměstnanců a zároveň, že chybí 6 tisíc učitelů, tak by si to měl trochu srovnat v hlavě. Děláme všechno pro to, aby se chybějící učitele podařilo doplnit. Ale je to hlavně úkol ředitelů a zřizovatelů škol. Stát jim na to musí vytvořit podmínky. Zvyšujeme kantorům platy nejvíc ze všech profesí. O tom jsem vám psal už v předminulém hlášení.

Každopádně Alena Schillerová postrčila ostatní ministry, aby se porozhlédli po možnostech, jak u sebe snížit počet úřednických míst. Díky tomu příští rok škrtneme 2.970 míst, bez kterých se lidi fakt obejdou. Začalo to už loni, když Alena Schillerová zrušila 1.300 černých duší, peníze částečně rozpustila na motivační příplatky reálně potřebných úředníků a ještě k tomu ušetřila všem daňovým poplatníkům 3,4 miliardy korun. Paráda. A v budoucnu problém černých duší definitivně vyřešíme díky novele zákona o rozpočtových pravidlech, který Alena Schillerová připravila. Určitě koukněte k ní na Facebook, dala si tam tenhle týden zase spoustu užitečných věcí.

Karel Havlíček zase panu prezidentovi ukázal, jaká máme připravená opatření v průmyslu a podnikání, kdyby ekonomika nerostla tak rychle, jak čekáme. I když podle studie Allianz Euro Monitor jsme 4. nejstabilnější ekonomika v celé Evropské unii.

Mimochodem, když jsme u toho ochlazování ekonomiky, budu rád, když si přečtete článek od světově uznávaného odborníka na eurozónu, který dám za chvilku na Facebook.

My jsme na naprosté špičce a ani tak nic nepodceňujeme. Konečně někdo náš průmysl řídí, a taky export, energetiku a obchod. Dvě dekády v tom byl chaos a někteří si určitě ještě pamatujete na ty specialisty, kteří se na postu ministra průmyslu a obchodu vystřídali...

Karel Havlíček taky vysvětlil panu prezidentovi, proč nás ročně stojí podpora obnovitelných zdrojů skoro 50 miliard a proč třeba jen soláry dotujeme 29 miliardami za rok, když přitom dodávají jen 3 procenta elektřiny. Je to tunel zděděný po zkorumpovaných a diletantských vládách z roku 2008–2010. Nechali se tehdy koupit solárními lobbisty a účet známe všichni. Máme jim zaplatit 1000 miliard korun. Karel Havlíček ale slíbil, že celý systém podpory přehodnotí. Bude to ale hrozně obtížné, protože prostě musíme dodržovat zákony, které dokonale využila solární mafie.

Plus je ještě potřeba vzít v úvahu, že do solárů investovaly i tisíce seriózních, malých podnikatelů a těm se něco slíbilo... A právě malé investory si velcí lobbisté a jejich zástupci berou jako rukojmí, když argumentují, proč jim máme podporu nechat. Začínáme ale pracovat na tom, aby mejdan solárních baronů skončil dřív, než měli v plánu.

Pan prezident náš rozpočet na rok 2020 podpořil. Aby taky ne, Aleně Schillerové se ho podařilo sestavit tak, abychom drželi na uzdě rozpočtový schodek a zase o něco snížili poměr státního dluhu na HDP. Zároveň lidem přináší další zvýšení životní úrovně. O tom všem jsem vám psal celé prázdniny, tak jen rychlé opáčko.

Průměrný důchod vyšší o 900 korun na 14.326 korun měsíčně.

Rodičák vyšší o 80.000 korun na 300.000 korun.

Plat učitelů o 10 procent vyšší a další rok o 9 procent. Dosáhneme cíle, aby v roce 2021 měli v průměru 45 tisíc, jak jsme slíbili.

Plat nepedagogických pracovníků ve školství vyšší o 7,2 procenta. Díky zrušení platové třídy č. 1 si polepší

v průměru o 2 tisíce korun měsíčně.

Ostatní státní zaměstnanci dostanou přidáno 1.500 korun fix měsíčně. Nejvíc si polepší ti s nejnižšími výdělků. I tady rušíme nejnižší platovou třídu, tím si profese jako kuchařky, uklízečky, uvaděčky polepší ještě o 3,5 procenta.

Podpora vědy a výzkumu stoupne na 47,6 miliardy.

Výdaje na investice stoupnou na rekordních 146,7 miliard.

Další rekord. Na stavbu a údržbu silnic, železnic a dalších dopravních staveb půjde z národních zdrojů 70,2 miliard.

Dál poroste rozpočet Ministerstva obrany nebo třeba příspěvek na výkon státní správy.

A TAKY ŠETŘÍME. Všem ministerstvům půjdou dolů provozní výdaje o 10 procent.

Alena Schillerová patří k ministrům, kteří prázdniny odmakali. Takže jí děkuju, že všechna jednání o rozpočtu zvládla a celé to doklepla.

A ještě sem dám promo na jeden její projekt. Dluhopis Republiky. Je to konečně možnost, jak normální lidi a rodiny můžou nakupovat státní dluhopisy, investovat tak svoje peníze bezpečně do rozvoje našeho státu a se skvělým úrokem. Dluhopisy Republiky jdou na dračku, už předchozí 4 úpisů lidí nakoupili za 10,4 miliard a teď v pondělí jsme spustili už 5. upisovací období. Tak koukněte, můžete to využít i jako super dárek, je stylový, užitečný a skvěle vypadá. Odkaz dám za chvíli na Facebook.

Pan prezident teda přijel podpořit náš rozpočet do Strakovky a já zase jel za ním do Lán. Řešili jsme hlavně V4, Balkán, Valné shromáždění OSN. Co si ale z toho některá média jako jediné téma odnesla? Jasně. Kosovo.

Takže prosím vás k těm fake news, které se šíří ohledně Kosova a údajného odvolání jeho uznání. Nevidím důvod, proč by česká vláda měla odstoupit od uznání Kosova jako samostatného státu. NIC SE MĚNIT NEBUDE.

Pardon, že jsem si dovilil vyslechnout stanovisko pana prezidenta, jehož postoje ke Kosovu jsou dlouhodobě známé. To, na co se pan prezident odvolával, je usnesení sněmovny z 6. února 2008, které bylo po široké diskuzi přijaté valnou většinou. Z přítomných 137 poslanců bylo 117 pro, jenom 2 proti.

Na postoji Česka se nic nemění. Stejně se ale hned objevily komentáře, že jsem během pár dnů otočil, když jsem po schůzi v Lánech nevyloučil změny ohledně uznání Kosova. Jenže já jsem akorát vysvětlil to, že jsme s prezidentem diskutovali za jakých okolností vlastně jeho tehdejší vláda udělila souhlas s bombardováním Jugoslávie. On to dnes považuje za chybu a to je vlastně všechno.

Ty okolnosti byly tehdy docela extrémní. Česká republika vstoupila do NATO 12. března 1999 a už 30. března, během nočního zasedání, dostala vláda zprávu z Bruselu, že začne bombardování, že probíhá takzvaná tichá procedura, a pokud země neoznámí do půlnoci své výhrady, tak s návrhem souhlasí. Vláda tedy byla pod velkým tlakem a jako poslední ze zemí Aliance až po půlnoci bombardování odsouhlasila. Byli jsme tedy v NATO pár dní a podle prezidenta by nebylo normální, kdybychom jako nováček v NATO byli jediná země, která by alianční operaci vetovala.

Česká vláda uznala Republiku Kosovo 21. května 2008 na výjezdním zasedání v Teplicích na návrh ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga

Další hoax, a tentokrát celkem zábavný, na který se chytily etablovaní novináři.

Jeden člověk na Twitteru, co si říká Kozel v Porcelánu, vzal zveřejněné plány pražského magistrátu, jak by měla vypadat nová čtvrť v Letňanech, a udělal z nich vizualizaci. Výsledek je tak otřesný, že to bavilo celý internet několik dní. Třeba, že navrhovaná nemocnice je větší než Pentagon nebo několik egyptských pyramid dohromady, a že na náměstí se vejde 10.000 traktorů nebo 22 boeingů a další srandy.

Kozel v Porcelánu do toho dal fakt hodně energie a naládoval k tomu desítky tweetů s obrázky.

Akorát teda nevěděl jednu věc.

Že to není můj návrh.

Že je to návrh magistrátu.

Samozřejmě, že novináři to od něj hned převzali. Kozel v Porcelánu se nakonec omluvil, ale kachna už byla na světě. Příliš mnoho lidí je zmasírovaných demagogií, kterou šíří bohužel sám pražský primátor Zdeněk Hřib. Pustil do médií už tolik nesmyslů, že bych potřeboval celé týdenní hlášení na to je okomentovat. Proto vám dám za chvíli na Facebook odkaz, kde máte přehledně pod sebou všechny ty lži a polopravdy, jak je uvádí na pravou míru Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových.

I já jsem panu primátorovi poslal čtyři dopisy, dal mu konkrétní nabídky a žádal jsem ho, aby začal konečně řešit čtvrť v Letňanech ku prospěchu Pražanů. Odpověď na poslední dopis z července jsem dosud nedostal.

A vám dám za chvíli na Facebook prezentaci, kterou jsme tenhle týden k Letňanům představili novinářům. Máte tam přehledně čísla, fakta, prostě argumenty, které rozumný člověk nemůže obejít.

Ve zkratce. Ročně v Praze vyhadzujeme z okna půl miliardy korun na nájemném soukromým firmám, abychom měli kam umístit státní úředníky. Z celé republiky je v Praze 16 procent administrativních budov, ale podíl na nájemném je neúnosných 57 procent.

Další neuvěřitelné číslo. Výdaje na provoz a údržbu budov, ve kterých úředníci sídlí, je jen v Praze 1,4 miliardy, to je skoro polovina toho, co platíme za kancelářské budovy po celé zemi!

Závěr je jasný. Pokud máme šetřit peníze daňových poplatníků, musíme vyřešit situaci v Praze.

Tenhle týden jsem to novinářům ukázal přímo na místě v Letňanech. Teď je tam stanice metra uprostřed polí. Víte, proč byla vůbec postavená? Prý kvůli olympiádě, která u nás nikdy nebyla.

Takže zatímco v hustě obydlených čtvrtích lidi čekají na metro D jako na smilování, v Letňanech můžete vyjít po schodech přímo do pole, kdyby tenhle východ nebyl uzavřený. Když ale na pozemku, na kterém chtěl bývalý primátor Pavel Bém postavit olympijský stadion, vybudujeme administrativní čtvrť s dětskými skupinami, stravovacím zařízením, ubytováním, parky, parkovišti, dostane celá tahle část smysl, život a hlavně ekonomicky uleví CELÉ ZEMI.

Chtěl jsem o tom jednat s panem primátorem. Vlastně jsem se k němu několik měsíců musel dobývat. A když se tento týden konečně uráčil na schůzku a já mu dal na stůl čísla, víte, co udělal? Prostě to odmítl. Jen tak z principu, protože politika Pirátů stojí na základním principu odmítat všechno, s čím přijde Babiš.

Ví vůbec Pražané, co jejich primátor blokuje?

Vždyť za pozemky v Letňanech v hodnotě asi 400 milionů korun může Praha dostat víc než 100 MILIARD korun!

Počítejte se mnou.

Stát co nejrychleji dostaví vnější okruh kolem Prahy za 68 miliard korun. Já jsem už zadal ministrovi dopravy instrukce.

Vnitřní okruh si vždycky platilo město samo, ale i tady jsem ochotný vyjít vstříc a nabízím, že i ten za několik desítek miliard korun bude financovat stát formou PPP projektu. Čili, že by ho postavila firma na základě transparentního zadávacího řízení a stát by výstavbu postupně splácel.

Bohužel pan primátor nerozumí investicím a neví, jak PPP projekty fungují. Při našem jednání se oháněl tím, že jeden takový projekt před 20 lety v Česku nevyšel. No super argument. Já mám ale větší zkušenosti s investicemi a vedením projektů než kdokoli z mých kolegů politiků. Kolegové prominou. U PPP projektu strakonické D4, díky kterému se postaví 32 kilometrů dálnice, jsme už pokročili tak daleko, že v roce 2020 dojde k výběru koncesionáře a potom, pokud to odhlasuje Sněmovna, začneme stavět. TAKŽE TO JDE.

Pojďme dál, co Praze nabízíme. Postavili bychom v nemocnici na Vinohradech nové traumacentrum za 5 miliard korun. Odborníci se shodují, že v Praze chybí. NE nová nemocnice, kterou chce mermomocí pan primátor narvat do Letňan. Ta nemá žádný smysl a právem si z ní udělal srandu Kozel v Porcelánu na Twitteru. Novou nemocnici nepotřebujeme, stačí zrekonstruovat 3,5 kilometru vzdálenou nemocnici na Bulovce.

Tohle všechno primátor shodil ze stolu. Chápete to?

Přitom nevymýšlíme nic, co by ve světě už nefungovalo. Aby to viděli úplně všichni, zorganizoval jsem na 1. října mezinárodní konferenci, kde o svých zkušenostech s výstavbou a fungováním administrativních komplexů budou přednášet experti z Norska, Dánska, Německa, Estonska a Litvy.

Na tuhle konferenci jsem pozval pana primátora i všechny pražské zastupitele. Možná, když pan primátor uvidí, že to v ostatních zemích funguje, přestane blokovat naše řešení, jak ušetřit celému státu peníze a zjednodušit život Pražanům.

Když už jsme u těch hoaxů a polopravd, tak sem přihodím ještě jednu věc pro vaše pobavení. Určitě sledujete, jak se všichni hejtři pustili do státního zástupce Jaroslava Šarocha jen proto, že zastavil stíhání mě a mé rodiny. I potom, co vedoucí městský státní zástupce Martin Erazím zastavení potvrdil, začali hejtři volat, ať to posoudí někdo "nezávislý." Ona totiž nezávislost v jejich stádním myšlení znamená "poslat Babiše do tepláků bez důkazů." Jen ten, kdo to dokáže zařídit, je podle nich skutečně nezávislá

osobnost. Určitě by rádi, aby se vrátily lidové soudy. V 50. letech minulého století se takovými zbytečnostmi jako právo a důkazy nezdržovali a dělalo se, “co bylo potřeba.”

Zpátky k panu Šarochovi, a jak se v jeho případě ukázalo fungování protibabišovských médií. Ani je nebudu jmenovat. Dám vám jen pár citací a můžete si je podle nich vygooglit.

Tenhle web před 2. zářím 2019 nevydal o Jaroslavu Šarochovi JEDINOU negativní zmínku. No a pak přišla zpráva o zastavení stíhání a už tady máme řeči o “blamáži” a “selhání” nejen pana Šarocha, ale i Martina Erazíma, a dokonce Lenky Bradáčové.

Schválně si to najděte.

Před 2. zářím 2019 je Jaroslav Šaroch “extrémně pečlivý a důkladný, neponechává nic náhodě... Jeho rozhodnutí v kauze Čapí hnízdo proto nedává premiérovi v demisi příliš nadějí...”

Po 2. září 2019 je Jaroslav Šaroch „váhavý střelec, který krajně nerad nese zodpovědnost,“ protože „odmítl poslat premiéra před soud.“

Obrázek o nezávislosti některých médií si uděláte určitě sami.

Teď už zpátky do práce.

Vzal jsem ministry Adama Vojtěcha, Karla Havlíčka a Richarda Brabce a vyjeli jsme do Ústeckého kraje.

S ministrem Vojtěchem jsme zašli do Masarykovy nemocnice v Ústí nad Labem, kterou provozuje společnost Ústeckého kraje Krajská zdravotní. Z minulého i předminulého hlášení si určitě pamatujete, jak pár jednotlivců za pomoci PR agentury rozjelo kampaň, že ve zdravotnictví je krize a zdravotní pojišťovny musí okamžitě rozpustit finanční rezervy. V Ústí jsem se osobně přesvědčil, jaký je to nesmysl. Daří se jim skvěle. Debatovali jsme s personálem a ukázali nám robota ve školícím centru střediska robotické chirurgie. Mluvil jsem i s vedením a nikdo o žádné krizi neví.

Jak už jsem vám psal minule. Peníze do zdravotnictví lijeme rekordně a záleží už pak na managementu každé nemocnice, jak se jí daří. A v Ústí je vidět, že to funguje dobře. Vedení některých dalších nemocnic by si z Krajské zdravotní mohlo vzít příklad. Příští rok dostane na úhradách o 313 milionů korun víc než letos. Je to největší poskytovatel zdravotní péče v Ústeckém kraji. Provozuje 5 nemocnic a zaměstnává 7061 lidí.

A platy? To je samozřejmě taky velké téma odborů. V Ústí lékaři vydělávají skoro 100 tisíc a sestry průměrně 43 tisíc korun. Takže třeba sestry tady mají o 70 procent větší platy než v roce 2014. Krajská zdravotní tady navíc buduje nová oddělení, klinickou imunologii a alergologii a centrum bolesti za skoro 20 milionů korun. A díky naší podpoře tady mají kardiocentrum, kde můžou za podpory zdravotních pojišťoven provádět náročné operace srdce.

Z návštěvy nemocnice v Ústí jsem si odnesl pro sebe jeden úkol. Podpořit je, aby tady mohli mít pobočku lékařské fakulty. Budu o tom jednat s rektorem Univerzity Karlovy panem Tomášem Zimou. Pomohlo by to vyřešit nedostatek lékařů.

Krajská zdravotní mi taky potvrdila, že je připravená převzít Lužickou nemocnici, jak se už předtím zavázala, a teď jen čeká, až doběhne insolvence. Ministr Vojtěch situaci dál sleduje a bude jednat s insolvenční správkyní, aby zjistil, jaký je aktuální stav. Bavili jsme se taky o nemocnici v Litoměřicích. Krajská zdravotní má velký zájem ji převzít. Potvrdila mi to. Myslím si, že lidi by to před referendem o budoucnosti nemocnice měli vědět. Nemocnice funguje dobře a je potřeba, aby bylo brzy jasno, kdo ji bude v budoucnu provozovat.

Adam Vojtěch taky pro lidi ve Šluknovském výběžku, kde funguje nemocnice Rumburk a Varnsdorf, zajistil další možnost, jak v rámci veřejného zdravotního pojištění vyhledat lékařskou péči. Díky podepsané přeshraniční spolupráci můžou i na kliniku v příhraničním městě Sebnitz.

Ted' pojďme na velké projekty, které pro Ústecký kraj chystáme.

Milada, Most, Bílina, ČSA, Vršany, Tušimice. Místa, kde se těžilo nebo pořád ještě těží uhlí. Z Milady a Mostu se stala jezera a naše vláda rozhodla, že i ostatní lomy se v rámci rekultivace zaplaví a vznikne soustava jezer, která u nás nemá obdoby. Už jsem vám o tom v minulosti psal. Z měsíční krajiny jsme začali dělat příjemné místo pro rekreanty, rybáře, sportovce. Můžeme jít ale ještě dál. Pokud soustavu jezer propojíme přes řeku Bílinu, vyřešíme problém se suchem a ještě získáme možnost postavit vodní elektrárny, které by mohly dodávat elektřinu pro celý region. A o tom právě jednáme, je to velká ambice, ale i investice.

Musí se to ještě pořádně propočítat. Je tady reálná šance, že ze zanedbaného a těžbou zdevastovaného regionu se stane největší české vodní dílo, které přitáhne turisty, podnikatele a tím další peníze do regionu. Už teď, když se zajedete podívat na Miladu a kouknete na fotky, jak to vypadalo před 30 lety, nebudete věřit vlastním očím, jaký je to rozdíl.

V Ústeckém kraji jsme se i podívali na to, jak šlapou kotlíkové dotace a půjčky, které vyhlásil Richard Brabec. Třeba v Horním Jiřetíně díky nim mají 39 nových zdrojů tepla za 8,2 milionu, které nahradí staré čouducí kotle. Navíc peníze, které obce půjčují lidem na nové ekologické kotle, a poté je v průběhu let získávají zpět, můžou použít na další projekty zlepšující životní prostředí. V Horním Jiřetíně za to obnoví dva rybníky a nakoupí fotovoltaické panely pro městské budovy.

Podrobnější info o kotlíkových dotacích a kotlíkových půjčkách vám dám za chvíli na Facebook.

Tyjo zase jsem dlouhej. Nebudete se zlobit, když vám napíšu už jen ve zkratce. Byl jsem na konferenci Multiple Challenges for Transatlantic Partnerships 2019, přijal jsem Deputy CEO Groupe Sociétés Générale Philippa Heima a delegaci CSU v čele s panem Alexanderem Dobrindtem a oslavili jsme 100. let založení Českého statistického úřadu.

A úplně nakonec bych vás chtěl pozvat na den otevřených dveří, který se příští víkend koná na některých ministerstvech. Alena Schillerová má pro vás dokonce super video pozvánku, tak koukněte.

Já už musím běžet. Tak se mějte fajn.

Příspěvek z 25. srpna. Dostupné z:

<https://www.facebook.com/AndrejBabis/posts/1612586465544658/>

Čau lidi, objednal jsem si langoš all-inclusive. Kečup, česnek, sýr, tatarka. A píšu vám u toho tohle hlášení. V týdnu jsem si pustil televizi a měl jsem z toho dojem, že příjezd ruských tanků v roce 1968 jsem tehdy způsobil já. No, mně bylo v tom roce čtrnáct. To už člověk fakt neví, jestli to v té televizi myslí vážně. Nebudu říkat, kde to dávali. To by zase byla monstrózní aféra, co jsem si to DOVOLIL! Hned jsem to vypnul.

Pár dní nato stejná televize informuje diváky, že rezort kultury není řízený 100 dnů?!

Tyhle neustálé manipulace mě celkem štvou.

Takže kontrolní otázka. Kdo byl ministrem kultury do půlnoci 31.7.?

Ano, pan Antonín Staněk.

A kdy bude do úřadu uveden pan poslanec Lubomír Zaorálek? 27.8.

Takže žádných sto dnů, ale jen necelých 27! A z toho 25 dní jsou vládní prázdniny, vláda zasedne poprvé od prázdnin 26.8. Čili vlastně jeden a půl dne!

No a přesně na tomhle příkladu jsem vám chtěl ukázat, jak některá česká média o problémech v koalici informovala. Stejně to bylo s údajným porušováním ústavy, i když samozřejmě nikdo z aktérů ústavu neporušil. Už jsem to analyzoval v minulém hlášení.

Jasně, okurka. A klasicky jeden vypustí nepravdu a téměř všichni to opakují. Dnes je to závod o první informaci. Jestli je pravdivá, není až tak podstatné...

Ted' jsem na výstavě Země živitelka v Českých Budějovicích. Je to už 46. ročník. Legendární akce, na které se představují naši čeští zemědělci a výrobci potravin. Lokální paštiky, máslo, pečivo, klobásy. Prostě všechno, co mám rád. Pan prezident Zeman tady měl projev a apeloval na všechny občany, ať kupují potraviny od českých tuzemských zemědělců a farmářů. Jsou kvalitní a mají dohledatelný původ.

Za 6 dní tudy projde 100 tisíc lidí a představuje se tady 600 vystavovatelů, co propagují nejen naše české jídlo, ale taky ukazují, jaký mají zemědělci pozitivní přínos na životní prostředí a na život na vesnici. A o tom se bohužel v médiích moc nemluví.

Taky je tady plno techniky, která zajímá hlavně lidi z oboru. A samozřejmě všechny malé kluky. Čeští zemědělci musí mít moderní vybavení, aby mohli konkurovat na evropském a světovém trhu. Protože, už to znáte, náš cíl je soběstačnost. Aspoň v těch nejzákladnějších potravinách. Aby naši lidi měli vždycky dostatek, i kdyby se něco na světovém trhu podělalo a začaly stoupat ceny a klesat kvalita. Máme co dohánět nejen v živočišné výrobě, ale i třeba v ovoci, zelenině nebo bramborách.

Soběstačnost taky znamená, že budou pracovní místa na venkově. Nejen na polích a ve stájích, ale v celém tom řetězci dodavatelů a odběratelů, kteří se přišli ukázat právě na Živitelku.

Mám velkou radost, že naši zemědělci umí do své práce zapojit tu nejmodernější digitální a robotickou technologii. Dokonce jsou v tom napřed oproti ostatním odvětvím. Třeba sledují přes satelit stav porostu a podle toho ho pak cíleně obhospodařují. Díky tomu šetří hnojivy, pesticidy a jsou mnohem šetrnější k životnímu prostředí. Špičkové technologie taky pomáhají s dojením, krmením a sledují zdravotní stav zvířat. To všechno je tady na veletrhu k vidění, tak pojedte taky do Budějic, pokud jste ještě nebyli.

Velké téma pro zemědělce je samozřejmě VODA. Na Zemi žitelce jsme k tomu měli speciální konferenci Voda v krajině 21. století. I já na ní řekl pár slov. Projev dávám za chvilku sem na Facebook.

A pak byla skvělá diskuse o chytré krajině, jakožto nástroji proti suchu a povodním. Bavili jsme se o tom, jak kombinovat protierozní, retenční a akumulární prvky, závlahové systémy, propojování vodních děl, všechno ve spojení s energetickými řešeními na bázi obnovitelných zdrojů.

Tohle jsou velké výzvy, které před námi stojí. Taky proto na konferenci dorazila silná vládní i mezinárodní sestava. Ministr zemědělství Miroslav Toman, místopředsedové vlády Alena Schillerová a Karel Havlíček. Skvělý příspěvek o chytré krajině proti suchu a povodním měl rektor České zemědělské univerzity pan profesor Petr Sklenička. Vyvrcholením akce byla přednáška ředitele firmy Netafim z Tel Avivu, který představil izraelské zkušenosti s přesným zavlažováním a využíváním vodních zdrojů v krajině.

Další konferenci o vodě děláme s izraelskými experty 19. září. Je to jeden z výsledků mé návštěvy v Izraeli. Bude to nabitě, koukněte schválně na program. Dám odkaz za chvilku.

Je to tak vážné téma, že dáváme dohromady nejschopnější lidi z vědy a výzkumu, energetiky, zemědělství a životního prostředí. Je to i součást naší Národní hospodářské strategie 2030.

Tohle týdenní hlášení je tak trochu speciální. Nebudu vám psát jen o tom, co jsme s kolegy odpracovali, ale taky o tom, co ještě chceme stihnout do konce roku. No a protože probíhají extrémně náročná jednání o státním rozpočtu 2020, napíšu vám i to, co můžete čekat příští rok.

Ministryně financí Alena Schillerová si už plácla s 12 ministry. Jsou dohodnutí na tom, kolik jejich resorty dostanou peněz. Jednání začala tenhle týden s ministrem školství Robertem Plagou a dohodli se na celé miliardě navíc, která půjde na platy v regionálním školství. Další krok k tomu, abychom splnili náš vládní program a zároveň slib učitelům, že budou mít v roce 2021 v průměru víc než 45 tisíc měsíčně. Dalších 30 milionů navíc půjde na obědy pro děti ze sociálně nejslabších rodin.

Školství dostává meziročně o 17 miliard korun víc. Půjde to nejen do platů, ale i do kvality vzdělávání. Třeba vysoké školy získají navíc 900 milionů a budou tak celkově hospodařit s rekordními 26,5 miliardami.

Cíl Ministerstva školství do konce roku je dostavět po celé republice sportoviště pro děti, mládež i dospělé za 1,5 miliardy korun. Další 1,3 miliardou korun podporujeme přímo sportovní kluby, ve kterých sportuje 750.000 dětí a mladých sportovců do 23 let. Každý prvňák stejně jako v minulosti dostane i letos školní pomůcky v hodnotě 200 korun.

Na vybraných školách se začne zavádět nový předmět Technika, který by měl do budoucna zlepšit manuální a technickou dovednost a znalost moderních technologií u našich dětí a mládeže. Taky jsme

přidali vysokým školám, hlavně pedagogickým fakultám, aby mohly líp připravovat budoucí učitele na jejich důležitou práci.

Další rekord padl u vládní Rady pro výzkum, vývoj a inovace. Tato kapitola je přímo pode mnou, za rozpočet ale odpovídá můj místopředseda Karel Havlíček. Věda dostane příští rok bezprecedentních 37 miliard. Vemte si, že v roce 2015 to bylo 27 miliard. Věda a výzkum jsou jednoznačná priorita a ministr průmyslu a obchodu Karel Havlíček si ji pečlivě hlídá.

Dalších 450 milionů navíc půjde na podporu českého průmyslu a jeho konkurenceschopnosti. Pan ministr Karel Havlíček dostal od Aleny Schillerové pochvalu za to, jak věcně umí jednat a taky za to, že je velmi úspěšný v čerpání nespoteřovaných výdajů. Žádné peníze na jeho ministerstvu neleží ladem, ale otáčí se ve prospěch podnikatelů, spotřebitelů nebo výzkumníků. Ministerstvo průmyslu a obchodu je v tom úplně nejlepší.

Pan ministr taky plní slib, že bude šetřit. Snížil počet zaměstnanců na ministerstvu o 63, což dělá 7,5 procenta. Snížil i další výdaje. A přitom je jeho rozpočet zatížený šílenou částkou 27 miliard, kterou musí odvést za naprosto nezodpovědnou politiku minulých vlád v podpoře solárů. Celkově dostane jeho ministerstvo 37,5 miliardy, což je o 2 miliardy víc než loni.

Ministerstvo průmyslu a obchodu má na starosti energetiku, přes průmysl, suroviny, exporty, telekomunikace, nové technologie, spotřebitele až po podporu podnikání. K tomu jsme se s Karlem Havlíčkem dohodli, že si nechá řízení výzkumu, vývoje a inovací a ještě mi dělá pravou ruku pro hospodářskou politiku.

Pod úřadem je skoro třicítka státních organizací. Aby to uřídil, a důsledně, musí jet fakt nadoraz. Do konce roku předloží Národní hospodářskou strategii, kde vůbec poprvé propojí vědu, byznys a hospodářskou vizi země. To všechno propojené se vzděláváním a investičním plánem země. Je to hrozně důležité, protože vytvoříme pro další generaci jízdní řád toho, jak se dostat do absolutní světové špičky.

K tomu čeká Karla Havlíčka dokončení Národního rozvojového fondu, který bude sloužit pro financování rozvoje v regionech. Školy, obchvaty, nemocnice.

Ministr Havlíček taky dotahuje aukci na dalšího operátora, což by mělo snížit ceny dat. Fúzuje státní společnosti a agentury. A asi úplně největší práci odvádí v energetice. Do konce roku chce mít podepsanou smlouvu s ČEZ o investičním modelu výstavbu jádra a do stejného data bude definitivní scénář útlumu uhlí a dalšího rozvoje obnovitelných zdrojů.

Rozhodne se o dalším postupu lithia na Cínovci a začne se připravovat projekt všech projektů. Propojení jezer po těžbě uhlí na severu Čech včetně přečerpávacích vodních elektráren. Psal jsem vám o tom hodně v minulém hlášení. O tomhle plánu na třicet let sice rozhodneme až v dalším roce, ale pokud by se to podařilo, změníme ráz i energetickou situaci v celém regionu. I proto tam s ministrem Havlíčkem v září zase vyrážíme.

A dál. Ministr Havlíček systematicky redukuje zátěž pro malé podnikatele. Možná to není tak vidět, ale té byrokracie je takové množství, že její odstraňování je práce na několik let. Snížil výkazy pro statistiku, uvolňuje ruce živnostníkům do obratu milion korun ročně, inicioval malé jednotné inkasní místo, na

kterém pracuje ministryně financí a v příštím týdnu představí s ministryní Schillerovou podnikatelský balíček, ve kterém se odrazí většina našich slibů malým firmám. Už se těším na úterní společnou tiskovku paní Schillerové a pana Havlíčka.

Na podzim podáme přihlášku do evropského megaprojektu, je to Centrum excelence pro umělou inteligenci. Bude to obrovský boj, ale máme na to připravený skvělý tým, a pokud to dopadne, tak se zapíšeme do historie. Jedná se o jednu z nejsledovanějších oblastí pokročilých technologií na světě. Lobujeme proto ve všech zemích, aby bylo Centrum právě u nás.

A aby toho nebylo málo, musí ministr Havlíček zvládnout přechod několika milionů domácností na digitální televizi a ještě vytyčit parametry dlouho očekávaného pokrytí naší země sítí G5. A to chce ještě navštívit s podnikateli do konce roku několik zemí a podpořit je v jednáních s obchodními partnery. Je to masakr, ale Karel má od všech maximální podporu a jsem si jistý, že to dá. Jemu navíc to tempo vyhovuje.

Pojďme dál.

Od paní ministryně Schillerové dostane víc peněz i Ministerstvo vnitra. Paní ministryně vyčlenila navíc 1,3 miliardy, z ní dostanou 1,1 miliardy policisté, hlavně na obnovu vozového parku. Ještě tenhle rok jim pošle 450 milionů a 500 milionů příští rok. Zbytek půjde na investice a platy policistů. Když k tomu ještě připočteme hasiče, kterým minulý týden paní Schillerová přiklepla parádních 434 milionů, tak myslím, že kolega Hamáček může být spokojený.

Ministerstvo pro místní rozvoj dostane přidáno skoro 200 milionů korun. Hlavně na řešení následků kůrovce. Paní Schillerová i Klára Dostálová se mnou byly v květnu na výjezdu podívat se na kůrovcovou kalamitu a ví, že to není žádná sranda.

Většina peněz půjde obcím v postižených oblastech. Dají je na opravu silnic poničených těžkou technikou, která převáží zasažené kmeny. Kromě toho ale zbude i dost peněz na digitalizaci stavebního řízení a na pořádání takových akcí, jako je třeba brněnská MotoGP. Je to dost prestižní akce a naši zemi v zahraničí velmi zviditelňuje.

Když jsme u téhle akce. Klára Dostálová dokázala, co nikdo před ní, a vyjednala, aby se na ní mohly prezentovat české firmy. Je to totiž největší akce v Česku s obrovským dopadem a ekonomickým přínosem hlavně pro Jihomoravský kraj a neměla by se financovat jen z veřejných peněz, ale hlavně ze soukromých zdrojů. Tím pádem se zajistí podpora MotoGP i v dalších letech.

Klára Dostálová chystá plno věcí ještě do konce tohoto roku. Na podzim vyhlásí programy za 1,4 miliardy na podporu obnovy a rozvoje venkova. Za tyhle peníze se budou moct opravit silnice, budovat dětská hřiště, sportoviště a cokoli, co přispívá ke společenskému životu na venkově.

Na výstavbu podporovaných bytů, jako jsou pečovatelské byty, komunitní domy pro seniory, byty bez bariér, půjde dalších 465 milionů korun. Do konce roku taky její ministerstvo podpoří z evropských fondů výstavbu úseků silnic II. a III. třídy a uvolní na to 2 miliardy korun.

A teď pozor, skvělá zpráva, paní Dostálové se podařilo z evropských zdrojů získat 10 miliard korun. Takže DOFINANCUJEME ÚPLNĚ VŠECHNY ŠKOLKY A VĚTŠINU ZÁKLADNÍCH ŠKOL, které si podaly žádost. A ještě k tomu máme zdroje pro kraje na silnice II. tříd.

Do konce roku taky plánuje vyhlásit výzvu na rekonstrukci základek v regionech, které to nejvíc potřebují, za víc jak 260 milionů. Je to v rámci programu, který se jmenuje Restart.

Mohl bych vám psát spoustu dalších věcí, co Ministerstvo pro místní rozvoj chystá. Výstavbu nájemních bytů, výhodné půjčky mladým lidem na pořízení a rekonstrukce vlastního bydlení, odstraňování bariér v budovách domů s pečovatelskou službou a v budovách městských obecních úřadů, ale potřebuju se dostat ke klíčové věci.

STAVEBNÍ ZÁKON. Jak to s ním vypadá? Věcný záměr zákona už schválila vláda a na podzim bude hotové kompletní paragrafové znění! Konečně! Jeden úřad, jedno razítko, jedno povolení.

Další pro lidi dost užitečný zákon je ten o realitním zprostředkování, který ochrání klienty, kteří často vkládají do bydlení svoje celoživotní úspory. Teď je zákon ve sněmovně a měl by platit už od 1. ledna 2020.

Je vidět, že Klára Dostálová fakt maká, protože tohle všechno stíhá zároveň s tím, jak dokončuje Národní investiční plán a hospodářskou strategii ČR ve spolupráci s Ministerstvem průmyslu a obchodu.

Jak už víte, bude to úplně první dlouhodobý investiční plán země, podle kterého se Česká republika bude moct rozvíjet dalších několik desítek let. Díky němu už investice nebudou chaotické, ale transparentní a v souladu s tím, co naše země skutečně potřebuje.

To jsem se dobře zasekl na tématu místní rozvoj. Ale bylo to potřeba. Teď pojďme na obranu.

Paní ministryně Schillerová souhlasila na schůzce s ministrem obrany Lubomírem Metnarem, že uvolní navíc 1,2 miliardy. Všechny tyhle peníze půjdou na modernizaci naší armády. A taky se přiblížíme slibu, který jsme dali našim spojencům, že na obranu budeme v roce 2024 dávat 2 procenta HDP.

Lubomír Metnar ještě do konce tohoto roku uzavře několik strategických smluv. Díky nim budou mít naši vojáci konečně špičkovou výzbroj a vybavení pro 21. století.

8 radiolokátorů Madr za 3,5 miliardy korun
15.500 ČESKÝCH útočných pušek Bren za 2,5 miliardy
2 transportní letadla Casa C-295 M1 za 2,8 miliardy
A hlavně, z čeho jsou i všichni fandové do vojenské techniky nadšení
8 víceúčelových vrtulníků UH-1Y Venom
4 bojové vrtulníky AH-1Z Viper
Dohromady těchto 12 strojů vyjde na 14,5 miliardy korun.

V ceně nabídky je kromě vrtulníků taky jejich vybavení zbraňovými systémy, municí, údržba, zaškolení a výcvik personálu. Ze všech nabídek tyhle stroje nejlíp splnily požadavky našich vojáků. Aby zajistily palebnou podporu pozemních sil, přepravu vojáků a přepravu raněných.

Nové mašiny postupně nahradí ruské stroje Mi-24/35, které jsou na hranici životnosti a nejsou ani kompatibilní se systémy NATO. Nejsem odborník na vojenskou techniku, ale myslím, že právě jeden takový stroj, se kterými musí naši vojáci doteď létat, jsem viděl už ve filmu Rambo III... Zkuste si pustit nějaké video s Venomy a Vipery, co dávají na net američtí mariňáci. O dost jiná káva... Nějaké vám hodím sem na Facebook, až tohle dopíšu.

Kromě revoluce ve zbrojení chce naše Ministerstvo obrany stihnout do konce roku spoustu dalších věcí. Vládě předloží dvě novely zákona, které posílí obranyschopnost naší země.

Novela zákona o vojenském zpravodajství umožní efektivní kybernetickou obranu a díky novele zákona o zajišťování obrany ČR se zase budou moct líp zapojit branné a zájmové spolky do zajištění obrany země. Výměnou za to jim pomůžeme dotacemi a školeními. Přepokládáme, že do toho investujeme 200 milionů korun ročně.

Za paní ministryní financí přišel i vládní zmocněnec pro IT Vladimír Dzurilla. Jak víte, maká, aby se z České republiky stal moderní, digitální stát. Jsem rád, že se s paní Schillerovou shodli na tom, že na digitalizaci půjde dalších 492 milionů korun navíc. Je to investice do budoucnosti naší země.

I s ministrem životního prostředí to klaplo. Na boj se suchem dostane Richard Brabec dalších 250 milionů. Sucho není žádná legrace. Jak ví každý zemědělec. Ministerstvo životního prostředí má i program Péče o krajinu zaměřený na návrat vody do krajiny, na budování remízků, mokřadů, tůní, průlehu a taky krajinných prvků nebo biopásů a taky na výsadbu stromů. Už na podzim Richard Brabec rozjede kampaň s cílem vysadit 10 milionů stromů!

Náš ministr životního prostředí si věří, že do konce tohoto roku zvládne splnit většinu bodů z programového prohlášení. A paní Schillerová zas ocenila, že na jednání přišel i s návrhy, kde ušetřit. Na provozních nákladech to dělá dokonce 77 milionů korun.

Boj proti suchu jede naplno. Celkem do něj dáme do konce roku 2020 ještě 3,5 miliardy korun. Ministerstvo životního prostředí zajistí nové zdroje pitné vody stovkám obcí, bude pokračovat ve vracení vody do krajiny.

Další prioritou jsou kotlíkové dotace, vláda už schválila navýšení o 1,5 miliardy, protože se z toho stal hit a už teď je víc žádostí, než co by normálně pokryla třetí vlna dotací. Doteď jsme do kotlíků dali 6,5 miliardy korun a díky nim si lidi vyměnili skoro 60 tisíc smradůchů za nové ekologické kotle.

Než skončí rok, Richard přinese na vládu odpadové zákony, aby zvýšil recyklaci, omezil skládkování a šetřilo se přírodními zdroji. Chce taky motivovat a odměňovat ty, kteří hodně třídí.

Jak vidíte, Ministerstvo životního prostředí toho má připraveného strašně moc, a mohl bych pokračovat, ale musíme jít dál.

Alena Schillerová se stihla sejít ještě a ministryní spravedlnosti Marií Benešovou. Dohodly se, že spravedlnost bude příští rok hospodařit s 31 miliardami korun. To je o 251 milionů víc než loni. Z toho 200 milionů půjde na vězeňskou službu, aby se srovnaly platy s hasiči a policisty, a za zbylých 50 milionů se konečně dostaví Justiční areál Na Míčánkách, který už je fakt potřeba.

Priority paní ministryně Benešové jsou dodělat legislativu, pro kterou jsme se zavázali v programovém prohlášení vlády. Paní ministryně už dala do procesu zákon o státním zastupitelství, je tam už i zákon o soudech a soudcích a o hromadných žalobách. To je nástroj proti podvodníkům, kteří okrádají sice spoustu lidí, ale po malých částkách a spoléhají, že to těm jednotlivým poškozeným nebude stát za to dávat k soudu. Díky novému zákonu se ale budou moct spojit a bude možné napálit grázly za celkovou částku, o kterou lidi ošidili.

Do konce roku se taky posunou zákony, které řeší dětské dluhy a exekuce. Jak dobře víte, už jsme vyzvali soudy, aby udělaly inventuru v rozhodcích doložkách a nahlásily exekuce, které se mají podle zákona zastavit. Na všech těchto věcech spolupracuje s paní ministryní i náš poslanec Patrik Nacher.

Doprava. Abychom ještě zrychlili dopravní stavby, dostane Státní fond dopravní infrastruktury příští rok o 5 miliard víc, takže celkově bude mít 70 miliard. Už minule jsem vám psal, kolik je toho pod vedením pana ministra Vladimíra Kremlíka rozestavěného, tak se nebudu opakovat.

Ale rozhodně vám chci napsat nejnovější čísla k D1. Zmodernizovali jsme už 90 kilometrů na 13 úsecích. Teď právě opravujeme 52 kilometrů na 5 úsecích a v září přibude dalších 9 kilometrů. Na poslední 10kilometrový úsek děláme výběrové řízení. Kompletně opravených 161 kilometrů bude v roce 2021.

Jo a pamatujete ještě nějakého pana Šimonovského? Lidovecký ministr dopravy, který podepsal supernevýhodnou smlouvu na mýto s Kapschem? Tak ten v roce 2005 řekl, že D1 bude mít 6 pruhů, začne se s tím prý v roce 2007 a hotovo bude 2010. Schválně koukněte, je to hodně bizarní cesta časem. Dám za chvíli sem na Facebook.

Jasně, že za našich předchůdců zůstalo jen u slov. Nikdo nezačal vykupovat pozemky, aby D1 mohla mít 6 pruhů po celé délce. Kdyby aspoň opravili ty 4 pruhy, které byly v katastrofálním stavu... Když jsme dostali pod sebe Ministerstvo dopravy v roce 2014, už nebyl čas, museli jsme okamžitě začít s opravami, jinak by se dálnice rozpadla. I tak se ale D1 místy do 6 pruhů rozšiřuje. Konkrétně mezi Spořilovem a Mirošovicemi, Lipníkem nad Bečvou a Bělotínem, mezi Přerovem a Lipníkem a chystáme ještě šestiproudý úsek mezi Kývalkou a Holubicemi.

Co se týče plánů Ministerstva dopravy do konce roku, jsou jich mraky, tak jen heslovitě vyjmenuju.

Spuštění nového mýtného systému od 1. prosince 2019.

Zákon o liniových stavbách. Jeho novelu projednáme na vládě. Urychlí výstavbu po celé zemi.

Předložení změn bodového systému, aby byl jednodušší a přehlednější.

Zahájení přípravy přechodu na elektronickou dálniční známku. Příští rok je poslední, co si musíme lepit papírek na sklo. Konečně.

Předložení koncepce vodní dopravy na vládu a další postup pro vodní koridor Dunaj – Odra – Labe.

Na dálnicích a silnicích I. tříd budou do prosince dokončená nebo odstraněná omezení, aby během zimy bylo všechno plně průjezdné.

HROMADA LEGISLATIVY. Nebudu vás s ní zatěžovat.

Mimochodem, než uteču od tématu doprava, v půlce července jsme s Vladimírem Kremlíkem slíbili panu starostovi Miličína, že vyřešíme katastrofální situaci ve městě. Denně tam projede 20 tisíc aut, měsíčně až 580 tisíc. A slib jsme dodrželi. Spolu s hejtmankou Středočeského kraje Jaroslavou Pokornou

Jermanovou, šéfem Státního fondu dopravní infrastruktury Zbyňkem Hořelicou a ministrem dopravy Vladimírem Kremlíkem jsme do Miličína zajeli a projednali možná opatření, jak zajistit bezpečnější přechod hlavně dětí a seniorů přes silnici. Mohl by se vybudovat podjezd, podchod u autobusové zastávky, nový přechod a omezit rychlost průjezdu obcí. Koukneme se i na značení, jestli by ho nešlo zvýraznit. Zároveň Ředitelství silnic a dálnic zadá bezpečnostní audit průtahu silnice I/3 obcí. Než bude stát dálnice na Tábor, musí mít hlavně děti a senioři možnost bezpečně přejít silnici.

Tak dál. Možná jste někteří z vás zvědaví, jak dopadlo jednání mezi paní ministryní Schillerovou a Janou Maláčovou. Představte si, že dobře.

Paní Maláčová původně chtěla skoro 12 miliard korun a ty prostě v rozpočtu nejsou. Ale paní Schillerová od začátku říkala, že je ochotná dohodnout se na kompromisu. A taky ho dokázala vyjednat. Peníze navíc půjdou těm nejpotřebnějším. Na výstavbu domů pro seniory dáme 400 milionů korun, víc než 1,8 miliardy navíc na sociální služby, 220 milionů na sociální práci, 1 miliarda na aktivní politiku zaměstnanosti, použijí se pro zaměstnávání nezaměstnaných obcemi a městy, což bude šetřit dávky v nezaměstnanosti, které pobírají, další skoro 1 miliarda na sociálně právní ochranu dětí a necelých 500 milionů na pěstounskou péči.

Samozřejmě Ministerstvo financí chce ještě do konce roku prosadit spoustu vlastních věcí. Namátkou.

Sazbový balíček, který míří do 2. čtení ve sněmovně a měl by platit od 1. ledna 2020. Upravuje zdanění tabákových výrobků, tvrdého alkoholu a hazardu. Jak už jsem řekl několikrát, tvrdý chlast, gamblerství a rakovinu plic v této zemi podporovat nebudeme.

Novela místních poplatků, aby mezi službami typu Airbnb a klasickými ubytovateli byla konečně nějaká spravedlnost. Budou z toho těžit i obce.

Novela o EET a snížení DPH. Mockrát jsem vám o ní psal, opozice ji blokuje, jak jen může, přitom elektronická evidence je úspěšný projekt. Novela by ještě víc snížila DPH na stravovací služby a nealkoholické nápoje v pohostinství z 15 na 10 procent a na pivo z 21 na 10 procent a taky DPH na vodné a stočné. Jsme ve finále, stačí aby Poslanecká sněmovna přehlasovala senátní veto a novela vstoupí v platnost.

Digitální daň 7 procent na vybrané internetové služby, kterou by platily globální společnosti a přitom nebude zdaňovat konečné uživatele, směřuje na vládu.

Balíček MOJE daně neboli on-line finančák, i o něm jsem vám toho spoustu napsal, projednáme na příští vládě.

Paušální daň, díky které živnostníci s ročním příjmem do 1 milionu korun nebudou muset zvlášť řešit daň, socko, zdravko, nebudou ani podávat finanční přiznání a budou jen platit jednu paušální částku měsíčně.

Rozšíření možnosti využití stravenek. O tom víte snad všechno, věnoval jsem tomu 2 hlášení po sobě.

A samozřejmě maká na dalším zjednodušení daní v balíčku na rok 2021.

Poslední ministerstvo, o jehož plánech do konce roku vám chci napsat, je zemědělství. Bude se zapojovat do tvrdých jednání na úrovni Evropské unie. Jde o společnou zemědělskou politiku pro období po roce 2020. Na Zemědělské radě EU a v Evropském parlamentu je potřeba obhájit priority naší země tak, aby naši zemědělci nebyli diskriminováni.

Ministerstvo zemědělství nejenže bojuje s kůrovcem, ale připravuje i koncept ochrany lesů do budoucna, jejich obnovu a skladbu tak, aby se co nejlíp uměly vyrovnat s klimatickou změnou. Pak tady máme samozřejmě zmírňování dopadů sucha, což dělá ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí. Do konce roku se bude snažit realizovat co nejvíc schválených projektů.

Ještě výběr toho, co chtějí do konce roku stihnout. Třeba dokončit schválení zákona o lesích, novelu stavebního zákona k realizaci malých vodních nádrží, o veterinární péči, o rostlinolékařské péči a podobně. Do prvního čtení by měly jít zákony o potravinách, ochraně zvířat proti týrání, ochraně zemědělského půdního fondu a zakotvení ochrany půdy do naší ústavy.

Uf, koukám, že jsem toho na vás pěkně nasypal. A to byla jen taková ochutnávka věcí, které souvisí se státním rozpočtem a na čem makáme. Popojedem.

V úterý jsem byl v evropském výboru Poslanecké sněmovny představit českou kandidátku na komisařku paní Věru Jourovou.

Dnes je to významná a hrdá Evropanka, jak ona sama říká, a naše vláda ji v pondělí znovu schválí jako kandidáta do Evropské komise, aby v ní hájila zájmy celé EU.

V médiích se teď často píše, že kandidát na komisaře musí hájit české zájmy, ale tak to není. Komise je nezávislá a komisaři nemají dělat v Bruselu politiku a snažit se urvat každý co největší kus pro stát, který je nominoval. Komisaři musí pracovat jako nezávislý tým a dohlížet na to, aby všechny členské státy dodržovaly pravidla, na kterých se dohodly. A taky připravují legislativu, o jakou požádá Evropská rada, protože tam se dělají nejdůležitější politická rozhodnutí. Vždycky to tak možná nebylo, ale je to tak správně a já to nepřestanu opakovat.

České zájmy prosazují a hájím já osobně na Evropské radě mezi ostatními premiéry a prezidenty a budu v tom pokračovat, dokud budu mít vaší důvěru. Těším se na spolupráci s Evropskou komisí a dalšími komisaři a doufejme, že bude lepší než se stávající Komisi.

Když jsem u těch evropských témat, napíšu v rychlosti i něco k brexitu. Pokud k němu dojde, bude Česká republika držet společnou pozici EU, protože jsme se na tom v EU dohodli a my budeme držet slovo. Pokud by se měl zrodit nějaký kompromis, pak se na něm musí shodnout celá EU. Tvrdá hranice mezi Irskem a Severním Irskem by vůbec nemusela být diskutovaná, pokud by Británie zůstala s EU v celní unii. To ale Británie nechce.

Určitě si pamatujete "aféru" z minulého týdne ohledně kyberútoku. Informace o něm jsem se jako premiér musel dozvídat z médií. Okamžitě jsem svolal předsednictvo Bezpečnostní rady státu a dotčené subjekty, včetně NÚKIB. Senátní výbor konstatoval na základě informací od NÚKIB znepokojení a doporučil vládě to brát vážně.

No a víte, co jsme se v pondělí dozvěděli od ředitele NÚKIB? Že jednání senátního výboru se nikdo od nich neúčastnil a panu senátorovi Fischerovi ani nikdo neposkytl žádné informace. Opravdu by mě zajímalo, z čeho pan senátor vycházel. Takhle se chová senát, že bez jakýchkoliv informací stropí poprask?

Samozřejmě kandidát na prezidenta se zviditelňuje všude za každou cenu a není sám. Takových kandidátů na prezidenta tady máme vícero, kopou jen za sebe a tváří se a vystupují, že jim záleží na lidech...

Vláda je odpovědná Poslanecké sněmovně, ale je milé, že vybraní senátoři k nám mají pozitivní vztah... a věnují se nám, hlavně obecnými prohlášeními do médií, že má vláda brát něco vážně.

Můžu vás ujistit, že jakékoliv kybernetické útoky vážně bereme a vláda se jim vždycky okamžitě věnuje. Ochrana před nimi je jedna z našich dlouhodobých priorit a podnikáme se specializovanými institucemi vždycky přímé a konkrétní kroky k zajištění bezpečnosti významných informačních systémů a modernizaci informačních systémů v rámci celé státní správy.

A dál.

H-System. Část poškozených klientů navrhuje, aby jim připadl rekreační areál v Rabyni u Slapské přehrady. Zabavil ho stát a má prý hodnotu 100 milionů korun. Lidi okradení H-Systemem by se tak dostali ke svému odškodnění. To ale podle dnešního zákona není možné, takže navrhujeme zákon změnit. A tím pádem bychom nešli cestou mimořádného opatření vlády.

Vidíte, že kauzu řešíme. A je obrovská škoda, že H-System je jediný tunel 90. let, na který se média soustředí. Vždyť tehdy byly vytunelovány desítky investičních fondů a rozkradeny desítky malých bank. To už si nikdo nepamatuje CS Fondy? Banky Bohemia či Ekoagrobanku, Agrobanku, Plzeňskou banku a desítky dalších? Za vlád ODS, která se nechala různými tuneláři sponzorovat, přišla regulace kapitálových trhů o pět let později, než měla. Ukradeny byly podniky jako Plzeňské pivovary, rozkradená byla IPB. Celkový účet za transformaci byl víc než 500 miliard korun. Transformační náklady jsou ale dost těžký eufemismus. Všechno, co bylo rozkradené, zaplatili daňoví poplatníci. Takový účet za Českou konsolidační agenturu je taky pěkný ranec.

Dál už jen dvě zkratky a končím. Zasedala Rada pro koordinaci protidrogové politiky. Byl jsem na 100. narozeninách mojí dlouholeté sousedky z Průhonic paní Růženky. Fotky jsem dával sem na Facebook, byla sranda a bylo to moc milé.

Můj příběh s Průhonicemi začal v červenci 1992. Jel jsem do Prahy poté, co se Mečiar s Klausem dohodli na rozdělení Československa, a rozhodl jsem se založit Agrofert. V noci jsem hledal hotel a vidím před Prahou odbočku na Průhonice. Přespál jsem v Parkhotelu, na druhý den jsem se prošel po obci a uviděl Průhonický park, který je pod záštitou UNESCO, a moc se mi tu zalíbilo.

Usadil jsem se tu, žiju tady s rodinou. A většinu mých hlášení vám posílám z průhonické Sokolovny, kterou jsem jako rozpadlou koupil a zvelebil. Můžete si v ní nejen zacvičit, ale taky dát oběd, kafe a nechat vyblbnout děti na hřišti. Mimochodem, pořádají skvělé dětské narozeninové párty 😊

Ted' už ale končím. Mějte se fajn.

Příspěvek z 27. října. Dostupné z:

<https://www.facebook.com/AndrejBabis/posts/1671541226315848/>

Čau lidi, konečně doma. Zpáteční let byl horor, museli jsme s Airbusem 380 nouzově přistát v Šanghaji, abychom vyložili cestujícího se zdravotními problémy, co se asi vystresoval z turbulencí. Zřejmě infarkt. Další člověk ještě k tomu spadl ze schodů. Myslel jsem na Grétu, když mi letuška říkala, že musíme vypustit 35 tun paliva, abychom mohli bezpečně přistát.

Cesta byla nekonečná, nabrali jsme zpoždění. Naštěstí jsme měli v Dubaji rezervu čtyři hodiny na přestup, tak jsme to stihli jen tak tak. Ale Japonsko úžasné. Velkolepé uvedení císaře Naruhita na trůn. Tokio. Kjóto. Zážitky na celý život.

A ta uctivost, milost a spořádanost Japonců, to je fakt něco jiného, než na co jsme tady zvyklí. Důstojnost, zachování tváře, to je pro ně skutečně hluboká lidská hodnota. A taky perfekcionismus. Jsou schopní sobě i ostatním naplánovat program s přesností na deset vteřin. To má ale i svou nevýhodu. Kamkoli jsem se pohnul, organizovali mi život tři, čtyři lidi. Hned, jak jsem ráno vylezl z pokoje. Z toho jsem byl trochu nervózní. Prý se tomu říká „kulturní šok.“

Na Japoncích je taky zajímavé, že údajně do práce chodí o půl hodiny dřív než šéf a nikdy dřív než on neodchází z práce. Nikdy si neříkají o vyšší mzdu. Šéf přidává podle vlastního rozhodnutí. Japonsko asi nemá zákon o státní službě...

Protože jsou ceny nemovitostí strašně vysoké, hlavně v Tokiu, bydlí někdy v jednom bytě 2 rodiny. Domy mají kvůli nebezpečí zemětřesení lehké a tenké stěny. Takže jsou v Japonsku rozšířené "love hotely", kam lidi chodí, když chtějí trochu intimity. Jsou zařízené maximálně diskrétně, recepční podává klíč tak, abyste neviděli vy jeho a on vás. Podotýkám, že tohle všechno znám jen z doslechu od lidí, kteří v Japonsku žijí. Takže žádné důkazy. Budu rád, když mi vy, kdo jste v Japonsku žili nebo žijete, napíšete víc do komentářů. Možná se tam vrátím na zahájení olympiády.

V čem jsou Japonci unikátní, je dlouhověkost. 28 procent obyvatel je starších 65 let a dokonce mají 70.000 lidí starších 100 let. Určitě je to i stravou. I mě s Monikou ten týden neustále krmili rybami. A musím teda říct, že skutečné japonské jídlo není to, co známe z japonských restaurací v Evropě. Průměrný našinec s ním někdy celkem zápasí... Zaujaly mě i japonské záchody, plně automatické a vyhřívané, které zároveň fungují jako bidety

Do Japonska jsem odletěl už v sobotu večer. Směr Tokio přes Dubaj. Je vidět, že se Japonci otvírají světu, na všech cedulích jsou kromě japonských nápisů i anglické. To prý dřív nebývalo. Navíc příští rok bude v Tokiu olympiáda.

Celé Japonsko žilo intronizací, tedy uvedením nového císaře na trůn. Minulá byla před třiceti lety. Tady si neumíme představit, jak je pro Japonce taková událost důležitá. Ještě před pár generacemi byl císař považovaný za boha a někteří lidi ze starší generace ho tak pořád ještě vidí. Obrovská událost. Nejvíce se

samozřejmě dotýkala lidí v Tokiu a okolí. Zorganizovat 180 státnických kolon, které na intronizaci přiletěly, není žádná sranda. Jo a mimochodem, císař Naruhito má k naší zemi zvláštní vztah. Je to houslista a violista a jako mladík si byl zahrát i u nás v Praze.

Obřad kolem intronizace byl vyloženě tradiční. Některé delegace se ještě na poslední chvíli navzájem ujišťovaly, kdo bude mít co na sobě, protože dress code byl fakt přísně předepsaný. Hlavně dámám doporučuju podívat se na celou fotogalerii, kde jsme i my s Monikou. Dávám za chvíli Daily Mail a The Sun. U Daily Mail je velmi pozitivní komentář a v obou galeriích jsme se s Monikou umístili docela nahoře, některé páry se tam vůbec nedostaly. Čili ostudu jsme naší zemi neudělali.

Usazovalo se striktně podle protokolu. Nejdřív králové a členové královských rodin a až po nich prezidenti a premiéři. Takže třeba pro německou delegaci byla celkem novinka, že jsou až za Dánskem, protože korunní princ prostě v očích Japonců trumfuje prezidenta. Já jsem na ceremoniálu zastupoval našeho prezidenta Zemana, takže jsem byl jeden z mála premiérů ze všech těch 180 zemí.

Ceremoniál se výlučně soustředil na trůn a císařský pár. Císař a císařovna pomaličku vstoupili v kimonech a sandálech s deseticentimetrovými podrážkami. Na tu rituálnost a řekl bych až náboženskost už nejsme zvyklí. Bylo to jako z jiného světa. Projev císaře byl spíš básnický než státnický. A nakonec začali všichni Japonci provolávat Banzai! Hurá!

Pojďme ale ještě zpátky na začátek. Hned, jak jsme se po přeletu vyspali, sedli jsme v Tokiu na vlak směr Kjóto. Vlaková nádraží jsou v Japonsku ta nejdůležitější centra se spoustou obchodů a restaurací. Strašná koncentrace lidí. A to jsme tady byli ve svátek, neumím si představit, jak to vypadá v pracovní den. Většina Japonců jezdí vlakem, metrem nebo na kole. Třeba v Tokiu, když si chcete pořídit auto, musíte si k němu koupit i parkovací místo. Což je teda pěkná pálka.

Jak u nás v Česku nadáváme, že v metru všichni jen koukají do mobilů a nikdo se s nikým nebaví, tak v Japonsku je to úplný standard. Naprosté ticho. Bavit se je považované za neslušné. Pokud dostanete rýmu, máte velký problém. Můžete leda tak v tichosti popotahovat, smrknout ale už ne

Na tokijském nádraží jsme skočili do vlaku, legendárního japonského šinkansenu a vyrazili do Kjóta. Musím se přiznat, že jsem byl celkem zklamaný. Představoval jsem si něco supermoderního, ale jsou to starší soupravy. Uvnitř ani neukazují rychlost, takže ji kolegové měřili na mobilech. Nejvyšší byla 268 kilometrů v hodině. Jo a neakceptují tam karty ani cizí měnu, takže jsme museli ještě na nádraží rychle hledat směnárnou. No ale rychlovlak je jinak úžasná věc. Těch zhruba 500 kilometrů jsme dali za 2 hodiny. Zpoždění, nepřesnosti, to u nich neznají. Když jste při vystupování moc pomalí, může se taky stát, že se projedete o dalších 200 kilometrů dál. Takže se nám s Monikou dost hodilo, že nemáme zavazadla a v delegaci pár lidí. Byla s námi jen šéfka protokolu, ochranka a fotograf. Na rozdíl od jedné další střeoevropské země, kde bylo 24 lidí... Taky tím, že jsme letěli do Japonska linkou a ne speciálem, jsme ušetřili 3 miliony korun. Může to být inspirace pro další kolegy. Letenky jsem si platil sám, ale to samozřejmě po kolezích nechci.

Kjóto je hrozně pěkné a starobylé město. Přichystali nám oběd v tradiční restauraci Kikunoi. Byla to asi nejklaštější kuchyně, kterou můžete v Japonsku najít. Každý chod bylo malé umělecké dílo, spousta surovin, které my cizinci vůbec neznáme. Myslím, že jsem si s tím celkem poradil. Dokonce mi tvrdili, že to mají napočítané na kalorie a všechny chody prý mají dohromady jen 1000 kalorií. Před vchodem jsme

se samozřejmě všichni zuli. Stůl byl skoro v úrovni podlahy, na nohy byla pod ním prohlubeň v zemi. Řeknu vám, vstát od takové tabule, je pak docela problém. Hlavně my Evropani jsme u toho asi nevypadali bůhvíjak elegantně.

S Monikou jsme dostali dárek, možná jste ho už viděli tady na Facebooku. Naše podobizna v manga stylu, kterou udělala jedna paní umělkyně z muzea mangy v Kjótu. Je to jeden z neoriginálnějších dávků, který jsem kdy dostal a moc si ho vážím. Taky mě podarovali bedýnkou se saké.

V Kjótu jsme se šli podívat i do šógunského paláce Nidžódzjó. V tradičních japonských stavbách vás hned praští do očí, že uvnitř nemají skoro žádný nábytek. Naprostá čistota, jen malované zdi, tygři, ornamenty na hedvábí. Další japonská specialita je "zpívající podlaha." Takovou mají i v Císařském paláci v Tokiu. Při každém pohybu hlasitě vrže. Vzniklo to údajně jako ochrana vládce před zákeřným přepadením.

Koukli jsme se i do Chrámu tisíce Buddhaů Sandžúsangendó. Je opravdu impozantní. Buddha v něm chrání hrozně působící sochy bojovníků. Myslím, že děti rozhodně dokážou vystrašit. Zapálili jsme i s Monikou dvě svíčky a něco jsme si přáli.

Tak jo, máme za sebou cestopis a teď pojdme na věci, za kterými jsem přijel v první řadě. Obchodní a vědecká spolupráce. Japonsko je třetí největší světová ekonomika, hned po USA a Číně, s nejvyšším počtem bohatých domácností na světě.

Schválně si pojdte naše země srovnat.

HDP Japonska za rok 2018 bylo cca 4 972 miliard dolarů.

HDP České republiky bylo stejný rok zhruba 245 miliard dolarů.

Počet obyvatel Japonska byl zhruba 126,5 milionů.

Počet obyvatel Česka byl 10,6 milionů.

V přepočtu na obyvatele je HDP Japonska 39 293 USD

A teď pozor, v přepočtu na obyvatele je HDP Česka 23 113 dolarů.

Takže i když má Japonsko zhruba 20x krát větší HDP, v přepočtu na obyvatele není jeho HDP oproti Česku ani dvojnásobné.

Proč je pro nás Japonsko tak důležité? V Česku mají japonští investoři 266 firem, které zaměstnávají víc než 51 tisíc lidí. S Japonskem spolupracujeme třeba na výrobě energie z plazmy v tokamaku. V tom jsme dokonce dál než USA. Máme obrovský potenciál spolupráce, který se snažím rozvinout a na to jsem využil i tuhle návštěvu.

Potkal jsem se se zástupci Toyoty. Nejdřív na veletrhu Future Expo v Tokiu. Na něm jsem dostal mimochodem krásný model AA sedanu z roku 1936. Fajnšmekři ví, o co jde. Vystavíme ho v Lichtenštejnském paláci. Hlavně jsem ale jednal s místopředsedou představenstva Toyoty panem Shigeru Hayakawou. U toho byl i Richard Schneider a paní Sumire Tsutamune z CzechInvest Tokyó.

Toyota už teď vyrábí ve spolupráci s francouzskými automobilkami auta u nás v Kolíně a v roce 2021 převezme ve firmě francouzský podíl. Budou zvyšovat výrobu a vyrábět hybridní auta na bázi stlačeného vodíku. Takže ne elektromobily s těžkou lithiovou baterkou, ale vodík, z kterého chemickou reakcí vzniká

elektřina a vodní pára. To je podle mě lepší cesta. Když jsem chodil v Tokiu ráno běhat, tak na červené najednou nastane všude ticho. Bylo by fajn, aby taková auta Toyota vyráběla i u nás.

Potkal jsem se i s vedením Nippon Electric Company. Je to globální firma se 120letou tradicí a 110 tisíci zaměstnanci. Vytváří třeba unikátní systém na rozpoznání lidské tváře. Na letištích ušetří spoustu času. Už ho zavedli v Americe u Delta Airlines. Stejný systém chystají pro letní olympiádu v Tokiu příští rok. I my s NEC spolupracujeme a chceme to dál rozvíjet. Bavili jsme se třeba o tom, že naše země bojuje o jedno z čtyř Center excellence pro umělou inteligenci v rámci Evropské unie.

Mimochodem, Toyota i NEC mají centrály v Londýně. Přichází ale brexit. Toyotě jsem řekl, že k nám můžou stáhnout veškerou výrobu v rámci Evropy. Urputně jsem jejich zástupcům vysvětloval, že není lepší místo pro investice v Evropě než Česká republika. Jsme jedna z nejstabilnějších ekonomik, nezvyšujeme korporátní daně, máme skvělé lidi, a jsme jedna z nejbezpečnějších zemí na světě.

Na všech jednáních jsem ukazoval naši brožuru Czech Republic: The Country for the Future. Rozdal jsem ji i zástupcům japonské hospodářské komory Keidanren, která zastupuje asi 1400 japonských firem. Řekl jsem jim, že chceme mít s Japonskem přímé letecké spojení. Věděl jsem, proč to dělám, viceprezident Keidanrenu pan Shinya Katanozaka je totiž zároveň šéf All Nippon Airways, to je ještě výkonnější letecká společnost než Japan Airlines.

Dál jsem byl na obědě pořádaném organizací International Friendship Exchange Council. Byli tam i zástupci japonského pivovaru Asahi, který vlastní Plzeňský Prazdroj, KPMG, Mitsubishi, Toyota Tsusho Corporation, Toyota Peugeot Citroen Automobile Czech, která už u nás už vyrobila 3,5 milionů aut, Denso, které zaměstnává 3000 lidí na Liberecku, Konica Minolta, pro kterou pracuje 700 lidí v Brně, Daikin, Medical Corporation Tatsuoka, FANCL Corporation, MUFG Bank, Sumitomo Mitsui Banking, Nippon Paint Automotive Czech, IP Partners, Drone Safety, Hi-Lex Corporation a Mitsui.

Vystoupil i prezident FEC Ken Matsuzawa, který má 85 let a je nesmírně čiperný. Celkově japonští byznysmeni nás Čechy strašně chválili. Dokonce říkali, že pracovitost Čechů nemá obdoby a jeden mluvil o zlatých českých ručičkách. Stěžovali si ale na těžkopádný byrokratický systém. Budeme se snažit to vylepšit.

Dál jsem jednal s místopředsedou vlády a ministrem financí Japonska panem Taro Asem. Je to bývalý premiér a ve svých 79 letech má obrovské zkušenosti. A je neskutečně fit. Měli jsme dobrou chemii. Bavili jsme se o spoustě věcí včetně přímé letecké linky, o tom, že v rámci 100 let našich diplomatických vztahů by měl k nám do Prahy přiletět pan premiér Šinzó Abe. Na okraj našeho bilaterálního jednání bychom mohli udělat i schůzku se všemi zeměmi V4. Taky jsme se bavili o porodnosti a problému vymírání národa. Japonci jsou na tom podobně jako my. Byla to opravdu vřelá schůzka a dokonce jsme i přetáhli čas.

Jednání se samotným premiérem Abem bylo rychlejší. Musel stihnout asi 60 schůzek s dalšími státníky, kteří přiletěli na intronizaci. Myslím, že jsem mu ale všechno podstatné předal. Nejen, že chceme přímou leteckou linku, ale hlavně, aby přiletěl do Prahy a podepsali jsme dohodu o strategickém partnerství, o které se jedná už od roku 2009. U nás máme sice nejvyšší nezaměstnanost v Evropě, ale zároveň i nedostatek pracovní síly.

Makáme na tom, abychom transformovali průmysl a celou ekonomiku. Robotizace, umělá inteligence, vysoká přidaná hodnota. Prostě to, čemu se říká Průmysl 4.0. Píšu o tom i v knížce O čem sním.

Jsmo na to výborně připravení, jak píše ve své zprávě Erste Group. Když si jejich studii rozkliknete, dočtete se, že Česká republika vyniká nad všemi ostatními postkomunistickými zemi v přívětivosti pro byznys nebo třeba v rovných podmínkách. Dávám za chvíli na Facebook.

Ten týden v Japonsku jsem využil i k dalším bilaterálním jednáním. Potkal jsem se s místopředsedou vlády Ománu panem Said Asaad Bin Tariq Bin Taimur al Saidem. S ním jsem se viděl už na jednání evropských a arabských zemí v Egyptě. A vždycky to je zážitek. Tentokrát jsme během jednání dýchali kadidlo, pohostili nás datlovou pastou s kešu oříšky a dali jsme si jejich tradiční kafe. Miniaturní, ale hrozně silný. U toho jsme řešili věci, které máme už nějaký čas rozjednané. Přímou leteckou linku do Ománu, otevření ambasády v Praze. Řekl jsem panu místopředsedovi, aby k nám přiletěl a vzal i obchodní delegaci. Omán patří v rámci arabských zemí k těm otevřeným a příznivým. Chceme nejen víc turistů, ale hlavně větší vzájemný obchod. Od pana Saida jsem dostal jako dárek stříbrem vykládanou dýku, vystavíme ji v Lichtenštejnském paláci. A dostal jsem pozvání do Ománu.

Jednal jsem i s vietnamským premiérem Nguyěnem Xuānem Phúcem. Přímá letecká linka Praha-Hanoj by se mohla spustit příští rok. Ale víte co, radši už nic neslibuju. V médiích na mě někteří lidi útočí, že ještě nefunguje přímý spoj do Bangkoku, který Thajci slibovali na říjen. To ale není problém na naší straně. Letecká společnost Air Asia čeká na dodávku letadel, která se zpozdila kvůli motorům, takže to odsunuli na první pololetí 2020. Už v lednu ale začnou na zkoušku charterové lety. Takže k lince Praha-Hanoj vám řeknu jen to, že na ní děláme. Abych zas neschytil kritiku, místo toho, aby byli komentátoři rádi, že buduju nové kontakty a zařizuju lepší spojení se světem, tak na mě útočí. No nic...

Jak v případě Vietnamu, tak Thajska, ocení přímé lety nejen turisti, ale jsou důležité pro byznys. Do Vietnamu, 100milionového národa s obrovským potenciálem, chystáme ekonomickou misi s ministrem Richardem Brabcem a jak vám pořád píšu, musíme rozhazovat obchodní kontakty i jinde než po Evropě, na které je náš vývoz z 87 procent závislý.

S premiérem Phúcem jsme řešili i konkrétní obchodní příležitosti pro naše firmy. Chtěli bychom dodávat zařízení do podzemních dolů, taky samozřejmě vojenskou techniku včetně našich bitevníků od Aera. Taky jsme se bavili, jestli nevytvořit nějaký program pro sestřičky, kterých máme v Česku málo.

Jednal jsem i s německým prezidentem panem Frankem-Walterem Steinmeierem. Hlavní témata byla situace v EU a NATO po konfliktu v Sýrii. Taky energetika a změna klimatu. Zajímalo mě, jak Němci hodlají řešit budoucnost jejich ekonomiky, když tak radikálně zařizli uhlí a jádro. Mluvili jsme o přístupových jednáních se Severní Makedonií a Albánií, tedy o tom fiasku, o kterém jsem vám psal minule. Samozřejmě vím, že to nebyla chyba Německa, ale chtěl jsem znát jeho názor.

Dál jsem jednal se srbskou premiérkou Anou Brnabićovou. Je to ženská od rány, rozumíme si. Sice se Srbskem už probíhají přístupové rozhovory do Evropské unie, ale samozřejmě Srbové vnímají tu skepsi některých států EU vůči Balkánu.

Jak vidíte, týden v Japonsku byl takový mix společenských, byznysových a politických setkání. Po intronizaci císaře byl slavnostní banket v Císařském paláci. A zase ten japonský perfekcionismus. Všichni jsme se podle pořadí vítali i loučili s císařovnou, císařem a jeho bratrem.

Během banketu jsem seděl naproti korejskému premiérovi, u stolu s námi seděl japonský premiér, thajský premiér s manželkou a vietnamský premiér, egyptský ministr a další. Taky jsem se pozdravil s brazilským, maďarským a ukrajinským prezidentem, slovenskou prezidentkou a mluvil jsem i s viceprezidentkou Íránu. Velice příjemná a inteligentní dáma. Rumunského prezidenta jsem zval na jednání koheze 5. listopadu, ale kvůli volbám u nich, které jsou 10. 11. bohužel nemůže.

Byli jsme s Monikou i na banketu, který pořádal premiér Šinzó Abe s manželkou a dal jsem rozhovor japonské NHK TV a deníku Nikkei Shimbun.

Odlétali jsme ve čtvrtek v noci a měli přestupovat zase v Dubaji. Jenže, jak jsem vám na začátku psal, během turbulencí dostal jeden pasažér infarkt a piloti museli nouzově přistát v Šanghaji. Snad je v pořádku. Naštěstí jsme i se zpožděním letadlo v Dubaji stihli a v Praze přistáli v pátek na čas.

Co se dělo mezi tím v Česku?

ROZPOČET 2020. Ten nejdůležitější zákon roku, který připravila a se všemi dlouhé měsíce projednávala Alena Schillerová. Poslanci ho tenhle týden schválili a jde do druhého čtení. Opozice do něj samozřejmě chtěla hodit vidle, ale nepovedlo se jí to. Ve Sněmovně naši ministryni financí podpořil i pan prezident a slíbil, že pokud Sněmovna rozpočet finálně schválí, podepíše ho.

Napsal jsem vám o něm kolikrát? Podle mě už tak desetkrát. Takže opáčko a velmi rychlé, co rozpočet na rok 2020 lidem přinese.

Další zvýšení průměrného důchodu o 900 korun měsíčně. Po tomhle zvýšení bude průměrný důchod 14.326 korun.

Zvýšení rodičovského příspěvku z 220.000 na 300.000 korun.

Nárůst platů o 10 procent u pedagogických pracovníků v regionálním školství příští rok a o 9 procent v roce 2021. Díky tomu bude průměrný plat učitele v roce 2021 minimálně 45.000 měsíčně.

Ostatní pracovníci ve veřejné sféře dostanou přidáno pevnou částku 1500 korun měsíčně. Nejvíc si polepší ti s nejnižšími výdělků. K tomu rušíme nejnižší tabulku tarifů, takže si třeba kuchařky, uklízečky nebo uvaděčky polepší o dalších 3,5 procenta.

Zvyšujeme podporu vědy a výzkumu na 47,6 miliardy.

Investice budou rekordní. Z národních zdrojů 88 miliard a s evropskými penězi skoro 147 miliard.

Víc peněz na silnice, železnice, obchvaty. Z národních zdrojů půjde 70,2 miliardy, což je další historický rekord. Když se k tomu přičtou peníze z EU, bude to dokonce 83,2 miliardy.

Víc peněz na obranu. Celkem 75,5 miliardy, to bude o 8,8 miliardy víc než letos.

A taky budeme ještě víc šetřit. Všem resortům snižujeme užší provozní výdaje o 10 procent. To znamená hlavně nákup materiálu, vody, paliv, energií, služeb.

Už vás s tím nebudu víc zatěžovat. Radši si přečtete, co k tomu řekla ve Sněmovně paní ministryně financí. A koukněte u ní i na graf, jak díky našemu lepšímu výběru daní rostou příjmy nejen státní pokladny, ale i krajů a obcí. Příští rok dostanou o 20 miliard víc. Dávám za chvíli na Facebook.

K tomu vyšla nová studie Eurostatu, podle které měla naše země loni 4. nejnižší poměr dluhu k HDP ze všech zemí Evropské unie.

Co mě mrzí, že ve Sněmovně pořád visí ve třetím čtení náš daňový balíček, který bojuje se závislostmi na chlastu, hazardu a cigaretách a zároveň by vytvořil podmínky pro lepší životní úroveň.

Další věc, co se stala, když jsem byl v Japonsku. Poslanci schválili výroční zprávy České televize za rok 2016 a 2017. Já sám jsem vyzval naše poslance, ať pro ně zvednou ruku. Víte, že jsem k České televizi kritický, nikdo o mně nepřinesl tolik negativních a mnohdy účelových zpráv, jako ona. Ale ve Sněmovně se hlasovalo o jejím hospodaření a v něm nikdo nenašel takové pochybení, že by se nemělo odsouhlasit.

Rozumějte, nerozhodovalo se o kvalitě nebo nekvalitě České televize, o její objektivitě a vyváženosti. O tom z podstaty demokracie ani politici nemůžou rozhodovat, ale lidi zvolení do rady ČT. Každopádně jsem pro, abychom se důkladněji podívali na její hospodaření za rok 2018, které teď bude na výboru. Podle mě by hospodaření České televize měl hlídat Nejvyšší kontrolní úřad, stejně jako to dělá u ostatní velkých státních podniků. Dáváme do ní přece peníze my všichni.

Psal jsem vám v minulém hlášení o tom, že zvedáme platy kantorů, chceme je víc odměňovat a i přesto nejsou školské odbory spokojené. Taky jsem vám psal, že si s nimi dám hned po návratu z Japonska schůzku. No a dvě a půl hodiny po příletu už jsem seděl s ministrem školství Robertem Plagou, šéfem odborů Františkem Dobšíkem a zástupci středních škol.

Odbory pořád vyhrožují stávkou, ale já mám pocit, že naše páteční jednání bylo pozitivní. Jsem rád, že odboráři v principu akceptovali, že u platu je potřeba mít i pohyblivou složku. Ministr Plaga odborům znovu zopakoval, co všechno vláda pro školství dělá. A že školství je pro nás absolutní priorita. Není to jenom zvyšování platů tak, jak jsme slíbili, to znamená, že učitelé budou brát v průměru o 50 procent víc, než brali v roce 2017. A to je zdaleka nejvyšší navýšení platů ze všech. K tomu investujeme do staveb, oprav a rozšiřování škol a školek víc než 8,5 miliardy korun.

Díky tomu jsme mohli letos otevřít hned několik úplně nových škol, třeba v Rudné u Prahy, kterou jsem v září otvíral s ministryní Schillerovou. Anebo v Psárech, kde vyrostla supermoderní škola za stovky milionů, a to na zelené louce. To všechno díky správně nastavené investiční politice naší vlády. A samozřejmě nejde jenom o základní školy, podpořili jsme taky fakulty vzdělávající nové lékaře, a to akčním plánem za 7 miliard korun, aby mohlo studovat víc lékařů. Podobně jsme posílili i pedagogické fakulty.

Zpátky k platům a k páteční schůzce s odbory. Vláda dává na platy učitelů navíc 11 miliard korun! A další 2,2 miliardy jsou navíc na platy nepedagogů, to znamená školníků, uklízeček, kuchařek a dalších lidí, bez kterých by školy nemohly fungovat. Další miliardu dáme nepedagogickým pracovníkům, aby jich mohlo

být víc, a za další miliardu se prodlouží provozní doba školek, což ocení plno rodičů. Školy pak dostanou i 1,4 miliardy na dělení tříd, aby nebyly tak přeplněné a učitel se mohl líp žákům věnovat. Jde o 16,5 miliardy navíc, které školy v příštím roce dostanou.

Ministr Plaga odborářům jasně vysvětlil, jak budou peníze na platy letos rozdělené a mně to dávalo smysl. Původně chtěl dát 2700 korun každému učiteli k platu navíc, a dalších 900 korun na navýšení příplatků a odměn, dohromady tedy 3600 na každého z nich. Chtěl tak motivovat hlavně ty mladé, pro které by bylo takové navýšení nejvýhodnější, a taky pro učitelky v mateřských školkách. Já jsem ale argumentoval, že to není spravedlivé vůči těm starším a zkušenějším učitelům.

Vrátili jsme tak debatu na to, že by se učitelům navýšily platy procentuálně. Z 10 procent, o které vláda peníze učitelům navyšuje, by šlo 7 až 8 procent přímo do platu a zbytek na příplatky a odměny. Máme zájem, aby starší zkušení učitelé neodcházeli do důchodu a byli motivovaní pracovat dál, protože prostě máme kantorů málo. A mladé učitele, kteří se osvědčí, můžou ředitelé motivovat pohyblivou složkou. Myslím, že ředitel by měl mít možnost ocenit ty, kteří ve své práci dělají něco navíc nebo kvalitněji.

Takže vidíte, co pro školství děláme. Miliardy navíc na platy učitelů i nepedagogů, miliardy do investic a další miliardy na to, aby mohly školy dělat svou práci líp. Znovu říkám, školství je pro nás prioritou. Mrzí mě, že odbory všechny tyhle naše snahy přehlídají, mluví jen o platech a ne o tom, co všechno pro školy děláme.

Nechápu, proč mluví o stávce dnes, když se platy zvedají o 50 procent za 4 roky naší vlády, a nebouřili v ulicích před 10 nebo 15 lety, kdy vlády na učitele úplně kašlaly.

Pojďme dál, tady mám pro vás ještě krátké zprávy, o kterých se s vámi chci podělit. Ke každé vám dám za chvíli na Facebook odkaz.

Naše země je 4. nejlepší ze všech zemí EU v recyklaci plastů.

Firma Liftago, jedna z těch, o kterých jsem psal v mé knížce, jako příkladu naší české šikovnosti, se dál rozrůstá a spouští teď doručování balíků ve městech.

V mé knížce jsem taky psal o plastickém chirurgovi Bohdanu Pomahačovi, který v USA provedl první úplnou transplantaci obličeje. Teď si připsal další a hned dvojité prvenství, když tímhle způsobem pomohl Robertovi Chelseovi. Byl to první afroamerický a zároveň nejstarší pacient, který tenhle zákrok podstoupil. Panu Pomahačovi gratuluji k úspěchu.

A ještě vás chci pozvat teď v pondělí na Den otevřených dveří v Kramářově vile. Přijďte se do tohoto jedinečného kousku našeho národního bohatství s výhledem na Prahu podívat teď v pondělí.

Snad v to pondělí stihnete zajít i na Ministerstvo průmyslu a obchodu. To je ta monumentální budova se skleněnou kupolí na pražském nábřeží Na Františku. Poznáte ji hned, nejen podle kupole, ale i že má víc než 120 soch a plastik, které symbolizují podnikání a průmyslové obory. Náš ministr Karel Havlíček se vám bude celý den věnovat a ukáže vám poslední technologické vychytávky včetně virtuální reality.

Já teď jdu na slavnostní přísahu našich vojáků na Hradčanském náměstí a pak celé pondělí budeme si připomínat vznik samostatného Československa.

Mějte se moc fajn, a doufám, že se během oslav potkáme. Třeba na Vítkově.

Příspěvek z 28. července. Dostupné z:

<https://www.facebook.com/AndrejBabis/photos/a.324695871000397/1589499874519984/?type=3>

Čau lidi, teďka se zprasím. Mám tu 6 meruňkových, 6 švestkových a 6 jahodových. Ale můj trenér říká, že to je v pohodě. Protože jsem už dva týdny nejedl sladké, tak si prý moje tělo řekne, že jsem se zbláznil a začne překotně spalovat, takže ještě tu malinkou pneumatiku údajně ztenčí. Včera jsem byl na Petříně a v Tančícím domě, podle aplikace v telefonu jsem nachodil 15 tisíc kroků, takže dneska můžu knedlíky! A taky si je dám. Dneska má naše Vivien 19 let. A zítra jsou to dva roky od naší svatby s Monikou, takže máme rodinný oběd.

No a za pár dní mám dovču. Kdyby někoho zajímalo, jak to probíhá, se zeptejte... třeba mých nejbližších kolegů 😊 No radši ne. Většinou jsem teda ještě daleko akčnější, než když jsem v kanclu. Smsky, maily, jo, někdy je to brutál, ale teď se budu mírnit, hlavně proto, že Monika to nemá ráda a stěžuje si, že jsem pořád na mobilu a nevěnuju se jí. Ale i proto, že bych se měl fakt konečně odříznout od práce a vyčistit si mozek. Aspoň na chvíli. Budem týden na Krétě, týden ve Francii. Zkusím vám občas poslat fotku.

Nejdřív, co se mi stalo teď v pátek. Monika se mi vrátila z Francie, tak jsem ji pozval na oběd kousek od Strakovky, do hotelu Aria na Tržišti. Pak jsme šli pěšky na Staromák, ale ještě předtím jsem v Mostecké ulici, kde je snad největší koncentrace turistů v Praze, hned vedle Karlova mostu, narazil na tu podvodnou směnárnu.

Vytočil jsem se a udělal si fotku na mobil. Na Twitteru mě OKAMŽITĚ upozornili, že tohle téma už přece dlouho řeší **Janek Rubes** 😊 Já to pro boha živýho samozřejmě vím, Janka sleduju já i moji kolegové roky, ale VIDĚT těch 18 korun za euro na vlastní oči, to je něco jiného, to mi můžete věřit.

Volal jsem si s guvernérem České národní banky panem Jiřím Rusnokem a ministryní financí paní Alenou Schillerovou, abych se jich zeptal, co se dá s tou směnárnou dělat. Pan Rusnok tvrdí, že to není nezákonné, ale paní Schillerová se na ČNB obrátí s dopisem. Tohle přece není možné. Máme sice nový zákon, díky kterému vám musí do třech hodin vrátit peníze, pokud zjistíte, že vám dali nevýhodný kurz. Ale je jasné, že málokdo to využije. Hlavní problém je ale v tom, že je to velmi negativní reklama pro Českou republiku.

Hned další věc, kterou jsem si vyfotil, byl přeplněný odpadkový koš, a nebyl jediný. Přeplněné odpadkáče byly po celé cestě přes Karlův most až na Staromák.

Připadá mi, že tohle snad není možné, takže jsem je hned hodil na Facebook a na Twitter, protože mě šokovalo, že vedení Prahy a Prahy 1 něco takového dopustí. Projel jsem v životě už místa s mnohem větší koncentrací lidí a aspoň toto zvládali téměř všude.

Viděl jsem, jak pan primátor a jeho fanoušci tvrdí, že ty koše, přetékající odpadky, vlastně problém nejsou. Já vám teda nevím, ale kdybych byl primátor tak mě by taková věc štvála. Chodil bych to občas kontrolovat. No a vždycky, když bych to viděl tak bych volal šéfovi Pražských služeb. To je ta firma, která uklízí v Praze odpadky, 100% jí vlastní město, takže to s ní primátor může řešit. No, ale asi jsem prostě divnej, protože ten bordel Pirátům a primátorovi, podle reakcí na sociálních sítích asi nevadí.

Jak se tak bavím s lidmi, tak mám pocit, Praha se spíš mění v jakýsi skanzen pro návštěvníky s nižším příjmem. Alkoturisté z Anglie. Mladí Italové, co spí v motelech. Rusů i Japonců jezdí míň. Chybí totiž luxusnější hotely pro bohatší klientelu. Takže se tu lidi hlavně opijou, posprejujou Lennonovu zeď, opilí se vyfotí na nějakém památníku a pak se jedou domů vyspat.

Po cestě na Staromák jsem potkal velké množství Číňanů, jezdí jich sem 650.000 ročně. Otevřeli jsme už tři letecká spojení, Peking 3x týdně, Šanghaj 5x týdně, z toho 2x s mezipřistáním v Xianu, Čcheng-tu 2x týdně. Byla by podle mě velká škoda přijít o tyto příjmy. Co, velká škoda, byl by to naprostý nesmysl, to snad všichni chápete.

No nic. Pojdme k mému hlášení a k tomu, co jsem vám chtěl napsat hned na začátku, dokud jsem se nevytočil kvůli té směnárně a odpadkům. Jsou to věci, nad kterými přemýšlím.

Pěstovat a sklízet. Plodit a rodit. Nic z toho se teda nedá dělat přes mobil, ale přesto je to nejzákladnější věc, na které stojí náš život. Možná na to někteří při hraní Fortnite, sázení nebo sledování svých oblíbených youtuberů zapomněli. Ale je to prostě tak. Mimochodem, dva naši čeští kluci, jsou teďka ve finále šampionátu **Fortnite**. Je jim 14 a 16 let a hrají o 687 milionů. Koukněte na článek **Forbesu**, co dávám za chvíli. Pak zveřejním i odkaz na **Twitter**, na kterém je dneska můžete sledovat. Samozřejmě budu Richardovi a Martinovi držet palce.

Trochu jsem se nechal unést, pojdme zpátky k tomu pěstování a sklizení.

Nedávno jsem byl na úžasné akci Natura Viva v Lysé nad Labem. Na ní se sešli snad všichni od myslivců, rybářů až po včelaře a samozřejmě zahrádkáře. Právě v jejich stánku jsem strávil docela dost času, zjistil jsem, že mají 140 tisíc členů a bojují za svůj zahrádkářský zákon. Tedy hlavně za to, aby na něj zákon pamatoval, chránil je a zahrádkářské kolonie nepřeválcovala divoká výstavba ve městech.

Zahrádkář nerovná se důchodce. I plno mladých zjistilo, že vlastnoručně vypěstovaná, nakrájená, osmažená cuketa je něco úplně jiného, než kupovat jídlo v obchodáku. Člověk má na své zahrádce neomezené možnosti. Rybíz, meruňky, rajčata, ředkvičky, džemy, kompoty, ovocná tříšť, co vydrží celý rok a děti jsou z ní nadšené. Někteří to pamatují jen od svých babiček nebo rodičů, ale jiní se k tomu vrací a v tradici pokračují. Je to fakt nádhera.

Na pár metrech čtverečních se dají vytvořit úžasné věci. Proto v Rakousku, Německu nebo na Slovensku na zahrádkáře pamatuje speciální zákon a chrání je. U nás to musíme teprve zařídit. Dlouho jsme si povídali s předsedou Českého zahrádkářského svazu panem Stanislavem Kozlíkem, který se za mnou stavil a vyprávěl mi, jak se už 20 let snaží vysvětlovat politikům, že by měli zahrádkářům pomoci.

Zahrádkářský zákon, za který svaz bojuje, by konečně zahrádkářskou činnost uznal jako veřejně prospěšnou a určil by, jak se může nakládat s pozemky k zahrádkářské činnosti. Prospěšnost není jen v

tom, že lidi a celé rodiny se můžou částečně samozásobit kvalitním podomácku vypěstovaným ovocem a zeleninou, ale taky díky tomu, že když pečují o půdu, která je častokrát ne úplně kvalitní, tak se podílí na zachování a ochraně půdního fondu, přispívají k zadržování vody, zmírňují dopad klimatických změn a podporují druhovou rozmanitost v krajině.

Zákon by taky definoval, co to je zahrádkářská osada nebo třeba, jakým způsobem můžou státní úřady a obce přenechat pozemek k zahrádkářské činnosti. Pak Kozlík přišel taky s pozměňovacím návrhem k novému stavebnímu zákonu, aby počítal s pojmem zahrádkářská osada. Hned jsem vytočil naši ministryni pro místní rozvoj Kláru Dostálovou a propojil jsem pana Kozlíka s našimi poslanci, kteří se zemědělstvím zabývají. Je to téma, které už nepustíme.

A teď to druhé téma, která jsem vám na začátku sliboval. Děti. Je jich málo. Porodnost je naprosto nedostatečná a pokud s tím něco neuděláme, bude v roce 2060 z 10 milionů Čechů 3 miliony důchodců. Máme ani ne dvě generace na to, abychom to zvrátili.

Celá Evropa má s porodností problém. Nikdo nedosahuje na koeficient 2,1 dítěte na matku, který je potřeba k tomu, aby národ nevymíral. My konkrétně máme 1,7, spousta zemí je na tom ještě hůř. Jediná cesta je podpora vícečetných rodin. Právě to třetí dítě je klíč. Ale pro spoustu rodin zůstává jen zbožným přáním. Jen málokdo se odváží to risknout. U třetího dítěte se láme ekonomika rodiny. Třetí sedačku už nenacpete do normálního auta, potřebujete sedmimístné, potřebujete i nadstandartně velký byt. V Praze to znamená za ten jeden pokoj navíc vypláznout dalších 1,2 až 2 miliony korun.

Dal jsem si na tohle téma schůzku s naším poslancem Alešem Juchelkou, který je zároveň člen parlamentního Výboru pro sociální politiku a s panem Radimem Ucháčem, předsedou neziskovky Hnutí Pro život. Jak už jsem psal na Twitteru, tahle neziskovka je pěkně akční, má 15 tisíc členů, nebere nic od státu a žije jen z příspěvků sympatizantů.

Bavili jsme se, jak lidi motivovat ke třetímu dítěti a na Twitteru se kvůli tomu rozjela i docela mela. Třeba **Daniel Prokop** nám vyčítal, že chceme ekonomicky podporovat rodiny se 3. dítětem a místo toho se máme soustředit na větší dostupnost míst ve školkách. Pane Prokop, stavte se někdy na kafe, pořád o nás píšete, máme rádi Vaše výzkumy, ale rád Vám vysvětlím, že my už tyhle věci dávno děláme, investujeme spoustu peněz do zvýšení kapacit dětských skupin a školek. Speciálně k tomu mám skvělou zprávu. Všechny úspěšně podané projekty na mateřskou školu z EU fondů budou podpořeny. S ministryněmi Dostálovou a Schillerovou jsme našli další zdroje na kofinancování projektů. Celkem podpoříme projekty mateřských škol za 6 miliard korun, z toho 5,4 miliard z evropských zdrojů a 1 miliarda z národních zdrojů od roku 2014. Myslíme i na základní školy, kde podpoříme projekty z EU zdrojů za celkem 8,2 miliardy korun.

Na ministerstvu školství bylo v letech 2014-2019 v rámci celé republiky 152 akcí, 112 nových tříd mateřských škol pro 2612 dětí za zhruba 750 milionů korun. K tomu je potřeba přičíst ještě základní školy. V letech 2014-2019 to bylo 168 učeben ZŠ pro 3880 žáků za zhruba 1,25 miliardy korun.

Já jsem jako ministr financí v roce 2014 zavedl investiční program na zvýšení kapacit základních škol, kde můžou obce čerpat dotace. Od roku 2014 je to 155 projektů za celkem 3,5 miliardy korun. Díky těmto investicím v rámci programu ministerstva financí se zvýšily kapacity škol o 15000 žáků

Podporujeme taky ženy individuálně pečujících o děti, podporujeme částečné úvazky a sdílená pracovní místa. Zvýšili jsme rodičák z 220 na 300 tisíc. Zvýšili jsme daňové zvýhodnění na první dítě 15.204, na druhé 19.404 a na třetí a každé další dítě 24.204. Přitom v roce 2014 to bylo 13.404 na každé dítě bez rozdílu.

Chápu, že tahle opatření pomáhají hlavně rodinám s jedním nebo dvěma dětmi. Musíme se zaměřit taky na to, čím jsou tři děti specifické. Proto mluvím třeba o příspěvku na auto. Rozhodně se ale nezastavíme u této jedné věci, nám jde o komplexní politiku státu, která podpoří demografický růst. A ten závisí nejen na ekonomice, ale i na tom, jakou mají lidi hodnotovou orientaci, ochotu převzít zodpovědnost a samozřejmě i jaké je klima ve společnosti. Když bude panovat atmosféra, že každý musí být super úspěšný a mít skvělou kariéru, tak ty děti prostě nebudeme mít.

Jak jsem napsal v knížce O čem sním, to nejcennější bohatství, které v naší zemi máme, jsou lidé. Právě do nich potřebujeme investovat.

Třetích dětí v rodině je dneska jen 15 procent. A podle posledních statistik se víc než čtvrtina z nich rodí vysokoškolačkám s vysokoškolským vzděláním. To je hodně vysoké číslo, je to možná jen chvilkový trend, ale určitě to je něco, co musíme podpořit. V debatě na Twitteru to napsal jeden pán jasně: “Já jsem programátor a mám tři děti. Další dva kolegové mají také po třech. Projekták má 4. Jsme málo kvalifikovaní? Děti jsou sakra ekonomická zátěž. A pokud mají mít více dětí i rodiny s průměrnými příjmy, pak potřebují i tu ekonomickou podporu.”

Přesně tak.

Já jsem už požádal ministryni pro místní rozvoj, paní Kláru Dostálovou, aby v plánu čerpání peněz z evropských fondů na roky 2021 až 2027 zohlednila i podporu ekonomicky aktivních rodin se třemi a více dětmi.

Skoro každá desátá rodina třetí dítě zvažuje, ale nakonec do toho nejde. Pokud bychom právě jim dokázali pomoci, byla by to pro naši zemi výhra. Podpora vícečetných rodin je vzkaz státu i všem ostatním rodinám. Vzkaz, že si vážíme každého, kdo je schopný obětovat svoje pohodlí a dát část svého života další generaci. Kdo ví, třeba se nám podaří posunout společenskou normu, a právě tři děti místo dvou začnou být společenská norma.

Holt lidi to mají o dost složitější než třeba sysel.

Video, jak s Richardem Brabcem “sázíme sysly” jste snad museli vidět. Tohle zvířátko bylo před deseti lety na vyhynutí, ale díky práci Agentury ochrany přírody a krajiny ČR se znovu vrací. Zrovna tenhle týden jsme jeli na další kolo jeho vypouštění do přírody. Osmdesát nových přírůstků už pobíhá v norách pod vrchem Milá v chráněné krajinné oblasti České středohoří.

Jak říkám, že se pořád učím, tak tentokrát to bylo fakt něco úplně nového. Vzít sysla, neublížit mu, nacpat ho do nory, ucpat senem. Mně to přišlo napoprvé teda docela brutální a neměl jsem z toho dobrý pocit. Ale odborníci mají vyzkoušené, že když takhle přimějete sysla prohrabat se pod zemí, tak si tu noru potom osvojí.

Samozřejmě jsme nejeli do Ústeckého kraje jen kvůli syslovi. S Richardem Brabcem a Vladimírem Kremlíkem jsme pokračovali v inspekci po projektech Ministerstva životního prostředí, díky kterým získávají lidi přístup k vodě a taky po dopravních stavbách. Byli jsme třeba ve Velemíně, kde Ministerstvo životního prostředí financovalo dva vrty pitné vody a brzy se napojí na vodovod. S podporou ministerstva a Státního fondu životního prostředí tam financují i dostavbu kanalizace a domovní čistírny odpadních vod.

Taky jsme se podívali do vesnice Raná, kde mají evropsky významnou lokalitu Raná Hrádek. Díky projektu LIFE+ se jim podařilo obnovit tradiční hospodaření. Pasou ovce a kozy a my mohli sledovat pasteveckého psa v akci. Toho jste určitě taky viděli na videu, jak maká. Dostal jsem v Rané Hrádku jejich tričko a za chvíli vám ho tady na Facebooku ukážu.

Ještě zpátky k Velemínu. Podařilo se nám tady nejen zajistit dostatek vody, ale taky konečně dostavět dálnici D8 a díky tomu ve vesnici přestal dopravní masakr. Do té doby projíždělo obcí nepředstavitelných 14.000 aut denně. Z toho 4000 byla těžká nákladní auta. Teď bychom jim rádi pomohli s další věcí, připojit k dálnici nedaleký kamenolom. Ten produkuje 250.000 tun kamene ročně a kamiony přece nemůžou jezdit přes místní obce! Tak se na možnou výstavbu mimoúrovňové křižovatky ještě s Ředitelstvím silnic a dálnic podíváme.

Kamiony jsou téma po celé republice. Podle mě i ministra dopravy Vladimíra Kremlíka by neměly o víkendu vůbec jezdit. Tak, jak to je v okolních zemích. Už teď mají zákaz v sobotu o prázdninách vyjíždět a stejně je třeba 90 procent polských kamionů v pohybu. Proč? Protože je pokuta jen 2000 korun, ne 1000 euro jako na Slovensku. Policie by na ně měla být tvrdší. Podnět na zvýšení pokut pro kamiony poslala starostka za naše hnutí ze Starých Hamer a starosta Bílovic nad Svitavou pánům poslancům Martinu Kolovratníkovi, Zbyňkovi Stanjurovi, Marianovi Jurečkovi a Janovi Birkemu. Stačí tomu jen dát zelenou.

Během výjezdu jsem si taky nechal udělat prezentaci ŘSD o výstavbě v Ústeckém kraji. Do roku 2024 dokončí 24 kilometrů dálnice D7 v úseku mezi Slaným a Postoloprty. Po jihočeské D3, kde momentálně stavíme 30 kilometrů, tak z D7 uděláme jednu z nejrozestavěnějších českých dálnic. Řešili jsme taky stavbu obchvatu Bíliny, ve hře jsou celkem tři varianty.

Věnovali jsme se i železnicím. Se starostou Velemína panem Křivánkem a ředitelem Ladislavem Kašparem ze Správy železniční dopravní cesty jsme probírali možné obnovení trati mezi Lovosicemi a Teplícemi, které poškodil sesuv v roce 2013. Obnova by vyšla na nějakých 350 milionů. Slíbil jsem, že se tomuto úseku budu věnovat a ještě letos bychom návrh obnovy měli posuzovat v rámci naší centrální komise.

A teď: dostupné léky! To myslím taky všechny zajímá. Není týden, kdy bychom v novinách nečetli, že v lékárnách chybí nějaký lék. Naštěstí většina z nich má náhradu, takže lékaři jednoduše začnou pacientům psát lék jiný se stejnou účinnou látkou. A Ministerstvo zdravotnictví a Státní ústav pro kontrolu to vždycky intenzivně řeší a snaží se výpadkům aktivně předcházet.

Fakt ale je, že nedostatek léčiv je globální problém, který se projevuje v celé EU. Třeba Francie hlásí za posledních pět let desetinásobný nárůst výpadků. U nás tak velký problém nemáme. Většinou situaci dramaturgizují sami novináři, protože jak dobře víme, milují „krize“, aby měli o čem psát. I tak ale musíme mít funkční nástroje, kterými léky pro pacienty zajistíme.

Ministr zdravotnictví **Adam Vojtěch** pro to dělá fakt maximum a připravil skvělou novelu zákona, která přináší celý balík opatření, který lidem léky zajistí. Rozšiřuje možnosti, jak dovést náhradní lék ze zahraničí a zavádí mu nově dočasnou úhradu, aby měl stejný doplatek jako ten původní, který chybí.

Další opatření omezí, aby se od nás vyvážely léky na úkor českých pacientů. K takzvaným reexportům teď dochází ve výši 3,5-5 miliard korun ročně a ty léky pak nejsou pro české lidi k dostání. Nepřijatelné. Proto bude nově moct vývoz léčivého přípravku provést pouze výrobce nebo jím pověřený distributor. Tím zabráníme nedostatku léčiv, která jsou pro pacienty nejdůležitější.

Ta novela obsahuje taky jednu revoluční věc. Emergentní systém objednávek léčiv. Ten vyřeší situace, možná jste to zažili, kdy přijdete do lékárny a lékárna váš lék nemá, a to i přesto, že někde v Česku ten lék určitě je. Nově bude moct lékárník využít tenhle emergentní systém a lék vám objednat přímo u výrobce, který bude mít povinnost ho dodat do dvou dnů do jakékoliv lékárny, kterou si určíte!!! Bez ohledu na to, jestli je lékárna v centru města nebo na vesnici. Na konci srpna to projednáme na vládě.

Tohle všechno jsem se dozvěděl na návštěvě Státního ústavu pro kontrolu léčiv. SÚKL je opravdu důležitá organizace, která mimo jiné dohlíží na to, aby byly u nás jakostní, účinné a bezpečné léky. A dělá to dobře.

V týdnu jsme taky s Adamem Vojtěchem řešili investici do plicní kliniky v Thomayerově nemocnici. Je to unikátní špičkové pracoviště, kde léčí pacienty s těžkou formou tuberkulózy. Sešli jsme se kvůli tomu s panem ředitelem Zdeňkem Benešem.

Budova kliniky je ve špatném stavu, na obvodových zdech jsou praskliny, zatéká do střechy, no děs. Musíme to co nejdřív zrekonstruovat. Ministerstvo zdravotnictví nemocnici nabídlo rychlé a reálné řešení téhle situace prostřednictvím dotace z EU. Celkově na stavbu vyčlení z evropských a státních zdrojů 270 milionů korun. Věřím, že špičkové pracoviště bude mít brzy i moderní prostředí a bude ještě líp sloužit pacientům.

Ted' vám chci napsat něco, co mě osobně štve. Pořád z nejrůznějších stran slyším, že prý zadlužujeme zemi v době hospodářského růstu. Říká to pravicová opozice, ale i spousta médií. Fakt by mě zajímalo, jak na to přišli. Tvrdá čísla totiž mluví jasně: Za Babiše se dluh snižuje.

Naši kritici schválně neuvádí, že právě v éře našich předchůdců státní dluh neustále rostl a vystřelil až na 41,1 procenta HDP v roce 2013. Teprve po mém nástupu na Ministerstvo financí v roce 2014 jsme tenhle nárůst zastavili a máme státní dluh pod kontrolou. A nejen to. Podíl státního dluhu na HDP jsme rok od roku snižovali, a to až na loňských 30,6 procenta. Až takhle nízko státní dluh od roku 2009 vůbec nebyl. A absolutní čísla? Státní dluh za stejné období KLESL zhruba o 61 miliard.

A mám velkou radost, že **Alena Schillerová** v umořování dluhu úspěšně pokračuje. Jen během loňska se jí podařilo snížit podíl na HDP z 32,2 procenta právě na 30,6 procenta. A do konce roku 2019 by podle jejích propočtů měl státní dluh dál klesnout na 29,8 procenta. To znamená, že v porovnání s rokem 2013 dojde k poklesu o krásných 11,3 procentního bodu.

Už nějakou dobu patříme k vůbec nejmíň zadluženým zemím Evropy. A to nejen pokud jde o státní dluh. Jsme premianti taky ve snižování dluhu celého veřejného sektoru, který se skládá nejen z dluhu státu, ale i krajů a obcí. Tento veřejný dluh loni dosáhl 32,7 procenta HDP. Líp než my skočily už jen dvě země EU.

Za to, že si udržujeme jedno z nejnižších zadlužení v celé EU, nám prestižní ratingové agentury opakovaně dávají vynikající hodnocení. Čím vyšší známku země obdrží, tím víc je považovaná za spolehlivého partnera a může si pak na trhu půjčovat za výhodnějších podmínek. Možná jste zaznamenali, že tenhle pátek nám vysoký rating potvrdily hned dvě mezinárodní ratingové agentury Fitch a ERA. Před týdnem pak S&P. Jejich analytici se shodují: Zadlužení veřejného sektoru v České republice je opravdu nízké a její ekonomický růst je stabilní, silný a stojí na pevných základech.

Díky tomu můžeme ušetřit na financování státního dluhu obrovské částky, které následně můžeme využít pro lidi. Třeba na důchody, platy učitelů nebo zdravotních sester, vědu a výzkum, opravy silnic nebo modernizaci nemocnic.

A když už je řeč o půjčování za výhodných podmínek. V prvním pololetí letošního roku jsme prodali dluhopisy v hodnotě 18,8 miliardy korun za záporný úrok. Zjednodušeně řečeno to znamená, že investoři platí našemu státu za to, že mu půjčili peníze. Za to musím Aleně Schillerové upřímně pogratulovat.

Ale není to jen stát, kdo má své účty v pořádku. Skvělou kondici hlásí taky územní samosprávy. Ministerstvo financí spočítalo, že z 6254 českých obcí a měst jich 3590 hospodaří úplně bez dluhů. A jako celek pak obce i kraje hospodařily v loňském roce dokonce s přebytkem. Pomohly tomu hlavně vyšší příjmy, a to zejména z daní. Obce totiž podle klíče nazvaného RUD, neboli Rozpočtového určení daní, získávají podíl na tom, co stát vybere na daních. A pokud se státu vybírat daně daří, profitují z toho samozřejmě i samosprávy.

O to víc mě mrzí, že Senát ve čtvrtek zamítl novelu zákona o evidenci tržeb, která by EET konečně dotáhla. A zároveň by znamenala nižší DPH na celou škálu odborných a řemeslných služeb, ale taky na vodné a stočné. Vždyť přece jen díky řádnému výběru daní si můžeme dovolit je snižovat. Od revoluce až do roku 2014 se u nás děl přesný opak.

Senát tento týden obcím nepomohl ani tím, že místo schválení důležité novely zákona o místních poplatcích navrhl "kreativní úpravy," které by z tohoto zákona Aleny Schillerové udělaly úplný paskvil. Hlavní cíl je přitom umožnit obcím vybírat poplatky z ubytování nejen od hotelů a penzionů, ale taky z Airbnb, které je oproti běžným hoteliérům ve velké výhodě. Doufám, že se podaří ve Sněmovně schválit původní verzi tak, aby mohla začít platit už 1. ledna 2020.

Jako vždycky vám radím, koukněte na Facebook naší ministryně. Alena Schillerová tam má plno věcí. Třeba dva její skvělé projevy. Za chvíli vyjdou i tady na mé stránce.

Ještě než skončím s tématem financí, musím napsat jednu věc. Zdravotní pojištění. To je další velká část veřejných financí. Tedy peněz nás všech. Zdravotní pojišťovny loni dosáhly přebytku 14,5 miliardy korun, což je nejlepší výsledek od doby ekonomické krize v roce 2009. Vytváří se tím rezervy, které půjdou do zdravotnictví v době, kdy se bude ekonomice a s ní i výběru pojistného dařit míň. A to je moc důležité pro zachování vysoké kvality a dostupnosti zdravotní péče pro lidi.

A teď mám pro vás kontrolní otázku. Vyplácí se nám členství v Evropské unii? Poslední čísla z Ministerstva financí na to odpovídají jasně.

ANO. Samozřejmě, že ano.

Jen za letošní půlrok jsme z rozpočtu EU získali o 24,4 miliardy korun víc, než kolik jsme do něj přispěli. Oproti prvnímu pololetí 2018 jsme si polepšili o víc než dvojnásobek. A za celou dobu členství jsme v plusu neuvěřitelných 765,7 miliard. Drtivá většina těchto peněz přitom nekončí ve státní kase, ale putuje živnostníkům, obcím, krajům, nemocnicím nebo školám.

Teď mám super zprávu pro českou vědu i daňové poplatníky. Ministru Havlíčkovi se podařil husarský kousek a protlačil Senátem tím nejtěsnějším možným rozdílem zákon o investičních pobídkách. O co jde? Víc než 20 let se rozdávají plošné pobídky investorům, hlavně dotace na vytvoření pracovního místa, a přitom se nehledí na to, jestli u nás postaví sklad nebo vývojové centrum. To znamená, jestli naše lidi zaměstnají u pásu nebo je naučí nějakou novou špičkovou technologii.

Stálo nás to stovky miliard a i když to ze začátku efekt mělo, v posledních letech se zákon stal kontraproduktivní. Nejhorší je, že ten zákon stále platí a je nárokový! V době, kdy naše firmy zápasí s nedostatkem lidí, zde máme stále platný zákon, kterým dotujeme zaměstnávání lidí v montovnách! To znamená, že jen za minulý rok jsme museli schválit pobídky za víc jak 10 miliard korun.

To jsme se rozhodli s novou vládou razantně změnit, ale protože víte, že naší velkou prioritou je věda, navrhli jsme, že čeští nebo zahraniční investoři, kteří budou tvořit výzkum s našimi univerzitami, investovat v projektech s Akademií věd nebo realizovat špičkový průmyslový vývoj, budou na určité pobídky mít pořád šanci dosáhnout.

Šanci by podle našeho návrh navíc měly poprvé i menší firmy. Nezáskají ale dotaci, ale motivační pobídku, založenou na tom, že budu mít po určité období o něco výhodnější daně. Běžná věc všude na světě, kde podporují vědu. Navíc jsme to slíbili v Inovační strategii Czech Republic: The Country For The Future.

Asi víte, jak na náš zákon zareagovala opozice. No jasně. Postavila se proti. Hlavně ODS, ale přidali se další. Jo, ta stejná ODS, která stála u zrodu těchto pobídek pro velké firmy a za dvacet let s nimi nebyla schopná nic udělat. Od počátku poskytl český stát v rámci daňových pobídek firmám 54 miliard korun úlev na dani. Sněmovnu jsme přehlasovali a protože v Senátu jsme v těžkém oslabení, čekal jsem, že náš zákon zamítnou, přijdou další 3 měsíce tahanic a i když bychom to nakonec asi dotáhli, stálo by to všechny daňové poplatníky nejmíň 2 miliardy korun, protože dokud platí současný zákon musíme žádosti o dotace a pobídky stále schvalovat. Opakuji, je to nárokové.

Sledoval jsem diskusi v Senátu a přiznám se, byl jsem skeptik, opozice předváděla to stejné divadlo, jako vždycky. Ale Karel Havlíček dvě hodiny bez emocí vysvětloval, bojoval jak lev a světe div se, hlasování dopadlo s odřenýma ušima v náš prospěch. Překvapený by jak náš ministr, tak opozice. Ti, kteří zvedli ruku pro, pomohli nejen české vědě a výzkumu, ale taky ulevili peněženkám všech občanů a já jim za to děkuju.

V týdnu jsem taky s vicepremiérem Karlem Havlíčkem, paní ministryní Klárou Dostálovou a ředitelem agentury CzechTourism Janem Hergetem jednal na téma reorganizace zahraničních zastoupení organizací

jako je právě CzechTourism, CzechInvest nebo Czechtrade. Jako země máme skvělé výsledky, ale v zahraničí to neumíme prodat. Prostě naše zahraniční zastoupení netáhnou za jeden provaz. Chci, aby byly pod jednou střechou a nebyly to akademické instituce, které se bojí pomáhat našim podnikatelům a občanům.

Sjednocením pod jednu střechu, do jedné budovy, nejlíp ambasády s jedním manažerským vedením nejen ušetříme, ale zajistíme to, že tyto složky budou efektivní a dynamické. Budou to konečně agentury, které po celém světě budují silnou značku Czech Republic: The Country For The Future. Chceme v zahraničí propagovat naši zemi jako atraktivní místo pro život, dovolenou i byznys.

Tenhle týden taky pokračovala bitva o nového voliče. Pamatujete, jak mi přes aplikaci Pojď do mě poslal video mladý muž Darrin Stratton? Prý u něj stoupnu v ceně, když mu vysvětlím, že jsem v životě nedělal nic nelegálního. No tak jsme to rozjeli. Teda už ve čtvrtek ráno, ale byl to hektický den, tak jsem tu zprávu nechal až na dnešek. Co ho zajímalo? No tak jasně. StB. Tak jsem mu to celé popsal, jak to bylo s mojí rodinou, kde jsem studoval a pracoval, jak to fungovalo v podnicích zahraničního obchodu, jaká to byla doba a hlavně, že jsem vyhrál na Slovensku tři soudy, které potvrdily, že jsem s StB vědomě nespolečně pracoval, až pak ten Ústavní řekl, že jsem žaloval špatnou instituci, a tak to jede nanovo. Já to nevzdám. A opět vyhraju. Nic jsem nepodepsal, i když to někteří mají za hotovou věc.

Druhé téma. Že prý řepka zabíjí včelstva. To bylo taky dlouhé povídání. To, že moje bývalá firma pěstuje jen 5 procent z celkového osetí řepkou u nás, ho docela zaskočilo. To mu v médiích neřekli. Klasika. Byl v šoku jako každý, kdo se to dozví. Jo, jen 5 procent.

A včelstva? Z celkového počtu 670.000 včelstev jich za minulý rok uhynulo SLOVY DESET! Ano, vím, že nějací zemědělci postupovali špatně při postřiku, ale jen to jen malé množství, lidská chyba, která se neměla stát. Česká televize to přitom prezentovala jako systémový problém.

No a nakonec se Darrin zeptal za kamaráda, že prý v Bruselu mluvím jinak než u nás. Když už na mě nemají nic jiného, šíří moji oponenti i tenhle neskutečný blud. Ne, opravdu se tam rvu za české zájmy. S V4 jsme silný blok, vybojovali jsme zrušení kvót a teď jsme měli velký vliv i na zvolení nové šéfkyně Evropské komise. V pondělí za ní jedu do Bruselu, dostal jsem termín jako třetí představitel státu EU. A to je myslím úspěch pro celou Českou republiku. Znamení, že nás rozhodně paní předsedkyně Ursula von der Leyenová nebere jako zemi druhé kategorie. No tak uvidíme, co na to Darrin. Věřím, že se ještě uvidíme. Dal jsem mu i mail, soukromý, když mu cokoliv nebude jasné, může napsat.

Už jsem zase dlouhej, tak se nebudu moc rozepisovat. V Senátu jsme s kolegy představovali pravidelnou Zprávu o vývoji v EU v roce 2018. Nejdůležitější téma loňska bylo samozřejmě jednání o brexitu. Taky jsme zahájili diskusi o budoucím rozpočtu Evropské unie, o takzvaném Víceletém finančním rámci. I o něm vám píšu často, chceme prosadit, aby si členské státy mohly samy rozhodnout, kam peníze z EU investovat. Hlavní jednání nás čeká na konci tohoto roku, do Prahy na 5.11. proto svolávám 16 premiérů a předsedkyni Evropské komise na summit Přátel koheze. Myslím si, že tak velká skupina lídrů dokáže vyslat jasné poselství o tom, jak si budoucí evropský rozpočet představujeme a co jsou naše priority.

Také jsme probírali otázku rozšíření, kde je škoda, že lídři evropských států nebyli schopni nabídnout západnímu Balkánu jasnou evropskou perspektivu. Já sám rozšíření naprosto podporuju, protože je to jediný nástroj, jak všechny tyto státy stabilizovat a dát Evropské unii jasnou geografickou hranici, což má i

souvislost s bojem proti nelegální migraci. Na 12. září zvu do Prahy šéfy vlád všech západobalkánských států u příležitosti summitu premiérů V4 a chci jim tento náš závazek potvrdit.

Senátorům jsem taky připomněl, že na Evropské radě v červnu 2018 se mi ve 4 ráno podařilo společně s ostatními premiéry V4 definitivně shodit ze stolu otázku migračních kvót, proti čemuž jsme dlouho bojovali. Doufám, že toto téma nebudou někteří evropští státníci už dál otevírat, protože je to zbytečné. Kvóty naprostá většina Evropanů nechce, nepomáhají nikomu, jenom pašeráků lidí.

Taky jsem jednal s velvyslancem USA panem Stephenem B. Kingem, ale s tím už vás nebudu trápit.

Mějte se fajn.

Příspěvek z 29. září. Dostupné z:

<https://www.facebook.com/AndrejBabis/posts/1643058612497443/>

Čau lidi. Greta, Greta a potom Greta. Tohle mi přišlo, že bylo to hlavní, co si některá média vzala z klimatického summitu OSN. Tisíce memíček a vtípů na Facebooku. Kolegové mi pár z nich taky poslali, abych byl v obraze, čím lidi na sítích žijou. Dost jsem se pobavil. Moc jsem to ale neměl čas sledovat. Během 5 dní jsem měl přes 30 setkání na té nejvyšší úrovni. Projev na Valném shromáždění v OSN, recepce Donalda Trumpa, jednání se spoustou politiků, s největšími americkými firmami včetně Microsoftu, s MIT.

Takže nejen klima a politika, ale i byznys a věda.

A to jsem ještě musel stihnout přelety mezi městy a samozřejmě New York a jeho neustálé zácpy. Na některých silnicích jsem si připadal jako na našich polňačkách. Strašné výmoly. Samé zácpy. Když jsme jezdili s ochrankou, podle navigace bychom byli na většině míst dřív pěšky. Často jsem to řešil tak, že jsem se zeptal ochranky, jak je další schůzka daleko, a když spočítali, že to do 30 minut dáme, vyrazili jsme po svých. Kolegové si stěžovali na tempo. Aspoň jsem plnil svůj plán kroků. Mobil mi ukázal 13-15 tisíc kroků. V New Yorku je strašně moc lidí, skoro tolik jako v celé České republice, pulzuje životem. Lidi jsou příjemní, komunikativní, usmívají se, manželce několikrát pochválili šaty. Rádi si potřesou rukou a prohodí pár slov. Potkal jsem vícero českých turistů. U nás se pořád debatuje o rozdělené společnosti, bylo by fajn, kdyby se co nejvíc našich lidí na místo, jako je New York podívalo a nasálo trochu pozitivní atmosféry, která by nás spojovala. Protože podle všech měřítek máme plno důvodů být na naší zemi hrdí. Podle posledního žebříčku jsme 24. v kvalitě života na celém světě.

Nechal jsem kolegy, aby vám z toho všeho posílali fotky a viděli jste, jak to tady celé zvládáme a jak reprezentujeme naši zemi. Ani nemám čas si všechny ty fotky zpětně projet. Stejně nejvíc lajků urvala Monika. Jak jinak.

Nechtěl jsem na půdě OSN jen řečnit, i když to byl samozřejmě pro mě osobně důležitý milník. Kam přijedu, systematicky šířím dobré jméno naší země, chválím náš národ, jak je kreativní, a navazuju nová spojení. Svůj projev jsem několikrát upravoval, konzultoval s mnoha lidmi a pak taky trénoval anglickou výslovnost. Hodně mi pomohla Vivien, která umí anglicky skvěle.

Z New Yorku se stalo na týden nejhledanější místo na světě. U každé ulice nejmíň několik policajtů. Všude auta jako zátaras. Pořád jste slyšeli houkačky, jak projíždí kolona s nějakým prominentem. Představte si 160 delegací na jednom místě včetně té Trumpovy. Kam jsem se pohnul, narazil jsem na někoho známého. Italský premiér Giuseppe Conte, předseda Evropské Rady Donald Tusk, kancléřka Angela Merkelová. Srdečně jsme se zdravili a vždycky prohodili aspoň pár slov.

Hlavní projev jsem měl na půdě Valného shromáždění ve středu 9 večer. To byly v Česku 3 ráno, takže jste to asi viděli až ze záznamu. Vystoupil jsem jako jeden z prvních premiérů, kteří podle protokolu přichází na řadu po prezidentech. Chtěl bych za to určitě poděkovat paní Marii Chatardové, velvyslankyni České republiky při OSN a její kolegyni Kristině Horňáčkové, které udělaly maximum, aby mě proboxovaly do programu hned, jak skončí všichni prezidenti, kteří tady mají přednost. O ty místa je vždycky boj a třeba řecký premiér, kterého jsem potkal v týdnu, mi hlásil, že vystupuje až v pátek. Takových tu bylo spousty.

Jasný, četl jsem, že novináři si neodpustili rýpnutí, že sál byl poloprázdný. No jo, ale on takhle vypadal skoro pořád od chvíle, co v pondělí promluvil prezident Donald Trump. Po něm skoro všichni politici odešli, nechali na svých místech jen mladé analytiky, kteří si dělali zápisky a zpátky do lavic pak přišli jen před svým projevem.

To se tady holt tak většinou dělá, protože státníci mají ještě i jiný program, spousty jednání. Stejně jako jsem měl já. Ale ostatní projevy jsem si pak třeba nechal poslat přepsané. Zajímalo mě to. To zase jo. No ale zpět k tomu mému projevu. Trval 22 minut. A nechtěl jsem v něm říkat ty samé věci, co řečníci přede mnou a po mně.

Všichni víme, že klima je jedna z největších výzev, všichni víme, že musíme snižovat emise a Česká republika patří k menšině zemí, kterým se to skutečně daří.

Plníme Pařížskou dohodu z roku 2015. Emise snížíme oproti roku 1990 o 40 procent do roku 2030 a o 80 procent do roku 2050. Dál posilujeme nízkoemisní energetické zdroje, hlavně jádro a obnovitelné zdroje a s naší Uhelnou komisí připravujeme naprosto konkrétní plán, jak úplně zastavit spotřebu uhlí do roku 2050.

Naše země se taky podílí na financování světového Zeleného klimatického fondu. To vytváří i šance pro kvalitní české firmy, aby se účastnily miliardových zakázek. Richard Brabec v New Yorku vysvětlil finské ministryni životního prostředí Kristě Mikkonenové naši pozici a cíle při snižování skleníkových plynů. Pochopila, že máme historicky úplně jinou výchozí pozici než západoevropské státy a slíbila, že nás podpoří při jednání s Evropskou komisí. Taky v New Yorku jednal o další spolupráci s Izraelem v boji proti suchu.

Já jsem svůj projev vzal jako příležitost připomenout zástupcům ostatních zemí, jakou mělo Česko skvělou minulost a jak na ni teď navazujeme. Ze zemí celého světa, kterých je 193 v rámci OSN, jsme 7. nejlepší v udržitelném rozvoji, 24. v kvalitě života a jsme 4. nejstabilnější evropská ekonomika.

Taky není na světě moc zemí, které by měly tak jasnou strategii, jako jsme vymysleli my. Czech Republic: The Country For The Future. To je ta značka, kterou šíříme po světě, a na kterou jsem taky ve svém projevu všechny upozornil.

A taky jsem upozornil, že musíme řešit klima racionálně a že to není zdaleka jediný problém téhle planety. Přes 800 milionů lidí pořád hladoví, skoro stejně tolik nemá přístup k pitné vodě a neumí číst a psát. Do školy nechodí čtvrt miliardy dětí. Tohle jsou problémy, které musí OSN taky řešit.

Vyjmenoval jsem, jak Česká republika po světě pomáhá a veřejně jsem podpořil plán tureckého prezidenta Erdogana, abychom pomohli syrským uprchlíkům vrátit se domů a zařít jim důstojný život, ne je udržovat v táborech. Budu rád, když si můj projev přečtete. Dám ho za chvíli na Facebook.

Když mám shrnout svoje dojmy z klimatického summitu, jenom se potvrdilo, že Evropa zůstává lídr v boji proti oteplování planety. Německo, Francie, Finsko, Švédsko a další potvrdily cíl dosáhnout uhlíkovou neutralitu v roce 2050 a zároveň zvýšení příspěvku do globálního Zeleného klimatického fondu. Velcí znečišťovatelé zdaleka tak ambiciózní nebyli. Prezident Trump se na summitu objevil jen na pár minut a ani další velcí hráči nic převratného neřekli. Aspoň že stejně jako Česká republika i další země ohlásily plány na vysazení miliard stromů.

Samozřejmě celé OSN bylo nejvíc zvědavé, s čím prezident Trump přijde. Jeho projev byl sebevědomý jako vždycky. Tvrdě zkritizoval Írán a Venezuelu, opřel se i do Číny, ale bylo vidět, že z ní má respekt. Naopak vychválil vztahy s Velkou Británií a Japonskem. Čekal jsem, co řekne k Evropské unii. A on... neřekl nic. Ani zmínka. To se mi vůbec nelíbilo. Vždyť dohromady jsou USA a EU nejvýkonnější ekonomika na téhle planetě, máme společné bezpečnostní zájmy a vztah s USA je pro nás klíčový.

Tak jsem Donaldovi Trumpovi během jeho recepce otevřeně řekl, že nějak na náš region v projevu zapomněl. A taky, že i EU potřebuje s USA obchodní dohodu, kterou chce uzavřít s Velkou Británií a o které americký prezident prohlašuje, jak bude skvělá.

Na recepci jsem potkal i prezidenta Erdogana, maďarského prezidenta Jánose Ádera, srbského prezidenta Aleksandara Vučića a thajského premiéra Prajutta Čan-Oču. S ním jsme si potvrdili, že projekt nákupu 12 českých bitevníků L-39NG jde dobře, hlavní testovací pilot Thajska už letoun úspěšně testoval. Pozval jsem premiéra znovu do Prahy, přijede možná příští rok. Potkal jsem i plno dalších státníků s partnerkami.

Zároveň měl ještě ministr Havlíček separátní jednání s Keithem Krachem, náměstkem a pravou rukou amerického ministra zahraničí Mika Pompea pro oblast hospodářství. Bavili se o vzájemném obchodu, hlavně o leteckém a obranném průmyslu, řešili i cla nebo třeba digitální daň v EU.

V New Yorku jsem měl dohodnutých několik dalších důležitých politických jednání. Konečně jsem se potkal s novým ukrajinským prezidentem Volodymyrem Zelenským.

Je zajímavé, že ať už přijde člověk do politiky z jakéhokoli oboru, je vždycky překvapený, jak to v ní funguje. Já pocházím z byznysu, Zelenskyj ze showbyznysu a i on je nešťastný ze zkorumpovaného a neefektivního státu. Taky by rád řešil užitečné věci rychleji, ale stěžoval si mi, že u toho neustále naráží na úředníky, kteří ve všem vidí problém. Prezidentovi Zelenskému jsem tlumočil pozvání našeho pana Prezidenta do Prahy a on nás zase pozval do Kyjeva. V listopadu tam vyrazí ministr Havlíček s podnikatelskou delegací. Možná se k němu připojím.

Sedl jsem si i s premiérem Velké Británie Borisem Johnsonem. Moc ocenil naše hospodářské výsledky, řekl nám, že jsou s ohledem na ostatní země EU “fantastic.” Já mu řekl, že 65 milionová V4 má vyjednávací sílu a chce pomoci s dohodou o brexitu. Slíbil, že přiletí do Prahy.

Taky jsme spolu s Karlem Havlíčkem jednali s tureckým prezidentem Erdoganem. Hlavní tři témata. Uprchlíci, kvóty na ocel, elektrárna Adularya. Bylo to pokračování jednání, které jsem vám celkem dopodrobna popisoval během naší cesty do Turecka.

Super bylo setkání s premiérem Arménie Nikolem Pašinjanem. Řešili jsme hlavně ekonomiku, pochlubil se mi, že snižuje byrokracii a snaží se, stejně jako my, zavádět digitalizaci. Navzájem jsme se pozvali na vládní návštěvu. Taky mu neušlo, že během oběda hlav států seděl polský prezident hned vedle amerického. Tohle jsou důležité diplomatické signály. Polsko je za stávající situace asi nejbližší spojenec USA ze všech evropských států. Proto tvrdím, že V4 může být pro Evropu velkým přínosem v řešení obchodní dohody s USA nebo migrace z Turecka.

S ministry Havlíčkem a Brabcem jsme jednali s generálním tajemníkem OSN Antóniem Guterresem. Jak už jsem vám psal předtím, máme skvělou pozici v žebříčku udržitelného rozvoje. Panu Guterresovi jsme představili náš plán inovací a rozvoje vědy. Taky jsme se bavili o české účasti na mírových operacích v Africe. Naše vláda bude brzo schvalovat program na podporu takzvaných zdrojových a tranzitních zemí migrace v Africe. V letech 2020 až 2022 na to půjde 300 milionů korun.

Byl jsem i na výborné neformální akci. Můj přítel a lucemburský premiér Xavier Bettel, který má nejpozitivnější energii ze všech prezidentů a premiérů Evropské unie, zorganizoval večeři v thajské restauraci. Přišel irský premiér, belgický premiér, který se stane 1.11. šéfem Evropské rady, šéf Evropské investiční banky, manželka srbského prezidenta, athénský primátor s partnerkou, lotyšský prezident s manželkou i vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku. Byly tam i Monika s Vivien. Monika se dobře zná s Xavierovým partnerem. Na takových setkáních se člověk dozví mnohem víc než na těch oficiálních. Předseda Evropské rady říkal, že se chce zabývat Erdoganovým plánem. Důležité je, jak se vyvine situace v Idlibu. Bavit jsem se o tom i s americkým zmocněncem pro Sýrii, který to dělá celý život a zažil několik amerických prezidentů. Mluvil jsem i se syrským ministrem zahraničí, abych si vyslechl pozici všech stran. Evropa uvalila proti Sýrii sankce stejně jako proti Rusku. Ale je potřeba komunikovat. O to víc, že Česká republika je jediná evropská země, která má v Sýrii velvyslanectví.

Pojďme na byznys, vědu a výzkum.

Měl jsem projev na Concordia Summitu, což je nevládní organizace, která propojuje vlády, velké podniky a neziskovky, aby společně řešily ty nejpalčivější společenské problémy. Celý můj projev dávám za chvíli sem na Facebook.

Další obří akce byl Bloomberg Global Business Forum. Seznam řečníků byl úctyhodný, schválně koukněte:

S řeckým premiérem Kyriakosem Mitsotakisem a eurokomisařem Pierrem Moscovicim jsme mluvili o důchodových systémech, jejich vztahu k demografii, technologii a ekonomice. A celkem jasně z toho vyplynulo, že naši čeští senioři mají oproti jiným zemím velké výhody. Platíme za ně zdravotní pojištění, a když pracují, nemusí platit daně.

Řecký premiér je sympaták, volali jsme si, když jsem byl na dovolené na Krétě. Chvála bohu není levicový extremistu jako jeho předchůdce. Pochází z podnikatelské rodiny. A ví, že abychom vyřešili problém migrace, je nutné se s Tureckem bavit, protože situace je neudržitelná.

Facebook, Google, Motorola, Mastercard, Metlife, GE, Honeywell, Lockheed Martin, IBM, Bell Helicopters, Johnson&Johnson, Procter&Gamble, ExxonMobile, AT&T. To je jen pár příkladů, s jakými společnostmi jsem v New Yorku jednal. Všem jejich zástupcům jsme s Karlem Havlíčkem představovali naši inovační strategii, to, jak podporujeme výzkum, zavádíme polytechniku na školách, podporujeme talenty a jak měníme investiční pobídky pro firmy tak, aby u nás vytvářely skutečně hodnotná pracovní místa, zvyšovaly kvalifikovanost našeho národa a ne jen nabízely fleky u pásu.

Potkali jsme se i s prezidentem Microsoftu Bradem Smithem. Karel Havlíček mu představil naši zemi jako jednoho z evropských lídrů v umělé inteligenci, hlavně s ohledem na bezpečnost obyvatel a firem. S Microsoftem jsme domluvili, že by se mohl zapojit do budování centra umělé inteligence. Chtějí do toho jít, což je skvělá zpráva a taky s námi sdílet svoje zkušenosti, které mají třeba ve zdravotnictví. S prezidentem Smithem jsme si taky vyměnili naše knihy s věnováním. On mi dal svou Tools and Weapons, já jemu O čem sním, když náhodou spím. Samozřejmě v angličtině.

Gary Bettman. Komu to jméno něco říká? Ano, legenda. Dlouholetý šéf NHL a proto i jedna z nevlivnějších osobností světového sportu. V centrále NHL pro nás uspořádal setkání s dalšími vlivnými businessmany. Já mu řekl, že podle mě je hokej v naší zemi sport číslo jedna. A že jsme založili Národní sportovní agenturu, budeme masivně investovat do sportování celého národa a stavět stadiony.

Co mě úplně nadchlo, byl Czech Accelerator. Prestižní inkubátor pro české startupy, které mají ambici ovládnout USA a svět. Náš CzechInvest tady odvádí výbornou práci a ty nejnadanější startupy finančně a marketingově podporuje, aby mohly v inkubátoru několik měsíců růst. Už jich odchoval 37 a my se potkali s 5 z nich. Dělají hlavně v oblasti textilních technologií, ICT nebo logistiky. Představili nám svoje projekty a byznysové cíle. Byl jsem hrdý, že nám vyrůstá sebevědomá nová generace podnikatelů.

Náš ministr Karel Havlíček měl plno vlastních jednání. NuScale Energy, které vyvíjí a testují malé modulární reaktory a mohly by být časem zajímavou alternativou k velkým reaktorům. Chceme zapojit české firmy mezi jejich dodavatele. Taky jednal s vedením AT&T kvůli přípravě 5G pokrytí u nás v Česku, s univerzitou Cornell Tech, kde domlouval spolupráci a našimi firmami v oblasti umělé inteligence, třeba s Avastem. Jednal i s majiteli Meopty, skvělého podniku rodiny Rausnitzů, z kterého udělali jednoho z nejrespektovanějších hráčů v optice na světě.

Mimochodem, když jsme u těch globálně úspěšných Čechů, dostal se mi do ruky tenhle článek, že v první pětce nejrychleji rostoucích technologických firem z celé Evropy, Středního východu a Afriky jsou hned dvě z Česka.

No a teď něco o Massachusetts Institute of Technology. Skočili jsme na letadlo do Bostonu a odletěli na nejprestižnější univerzitu světa. Víte, jaké má motto? "Mens et manus." Latinsky Mysl a ruka. Znamená, že o světě je potřeba nejen přemýšlet, ale taky ho prakticky budovat a dělat z něj lepší místo pro život. Hrozně se mi to líbí. Jasně, je to vzletnější než moje heslo: "Vybudovat aspoň psí boudu, nejenom žvanit." Ale víte, co tím chci říct.

Připojil se k nám i šéf Ústavu plazmy a fyziky Akademie věd pan Radomír Pánek, který už s MIT Plasma Science and Fusion spolupracuje na projektu tokamak. To je výzkum termojaderné fúze, energie budoucnosti.

Podívali jsme se do úplně nového kampusu MIT.nano, kde jsme domlouvali zapojení našich doktorandů a českých nanotechnologických firem. Taky jsme vykopli debatu o tom, že bychom mohli mít společné výzkumné týmy, které by společně financovala naše vláda a MIT. Místní nám potvrdili, co samozřejmě víme. Naši vědci patří k nejlepším na světě. Karel Havlíček bude v jednání s MIT pokračovat, do hry chceme dostat i české studenty Ph.D.

A zase byznysová jednání. V Bostonu jsme se potkali se zástupci dalších 30 významných firem. Zašli jsme se podívat i k největšímu dodavateli laboratorní techniky na světě Thermo Fisher Scientific. Mají u nás v Česku pobočku, která výborně spolupracuje s Ústavem přístrojové techniky Akademie věd v Brně. Mluvili jsme o jejich dalších investicích v Česku.

Cestou z Bostonu jsme přeletěli ještě do Albany a autem pokračovali do Schenectady, kde jsme strávili 3 hodiny v jednom z nejuživanějších průmyslových výzkumných center na světě. GE Global Research Center. Letectví, energetika, zdravotnictví, umělá inteligence. Pracuje tam ve velmi příjemném areálu 1500 výzkumníků a říká se, že to je největší koncentrace mozků pro aplikovaný výzkum v celých Spojených státech. Dokonce tam mají vystavený originální badatelský stůl Thomase Alvy Edisona.

S GE jsme jednali jak o posledních trendech v technologiích pro zdravotnictví, umělou inteligenci, ale taky velkém projektu GE Aviation v Česku. Mají u nás turbovrtulové centrum excelence spolu s ČVUT. Stálo přes dvě miliardy korun a posunulo nás na světovou špičku leteckého výzkumu. GE bude dál investovat do výrobního závodu.

I Monika měla svůj program. Mluvila s žáky a učiteli na škole T. G. Masaryka v Arlingtonu, v rámci Valného shromáždění OSN byla na debatě Móda pro rozvoj a v organizaci Roca, která už od roku 1988 pomáhá sociálně znevýhodněné mládeži a mladým matkám z problémového prostředí.

Monika se taky potkala s českým neurologem Martinem Tolarem, který má v USA firmu Alzheon. Specializuje se na výzkum a léčbu Alzheimerova a jsou v tom prý nejdál na světě. Do 5 let by měl být na trhu lék na tuhle hroznou nemoc. Pan Tolar bude mít i přednášku v Praze.

Nakonec jsme se podívali na Ground Zero. Tam, kde kdysi stála původní dvojčata Světového obchodní centra. Všichni jsme je znali z amerických filmů. Byl jsem tu už předtím, ale znova mě zasáhla ta atmosféra. Architektovi se podařilo vytvořit působivý symbol ztráty a zároveň pietní místo. Mimochodem sám tehdy tu katastrofu sledoval ze sousední budovy. S Monikou jsme položili květiny ke jménům dvou obětí českého původu. A jak jsem psal na Twitteru, prováděl nás syn amerického hasiče, který tu taky položil život. Bylo to dojemné.

Nakonec před odletem jsem dal ještě poslední rozhovor a obešel všechny novináře a kameramany, kteří se mnou strávili celý ten týden a poděkoval jim za jejich práci. Víím, že je to pro ně občas náročné. Nepustí je všude, takže musí čekat na ten jediný záběr. Já jim děkuju, že těch pět dní pokryli. Nešlo tady o Babiše, ale reprezentaci naší republiky, tedy nás všech.

Bylo to fakt hektický. A do toho jsem ještě řešil a po telefonu a mailu věci u nás doma.

Asi si pamatujete, jak jsem vám minulý týden psal o administrativním komplexu v Letňanech. Byly tam čísla, fakta a dokonce jsem vám posílal i prezentaci. Tak teď ještě pár údajů k tomu, co pan primátor Hřib nepochopitelně odmítá.

Mimochodem, kolega Lubomír Zaorálek se ke čtvrti taky vyjadřoval, místo toho, aby se mě na ni zeptal a něco se o ní dozvěděl. Kritizoval, že to bude stát spoustu peněz, ale já jsem už v minulém hlášení dal jasný výpočet, že tím naopak ušetříme a zbude i víc peněz na kulturu. Ten projekt má návratnost, kterou by ocenil i soukromý byznys.

Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových nedávno provedl hloubkovou analýzu a zjistil, že jestli nezačneme stavbu moderního administrativního komplexu rychle a systematicky řešit, zaplatíme v následujících deseti letech na nájemném v soukromých objektech 5 miliard korun, za nutnou rekonstrukci a modernizaci státních budov 7 miliard korun a 13 miliard korun navíc ještě za jejich provoz a údržbu.

Pan primátor Hřib to ale asi bere tak, že to nejsou jeho peníze. V PR oddělení Pirátů mu prostě řekli, že musí bojovat s Babišem, ať to stojí, co to stojí. Pražanům i všem ostatním občanům naší země tím sice škodí, má ale aspoň za jejich peníze titulky v médiích. A to je asi ta změna, co Piráti slibovali voličům.

A ještě jedna zásadní věc, kterou si primátor dosud asi neuvědomil. V roce 2028 skončí Praze pronájem Škodova paláce, kde sídlí magistrátní úředníci a Praha bude potřebovat novou budovu pro 1500 úředníků. Bude ji stavět? Proč by nemohla být součástí komplexu v Letňanech? To bychom ale museli začít alespoň jednat.

V jednom jsme se aspoň s Piráty dokázali shodnout. Tenhle týden jsme přehlasovali veto Senátu našeho a pirátského návrhu na omezení kumulace platů politiků. Tradiční demokratické strany byly proti nebo se radši zdržely. Nám se to ale podařilo protlačit. Mzda placených zastupitelů obcí a krajů, kteří jsou zároveň poslanci, senátoři a ministři, se sníží na 40 procent. Další splněný úkol. Proti kumulaci funkcí bojuju od začátku, co jsem v politice.

Další věc, ve které jsme přehlasovali Senát, je rozšíření osvobození od daně z nabytí nemovitých věcí. Odted' už nebudete muset platit daň z nabytí nejen u nového bytu v bytovém domě, ale i u nového bytu v rodinném domě. Koukněte jako vždycky na Facebook Aleny Schillerové, má tam toho mnohem víc.

Sněmovnou prošly i nejdůležitější zákony digitalizace. Zákon o právu na digitální službu a zákony podporující bankovní identitu a digitálně technickou mapu. Další krok k tomu, abychom občanům přinesli komfort v přístupu ke službám státu i v digitální podobě. Zjednodušení přístupu přes bankID zaručí přístup do portálu občana pro 5,5 milionu lidí, kteří využívají elektronické bankovníctví.

Jo a zapojil jsem se do projektu Aktuálně k 30. výročí od sametové revoluce. Rozhovor se mnou si můžete přečíst za chvilku na Facebooku. Řekl jsem v něm, že i když jsem byl v listopadu 1989 v Maroku, stejně mám na tu dobu silnou vzpomínku. A taky, že bychom neměli zapomenout, jak se tady po revoluci rozkradly stovky miliard. Kdyby tehdejší politici měli vizi a nepromarnili spoustu času a peněz, mohli jsme

být už dávno někde jinde. Taky jsem řekl, že součástí svobody a demokracie je i schopnost přiznat prohru a tolerovat, že politici, které jsem volil, jsou zrovna v opozici.

Co dál? Včera měl narozeniny náš pan prezident, tak jsme mu pogratalovali po telefonu s Monikou. Říkal nám, že je odvodněný a musí pít minerálky. Monika mu vykládala o našem rodinném léčiteli, který nám připravuje bylinkové čaje, vybírá bylinky za pomoci virgule. Je to náš rodinný přítel a dělal to už jeho táta. Monika přesvědčovala pana prezidenta, aby to vyzkoušel. Snad ho k tomu ukecáme.

V Rakousku jsou tenhle víkend volby. Psal jsem Sebastianovi Kurzovi, že mu držím palce a těším se, že se svou přítelkyní konečně oficiálně navštíví Prahu, tak jak jsme si to naposledy ve Vídni slíbili.

Mějte se krásně.

Kódování – výstup z programu ATLAS.ti

D	Document Name	quote_start	quote_end	emotivní sdělení	popkultura	rodinné záležitosti	společenské dění	volný čas	záliby
2	7. červenec	92	206	1	0	0	0	0	0
2	7. červenec	785	811	1	0	0	0	0	0
2	7. červenec	957	995	1	0	0	0	0	0
2	7. červenec	1164	1198	1	0	0	0	0	0
2	7. červenec	1350	1429	0	0	0	0	1	0
2	7. červenec	1432	1458	0	0	0	0	1	0
2	7. červenec	1460	1497	1	0	0	0	0	0
2	7. červenec	1849	1950	1	0	0	0	0	0
2	7. červenec	2224	2286	1	0	0	0	0	0
2	7. červenec	3433	3525	1	0	0	0	0	0
2	7. červenec	7743	7779	1	0	0	0	0	0
2	7. červenec	8361	8416	1	0	0	0	0	0
2	7. červenec	11119	11379	1	0	0	0	0	0
2	7. červenec	11516	11543	1	0	0	0	0	0
2	7. červenec	13228	13269	1	0	0	0	0	0
2	7. červenec	14033	14065	0	0	0	0	1	0
2	7. červenec	14915	14932	1	0	0	0	0	0
2	7. červenec	17827	17875	1	0	0	0	0	0
2	7. červenec	18309	18378	1	0	0	0	0	0
2	7. červenec	18932	19038	1	0	0	0	0	0
2	7. červenec	19187	19315	0	0	0	0	1	0
2	7. červenec	19793	19838	0	0	0	0	1	0
2	7. červenec	19860	19880	1	0	0	0	0	0
2	7. červenec	20359	20400	1	0	0	0	0	0
2	7. červenec	20713	20750	1	0	0	0	0	0
2	7. červenec	21755	21856	0	0	0	0	1	0
2	7. červenec	23622	23655	1	0	0	0	0	0
2	7. červenec	24367	24403	1	0	0	0	1	0
2	7. červenec	23831	23956	0	0	1	0	0	0
2	7. červenec	23983	24103	0	0	0	0	1	0

2	7. červenec	5476	5493	1	0	0	0	0	0
2	7. červenec	827	955	1	0	0	0	0	0
2	7. červenec	5174	5226	1	0	0	0	0	0
2	7. červenec	159	206	0	0	0	0	0	1
3	14. červenec	25	57	1	0	0	0	0	0
3	14. červenec	375	498	0	0	0	0	1	0
3	14. červenec	531	598	1	0	0	0	0	0
3	14. červenec	599	636	1	0	0	0	0	0
3	14. červenec	770	814	1	0	0	0	0	0
3	14. červenec	673	768	0	0	0	0	1	0
3	14. červenec	1019	1126	1	0	0	0	0	0
3	14. červenec	1216	1351	1	0	0	0	0	0
3	14. červenec	4435	4465	1	0	0	0	0	0
3	14. červenec	12367	12564	1	0	0	0	0	0
3	14. červenec	12760	12885	1	0	0	0	0	0
3	14. červenec	14193	14228	1	0	0	0	0	0
3	14. červenec	14230	14317	1	0	0	0	0	0
3	14. červenec	15256	15333	1	0	0	0	0	0
3	14. červenec	15335	15426	0	0	0	1	0	0
3	14. červenec	15625	15694	1	0	0	0	0	0
3	14. červenec	15915	16009	1	0	0	0	0	0
3	14. červenec	16114	16196	0	0	1	0	0	0
3	14. červenec	16229	16297	1	0	0	0	0	0
3	14. červenec	17199	17285	1	0	0	0	0	0
3	14. červenec	17469	17569	1	0	0	0	0	0
3	14. červenec	17879	17991	1	0	0	0	0	0
3	14. červenec	18803	18878	1	0	0	0	0	0
3	14. červenec	18965	19149	1	0	0	0	0	0
3	14. červenec	20064	20116	0	0	0	0	1	0
3	14. červenec	20119	20279	0	0	0	0	1	0
3	14. červenec	20372	20480	0	0	0	0	1	0
3	14. červenec	20626	20657	1	0	0	0	0	0
3	14. červenec	20659	20734	1	0	0	0	0	0
3	14. červenec	21765	21896	1	0	0	0	0	0
3	14. červenec	21535	21663	1	0	0	0	0	0
3	14. červenec	22608	22754	1	0	0	0	0	0
3	14. červenec	23073	23202	1	0	0	0	0	0
3	14. červenec	23512	23584	0	0	0	1	0	0
3	14. červenec	23649	23739	0	0	0	1	0	0
3	14. červenec	23586	23647	1	0	0	0	0	0
3	14. červenec	59	373	1	0	1	0	1	1
3	14. červenec	912	919	1	0	0	0	0	0
3	14. červenec	15725	15790	1	0	0	0	0	0
4	15. září	145	193	0	0	1	0	0	0
4	15. září	50	143	0	0	1	0	0	0
4	15. září	239	262	0	0	1	0	0	0
4	15. září	264	309	0	0	1	0	0	0
4	15. září	311	367	0	0	1	0	0	0
4	15. září	441	510	1	0	0	0	0	0

4	15. září	654	671	1	0	0	0	0	0
4	15. září	3209	3266	1	0	0	0	0	0
4	15. září	5048	5084	1	0	0	0	0	0
4	15. září	9471	9551	1	0	0	0	0	0
4	15. září	10186	10278	1	0	0	0	0	0
4	15. září	11813	11911	1	0	0	0	0	0
4	15. září	7290	7364	1	0	0	0	0	0
4	15. září	15700	15822	1	0	0	0	0	0
4	15. září	15883	16017	1	0	0	0	0	0
4	15. září	17546	17587	1	0	0	0	0	0
4	15. září	20014	20201	1	0	0	0	0	0
4	15. září	20798	20813	1	0	0	0	0	0
4	15. září	21259	21311	1	0	0	0	0	0
4	15. září	21372	21452	1	0	0	0	0	0
4	15. září	21517	21642	1	0	0	0	0	0
4	15. září	22364	22462	1	0	0	0	0	0
4	15. září	23797	23881	0	0	0	0	1	0
4	15. září	24570	24638	1	0	0	0	0	0
4	15. září	24692	24771	1	0	0	0	0	0
4	15. září	27877	28092	0	1	0	0	0	0
4	15. září	28783	28989	1	0	0	0	0	0
4	15. září	27360	27473	1	0	0	0	0	0
4	15. září	29659	29714	0	0	0	1	0	0
4	15. září	29717	29773	0	0	0	1	0	0
4	15. září	29982	30134	1	0	0	0	0	0
4	15. září	31295	31328	0	0	0	1	0	0
4	15. září	31440	31475	0	0	0	0	0	1
4	15. září	31477	31575	1	1	0	0	0	1
4	15. září	31576	31683	0	0	0	0	0	1
4	15. září	31686	31712	0	0	0	0	1	0
4	15. září	21252	21257	1	0	0	0	0	0
4	15. září	28094	28180	1	0	0	0	0	0
4	15. září	14464	14487	1	0	0	0	0	0
5	18. srpna	655	721	1	0	0	0	0	0
5	18. srpna	981	1001	1	0	0	0	0	0
5	18. srpna	832	902	0	0	0	0	1	0
5	18. srpna	723	746	1	0	0	0	0	0
5	18. srpna	397	442	0	1	0	0	0	0
5	18. srpna	903	934	1	0	0	0	0	0
5	18. srpna	2643	2675	0	0	0	0	1	0
5	18. srpna	4432	4541	1	0	0	0	0	0
5	18. srpna	4601	4632	1	0	0	0	0	0
5	18. srpna	5642	5767	1	0	0	0	0	0
5	18. srpna	6210	6273	0	0	0	0	1	0
5	18. srpna	7683	7727	1	0	0	0	0	0
5	18. srpna	7729	7756	1	0	0	0	0	0
5	18. srpna	7757	7788	1	0	0	0	0	0
5	18. srpna	8107	8119	1	0	0	0	0	0
5	18. srpna	9005	9076	1	0	0	0	0	0

5	18. srpna	10138	10151	1	0	0	0	0	0
5	18. srpna	10517	10533	1	0	0	0	0	0
5	18. srpna	12938	12951	1	0	0	0	0	0
5	18. srpna	16729	16772	1	0	0	0	0	0
5	18. srpna	17648	17686	0	0	0	0	1	0
5	18. srpna	18369	18438	0	0	0	0	1	0
5	18. srpna	18612	18647	1	0	0	0	0	0
5	18. srpna	20947	21027	1	0	0	0	0	0
5	18. srpna	22748	22773	1	0	0	0	0	0
5	18. srpna	23781	23815	1	0	0	0	0	0
5	18. srpna	23963	24015	1	0	0	0	0	0
5	18. srpna	24267	24362	1	0	0	0	0	0
5	18. srpna	24364	24404	1	0	0	0	0	0
5	18. srpna	25518	25589	1	0	0	0	0	0
5	18. srpna	25645	25723	1	0	0	0	0	0
5	18. srpna	25760	25794	0	0	0	0	1	0
5	18. srpna	25797	25842	1	0	0	0	0	0
5	18. srpna	25893	25981	0	0	0	1	0	0
5	18. srpna	25983	26099	0	0	0	1	0	0
5	18. srpna	26102	26136	0	0	0	1	0	0
5	18. srpna	27995	28057	1	0	0	0	0	0
5	18. srpna	30010	30143	1	0	0	0	0	0
5	18. srpna	34714	34795	0	1	0	0	0	0
5	18. srpna	35036	35122	1	0	0	0	0	0
5	18. srpna	36664	36783	0	0	0	0	1	0
5	18. srpna	37289	37568	1	0	0	0	1	0
5	18. srpna	40616	40655	0	0	0	0	1	0
5	18. srpna	38810	39040	1	0	0	0	0	0
5	18. srpna	42583	42708	1	0	0	0	0	0
5	18. srpna	43032	43075	0	0	0	0	1	0
5	18. srpna	42976	43031	1	0	0	0	0	0
5	18. srpna	21754	21769	1	0	0	0	0	0
5	18. srpna	23949	23961	1	0	0	0	0	0
5	18. srpna	24789	24800	1	0	0	0	0	0
5	18. srpna	39150	39192	1	0	0	0	0	0
6	20. října	0	115	0	0	0	0	1	0
6	20. října	258	289	1	0	0	0	0	0
6	20. října	588	699	1	0	0	0	0	0
6	20. října	3782	3802	1	0	0	0	0	0
6	20. října	5788	5895	1	0	0	0	0	0
6	20. října	7311	7395	1	0	0	0	0	0
6	20. října	7608	7659	1	0	0	0	0	0
6	20. října	7771	7840	1	0	0	0	0	0
6	20. října	9642	9699	1	0	0	0	0	0
6	20. října	10044	10328	1	0	0	0	0	0
6	20. října	11519	11551	1	0	0	0	0	0
6	20. října	12013	12026	1	0	0	0	0	0
6	20. října	12665	12692	1	0	0	0	0	0
6	20. října	15679	15754	1	0	0	0	0	0

6	20. října	16911	16939	1	0	0	0	0	0
6	20. října	16359	16459	1	0	0	0	0	0
6	20. října	16941	17082	1	0	0	0	0	0
6	20. října	17729	17770	1	0	0	0	0	0
6	20. října	19189	19212	1	0	0	0	0	0
6	20. října	20557	20628	1	0	0	0	0	0
6	20. října	20686	20753	1	0	0	0	0	0
6	20. října	21866	21895	1	0	0	0	0	0
6	20. října	24513	24527	1	0	0	0	0	0
6	20. října	24728	24786	1	0	0	0	0	0
6	20. října	25373	25405	0	0	0	0	1	0
6	20. října	27461	27499	0	0	0	0	1	0
6	20. října	28679	28739	1	0	0	0	0	0
6	20. října	28741	28756	1	0	0	0	0	0
6	20. října	30345	30391	0	0	0	1	0	0
6	20. října	30394	30425	0	0	0	0	1	0
6	20. října	20657	20684	1	0	0	0	0	0
6	20. října	21898	21924	1	0	0	0	0	0
6	20. října	28596	28677	0	0	0	1	0	0
6	20. října	30229	30344	1	0	0	0	0	0
7	21. července	136	191	0	0	0	0	1	0
7	21. července	0	133	1	0	0	0	0	0
7	21. července	215	242	1	0	0	0	0	0
7	21. července	774	878	1	0	0	0	0	0
7	21. července	1072	1104	0	0	0	0	1	0
7	21. července	4616	4676	1	0	0	0	0	0
7	21. července	8929	8964	1	0	0	0	0	0
7	21. července	8701	8737	0	0	0	0	1	0
7	21. července	9307	9392	1	0	0	0	0	0
7	21. července	9394	9446	0	0	0	0	1	0
7	21. července	9669	9686	1	0	0	0	0	0
7	21. července	10363	10384	1	0	0	0	0	0
7	21. července	11817	11879	1	0	0	0	0	0
7	21. července	12770	12796	1	0	0	0	0	0
7	21. července	15724	15823	1	0	0	0	0	0
7	21. července	20536	20632	1	0	0	0	0	0
7	21. července	21468	21506	0	0	0	0	1	0
7	21. července	21970	22065	0	0	0	0	1	0
7	21. července	22708	22798	1	0	0	0	0	0
7	21. července	22895	23048	1	1	0	0	0	0
7	21. července	27823	27863	1	0	0	0	0	0
7	21. července	29078	29174	0	0	0	0	1	0
7	21. července	32324	32412	1	0	0	0	0	0
7	21. července	32918	32978	1	0	0	0	0	0
7	21. července	34404	34451	1	0	0	0	0	0
7	21. července	35164	35191	0	0	0	0	1	0
7	21. července	35193	35267	1	0	0	0	0	0
7	21. července	35823	35933	0	0	0	0	1	0
7	21. července	36070	36105	1	0	0	0	0	0

7	21. července	36111	36437	0	1	0	0	0	0
7	21. července	36439	36524	0	0	0	0	1	0
7	21. července	194	213	1	0	0	0	0	0
8	22. září	76	114	0	0	1	0	0	0
8	22. září	116	169	0	0	1	0	0	0
8	22. září	289	338	0	0	1	0	0	0
8	22. září	208	231	0	0	1	0	0	0
8	22. září	170	206	0	0	1	0	0	0
8	22. září	2156	2192	0	0	0	0	1	0
8	22. září	2106	2154	1	0	0	0	0	0
8	22. září	4383	4416	1	0	0	0	0	0
8	22. září	5708	5745	1	0	0	0	0	0
8	22. září	7972	7978	1	0	0	0	0	0
8	22. září	8451	8614	1	0	0	0	1	0
8	22. září	11173	11246	1	0	0	0	0	0
8	22. září	11710	11742	0	0	0	0	1	0
8	22. září	11621	11708	1	0	0	0	0	0
8	22. září	13804	13867	1	0	0	0	0	0
8	22. září	14917	15019	0	0	0	0	1	0
8	22. září	16316	16367	1	0	0	0	0	0
8	22. září	16740	16757	1	0	0	0	0	0
8	22. září	18755	18887	0	0	1	0	0	0
8	22. září	19021	19112	1	0	0	0	0	0
8	22. září	20644	20696	1	0	0	0	0	0
8	22. září	23700	23841	1	0	0	0	0	0
8	22. září	24327	24420	0	0	0	0	1	0
8	22. září	24422	24444	1	0	0	0	0	0
8	22. září	24952	24969	1	0	0	0	0	0
8	22. září	24759	24877	0	0	0	0	1	0
8	22. září	5676	5706	1	0	0	0	0	0
9	25. srpna	10	75	0	0	0	0	0	1
9	25. srpna	78	109	0	0	0	0	1	0
9	25. srpna	111	227	1	0	0	0	1	0
9	25. srpna	262	321	1	0	0	0	0	0
9	25. srpna	352	407	1	0	0	0	0	0
9	25. srpna	1276	1333	0	0	0	1	0	0
9	25. srpna	1356	1436	0	0	0	1	0	0
9	25. srpna	1437	1505	0	0	0	0	0	1
9	25. srpna	1677	1888	0	0	0	1	0	0
9	25. srpna	1932	1992	0	0	0	1	0	0
9	25. srpna	2604	2717	1	0	0	0	0	0
9	25. srpna	3022	3115	0	0	0	1	0	0
9	25. srpna	3272	3311	0	0	0	0	1	0
9	25. srpna	4209	4253	1	0	0	0	0	0
9	25. srpna	10098	10177	1	0	0	0	0	0
9	25. srpna	11052	11178	0	0	0	1	0	0
9	25. srpna	11375	11561	0	0	0	1	0	0
9	25. srpna	13780	13827	1	0	0	0	0	0
9	25. srpna	15068	15221	0	1	0	0	0	0

9	25. srpna	15326	15375	0	0	0	0	1	0
9	25. srpna	15223	15324	1	0	0	0	0	0
9	25. srpna	16018	16125	1	0	0	0	0	0
9	25. srpna	17569	17690	1	0	0	0	0	0
9	25. srpna	19775	19805	0	0	0	0	1	0
9	25. srpna	19723	19773	1	0	0	0	0	0
9	25. srpna	22968	23070	1	0	0	0	0	0
9	25. srpna	25343	25388	1	0	0	0	0	0
9	25. srpna	26475	26585	1	0	0	0	0	0
9	25. srpna	27518	27569	1	0	0	0	0	0
9	25. srpna	29423	29486	1	0	0	0	0	0
9	25. srpna	29573	29650	0	0	0	0	1	0
9	25. srpna	29653	29717	1	0	0	0	0	0
9	25. srpna	30098	30136	0	0	1	0	0	0
9	25. srpna	30138	30241	0	0	0	0	1	0
9	25. srpna	30243	30331	0	0	0	0	1	0
9	25. srpna	30333	30385	1	0	0	0	0	0
9	25. srpna	4255	4275	0	0	0	0	1	0
10	27. října	24	190	1	0	0	0	0	0
10	27. října	252	362	1	0	0	0	0	0
10	27. října	502	521	0	0	0	0	0	1
10	27. října	1003	1034	1	0	0	0	0	0
10	27. října	903	964	0	0	0	0	1	0
10	27. října	409	500	0	0	0	0	1	0
10	27. října	1747	1832	1	0	0	0	0	0
10	27. října	1834	1875	0	0	0	1	0	0
10	27. října	2031	2078	0	0	1	0	0	0
10	27. října	2222	2316	1	0	0	0	0	0
10	27. října	3309	3389	0	0	1	0	0	0
10	27. října	3430	3567	0	0	1	0	0	0
10	27. října	3391	3428	0	0	0	0	1	0
10	27. října	4377	4452	0	0	0	0	1	0
10	27. října	4792	4815	1	0	0	0	0	0
10	27. října	5203	5248	1	0	0	0	0	0
10	27. října	5761	5838	0	0	1	0	0	0
10	27. října	6089	6153	1	0	0	0	0	0
10	27. října	6401	6440	1	0	0	0	0	0
10	27. října	6790	6861	0	0	1	0	0	0
10	27. října	6951	7029	1	0	0	0	0	0
10	27. října	7612	7654	1	0	0	0	0	0
10	27. října	7656	7713	1	0	1	0	0	0
10	27. října	9571	9624	1	0	0	0	0	0
10	27. října	10265	10370	1	0	0	0	0	0
10	27. října	12007	12030	1	0	0	0	0	0
10	27. října	12385	12444	0	0	0	0	1	0
10	27. října	13312	13339	0	0	0	0	1	0
10	27. října	13598	13723	0	0	0	0	0	1
10	27. října	17006	17143	0	0	1	0	0	0
10	27. října	16079	16112	1	0	0	0	0	0

10	27. října	19415	19442	0	0	0	0	1	0
10	27. října	19571	19761	1	0	0	0	0	0
10	27. října	21089	21180	1	0	0	0	0	0
10	27. října	23864	23977	1	0	0	0	0	0
10	27. října	24233	24277	0	0	0	0	1	0
10	27. října	25590	25644	1	0	0	0	0	0
10	27. října	25445	25588	0	0	0	0	1	0
11	28. července	0	26	1	0	0	0	0	0
11	28. července	80	118	0	0	0	0	0	1
11	28. července	120	284	0	0	0	0	1	0
11	28. července	286	413	0	0	0	0	1	0
11	28. července	433	461	0	0	1	0	0	0
11	28. července	463	537	0	0	1	0	0	0
11	28. července	28	78	0	0	0	0	0	1
11	28. července	539	564	0	0	0	0	1	0
11	28. července	729	882	0	0	1	0	0	0
11	28. července	983	1021	0	0	0	0	1	0
11	28. července	1091	1196	0	0	1	0	1	0
11	28. července	1198	1379	0	0	0	0	1	0
11	28. července	1508	1673	1	0	0	0	0	0
11	28. července	2717	2788	1	0	0	0	0	0
11	28. července	2195	2278	0	0	0	0	1	0
11	28. července	3756	3824	1	0	0	0	0	0
11	28. července	4262	4336	0	0	0	1	0	0
11	28. července	4140	4238	0	1	0	0	0	0
11	28. července	4380	4426	0	0	0	0	1	0
11	28. července	4428	4496	0	0	0	1	1	0
11	28. července	4498	4548	1	0	0	0	0	0
11	28. července	4622	4682	0	0	0	1	0	0
11	28. července	5446	5464	1	0	0	0	0	0
11	28. července	12182	12255	1	0	0	0	0	0
11	28. července	12315	12390	1	0	0	0	0	0
11	28. července	15284	15313	1	0	0	0	0	0
11	28. července	15315	15389	0	0	0	0	1	0
11	28. července	18065	18108	1	0	0	0	0	0
11	28. července	18246	18283	1	0	0	0	0	0
11	28. července	18836	18913	1	0	0	0	0	0
11	28. července	20548	20598	1	0	0	0	0	0
11	28. července	21126	21231	1	0	0	0	0	0
11	28. července	25593	25718	1	0	0	0	0	0
11	28. července	27314	27327	1	0	0	0	0	0
11	28. července	28110	28147	1	0	0	0	0	0
11	28. července	28565	28636	1	0	0	0	0	0
11	28. července	28638	28689	1	0	0	0	0	0
11	28. července	1381	1423	1	0	0	0	0	0
11	28. července	13284	13367	0	0	0	0	1	0
11	28. července	4770	4897	0	0	0	0	1	0
19	11. srpna	98	122	0	0	1	0	0	0
19	11. srpna	0	72	1	0	0	0	1	0

19	11. srpna	269	371	0	0	1	0	1	0
19	11. srpna	558	646	0	0	0	0	0	1
19	11. srpna	654	751	0	0	0	0	0	1
19	11. srpna	535	556	0	0	0	0	1	0
19	11. srpna	753	834	0	0	0	0	1	0
19	11. srpna	1540	1554	1	0	0	0	0	0
19	11. srpna	939	1016	1	0	0	0	0	0
19	11. srpna	2139	2155	1	0	0	0	0	0
19	11. srpna	3097	3159	1	0	0	0	0	0
19	11. srpna	3403	3476	1	0	0	0	0	0
19	11. srpna	3993	4107	1	0	0	0	0	0
19	11. srpna	4686	4697	1	0	0	0	0	0
19	11. srpna	5240	5283	0	0	0	0	1	0
19	11. srpna	5611	5632	1	0	0	0	0	0
19	11. srpna	7028	7079	0	0	0	0	1	0
19	11. srpna	6715	6768	0	0	0	0	1	0
19	11. srpna	6770	6862	1	0	0	0	0	0
19	11. srpna	9803	9878	1	0	0	0	0	0
19	11. srpna	12377	12404	0	0	0	0	1	0
19	11. srpna	12406	12456	1	0	0	0	0	0
19	11. srpna	14157	14181	1	0	0	0	0	0
19	11. srpna	15833	15854	0	0	0	0	1	0
19	11. srpna	15607	15675	1	0	0	0	0	0
19	11. srpna	15677	15731	1	0	0	0	0	0
19	11. srpna	15908	15953	1	0	0	0	0	0
19	11. srpna	15955	16084	0	0	1	0	1	1
19	11. srpna	145	165	1	0	0	0	0	0
19	11. srpna	74	96	1	0	0	0	0	0
19	11. srpna	906	937	1	0	0	0	0	0
19	11. srpna	1556	1593	1	0	0	0	0	0
19	11. srpna	12458	12554	1	0	0	0	0	0
20	13. října	0	114	0	0	0	1	0	0
20	13. října	116	269	1	0	0	0	0	0
20	13. října	271	346	1	0	0	0	0	0
20	13. října	799	854	1	0	0	0	0	0
20	13. října	1252	1406	1	0	0	0	0	0
20	13. října	2197	2281	1	0	0	0	0	0
20	13. října	2636	2642	1	0	0	0	0	0
20	13. října	2923	2937	1	0	0	0	0	0
20	13. října	1677	1769	1	0	0	1	0	0
20	13. října	5394	5453	1	0	0	0	0	0
20	13. října	5455	5563	0	0	0	1	0	0
20	13. října	6318	6447	1	0	0	0	0	0
20	13. října	6924	6961	0	0	0	0	1	0
20	13. října	6963	7001	0	0	0	0	1	0
20	13. října	10952	11010	1	0	0	0	0	0
20	13. října	13628	13673	1	0	0	0	0	0
20	13. října	13675	13707	0	0	0	0	1	0
20	13. října	14289	14343	0	0	0	0	1	0

20	13. října	15064	15142	1	0	0	0	0	0
20	13. října	16549	16674	1	0	0	0	0	0
20	13. října	17006	17046	0	0	0	0	1	0
20	13. října	18908	18913	1	0	0	0	0	0
20	13. října	19586	19649	1	0	0	0	0	0
20	13. října	22805	22945	1	0	0	0	1	0
20	13. října	23407	23502	1	0	0	0	0	0
20	13. října	23757	23770	1	0	0	0	0	0
20	13. října	23772	23873	1	0	0	0	0	0
20	13. října	25020	25102	1	0	0	0	0	0
20	13. října	25540	25571	1	0	0	0	0	0
20	13. října	26126	26152	1	0	0	0	0	0
20	13. října	26154	26277	1	0	0	0	0	0
20	13. října	25004	25018	1	0	0	0	0	0
20	13. října	27241	27331	1	0	0	0	0	0
20	13. října	27894	27936	1	0	0	0	0	0
20	13. října	28611	28694	1	0	0	0	0	0
20	13. října	29870	29930	1	0	0	0	0	0
20	13. října	30098	30195	0	0	0	0	1	0
20	13. října	30664	30681	1	0	0	0	0	0
20	13. října	30842	30904	1	0	0	0	0	1
20	13. října	34255	34327	0	0	0	0	1	0
20	13. října	34735	34810	1	0	0	0	0	1
20	13. října	7675	7716	1	0	0	0	0	0
21	29. září	165	246	0	0	0	0	1	0
21	29. září	248	268	1	0	0	0	0	0
21	29. září	270	304	0	0	0	0	1	0
21	29. září	660	725	1	0	0	0	0	0
21	29. září	841	987	1	0	0	0	0	0
21	29. září	1021	1053	0	0	0	0	0	1
21	29. září	1181	1264	0	0	1	0	0	0
21	29. září	1850	1883	0	0	1	0	0	0
21	29. září	1801	1848	0	0	0	0	1	0
21	29. září	1989	2108	1	0	0	0	0	0
21	29. září	2217	2267	0	0	1	0	0	0
21	29. září	2678	2737	1	0	0	0	0	0
21	29. září	3885	3899	1	0	0	0	0	0
21	29. září	6115	6144	0	0	0	0	1	0
21	29. září	6076	6113	1	0	0	0	0	0
21	29. září	7021	7044	1	0	0	0	0	0
21	29. září	10380	10417	0	0	0	0	1	0
21	29. září	10868	10894	0	0	1	0	0	0
21	29. září	10896	10938	0	0	1	0	0	0
21	29. září	11715	11763	0	0	0	0	1	0
21	29. září	12200	12277	0	0	0	0	1	0
21	29. září	13821	13883	0	0	0	0	0	1
21	29. září	14444	14510	1	0	0	0	0	0
21	29. září	15597	15617	1	0	0	0	0	0
21	29. září	15704	15730	1	0	0	0	0	0

21	29. září	17545	17571	0	0	1	0	0	0
21	29. září	17821	17910	0	0	1	0	0	0
21	29. září	18439	18506	0	0	1	0	0	0
21	29. září	18602	18617	1	0	0	0	0	0
21	29. září	18986	19007	1	0	0	0	0	0
21	29. září	21894	21952	0	0	0	0	1	0
21	29. září	22406	22493	0	0	1	0	0	0
21	29. září	22544	22660	0	0	1	0	0	0
21	29. září	22662	22710	0	0	1	0	0	0
21	29. září	22712	22766	0	0	1	0	0	0
21	29. září	22829	22992	1	0	0	0	0	0
22	1. září	76	107	1	0	0	0	0	0
22	1. září	165	214	1	0	0	0	0	0
22	1. září	1713	1821	1	0	0	0	0	0
22	1. září	1859	1894	0	0	1	0	0	0
22	1. září	1948	1968	0	0	1	0	0	0
22	1. září	1896	1920	1	0	0	0	0	0
22	1. září	1970	2030	1	0	1	0	0	0
22	1. září	2140	2203	1	0	0	0	0	0
22	1. září	2652	2727	0	0	0	0	1	0
22	1. září	3425	3496	1	0	0	0	0	0
22	1. září	3570	3634	1	0	0	0	0	0
22	1. září	4410	4490	0	0	0	0	1	0
22	1. září	4654	4805	1	0	0	0	0	0
22	1. září	5357	5378	0	0	0	1	0	0
22	1. září	5461	5580	0	1	0	0	0	0
22	1. září	5582	5649	1	0	0	0	0	0
22	1. září	6642	6659	1	0	0	0	0	0
22	1. září	8333	8390	0	0	0	0	1	0
22	1. září	8971	9034	1	0	0	0	0	0
22	1. září	10262	10314	1	0	0	0	0	0
22	1. září	13419	13424	1	0	0	0	0	0
22	1. září	15278	15348	1	0	0	0	0	0
22	1. září	15716	15750	1	0	0	0	0	0
22	1. září	16908	16998	1	0	0	0	0	0
22	1. září	17453	17525	0	0	0	1	0	0
22	1. září	19873	19947	1	0	0	0	0	0
22	1. září	20935	21022	1	0	0	0	0	0
22	1. září	21801	21879	0	0	0	1	0	0
22	1. září	22204	22346	0	0	0	1	0	0
22	1. září	22417	22500	0	0	0	1	0	0
22	1. září	22725	22750	1	0	0	0	0	0
22	1. září	23628	23638	1	0	0	0	0	0
22	1. září	24731	24855	1	0	0	0	0	0
22	1. září	29606	29627	1	0	0	0	0	0
22	1. září	30491	30579	1	0	0	0	0	0
22	1. září	30647	30680	0	0	0	0	1	0
22	1. září	31153	31258	1	0	0	0	0	0
22	1. září	31761	31837	0	0	0	0	1	0

22	1. září	32089	32135	0	0	0	0	1	0
22	1. září	33036	33086	0	0	0	0	0	1
23	4. srpna	33	37	1	0	0	0	0	0
23	4. srpna	148	189	0	0	0	0	1	0
23	4. srpna	191	218	1	0	0	0	0	0
23	4. srpna	40	96	1	0	0	0	0	0
23	4. srpna	357	394	1	0	0	0	0	0
23	4. srpna	220	304	0	0	0	0	0	1
23	4. srpna	2228	2270	1	0	0	0	0	0
23	4. srpna	3209	3411	0	0	0	1	1	0
23	4. srpna	2347	2414	0	0	1	0	0	0
23	4. srpna	3800	3849	1	0	0	0	0	0
23	4. srpna	5710	5820	1	0	0	0	0	0
23	4. srpna	6505	6603	1	0	0	0	0	0
23	4. srpna	7222	7295	1	0	0	0	0	0
23	4. srpna	9997	10026	1	0	0	0	0	0
23	4. srpna	12321	12333	1	0	0	0	0	0
23	4. srpna	11730	11807	1	0	0	0	0	0
23	4. srpna	15426	15501	1	0	0	0	0	0
23	4. srpna	16701	16753	1	0	0	0	0	0
23	4. srpna	16755	16867	1	0	0	0	0	0
23	4. srpna	16894	16988	1	0	0	0	0	0
23	4. srpna	17470	17475	1	0	0	0	0	0
23	4. srpna	17843	17894	0	0	0	0	1	0
23	4. srpna	20116	20127	1	0	0	0	0	0
23	4. srpna	22045	22271	1	0	0	0	0	0
23	4. srpna	24088	24287	1	0	0	0	0	0
23	4. srpna	24864	24928	0	0	0	0	1	0
23	4. srpna	25305	25427	1	0	0	0	0	0
23	4. srpna	25693	25799	1	0	0	0	0	0
23	4. srpna	26035	26049	1	0	0	0	0	0
23	4. srpna	26137	26187	1	0	0	0	0	0
23	4. srpna	26798	26824	1	0	0	0	0	0
23	4. srpna	27181	27325	1	0	0	0	0	0
24	6. října	53	179	0	0	0	1	0	0
24	6. října	238	314	1	0	0	0	0	0
24	6. října	316	345	0	0	0	0	1	0
24	6. října	347	431	0	0	0	0	0	1
24	6. října	551	762	0	0	0	0	1	0
24	6. října	432	514	1	0	0	0	0	0
24	6. října	1491	1511	1	0	0	0	0	0
24	6. října	1613	1691	1	0	0	0	0	0
24	6. října	1977	2112	1	0	0	0	0	0
24	6. října	2130	2221	1	0	0	0	0	0
24	6. října	3483	3525	1	0	0	0	0	0
24	6. října	5060	5084	1	0	0	0	0	0
24	6. října	6156	6188	0	0	0	0	1	0
24	6. října	7055	7070	1	0	0	0	0	0
24	6. října	7099	7206	0	0	0	0	1	0

24	6. října	7303	7348	1	0	0	0	0	0
24	6. října	8771	8817	1	0	0	0	0	0
24	6. října	11065	11123	1	0	0	0	0	0
24	6. října	11125	11222	1	0	0	0	0	0
24	6. října	13649	13700	1	0	0	0	0	0
24	6. října	13985	14090	0	0	0	0	1	0
24	6. října	15028	15079	0	0	0	0	1	0
24	6. října	16002	16013	1	0	0	0	0	0
24	6. října	17897	18017	1	0	0	0	0	0
24	6. října	17506	17547	1	0	0	0	0	0
24	6. října	18631	18715	0	0	1	0	0	0
24	6. října	18726	18818	0	0	0	0	1	0
24	6. října	19922	20026	1	0	0	0	0	0
24	6. října	20028	20072	1	0	0	0	0	0
24	6. října	20296	20377	1	0	0	0	0	0
24	6. října	20424	20483	1	0	0	0	0	0
24	6. října	21390	21448	0	0	0	0	1	0
24	6. října	22033	22117	1	0	0	0	0	0
24	6. října	25717	25764	1	0	0	0	0	0
24	6. října	26273	26338	0	0	0	0	1	0
24	6. října	26433	26509	0	0	0	1	0	0
24	6. října	26511	26537	1	0	0	0	0	0
24	6. října	26340	26430	0	0	0	1	0	0
25	8. září	385	553	0	0	0	0	1	0
25	8. září	654	776	0	0	0	0	1	0
25	8. září	366	383	1	0	0	0	0	0
25	8. září	1049	1117	0	0	0	0	0	1
25	8. září	968	1047	0	0	0	0	0	1
25	8. září	891	966	0	0	0	1	0	0
25	8. září	782	821	0	0	0	0	0	1
25	8. září	823	889	1	0	0	0	0	0
25	8. září	1214	1305	1	0	0	0	0	0
25	8. září	1307	1385	0	0	0	0	1	0
25	8. září	1394	1436	0	0	0	1	0	0
25	8. září	1463	1515	0	0	0	0	0	1
25	8. září	1517	1573	1	0	0	0	0	0
25	8. září	1915	1927	1	0	0	0	0	0
25	8. září	3376	3428	1	0	0	0	0	0
25	8. září	3834	3943	1	0	0	0	0	0
25	8. září	3945	4026	1	0	0	0	0	0
25	8. září	5674	5797	1	0	0	0	0	0
25	8. září	5875	5924	1	0	0	0	0	0
25	8. září	7436	7572	1	0	0	0	0	0
25	8. září	8461	8524	0	0	0	0	1	0
25	8. září	616	652	1	0	0	0	0	0
25	8. září	5183	5271	0	0	0	0	1	0
25	8. září	11203	11273	1	0	0	0	0	0
25	8. září	12995	13138	1	0	0	0	0	0
25	8. září	14712	14727	1	0	0	0	0	0

25	8. září	16219	16324	1	0	0	0	0	0
25	8. září	19780	19792	1	0	0	0	0	0
25	8. září	20002	20061	0	0	0	0	1	0
25	8. září	21643	21699	0	0	0	0	1	0

Kategorie emotivní sdělení

Document	Quotation Content
7. červenec	Jak vám vždycky říkám, ať si uděláte kafe, tak tohle je na turka. A pořádně silného, kdysi jsme mu říkali "Smrták"
7. červenec	S výsledkem jsem spokojený.
7. červenec	Takže jsem šťastný, co se nám povedlo.
7. červenec	S dohodnutými jmény jsem spokojený
7. červenec	Zajímalo mě, co o našem úspěchu píšou.
7. červenec	Jediné, co mě napadlo, když jsem si pročítal ty jejich sloupky, že byli na úplně jiném jednání než já.
7. červenec	Takže, když dovolíte, já vám teď vyličím, jak to doopravdy bylo
7. červenec	Hned mě napadlo: jeden Němec a dva z Beneluxu a jeden Francouz, to je fakt hodně silný kafe.
7. červenec	Asi chápete, že to byl celkem masakr.
7. červenec	Byl jsem rozčilenej kvůli způsobu, jakým s námi jednali.
7. červenec	Taky mě mrzí, že mezi kandidáty nejsou žádná jména ze střední a východní Evropy, měli jsme ve hře dobré kandidáty, pana místopředsedu Komise Maroše Šefčoviče nebo premiéry Pellegriniho a Muscata, ale vlivní sociální demokraté v Evropské radě, je nakonec zařizli
7. červenec	Myslím, že to tolik nevadí.
7. červenec	Jak jsem řekl, mám z toho výsledku radost.
7. červenec	Za tím si stojím.
7. červenec	Mám velkou radost z obou a upřímně jim gratuluju!
7. červenec	To je moje role, to dělám a dělat to budu, dokud budu mít Vaši důvěru.
7. červenec	Určitě chápete, že tohle, co máme za sebou, bylo pro naši zem strašně důležité, tak jsem se musel rozepsat.
7. červenec	Absolutně to nechápu!
7. červenec	Považuju to za neskutečnou nezodpovědnost.
7. červenec	Teď ale věc, z které mám hroznou rados
7. červenec	Napsal jsem toho zase strašně moc.
7. červenec	Zdravím vás z Francie, mějte se fajn.

7. červenec Nespali jsme vůbec
7. červenec Když si představím, kdo by teď byl kandidát na předsedu Evropské komise, kdybychom se nervali ze všech sil, tak mě fakt až mrazí
7. červenec Musím vám říct, že v neděli to teda moc hladce nešlo.
14. července Nechápu to, čtu to znova a znova.
14. července Někteří z vás je čtou od úplného začátku a já si toho hrozně cením.
14. července A samozřejmě každého, kdo mě sleduje.
14. července Tak si představte, že jsem měl dobrou intuici
14. července Někteří z vás tohle téma zajímá úplně nejvíc ze všeho. Aspoň podle komentářů, které jsem si před časem četl.
14. července Nejvíc mě mrzí, jak brutálně někteří komentátoři překroutili moje výroky, i když jsem naprosto střízlivou analýzu napsal sem na Facebook
14. července Bylo to fakt zajímavé povídání
14. července Ať už to bude poslanecký návrh, nebo návrh ministerstva, případně kombinace obou dvou, jsem rád, že dvacet let neřešená věc se konečně posune, že se o tom mluví, že na to upozorňujeme, že to řešíme
14. července Jeden opoziční poslanec se do mě tenhle týden pustil, že s tím nic neděláme, tak to jemu i vám všem teď v rychlosti vysvětlím.
14. července Ale já chci využít všechny možnosti.
14. července No a když už vás tady na Facebooku mám, napíšu vám, jak jde zastavit neoprávněná exekuce
14. července Tenhle týden jsem si přečetl v Blesku něco, z čeho se mi udělalo vyložené zle.
14. července Když se podívám na fotky, představím si to fyzické i psychické utrpení
14. července Doufám, že Ústavní soud o ní rozhodne co nejdřív, protože to musí být pro rodinu opravdu těžké.
14. července Lucinka a celá rodina mají můj velký obdiv a držím jim strašně palce.
14. července Jsem moc rád, že jsem to mohl slyšet od někoho, kdo se s tím v životě opravdu setkal.
14. července Věřím, že se jeho postřehy budou hodit, zrealizují se a my tím zlepšíme život hendikepovaným občanům.
14. července Jsem rád, že se nám zúročila dobře poskládaná kandidátka, že máme odborníky, kteří se dostali na důležitá místa.

14. července Parlament o ní bude hlasovat příští úterý, a já doufám, že to dobře dopadne.
14. července Moc rád jsem slyšel, že chce, aby Komise byla celkově dobře geograficky a genderově vyvážená a opravdu se těším, že hned jak jí Parlament potvrdí, najdeme rychle příležitost se potkat.
14. července Tybrdo, to jsem se zas rozepsal.
14. července Ještě vám chci napsat trochu obšírněji jednu věc a pak už pojedem zkratkou.
14. července O výstavě jsem mluvil s egyptským prezidentem panem Abd al-Fattáh as-Sísím a doufám, že ji přijde v červnu 2020 slavnostně otevřít.
14. července Moc se těším, že práci našich špičkových vědců příští rok představí výstava organizovaná ve spolupráci s Národním muzeem v Praze.
14. července Taky chceme společně s Francií už konečně rozjet stavbu vysokorychlostních vlaků, takové TGV mezi Prahou, Vídní a Berlínem, to je už dlouho můj sen
14. července Já na tom třeba pracuju skoro na každé Evropské radě, kde sedím vedle Emmanuela Macrona, takže k tomu máme spoustu příležitostí.
14. července Kdyby bylo na mně, hned bych ji navrhnul na ministryni kultury
14. července Prasklá Žilka, Tim Cook, boj s tukem, páreček pávů jako svatební dar, fórky o Spasiteli, Vůdci, plnění plánu, žena za zády, věci do beden, Bill Gates, rošťák Tango, dárek pro Donalda Trumpa, s Ellou ze svahu, Vincentka, Masaryk, kalorická katastrofa, jedno dvě pivka, zhubnul jsem 9 kilo, ještě dejchám, sorry jako.
14. července Ty brdo!
14. července Rozhodnutí soudu je přece už jen z laického pohledu NEUVĚŘITELNÉ!
15. září Jsem rád, že Česká republika konečně nemá trestně stíhaného premiéra.
15. září Mám velkou radost.
15. září Jednohlasně, to se jen tak nevidí, takže za to všem děkuju
15. září Jsem rád, že s tím ČSSD souhlasila.
15. září Že ale vydírací taktiku zkouší zdravotničtí odboráři na nás, je docela sprostěrna
15. září Musím říct, že mě tak masivní podpora opravdu potěšila a ukazuje, že jdeme správnou cestou.

15. září Masarykův onkologický ústav jsem osobně navštívil a když jsem ty děti viděl, měl jsem slzy v očích.
15. září Mám z toho pocit, že jim nejde o pacienty nebo zdravotníky, ale jen o sebe.
15. září Rval jsem si jako ministr financí vlasy, když jsem viděl, jak to pan Němeček vede a ještě k tomu chce další a další peníze.
15. září Já tomu panu Němečkovi začal v jednu chvíli říkat Šnajdroid, protože bylo všeobecně známé, že si ho vodí Marek Šnajdr, náměstek za ODS.
15. září Nechci, aby vám bylo při čtení hlášení zle
15. září Nejdůležitější věta, kterou jsem si zapamatoval z jednání s pojišťovnamí, byla, že stávající výše úhrad v úhradové vyhláše dává předpoklad, aby všude byla dobře poskytovaná zdravotní péče
15. září Naprostá bomba.
15. září Připadá mi, jakoby ty jejich statusy generoval robot.
15. září A fakt mě fascinuje, že všichni ti politici nepovažují asi HODNOTY za tak zásadní
15. září Tajně jsem doufal, že aspoň sekta Respekt patřící pánovi, který rozkradl OKD a poškodil celý Moravskoslezský kraj, bude slavit
15. září Jsem fakt rád, že se nám to povedlo, sám jsem do toho investoval spoustu práce, to mi můžete věřit.
15. září Moc dobře si rozumíme a mám radost, že spolupráce V4 výborně funguje
15. září Bylo skvělé, že naše pozvání přijali a sedli si s námi všichni k jednomu stolu.
15. září Jsem rád, že Evropskou komisařkou pro hospodářskou soutěž zůstává Margrethe Vestagerová, tentokrát ale už i v pozici místopředsedkyně Evropské komise, kterou jsem osobně požádal, ať se našemu případu věnují.
15. září A tak jsem moc rád přijal pozvánku Akademie věd na mezinárodní konferenci SOLAIR, kterou pořádali na Národní třídě
15. září A já si zahrádkářů hrozně vážím za to, jak se starají o krajinu a jak dokážou i z malého, původně neúrodného plácku, udělat oázu, která překypuje životem
15. září Taky jsem se těšil na Mira Žbirku, který se bohužel omluvil, ale zato jsem si užil Mirai a Olympic.
15. září Hustý.

15. září Jsem hrdý na to, že Česká republika patří v ochraně před kyber útoky ke světové špičce.
15. září Jinak totální zoufalství
18. srpna Tybrdo, 13 procent absolutně šťastných lidí v národě je fakt hodně.
18. srpna A jdem do toho tvrdě.
18. srpna Mám z toho velkou radost
18. srpna Já vím, štěstí může být pomíjivé
18. srpna Tyhle lži šířil na jaře jeden poslanec za ODS, tak mi ve sněmovně už docela ujely nervy a trochu jsem ho sjel.
18. srpna Tak to aspoň vysvětlím vám, ano?
18. srpna Vy o mně víte, že nemám moc rád ty jejich neustálé požadavky na další a další peníze bez ohledu na to, jak se daří ekonomice.
18. srpna Beru to jako křivdu a osobně se mě to dotýká.
18. srpna Byl jsem vždycky přes čísla.
18. srpna V nich jsem byl vždycky dobřej.
18. srpna JE TO RANEC!
18. srpna Jsem za to strašně rád, takové platy měli mít lékaři a sestry už dávno.
18. srpna Neuvěřitelné!
18. srpna Za to ji chválím.
18. srpna Adamovi fandím
18. srpna Ten plán je fakt ambiciózní, ale stojí za to
18. srpna Ach jo, tak se na to pojďme podívat.
18. srpna Fakt si jich vážím a je super, že na jejich investice a provoz půjde víc peněz.
18. srpna Ty to potřebujou jako sůl.
18. srpna Dámy a pánové, s tím je teď konec.
18. srpna Jsem rád, že paní Schillerová s tím dokázala pohnout.
18. srpna Nakonec jsem se radši spolehl na svoje zkušenosti z obchodu a nakráčel jsem přímo na vedení IBM.
18. srpna Paní ministryni gratuluju, že to dotáhla.
18. srpna Tak a teď téma, na které bude mít každý z vás silnou emocionální reakci.
18. srpna Už hrozně dlouho jsem vám chtěl sepsat podrobnou zprávu o tom, co se v ní děje.
18. srpna A myslím, že to pro vás bude opravdu zajímavé.
18. srpna Když dáte všechna ta čísla na jednu hromadu, je to dost hroživé
18. srpna Je super, že státní správa se digitalizuje, ale je průšvih, že ani stát, ani management České

- pošty nebyli schopní na vývoj reagovat.
18. srpna Jak už určitě víte, moje trpělivost je u konce a celou záležitost vyřeším příští týden.
18. srpna Jsem velice rád, že za období 2 týdnů, co jsem byl na dovolené, paní ministryně financí Alena Schillerová na základě jednání s jednotlivými ministry našla další zdroje a došlo k navýšení výdajů kapitol zemědělství, kultury, dopravy, zahraničních věcí, víc peněz dostanou i hasiči.
18. srpna Nedokážu si vůbec představit, že bych pana Šmardu představoval ve Vídeňské státní opeře rakouskému kancléři nebo že bych v Národní galerii říkal francouzskému prezidentovi Macronovi, že tento pán je ministr kultury České republiky.
18. srpna Považuju za zcela nepřijatelné, aby vláda o takové situaci nebyla informovaná nebo se o takových informacích dozvídala z médií.
18. srpna Jak vidíte, měl jsem toho tentokrát trochu víc na srdci.
18. srpna To teda nechápu.
18. srpna Skvělá práce!
18. srpna Docela síla.
18. srpna Ano, změnil jsem názor a nestydím se za to.
20. října Tohle jednání bylo fakt na krev.
20. října Představil jim finální verzi vyhlášky a jsem rád, že konečně přišla konstruktivní debata a snaha najít kompromis
20. října No, byl jsem v šoku.
20. října Moc mě potěšilo, že potom, co jsme skončili návštěvu, ocenila nás Bulovka na Twitteru za to, že se zajímáme.
20. října Jak víte z mých hlášení, zajímám se o všechny nemocnice a to, kde jsou jaké podmínky.
20. října Mně se ten nápad líbí, proto tento projekt podporuju
20. října Se sestřičkami se o tom bavíme průběžně, a i vám k tomu budu dál psát.
20. října Řeknu vám, že bych fakt chtěl, aby EU byla mnohem akčnější
20. října Jsem hrozně zklamaný, že hlavně Francie, Nizozemí a taky Dánsko, které na každém rozšíření EU v minulosti vydělaly spoustu peněz díky rozšíření stabilního investičního prostředí pro své podnikatele, tentokrát odmítly podpořit dva státy, které se tolik snaží a které stojí o to být v EU
20. října Zorana považuju za svého přítele.

20. října Strašná škoda
20. října Jsem našťvaný a frustrovaný.
20. října K tomu se v budoucnosti ještě vrátíme, protože tohle bude fakt tvrdý oříšek.
20. října O tom všem vám průběžně píšu.
20. října Politici na školství 20 let totálně kašlali a post ministra školství běžně dostávala ta největší guma
20. října Cítím se osobně dotčený, že za téhle situace školské odbory v čele s panem Františkem Dobšíkem vyhlásily stávkovou pohotovost a hrozí stávkou.
20. října Totálně jsem nepochopil, o co odborům jde.
20. října Jsem na naše vojáky hrdý
20. října Je skandální, že 30 let po revoluci máme pořád ruské radary a vrtulníky.
20. října Jsem rád, že ministr Lubomír Metnar konečně rozhýbal armádní nákupy.
20. října Ach jo. Koukám, že mám problém
20. října . Je to super.
20. října Jsem rád, že to děláme společně s Ministerstvem zemědělství
20. října Přeju Adamovi a Olze v jejich společném životě všechno dobré.
20. října Jsou krásný pár.
20. října To sem snad nebudu ani psát.
20. října Už teď jsem hrozně dlouhej.
20. října Japonci si ji pořád pamatují, je to i pro ně legenda, ale bohužel Českému olympijskému výboru zatím nevyšli vstříc.
21. července Čau lidi, takhle jsem vypadal, než jsem vstoupil do politiky, a takhle budu vypadat za pár let, pokud pojedu stejným tempem jako doteď
21. července No aspoň vidíte, s kým dělám
21. července Já vím, že to zní neuvěřitelně, vždyť jsme si zvykli nadávat sami na sebe, shazovat se před jinými národy
21. července Myslím, že super práce na to, že to běží teprve od roku 2014.
21. července Já se přijel podívat na vlastní oči.
21. července Ty tři dny v přírodě pro mě byly neskutečně poučné a potkal jsem spoustu skvělých lidí
21. července Moc se na to těším
21. července A je to docela brutál.
21. července Ale v pohodě, s demonstranty se nehádám, přijel jsem pracovat.
21. července Já ty lidi samozřejmě chápu
21. července To je to, co jsme se lidem snažili vysvětlit, a já myslím, že

každý rozumný člověk to musí chápat.

21. července Nezdálo se mi, že by bylo nutné řidičům vzít jeden pruh, začal jsem se ptát: kdo o tom rozhoduje?
21. července Udělal jsem tehdy všechno, co bylo v mých silách, aby lithium zůstalo pod kontrolou státu.
21. července Musím říct, že se na svém úřadě zorientoval fakt rychle a na rozdíl od svého předchůdce-jmenovce jede jako namazaný stroj, jak se zpívá v jedné písničce.
21. července To je dobře a jsem rád, že byla zvolená.
21. července Všichni se mnou souhlasili, že na takové EU s námi chtějí spolupracovat, což mě potěšilo.
21. července Teď se s vámi ale chci podělit o to, co je evidentně zaseklé.
21. července Já to nevzdám a budu dál za rozvoj Prahy bojovat
21. července Koukám, že jsem dneska extra extra dlouhý, tak už to budu tlačit do finále.
21. července No nemohl jsem si pomoci, je dobřej.
21. července Jsou to fakt magoři.
22. září Prosím, aspoň k tomu odběru novinek se přihlaste.
22. září Jsem moc rád, že tahle akce vyšla.
22. září Tak mám pro ně fakt dost blbou zprávu.
22. září Paráda.
22. září Mimochodem, když jsme u toho ochlazování ekonomiky, budu rád, když si přečtete článek od světově uznávaného odborníka na eurozónu, který dám za chvíli na Facebook.
22. září Takže jí děkuju, že všechna jednání o rozpočtu zvládla a celé to doklepla.
22. září Tak koukněte, můžete to využít i jako super dárek, je stylový, užitečný a skvěle vypadá.
22. září Výsledek je tak otřesný, že to bavilo celý internet několik dní.
22. září Vlastně jsem se k němu několik měsíců musel dobývat.
22. září Počítejte se mnou.
22. září Ona totiž nezávislost v jejich stádním myšlení znamená "poslat Babiše do tepláků bez důkazů.
22. září V Ústí jsem se osobně přesvědčil, jaký je to nesmysl.
22. září Už teď, když se zajedete podívat na Miladu a kouknete na fotky, jak to vypadalo před 30 lety, nebudete věřit vlastním očím, jaký je to rozdíl.
22. září Tyjo zase jsem dlouhej.
22. září Já už musím běžet.

22. září Jasně, že se tomu hejtři smáli.
25. srpna V týdnu jsem si pustil televizi a měl jsem z toho dojem, že příjezd ruských tanků v roce 1968 jsem tehdy způsobil já.
25. srpna To už člověk fakt neví, jestli to v té televizi myslí vážně.
25. srpna To by zase byla monstrózní aféra, co jsem si to DOVOLIL!
25. srpna Mám velkou radost, že naši zemědělci umí do své práce zapojit tu nejmodernější digitální a robotickou technologii.
25. srpna Bude to nabité, koukněte schválně na program.
25. srpna Je to masakr, ale Karel má od všech maximální podporu a jsem si jistý, že to dá.
25. srpna To jsem se dobře zasekl na tématu místní rozvoj.
25. srpna Zkuste si pustit nějaké video s Venomy a Vipery, co dávají na net američtí mariňáci. O dost jiná káva...
25. srpna Jsem rád, že se s paní Schillerovou shodli na tom, že na digitalizaci půjde dalších 492 milionů korun navíc.
25. srpna Jak vidíte, Ministerstvo životního prostředí toho má připraveného strašně moc, a mohl bych pokračovat, ale musíme jít dál.
25. srpna Schválně koukněte, je to hodně bizarní cesta časem.
25. srpna Jak už jsem řekl několikrát, tvrdý chlást, gamblerství a rakovinu plic v této zemi podporovat nebudeme.
25. srpna Uf, koukám, že jsem toho na vás pěkně nasypal.
25. srpna Těším se na spolupráci s Evropskou komisí a dalšími komisaři a doufejme, že bude lepší než se stávající Komisi.
25. srpna Opravdu by mě zajímalo, z čeho pan senátor vycházel.
25. srpna Takový účet za Českou konsolidační agenturu je taky pěkný ranec.
25. srpna Fotky jsem dával sem na Facebook, byla sranda a bylo to moc milé.
25. srpna Mimochodem, pořádají skvělé dětské narozeninové párty
27. října Zpáteční let byl horor, museli jsme s Airbusem 380 nouzově přistát v Šanghaji, abychom vyložili cestujícího se zdravotními problémy, co se asi vystresoval z turbulencí
27. října Myslel jsem na Grétu, když mi letuška řkala, že musíme vypustit 35 tun paliva, abychom mohli bezpečně přistát.
27. října Z toho jsem byl trochu nervózní.
27. října Budu rád, když mi vy, kdo jste v Japonsku žili nebo žijete, napíšete víc do komentářů.

27. října Zaujaly mě i japonské záchody, plně automatické a vyhřívané, které zároveň fungují jako bidety
27. října Což je teda pěkná pálka.
27. října Musím se přiznat, že jsem byl celkem zklamáný.
27. října Letenky jsem si platil sám, ale to samozřejmě po kolezích nechci.
27. října Myslím, že jsem si s tím celkem poradil.
27. října Je to jeden z neoriginálnějších dárků, který jsem kdy dostal a moc si ho vážím.
27. října Myslím, že děti rozhodně dokážou vystrašit.
27. října Zapálili jsme i s Monikou dvě svíčky a něco jsme si přáli.
27. října Bylo by fajn, aby taková auta Toyota vyráběla i u nás.
27. října Urputně jsem jejich zástupcům vysvětloval, že není lepší místo pro investice v Evropě než Česká republika.
27. října Měli jsme dobrou chemii.
27. října Je to ženská od rány, rozumíme si.
27. října Co mě mrzí, že ve Sněmovně pořád visí ve třetím čtení náš daňový balíček, který bojuje se závislostmi na chlastu, hazardu a cigaretách a zároveň by vytvořil podmínky pro lepší životní úroveň.
27. října Jsem rád, že odboráři v principu akceptovali, že u platu je potřeba mít i pohyblivou složku.
27. října Mrzí mě, že odbory všechny tyhle naše snahy přehlídí, mluví jen o platech a ne o tom, co všechno pro školy děláme.
27. října Mějte se moc fajn, a doufám, že se během oslav potkáme.
28. července Čau lidi, teďka se zprasím.
28. července 😊 Já to pro boha živýho samozřejmě vím, Janka sleduju já i moji kolegové roky, ale VIDĚT těch 18 korun za euro na vlastní oči, to je něco jiného, to mi můžete věřit.
28. července Já vám teda nevím, ale kdybych byl primátor tak mě by taková věc štvála.
28. července Co, velká škoda, byl by to naprostý nesmysl, to snad všichni chápete.
28. července Samozřejmě budu Richardovi a Martinovi držet palce.
28. července Je to fakt nádhera.
28. července Jak říkám, že se pořád učím, tak tentokrát to bylo fakt něco úplně nového.
28. července Mně to přišlo napoprvé teda docela brutální a neměl jsem z toho dobrý pocit.
28. července To myslím taky všechny zajímá.
28. července Teď vám chci napsat něco, co mě osobně štvě.

28. července Fakt by mě zajímalo, jak na to přišli.
28. července A mám velkou radost, že Alena Schillerová v umořování dluhu úspěšně pokračuje.
28. července Za to musím Aleně Schillerové upřímně pogratulovat.
28. července O to víc mě mrzí, že Senát ve čtvrtek zamítl novelu zákona o evidenci tržeb, která by EET konečně dotáhla.
28. července Ti, kteří zvedli ruku pro, pomohli nejen české vědě a výzkumu, ale taky ulevili peněženkám všech občanů a já jim za to děkuju.
28. července Já to nevzdám.
28. července Ne, opravdu se tam rvu za české zájmy.
28. července Dal jsem mu i mail, soukromý, když mu cokoliv nebude jasné, může napsat.
28. července Už jsem zase dlouhej, tak se nebudu moc rozepisovat.
28. července Vytočil jsem se a udělal si fotku na mobil.
11. srpna Čau lidi, sice jsem na dovolený, ale mobil jsem chvílema nepustil z ruky.
11. srpna Strašná blbost.
11. srpna I když bych ještě hrozně rád zůstal, už v pátek jsme se přesouvali do Francie.
11. srpna Naprostý nesmysl.
11. srpna Doufám, že jsem ty z vás, kteří byli právem naštvaní, uklidnil.
11. srpna Jo, je to super pocit dostat k výplatě ještě každý měsíc barevné poukázky.
11. srpna Ani mě nepřekvapilo, že návrh podpořili zástupci restaurací, když naše hospůdky dávají stravenkářům 5 až 6 procent...
11. srpna ANI NÁHODOU!
11. srpna A dost mě to potěšilo.
11. srpna Snažil jsem se ještě před odletem doklepnout všechno tak, aby za mě nemusela skoro nic řešit.
11. srpna Fakt by mě mrzelo, kdyby sociální demokracie náš rozpočet zbytečně potopila.
11. srpna Teď doufám, že mi dámy prominou, ale musím to říct.
11. srpna Ale nedivím se, pokud ne.
11. srpna Jasně, je to předběžná zpráva, proto jsem byl i zdrženlivý v médiích.
11. srpna Respektuju, že má každý právo se bránit a argumentovat.
11. srpna Fakt jsem asi nenapravitelnej, tak už skončím.
11. srpna Tohle vám píšu tajně.
11. srpna Ta závislost je hrozná.
11. srpna Tak věřím, že to bude fungovat

11. srpna Musím vám napsat, jak to je doopravdy.
11. srpna Jakkoli byla naše bývalá primátorka Prahy Adriana Krnáčová občas dost prostořeká, tak měla KOULE.
13. října Uvnitř mi přišlo, že je nadpozemské světlo a Karel by byl určitě rád, kdyby to viděl a slyšel rekviem, které mu přichystalo arcibiskupství a Pražský hrad.
13. října Jiřinka Bohdalová měla nejdojemnější smuteční projev, který jsem kdy slyšel.
13. října Moc jsem jí děkoval a obdivoval jsem jí, jak to zvládla.
13. října Na tuhle neuvěřitelně náročnou organizaci bylo jen 7 dní, ale zvládla to úžasně a děkuju všem těm, kteří s ní spolupracovali a bez kterých by to nezvládla.
13. října A samozřejmě děkuji za ten úžasný přístup lidem, kteří se s Mistrem přišli rozloučit.
13. října Úžasně.
13. října Potěšilo mě to.
13. října Tam, jak jste určitě sledovali, se veřejnost s Mistrem opravdu dojemně rozloučila už v pátek.
13. října Tak, a teď se se mnou pojdte podívat na brněnské výstaviště.
13. října Náš stánek byl narvaný lidmi z celého světa od rána do večera, viděl jsem u zástupců českých firem opravdovou hrdost na naší zemi.
13. října Jsme BOHUŽEL první, kteří začali pracovat na rychlovlacích.
13. října Budu rád, když se kouknete na celý můj projev.
13. října V čem jsme naopak slabí, a to říkám otevřeně, je podpora našich vysokoškolaček.
13. října I když vím, že to mají těžké, jsem hrozně rád, že v posledních letech roste počet vysokoškolaček, které mají víc než dvě děti.
13. října Blbost
13. října Jsem hrozně rád, že jsme jim mohli aspoň takhle pomoci a ulevit.
13. října Možná jste viděli fotky, co jsem si dával na Facebook, nejsou tu žádné bílé pláště, ale hodné tety, které vytváří přátelské domácí prostředí.
13. října Asi bych se chtěl krátce vyjádřit i k šílenému lapsu, který předvedla redaktorka České televize.
13. října Mně to nevadí.
13. října Naopak jsem rád, když mám příležitost to vysvětlit, a odpovídal jsem opakovaně celkem na 6-7 otázek.

13. října Jsem z toho v šoku, že někdo, kdo má takovou moc, odvede tak neprofesionální práci.
13. října Já nechci oplácet stejnou mincí.
13. října Teda možná jsem moc naivní.
13. října Ale chci věřit tomu, že ji budou mít na paměti a uvědomovat si s plnou vážností, jakou má jejich práce vliv a dopad na lidi.
13. října Přiznám se vám.
13. října Dával jsem vám fotky a sami jste viděli tu opadanou omítku, místy to vypadá fakt dezolátně.
13. října Takhle přece uvažuje každý normální člověk.
13. října Měl jsem sice jen asi 20 minut, než jsem musel zase běžet, ale bylo to moc příjemné.
13. října Zkusím už jet jen v krátkých větách, vidím, že toho je hodně.
13. října Velmi si ho vážím.
13. října Z jejich žitného chleba jsem nadšený a kupuju si ho pravidelně.
13. října Možná díky tomu sluníčku, dobrému jídlu a hlavně, že jsou zvyklí se usmívat.
13. října Úžasná práce. Jsem moc rád, že ji tu máme.
29. září Dost jsem se pobavil.
29. září Na některých silnicích jsem si připadal jako na našich polňačkách.
29. září Často jsem to řešil tak, že jsem se zeptal ochranky, jak je další schůzka daleko, a když spočítali, že to do 30 minut dáme, vyrazili jsme po svých.
29. září Kam přijedu, systematicky šířím dobré jméno naší země, chválím náš národ, jak je kreativní, a navazuju nová spojení.
29. září Srdečně jsme se zdravili a vždycky prohodili aspoň pár slov.
29. září Zajímalo mě to.
29. září Budu rád, když si můj projev přečtete.
29. září To se mi vůbec nelíbilo.
29. září Byl jsem hrdý, že nám vyrůstá sebevědomá nová generace podnikatelů.
29. září Hrozně se mi to líbí.
29. září Ale víte, co tím chci říct.
29. září Bylo to dojemné.
29. září Bylo to fakt hektický.
29. září Psal jsem Sebastianovi Kurzovi, že mu držím palce a těším se, že se svou přítelkyní konečně oficiálně navštíví Prahu, tak jak jsme si to naposledy ve Vídni slíbili.
1. září No, kecám, donutili mě kolegové.

1. září No ale když už tak koukám, tak je to celkem horor.
1. září Mně to přijde naprosto neuvěřitelné, protože je jasné, že se žádný podvod nestal, neporušil jsem žádný zákon. Je to absurdní a odporné.
1. září Proto bych vás poprosil, držte mně, mojí paní a rodině palce.
1. září Pojdme si říct, co se mi s kolegy podařilo tenhle týden odmakat.
1. září Tu schopnost, o které píšu ve své knížce, a kterou máme geneticky danou.
1. září Tím neříkám, že my jsme bezchybní a všechno se nám napoprvé daří.
1. září Myslím, že už teď jsme spoustě živnostníků udělali radost, když se nám podařilo prosadit zvýšení limitu pro výpočet výdajového paušálu z 1 na 2 miliony.
1. září Skvěle napsaná, člověk má pocit, že za těmi řidítky Jawy přímo sedí.
1. září Mám pro vás bombu.
1. září Teď jsem třeba jel z Průhonic a je to úplná katastrofa.
1. září Mám velkou radost, že vám můžu nahlásit další pokrok.
1. září Super!
1. září Chtěli jsme se na ně osobně podívat, a tak jsme nasedli do busu a jeli.
1. září Vůbec se nedivím našťvaným řidičům.
1. září Vždyť naposledy ŘSD slibovalo 2025, tak prosím pojdme ty termíny zkracovat, ne prodlužovat!
1. září Je to hodně divná historie z období vlády ODS, ale zkusím vám to vysvětlit.
1. září Bohužel najít dobré manažery je těžké, a ještě těžší je ukecat je, aby dělali pro stát.
1. září Teď mám pro vás tipovačku.
1. září Pohoda, ne?
1. září Je zábavné sledovat pana Michálka, který se domáhá dokumentu, který ještě není hotový, a proto ho ani vláda nemůže zveřejnit.
1. září To jsem to zas natáhl.
1. září Slyšel jsem, že se prý takové základy učí už v prvním ročníku na právnických fakultách.
1. září Je to fakt směšné s tím zákonem o střetu zájmů, který se v průběhu svého projednávání změnil na lex Babiš.
4. srpna Sorry
4. srpna Mimochodem, je tu moc hezky.
4. srpna Tady už turek nepomůže. Tohle bude chtít něco silnějšího.

4. srpna Tak jsem zvědavý, co to se mnou udělá.
4. srpna Já o tom teď hodně přemýšlím, čtu a mluvím.
4. srpna A já nechci, aby celá Evropa zase narazila do zdi.
4. srpna Co říkám, je: pojďme se o tom bavit, pojďme hlavně nepodlehnout iracionálnímu šílenství, kterého je všude plno.
4. srpna Tímhle jsem, doufám, tu debatu vykopnul a těším se teď na všechny, kdo mi k tomu budou mít co říct.
4. srpna Říkám si, sakra, co mi to jen připomíná? No jasně, hned mi blesko hlavou.
4. srpna Víte, co by bylo fakt bizarní?
4. srpna Neuvěřitelné!
4. srpna To se divím, vždyť jeho Ministerstvo zahraničí přece dostává pořád více peněz.
4. srpna A jsem moc rád, že se Aleně Schillerové na to podařilo takhle dobře navázat.
4. srpna Já se už ani nedivím, oni to nejsou schopni pochopit.
4. srpna Někdy mám pocit, že k tomu nemají zřejmě potřebné vnitřní ustrojení, aby mohli tuhle jednoduchou myšlenku pobrat.
4. srpna Fakt mě štve, kolik svých členů zaměstnávají na ministerstvech, kde odčerpávají veřejné peníze. Tečka.
4. srpna Fantastické!
4. srpna Jsem moc rád, že se takhle důležité funkce ujme velmi zkušená a inteligentní politička, která rozumí regionu střední Evropy a nebude se snažit přicházet s šílenými nápady, které občas od některých našich partnerů v EU slycháme.
4. srpna Podle současného návrhu na 2021 až 2027 jsme totiž krácení skoro o čtvrtinu oproti existujícímu období, přitom ale celý rozpočet EU se zvětšuje, i přes odchod Velké Británie, kterého já osobně lituju.
4. srpna Myslím, že jsme si dobře porozuměli, a těším se na spolupráci s touto inteligentní a vzdělanou předsedkyní Evropské komise.
4. srpna Já tam v 80. letech pracoval a jsem rád, že tuhle zemi objevili i naši podnikatelé a čile s ní obchodujeme
4. srpna To mě moc těší.
4. srpna No koukám, že jsem zase přetáhl, tak pojďme rychle.
4. srpna A ten na to vzal motorovku.
4. srpna Když nastupoval do úřadu, jasně sdělil, že nebude trpět jakékoliv ovlivňování a já jsem rád, že

necuknul a potvrdil, že jsme protikorupční hnutí.

6. října Ten den všude hráli jeho písničky, poslouchal jsem je, dokud jsem nešel spát.
6. října I když jsem věděl, že Mistr je na tom zdravotně špatně, nečekal jsem to tak rychle.
6. října Moc jsem si ho vážil.
6. října Znali jsme se asi deset let a máme plno společných známých, všechno prima lidi.
6. října Myslím, že teprve v ten moment si naplno uvědomíme, každý z nás, a hlavně starší generace, že byl pan Karel Gott součástí našeho života.
6. října Je mi až trochu divné vám teď psát svoje týdenní hlášení ve stínu úmrtí jedinečné osobnosti.
6. října Jménem celé vlády vám všem ze srdce děkuju.
6. října Pak tady mám další pecku.
6. října Jasný jak facka.
6. října Těším se, až spočítáme výsledky za tenhle rok.
6. října Kdo jste tam někdy byli, tak to moc dobře víte.
6. října A na vlastní oči jsem viděl, že to prostředí je katastrofa.
6. října Chci všem lékařům a zdravotním sestřám poděkovat za trpělivost a skvělou práci, kterou tam odvádí.
6. října Myslím, že to ani normální člověk nemůže brát vážně.
6. října Super nápad!
6. října Je to skvělý společný projekt Přírodovědecké, 1. lékařské a Matematicko-fyzikální fakulty, největší za posledních 50 let.
6. října Česká pošta příliš dlouho jela samospádem.
6. října Můžou se zapojit úplně všichni, ale bylo by skvělé, kdyby se ho zúčastnilo co nejvíc dětí a mladých lidí.
6. října Je výborné, že se zajímají o ochranu klimatu.
6. října Tak mám dobrej nápad, pojďme to využít a učit je lásce k přírodě už v tomhle věku.
6. října Jsou malinké, mají 15 centimetrů, děti to bude určitě bavit.
6. října Výstava se mi líbila tak, že jsem z ní udělal kopii a umístil ji před Kramářovu vilu.
6. října Teď už jen ve větách, myslím, že toho máte dost.
6. října A teď jdu číst vaše otázky.
8. září Pěkně mě vykrmili.
8. září Vyznal jsem se trenérce ze všech svých hříchů, aby mi dala do těla.

8. září Vždycky jsem sportoval a jsem fakt rád, že jsme dotáhli do konce Národní sportovní agenturu.
8. září Sice jsem se takhle zprasil, ale aspoň jsem hodně chodil.
8. září Bylo to milé.
8. září Proto se za ní rád vydám a budu s ní o tom debatovat.
8. září Holky krásně zpívaly, až jsem byl dojatej, mladí judisti se vůbec nešetřili a brutálně sebou řezali o žíněny.
8. září Pan ředitel Pavel Kasal je taky dobrej frajer, nechal mě přede všemi házet na koš.
8. září Jsem taky strašně rád, že mi i vy často píšete vzkazy a dopisy s návrhy, co by měl stát dělat, aby se u nás rodilo víc dětí.
8. září Překvapilo mě, jak vřelou odezvu měl i můj výstup.
8. září V Evropě tohle zatím nikdo neumí zařídít, takže jsem hrozně rád, že se toho Maďaři chopili a začali jsme spolupracovat na hledání řešení.
8. září Blbý je, že jsem to neměl jak shodit.
8. září Nemůžu vám k tomu říct teď nic bližšího, ale mám z jednání dobrý pocit.
8. září O tatrovkách jsem mluvil i s prezidentem Erdoğanem, který sice zná líp ruské kamazy, ale já mu důrazně vysvětlil, že Tatra je nejlepší na světě.
8. září Bylo to výborný.
8. září Co mě strašně rozčiluje, že každý rok Komise oznámí tohle absurdní číslo a nikdo s tím nikdy nic neudělal.
8. září Fakt výborný.

Kategorie popkultura

Document	Quotation Content
15. září	Samozřejmě jsem všem připomněl, že slovo robot pochází z češtiny, i když si jeho autor Karel Čapek těžko mohl představit, co všechno bude v budoucnu znamenat a jaké příležitosti i nebezpečí umělá inteligence přinese.
15. září	Taky jsem se těšil na Mira Žbirku, který se bohužel omluvil, ale zato jsem si užil Mirai a Olympic.
18. srpna	To je jak dobrý film na CSFD.cz, nepřejde vám?
18. srpna	Všichni si ještě pamatujem motto Nokie, se kterým dobyla svět: „Connecting people“
21. července	Musím říct, že se na svém úřadě zorientoval fakt rychle a na rozdíl od svého předchůdce-jmenovce

jede jako namazanej stroj, jak se zpívá v jedné písničce.

21. července A než někdo začne prskat, že jsem použil na úpravu fotky aplikaci FaceApp, před kterou všichni varují, že odesílá data – zejména varují ti lidi, co sami píšou na Facebook, kde jsou na dovolené a podobně, tak chci doporučit super článek od Michal Zlatkovský, který český internet zná a když ten něco řekne, tak to něco znamená.
25. srpna Nejsem odborník na vojenskou techniku, ale myslím, že právě jeden takový stroj, se kterými musí naši vojáci doteď létat, jsem viděl už ve filmu Rambo III...
28. července Možná na to někteří při hraní Fortnite, sázení nebo sledování svých oblíbených youtuberů zapomněli.
1. září Kdo z mladší generace nečetl knížku Šťastný František od naprosté legendy Františka Šťastného, tak to hned běžte dohnat.

Kategorie rodinné záležitosti

Document	Quotation Content
7. červenec	Měli jsme skvělou večeři s jeho a mojí paní a s jejich dvojčaty, které se jmenují Étoile neboli Hvězda a Soleil neboli Slunce.
14. července	Já jsem taky otec a mám i malé vnučky a je hrozné si něco takového jen představit.
14. července	Prasklá žilka, Tim Cook, boj s tukem, páreček pávů jako svatební dar, fórký o Spasiteli, Vůdci, plnění plánu, žena za zády, věci do beden, Bill Gates, rošťák Tango, dárek pro Donalda Trumpa, s Ellou ze svahu, Vincentka, Masaryk, kalorická katastrofa, jedno dvě pivka, zhubnul jsem 9 kilo, ještě dejchám, sorry jako.
15. září	Mám pocit, že od doby, co jsme se s Monikou vzali
15. září	Teď v pátek se stala nejdůležitější věc, která se týká mě a mojí rodiny za poslední dva roky.
15. září	A od doby, co máme Ellu.
15. září	Od doby, co Vivi odjela studovat do Španělska.
15. září	Státní zástupce ZASTAVIL trestní stíhání mě a mé rodiny.
22. září	Samozřejmě i my tři s Monikou a Vivien.
22. září	Naposledy jsme tu takhle byli, když bylo Vivien 7 let.
22. září	Letenky a hotel jsem zaplatil ze svého mimochodem

22. září A hlavně můžem být spolu
22. září Vzali jsme ji, aby si užila Ameriku.
22. září Určitě sledujete, jak se všichni hejtři pustili do státního zástupce Jaroslava Šaroča jen proto, že zastavil stíhání mě a mé rodiny.
25. srpna Usadil jsem se tu, žiju tady s rodinou.
27. října I mě s Monikou ten týden neustále krmili rybami.
27. října Hlavně dámám doporučuju podívat se na celou fotogalerii, kde jsme i my s Monikou.
27. října U Daily Mail je velmi pozitivní komentář a v obou galeriích jsme se s Monikou umístili docela nahoře, některé páry se tam vůbec nedostaly.
27. října Takže se nám s Monikou dost hodilo, že nemáme zavazadla a v delegaci pár lidí.
27. října S Monikou jsme dostali dárek, možná jste ho už viděli tady na Facebooku.
27. října Zapálili jsme i s Monikou dvě svíčky a něco jsme si přáli.
27. října Byli jsme s Monikou i na banketu, který pořádal premiér Šinzó Abe s manželkou a dal jsem rozhovor japonské NHK TV a deníku Nikkei Shimbun.
28. července Dneska má naše Vivien 19 let.
28. července A zítra jsou to dva roky od naší svatby s Monikou, takže máme rodinný oběd.
28. července Smsky, maily, jo, někdy je to brutál, ale teď se budu mírnit, hlavně proto, že Monika to nemá ráda a stěžuje si, že jsem pořád na mobilu a nevěnuju se jí.
28. července Monika se mi vrátila z Francie, tak jsem ji pozval na oběd kousek od Strakovky, do hotelu Aria na Tržišti.
11. srpna Ale neříkejte to mé ženě.
11. srpna Já byl s Monikou a Vivien ve čtvrtek za kamarády v Mirtosu, je to krásná malinká vesnice na jihu Kréty.
11. srpna Díky, jestli jste to celé zvládli, a já dnes musím intenzivně sportovat, včera jsme skončili večeři se známými v půl jedné v noci...
29. září Lidi jsou příjemní, komunikativní, usmívají se, manželce několikrát pochválili šaty.
29. září Stejně nejvíc lajků urvala Monika.
29. září Hodně mi pomohla Vivien, která umí anglicky skvěle.
29. září Byly tam i Monika s Vivien.
29. září Monika se dobře zná s Xavierovým partnerem.
29. září I Monika měla svůj program.

29. září	Monika se taky potkala s českým neurologem Martinem Tolarem, který má v USA firmu Alzheon.
29. září	S Monikou jsme položili květiny ke jménům dvou obětí českého původu.
29. září	Včera měl narozeniny náš pan prezident, tak jsme mu pogratalovali po telefonu s Monikou.
29. září	Monika mu vykládala o našem rodinném léčiteli, který nám připravuje bylinkové čaje, vybírá bylinky za pomoci virgule.
29. září	Je to náš rodinný přítel a dělal to už jeho táta.
29. září	Monika přesvědčovala pana prezidenta, aby to vyzkoušel.
1. září	A obviněna je se mnou i moje rodina.
1. září	Ale proč moji rodinu?
1. září	Proto bych vás poprosil, držte mně, mojí paní a rodině palce.
4. srpna	Záchrana přírody pro nás, a hlavně pro naše děti je pro mě priorita.
6. října	Já, když si vzpomenu na moje studentská léta, tak se mi vybaví hodně silně jedna věc.

Kategorie společenské dění

Document	Quotation Content
14. července	Byly tam fotky a příběh malé Lucinky, kterou při bobování potrhala v obličejí tibetská doga.
14. července	Byl jsem na výstavě Nezlomní, kterou mě provedla skvělá Zuzana Brikcius.
14. července	I z téhle akce jsem dal plno fotek, snad vás nalákají, abyste do Obečního domu zašli taky.
15. září	Jo a byl jsem na skvělé akci Zahrada Čech v Litoměřicích
15. září	Je to zahradní veletrh, který má víc než 40letou tradici.
15. září	No a včerejší vinobraní ve Znojmě!
18. srpna	Dlouhé fronty, výbuchy vzteku, proč to jde té ženské nebo chlapovi u přepážky tak pomalu.
18. srpna	Čekání celý den doma na balík „do ruky“, aby pak člověk dostal výzvu, že si pro něj má klusat na poštu, že nebyl doma
18. srpna	I když samozřejmě doma byl a čekal.
20. října	A samozřejmě si nenechám utéct Tokio Motor Show
20. října	No a včera byl velký den našeho ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha. Měl svatbu.
25. srpna	Teď jsem na výstavě Země živitelka v Českých Budějovicích.
25. srpna	Legendární akce, na které se představují naši čeští zemědělci a výrobci potravin.

25. srpna Za 6 dní tudy projde 100 tisíc lidí a představuje se tady 600 vystavovatelů, co propagují nejen naše české jídlo, ale taky ukazují, jaký mají zemědělci pozitivní přínos na životní prostředí a na život na vesnici.
25. srpna Taky je tady plno techniky, která zajímá hlavně lidi z oboru.
25. srpna To všechno je tady na veletrhu k vidění, tak pojedte taky do Budějic, pokud jste ještě nebyli.
25. srpna Kromě toho ale zbude i dost peněz na digitalizaci stavebního řízení a na pořádání takových akcí, jako je třeba brněnská MotoGP.
25. srpna Je to totiž největší akce v Česku s obrovským dopadem a ekonomickým přínosem hlavně pro Jihomoravský kraj a neměla by se financovat jen z veřejných peněz, ale hlavně ze soukromých zdrojů.
27. října Možná se tam vrátím na zahájení olympiády.
28. července Mimochodem, dva naši čeští kluci, jsou teďka ve finále šampionátu Fortnite.
28. července Pak zveřejním i odkaz na Twitch, na kterém je dneska můžete sledovat.
28. července Nedávno jsem byl na úžasné akci Natura Viva v Lysé nad Labem.
13. října Čau lidi, jsem pořád ještě v myšlenkách na zádušní mši za Karla Gotta v katedrále svatého Víta, Václava a Vojtěcha.
13. října Tam, jak jste určité sledovali, se veřejnost s Mistrem opravdu dojemně rozloučila už v pátek.
13. října Byla tam jedna z nejdůležitějších akcí, kterou tenhle rok naše země zažila, Mezinárodní strojírenský veletrh.
1. září A teď motorky. MotoGP.
1. září A samozřejmě každý rok jezdí tisíce lidí na Mezinárodní filmový festival.
1. září Můj cíl od začátku je otevřít ho k 1.6. 2021 před začátkem filmového festivalu.
1. září Víme, že Thermal je jedinečný odkaz doby brutalismu a pro místní, i všechny, kdo jezdí každý rok na filmový festival, to je srdeční záležitost.
1. září Zároveň děláme modernizaci tak, abychom neohrozili provoz během filmového festivalu.
4. srpna Někteří fanatici už dokonce ani nechtějí mít kvůli emisím děti, teď se k nim přidal nepochopitelně princ Harry, že nechce mít víc než dvě děti, aby nezatěžoval životní prostředí, článek vydám za chvíli.
6. října Asi si každý budeme už napořád pamatovat, kde jsme byli a co

- jsme dělali, když jsme se dozvěděli tu zprávu o úmrtí Karla Gotta.
6. října V Pardubicích se jela 71. Zlatá Přilba, nejstarší závod svého druhu na světě.
6. října Dneska jsem byl na 21. výstavě Zahrada východních Čech v Častolovicích a po ní na motorkách
8. září A potom jsem šel na Wannado Festival, kterému se donedávna říkalo Sport'áček.
8. září Potom jsem šel na Jack Daniel's Burgerfest.

Kategorie volný čas

Document	Quotation Content
7. červenec	V Bruselu jsem sedl do letadla a doma si konečně dopřál pár hodin tvrdýho spánku
7. červenec	A ráno jsem otevřel noviny.
7. červenec	Dávám za chvíli sem na Facebook.
7. červenec	Psal jsem vám v jednom mém minulém hlášení docela podrobně, že to chystáme, tak kdyžtak koukněte, dávám za chvíli na Facebook.
7. červenec	Dávám k tomu za chvíli odkaz sem na Facebook
7. červenec	Jsou to samé užitečné informace, tak určitě koukněte, za chvíli o tom dám sem na Facebook příspěvek.
7. červenec	Zdravím vás z Francie, mějte se fajn.
7. červenec	Michelle Muscatová v rámci charity uplavala v moři 14 kilometrů za 4 až 5 hodin, tak jsme do detailu probírali i žraloky.
14. července	Ne nezbláznil jsem se, tohle všechno, a ještě mnohem víc jste ode mě četli v týdenních hlášeních, které dělám každou neděli.
14. července	Měl jsem mžik a říkám kolegovi, ať zkusí spočítat, kolik jsme těch týdenních hlášení už udělali.
14. července	Ve sněmovně ale nebyla jen práce, ale taky CIMBÁLOVKA
14. července	Naši poslanci Milan Hnilička a Petr Sadovský totiž slavili narozeniny, Petr dokonce padesátku, takže jsme se večer potkali dole na čtyřce a pořádně to oslavili.
14. července	Každopádně bylo to moc fajn, povídali jsme si o tom, kam kdo pojedete na dovolenou, ale taky samozřejmě o práci

14. července Prasklá žilka, Tim Cook, boj s tukem, páreček pávů jako svatební dar, fórky o Spasiteli, Vůdci, plnění plánu, žena za zády, věci do beden, Bill Gates, rošťák Tango, dárek pro Donalda Trumpa, s Ellou ze svahu, Vincentka, Masaryk, kalorická katastrofa, jedno dvě pivka, zhubnul jsem 9 kilo, ještě dejchám, sorry jako.
15. září Když mluvím o V4, viděli jste určitě plno fotek, co jsem vám poslal z Pražského hradu
15. září A teď už jdu na vaše otázky
18. srpna Článek o výzkumu si můžete přečíst za chvilku, dám ho sem na Facebook.
18. srpna Oboje dávám za chvilku do odkazu.
18. srpna Schválně koukněte na graf, co dávám za chvíli sem na Facebook.
18. srpna Vyšel o tom článek, dám za chvíli odkaz
18. srpna A že se jich tenhle poslední týden, co jsem byl na dovolené, vyrojilo.
18. srpna A teď jsem se k tomu konečně dostal
18. srpna Také bych s dovolením připomněl, že vládní prázdniny jsou od 1. 8. do 23. 8., já jsem si je zkrátil o týden a řeším to.
18. srpna Jsem velice rád, že za období 2 týdnů, co jsem byl na dovolené, paní ministryně financí Alena Schillerová na základě jednání s jednotlivými ministry našla další zdroje a došlo k navýšení výdajů kapitol zemědělství, kultury, dopravy, zahraničních věcí, víc peněz dostanou i hasiči.
18. srpna Odkaz vám dám za chvíli sem na Facebook.
18. srpna Dovolená skončila, od pondělí plné nasazení
20. října Čau lidi, přijel jsem z neskutečně náročného dvoudeňáku v Bruselu, teď už jsem v Japonsku, dneska to nebudu okecávat
20. října Dávám za chvilku sem na Facebook.
20. října Dávám odkaz za chvilku sem na Facebook.
20. října Ze všeho vám budu posílat fotky.
21. července Teda aspoň to tvrdí moji kolegové, co tu srandu vyrobili
21. července Dávám za chvilku sem na Facebook.
21. července Viděl jsem vlky, i houby jsem našel.
21. července A v úterý jedeme s Richardem Brabcem vypouštět sysly
21. července Dávám za chvilku odkaz sem na Facebook.

21. července Schválně koukněte na tiskovku Ministerstva spravedlnosti, kterou taky přikládám sem na Facebook.
21. července Taky jsem požádal o osobní schůzku a uvidíme, jestli ji dostanu ještě před dovolenou, nebo až po.
21. července Dávám za chvíli na Facebook.
21. července Byl to super pokec o fotkách, ukazoval mi svoje práce a nejvíc se mi asi líbila fotka... z demonstrace proti mně.
21. července Vydal ho pro zajímavost iROZHLAS.cz, a dávám vám ho chvíli po vydání sem na Facebook.
22. září Dám za chvíli odkaz sem na Facebook.
22. září Mimochodem, když jsme u toho ochlazování ekonomiky, budu rád, když si přečtete článek od světově uznávaného odborníka na eurozónu, který dám za chvíli na Facebook.
22. září Odkaz dám za chvíli na Facebook.
22. září A vám dám za chvíli na Facebook prezentaci, kterou jsme tenhle týden k Letňanům představili novinářům.
22. září Podrobnější info o kotlíkových dotacích a kotlíkových půjčkách vám dám za chvíli na Facebook.
22. září A úplně nakonec bych vás chtěl pozvat na den otevřených dveří, který se příští víkend koná na některých ministerstvech.
25. srpna A píšu vám u toho tohle hlášení.
25. srpna V týdnu jsem si pustil televizi a měl jsem z toho dojem, že příjezd ruských tanků v roce 1968 jsem tehdy způsobil já.
25. srpna Projev dávám za chvíli sem na Facebook.
25. srpna Nějaké vám hodím sem na Facebook, až tohle dopíšu.
25. srpna Dám za chvíli sem na Facebook.
25. srpna Byl jsem na 100. narozeninách mojí dlouholeté sousedky z Průhonic paní Růženky
25. srpna A většinu mých hlášení vám posílám z průhonické Sokolovny, kterou jsem jako rozpadlou koupil a zvelebil.
25. srpna Můžete si v ní nejen zacvičit, ale taky dát oběd, kafe a nechat vyblbnout děti na hřišti.
25. srpna Dám odkaz za chvíli.
27. října Kamkoli jsem se pohnul, organizovali mi život tři, čtyři lidi.
27. října Naštěstí jsme měli v Dubaji rezervu čtyři hodiny na přestup, tak jsme to stihli jen tak tak.
27. října Dávám za chvíli Daily Mail a The Sun.

27. října Hned, jak jsme se po přeletu vyspali, sedli jsme v Tokiu na vlak směr Kjóto.
27. října Byla to opravdu vřelá schůzka a dokonce jsme i přetáhli čas.
27. října Dávám za chvíli na Facebook.
27. října Dávám za chvíli na Facebook.
27. října Ke každé vám dám za chvíli na Facebook odkaz.
27. října Já teď jdu na slavnostní přísahu našich vojáků na Hradčanském náměstí a pak celé pondělí budeme si připomínat vznik samostatného Československa.
28. července Protože jsem už dva týdny nejedl sladké, tak si prý moje tělo řekne, že jsem se zbláznil a začne překotně spalovat, takže ještě tu malinkou pneumatiku údajně ztenčí.
28. července Včera jsem byl na Petříně a v Tančícím domě, podle aplikace v telefonu jsem nachodil 15 tisíc kroků, takže dneska můžu knedlíky!
28. července No a za pár dní mám dovču.
28. července Budem týden na Krétě, týden ve Francii.
28. července Monika se mi vrátila z Francie, tak jsem ji pozval na oběd kousek od Strakovky, do hotelu Aria na Tržišti.
28. července Pak jsme šli pěšky na Staromák, ale ještě předtím jsem v Mostecké ulici, kde je snad největší koncentrace turistů v Praze, hned vedle Karlova mostu, narazil na tu podvodnou směnárnu.
28. července Hned další věc, kterou jsem si vyfotil, byl přeplněný odpadkový koš, a nebyl jediný.
28. července Koukněte na článek Forbesu, co dávám za chvíli.
28. července Pak zveřejním i odkaz na Twitch, na kterém je dneska můžete sledovat.
28. července Není týden, kdy bychom v novinách nečetli, že v lékárnách chybí nějaký lék.
28. července Dostal jsem v Rané Hrádku jejich tričko a za chvíli vám ho tady na Facebooku ukážu.
28. července Právě v jejich stánku jsem strávil docela dost času, zjistil jsem, že mají 140 tisíc členů a bojují za svůj zahrádkářský zákon.
11. srpna Čau lidi, sice jsem na dovolené, ale mobil jsem chvílema nepustil z ruky.
11. srpna Já byl s Monikou a Vivien ve čtvrtek za kamarády v Mirtosu, je to krásná malinká vesnice na jihu Kréty.
11. srpna Měli jsme skvělý oběd.

11. srpna Po obědě jsme se vydali do vnitrozemí k vodopádu a do kláštera, kde žijí jeptišky.
11. srpna Koukněte, dám ho za chvílku sem na Facebook.
11. srpna Dávám ho za chvílku sem na Facebook pro připomenutí.
11. srpna V Česku mě během dovolené zastupuje Alena Schillerová.
11. srpna Dávám za chvíli na Facebook.
11. srpna Haha, dovolená, jasně.
11. srpna Díky, jestli jste to celé zvládli, a já dnes musím intenzivně sportovat, včera jsme skončili večerí se známými v půl jedné v noci...
13. října Já strávil na veletrhu skoro celý den.
13. října Snažil jsem se projít co nejvíc stánků.
13. října Za chvílku dávám sem na Facebook.
13. října Kdo máte zájem, dám celý projev za chvílku na Facebook.
13. října Celý projev dávám za chvílku na Facebook.
13. října Možná jste viděli fotky, co jsem si dával na Facebook, nejsou tu žádné bílé pláště, ale hodné tety, které vytváří přátelské domácí prostředí.
13. října Projekt se jmenuje Euroklíč a určitě se běžte podívat na jejich web, dávám za chvílku na Facebook.
13. října Byl jsem v Muzeu železnice a elektrotechniky Národního technického muzea.
29. září Kolegové mi pár z nich taky posílají, abych byl v obraze, čím lidi na sítích žijou.
29. září Moc jsem to ale neměl čas sledovat.
29. září Ani nemám čas si všechny ty fotky zpětně projet.
29. září Dám ho za chvílku na Facebook.
29. září Byl jsem i na výborné neformální akci.
29. září Celý můj projev dávám za chvílku sem na Facebook.
29. září Řecký premiér je sympaták, volali jsme si, když jsem byl na dovolené na Krétě.
29. září Rozhovor se mnou si můžete přečíst za chvílku na Facebooku.
1. září Za chvílku dám odkaz na Facebook a k tomu graf, jak roste počet živnostníků.
1. září Můžete si ho hezky přehledně pročíst v odkazu, který dávám za chvíli na Facebook.
1. září Dopis pana ředitele Knapa dávám za chvíli sem na Facebook.
1. září Dával jsem ho v týdnu na Facebook.
1. září Přečtěte si k tomu celý článek na iRozhlasu, co jsem dal v týdnu na Facebook.

1. září Dávám vám k tomu článek za chvíli na Facebook.
4. srpna A to jsem od čtvrtka na dovolené na Krétě.
4. srpna Někteří fanatici už dokonce ani nechtějí mít kvůli emisím děti, teď se k nim přidal nepochopitelně princ Harry, že nechce mít víc než dvě děti, aby nezatěžoval životní prostředí, článek vydám za chvíli.
4. srpna A rozhodně koukněte na video, vydávám ho za chvíli.
4. srpna Schválně koukněte, kdo jste to nezaznamenali, vydávám za chvíli.
6. října Mimořádně pozdě. V jednu ráno.
6. října Můj blízký přítel František, kterého si nesmírně vážím, organizoval soukromou oslavu narozenin Karla Gotta, byli jsme na ni pozvaní do Stanovic na Karlovarsku, ale bohužel jsem byl s rodinou na dovolené na Krétě.
6. října Za chvíli dávám sem na Facebook.
6. října Pokud chcete naopak vědět, kdo nás nejvíc zadlužil, koukněte na tabulku, co dávám za chvíli sem na Facebook.
6. října Napsal jsem vám toho spoustu v minulých hlášeních a ještě dám za chvíli sem na Facebook nejnovější článek.
6. října Za chvíli dávám sem na Facebook všechny prezentace.
6. října Se spolužáky jsme si všichni přivydělávali a já si tenhle týden znovu brigádníčení vyzkoušel.
6. října Odkaz na oba weby najdete za chvíli tady na mém Facebooku.
6. října Můj projev před rektory si můžete přečíst za chvíli na Facebooku.
8. září Tři dorty mi připravili na cestě po Turecku a jeden doma kolegové z klubu poslanců našeho hnutí, další na slavnostní večeři naší delegace v paláci u prezidenta Erdoğanova.
8. září Nemohl jsem cvičit a většinu času jsem proseděl na jednáních, v autě a letadle, stihl jsem jen pár dřepů a kliků na pokoji.
8. září Koukněte za chvíli sem na Facebook, dám graf, jak navyšujeme peníze do sportu.
8. září K tomu si určitě dejte článek, co vložím za chvíli na Facebook.
8. září " Kdo ovládáte angličtinu, tak rozhodně doporučuju článek, co dám za chvíli na Facebook.
8. září Článek o tom si můžete přečíst za chvíli tady na Facebooku.
8. září Schválně koukněte na graf, co dám za chvíli na Facebook.

Kategorie volný čas

Document	Quotation Content
7. červenec	A pořádně silného, kdysi jsme mu říkali "Smrták"
14. července	Prasklá žilka, Tim Cook, boj s tukem, páreček pávů jako svatební dar, fůrky o Spasiteli, Vůdci, plnění plánu, žena za zády, věci do beden, Bill Gates, rošťák Tango, dárek pro Donalda Trumpa, s Ellou ze svahu, Vincentka, Masaryk, kalorická katastrofa, jedno dvě pivka, zhubnul jsem 9 kilo, ještě dejchám, sorry jako.
15. září	Sice moc nepiju, ale miluju burčák.
15. září	Taky jsem se těšil na Mira Žbirku, který se bohužel omluvil, ale zato jsem si užil Mirai a Olympic.
15. září	Tuna lidí, všichni chtěli selfíčko, k burčáku chleba se sádlem, škvarková pomazánka. Umíte si to představit
25. srpna	objednal jsem si langoš all-inclusive. Kečup, česnek, sýr, tatarka
25. srpna	Lokální paštiky, máslo, pečivo, klobásy. Prostě všechno, co mám rád.
27. října	Ale Japonsko úžasné.
27. října	Tentokrát jsme během jednání dýchali kadidlo, pohostili nás datlovou pastou s kešu oříšky a dali jsme si jejich tradiční kafe.
28. července	Ale můj trenér říká, že to je v pohodě.
28. července	Mám tu 6 meruňkových, 6 švestkových a 6 jahodových.
11. srpna	Miluju Saganaki, stačí vzít plátek ovčího sýra, namočit do vody, obalit moukou a osmažit.
11. srpna	A taky Dakos, tradiční krétský sušený chleba s balzamikovým octem, rajčaty a nahoře s feta sýrem 😊
11. srpna	Díky, jestli jste to celé zvládli, a já dnes musím intenzivně sportovat, včera jsme skončili večeři se známými v půl jedné v noci...
13. října	Z jejich žitného chleba jsem nadšený a kupuju si ho pravidelně.
13. října	Možná díky tomu sluníčku, dobrému jídlu a hlavně, že jsou zvyklí se usmívat.
29. září	Aspoň jsem plnil svůj plán kroků.
29. září	Já mu řekl, že podle mě je hokej v naší zemi sport číslo jedna.
1. září	A taky, ať přijede ochutnat naše skvělé české pivo.
4. srpna	Krásné moře, podle tenisového trenéra je na Krétě největší koncentrace jódu v Evropě.

6. října Moje nejoblíbenější je Lady
Carneval a Srdce nehasnou,
kterou nazpíval s Charlottou.
8. září Taky jsem si zahrál florbal a
vyzkoušel i kin-ball a zahrál si
šachy.
8. září Viděli jste možná video, jak jsem
si to rozdál na férovku ve
veslování se synem.
8. září Takže včera jsem už fakt musel
do fitka.